ஸ்ரீ நாரஸிம்ஹ ப்ரஹ்மாநந்த ஸத்குரவே நம:

Sarvavedantha Thathparya Sara Sangraha.

சர்வவேதாந்த தாத்பரிய சாரசங்கிரஹம்.

COMPILED AND EDITED

BY

R. SUNDARARAMA SASTRI,

Madura.

Son of Sri Paramahamsa Parivrajakacharya Brahmananda Swamigal.

மதுரை ஸ்ரீ பரமஹம்ஸ பரிவிராஜகாசார்ய பிரம்மானந்த சுவாமிகளின் குமாரர்

R. சுந்தரராம சாஸ்திரியவர்களால்

உபநிஷத் வாசிஷ்டாதி கிரந்தங்களினின்றும் தொடுக்கப்பட்டு அச்சிடப்பட்டது.

[*Copy Right Registered*]

MADURA:

PRINTED AT THE VICTORIA PRESS.

1908.

PREFACE.

Salutation to my Guru Brahmanandha

It is loudly proclaimed by Upanishads that, before creation, there existed Parabrahmman alone which Brahmman is Sath (all existings) Chith (all splendour) and Ananda (all bliss) which is Asanga (unassociated) and which is without Sajathi (of the same class) Vijathi (of differant class) and Swagathabhetha (differant conponent parts). Therefrom (that is from that supreme being) originated like silver in nacre a power styled as Mulaprakruthi alias Maya. This Maya by its imprehensible and all supreme power (which can make and unmake things) generated all objects in the world from Brahma downwards to a pillar and immovable things such as Earth etc. as a serpent in a rope. In every soul there is the reflection of the Supreme Soul and the same can be seen as Ego. This Ego which has only an imaginary existence in the all-pervadimg Brahman envelopes the same and make it appear as Ahankara (self).

The reflection of the Supreme Soul which pervades this form of mind though he is the witness of all these forms of mind yet appears through ignorance as a being having a separate existence. This is due to Adhyasa.

The Supreme Being without the forms of mind is the cause of all the beings in the world which are its diverse reflection through various forms of mind.

The Vedas, in their important part called Gnanakanda, out of natural compassion, in order that the above mentioned souls may attain salvation, by absolvation of Egotism, proclaim in multifarious sakhas (portions), the ways and means for removing sorrows and for obtaining bliss.

For those who are unable to comprehend the supreme truth expounded in the Vedas and who are drowned in the Ocean of Samsara without knowing the means of extricating themselves therefrom, for those

who are desirous of attaining salvation, the essence of all Vedanta Shastras, such as Vasishta etc. is expounded in lucid language in this work called Surva Vedantha Sara Sangraha.

The several subjects which are elaborately dealt with are as follows:—

(1) A man desirous of attaining salvation who is well-equipped with four Sathanas, (qualities) after seeking the refuge of a Guru, pours forth the sorrows arising from remaining in the womb, and the sorrows of Thapathraya, and explains his difficulty to extricate himself from the ocean of Samsara in which he is drowning.

(2) The Guru teaches him, out of compassion, the true knowledge about the Supreme Being, which is beyond the three daily stages, a description of the stages of Adhyaropa and Apavada, the nature of changes of things from Maya down to the physical body, the description of the five sheaths, the nature of the seven stages of ignorance, the magnificience and intrensic merit of the four Mahavakyas, the unison which takes place between Brahmma and Kutastha when the fancies of jeeva and Eswara vanish, the greatness of the stages of Brahmmavit Varan, Vareeyan, Varishtan, the nature of jeevanmukthi and Videhamukthi, a description of the three karmas, Sanchitha, Augami etc, the realization of the Supreme by the disciple as per instructions of the Guru, the seven stages of knowledge, the significance and magnifiicience of Knowledge, the nature of mind both good and bad, the real significance and meaning of Eswara, the internal meaning of ashes and Sivalinga, the nature of Pranava (Oamkara) both Para and Apara, the mode by which it is to be practised, the internal meaning of Shatlingas, such as Sravana which can dispell ignorance, doubtfulness etc, the nature of 6 and 8 Samathies, and their effects, a description of Mohakartha, Mahabogtha, Mahathyagi, a description of differant stages of Asceticism, a description of 8 stages of Ananda and the greatness of Gnanins who have realised them. By grasping and mastering these things, those who are desirous of attaining salvation by extricating themselves from the bonds of Samsara can easily cross the ocean of birth and death and thus attain salvation and absolute bliss.

முகவுரை.

ஸ்ரீ பிரம்மானந்த குரவே நம:

ஸச்சிதானந்தமாயும் அசங்கமாயும் ஸஜாதிய விஜாதிய ஸ்வகதபேதசூன்னியமாயுமிருக்கிற சுத்தப்பிர்மம் தான் மாத்திரமாய் சிருஷ்டிக்குமுன்விளங்கியது.

அவ்வறிவுசொரூபமான சர்வசாக்ஷியினிடத்தில் சுக்திகாரஜதம்போல் மூலப்பிரகிருதியென்றும் மாயையென்றும் பெயரியவோர் சக்தியுண்டாயிற்று. அம்மாயையின் அகடிதகடித சக்தியினால் பிர்ம்மாதிஸ்தம்பபரியந்தம் பிராணிகளென்றும் பிருதிவ்யாதி ஜடங்களென்றும் நானாவிதமாய் கயற்றராப்போற் கற்பிக்கப்பட்டன. உபாதிசகிதமான ஜீவகோடிகளாயெப்பொழுதும் எங்கும் நானென்னும்போதவடிவில்லாது நிகழும் உயிர் இல்லவேயில்லை.

இந்த நானென்கிற அகம் விருத்தியானது சாக்ஷியினிடத்தில் அத்தியாசத்தாற்கற்பிக்கப்பட்டு சாக்ஷியைத்தானே நானென்றகங்காரரூபமாய்த்தோற்றுவிக்கிறது. அவ்விருத்தியாவேசிதரான சாக்ஷியும் அவ்விருத்திகளை அறிகிற தானான சாக்ஷிசொரூபமாயிருந்தும் தான் தானே பின்னையொருரூபமாய் பிறவஸ்துவைப்போல் விபரீதமாய் உபாதியினாற்பார்க்கப்பட்டதே அத்தியாசமாம். நிருபாதிக சாக்ஷியே சோபாதிகமாகிய எண்ணறிய உயிர்களுக்கு விவர்த்தோபாதானகாரணராய் விளங்குகிறார்.

மக்கள் யாக்கையைப்பெற்ற மேற்கூறிய உபாதிசகித ஜீவர்கள் ஜீவபோதத்தையிழந்து சிவபோதத்தையடைந்துய்யும்வண்ணம் வேதமாதாவானவள் இயற்கைக்கருணையால் காண்டத்திரயத்துள் முதன்மையாகிய ஞானகாண்டத்தில் துக்கநிவர்த்தியையும் ஆனந்தாவாப்தியையுமுறுநெறியை சாகோபசாகைகளாய் விரித்துரைத்தனள். அந்தசாராம்சங்களையறியச்சக்தியற்றவர்களான பிறவிக்கடலிலாழ்ந்து கரையேற வகையறியா முமுக்ஷுக்கள் பவக்கடனீங்கி கிருதகிருத்தியராகக்கிட்டிய சாதனமாமாறு உபநிடதங்களிலும் வேதாந்த சாஸ்திரார்த்தங்களாகிற வாசிஷ்ட ஆத்மபுராணாதி அரிய பெரிய கிரந்தங்களினின்றும் சாராம்சங்களை சங்கிரகமாகத்தொகுத்து ஜீவனாகிய தானடைந்த கெர்ப்பவாசாதிதுக்கத்தையும் முமுக்ஷுத்தன்மையையும் சாதனசதுஷ்டயங்களோடு கூடிய முமுட்சுவாகிய நற்சீடன் தத்துவஞானியான சத்குருவையடைந்து தானடையும் தாபத்திரயாதி துக்கங்களையும் சம்சாரசாகரத்தில் மூழ்கிக்கரையேற மார்க்கமறியாத் தன்மையையும் விண்ணப்பித்து அன்னோராலனுக்கிரகிக்கப்பட்டு அவஸ்தாத்தி

ரய சாக்ஷித்துவஞானத்தையும் அத்தியாரோப அபவாதக்கிரமத்தையும் மாயாதிதேகமீறாயுள்ள விகாரங்களின் தன்மையும் பஞ்சகோசாதி லெக்ஷணத்தையும், அஞ்ஞானாதி சப்தாவஸ்தைகளின் விவரத்தையும் தத்துவமசியாதி மகாவாக்கிய விசாரமகிமையும், ஈசஜீவோபாதி நாசகாலத்திற்பவிக்கும் பிர்ம்மகூடஸ்தைக்கியத்தையும் பிர்ம்மவித்துவரன் வரியான் வரிட்டர்களின் நிலைமைகளையும் ஜீவன்முக்த விதேகமுக்தர்களின் நிலையும், சஞ்சிதாதிகர்ம்மங்களின் விபரமும் குருவாலுபதேசிக்கப்பட்டவாறு சீடனனுபவிக்குந்தன்மையும் ஞானஞ்ஞான பூமிக்கிரமமும் ஞானியின் சிருஷாபலன்களையும் ஞானத்தின் லெக்ஷணத்தையும் மகிமையும் மனதின் சுத்தாசுத்த தர்ம்மங்களையும் ஈசுவர யதார்த்த தர்ம்மபோதனை மகிமையும் சிவலிங்க பஸ்மாதி யெதார்த்தார்த்தத்தையும், பர, அபர, பிரணவ, லெக்ஷணமும் அஃதுபாசிக்கும் விதியும் அஞ்ஞான சந்தேக விபரீத நிவர்த்திக்கேதுவான சிரவணாதிஷட்வித லிங்கதாத்பரியமும் ஷட்விதசமாதி அஷ்டாங்கயோகமுமவைகளின்பலன்களையும் மாகர்தன்மாத்தியாகி மாபோகிகளின் பெருமையையும் அதிவர்ணாசிரமாதி சன்னியாசதர்ம்மமும் பிர்ம்மானந்தாதி அஷ்டவிதானந்தலெக்ஷணமும் இவைகளை நன்குயறிந்த ஞானிகளின் வைபவங்களையும் சாங்கோபாங்கமாய் நமதாசானந்தரங்க சாக்ஷியாயிருந்து வெளிப்படுத்தியவாறு சர்வவேதாந்த தாத்பரிய சாரசங்கிரகமென்னும் பெயரிய இக்கிரந்தவாயிலாகவெளியிட்டனம்.

இஃது பிறவிக்கடற்கோர் நாவாயும் பவப்பிணிக்கு சஞ்சீவியுமென விளங்குமிக்கிரந்தத்திற் கரதலாமலகமெனக் காட்டப்பட்டிருக்கும் வேதாந்த சாரார்த்தங்கள் முமுக்ஷுக்கள் தெற்றனவுணர்ந்து பவரோகம் நீங்கி பிர்ம்ம கைவல்லியமென்னும் பயனடைய முக்கியசாதனமாகுமென்பதிற் சற்றேனுமையமில்லை.

ॐ

श्री रामलिंगब्रह्मानन्द गुरवेनमः॥
सर्ववेदान्ततात्पर्य सारसंग्रहं

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌰𑌾𑌮𑌲𑌿𑌂𑌗𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌗𑍁𑌰𑌵𑍇𑌨𑌮𑌃 ॥
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌰𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂

As it is usual to begin a work after the benediction to their respective Gurus, so I begin to write this work with the benediction to my Guru Ramalinga Brahmananda who had been well versed in Vedas and who had comprehended the supreme truths of Vedanta and realised the supreme soul.

இவ்வுலகின்கண் அநேகம் பெரியோர்கள் தத்தம் அபிமதமான தெய்வத்தை வணங்கிச் சாஸ்திராரம்பம் செய்வதைக் கண்ணுற்றிருக்கிறோம். சகல தெய்வரூபராயும் சர்வசாஸ்திரார்த்த உண்மையை வெளியிடுகிறவராயும் சர்வலோகபூஜ்ஜியராயுமிருக்கிறஸ்ரீ ராமலிங்கப்பிர்ம்மானந்தாசிரமியென்னுமபிதானம் வாய்ந்து தமியேனுக்கருளவெழுந்தருளிய வாசானை தெய்வத்தை வணங்குகின்றேன்.

श्री रामलिंगगुरवे ब्रह्मानन्दाय तेजसे।
अज्ञानध्वान्तनाशाय दुःखहन्त्रे नमो नमः॥

The soul which is bound up with ignorance, having taken up innumerable births and having roamed over the whole world even without a stray of happiness obtains the knowledge of discrimination etc. as the result of good deeds done in previous births. Such persons seek the refuse of a Guru. My Guru Ramalinga Brahmananda took up the mortal coil in order to remove the ignorance of such disciples and to make them attain supreme bliss. I prostrate him of supreme splendour.

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌰𑌾𑌮𑌲𑌿𑌂𑌗𑌗𑍁𑌰𑌵𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌯𑌤𑍇𑌜𑌸𑍇 ।
𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌨𑌾𑌶𑌾𑌯 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌹𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌨𑌮𑍋𑌨𑌮𑌃 ।

ஜீவர்களனாதியான அவித்தியாவாசனையாற் கட்டுண்டு கணக்கற்றதிரியக்காதி ஜன்மங்களெடுத்து சுகலேசமில்லாமல் திரிந்து முற்பிறப்பிலியற்றிய புண்ணியப்பேற்றாலரிதான விம்மானிடப்பிறவியை யடைந்து நித்தியா நித்திய விவேகாதி நான்கு சாதனமும் நிறைந்து தனதுபய திருவடிகளேயும் சரணனென வந்தடை

ந்த விவேகியான சீடனுடைய ஆத்தியாத்மிகாதி துக்கத்தையும் தேகலோக சாஸ்திர வாசனையான மனோவியாதியாதி சங்கடத்தையும் நீக்கி அஞ்ஞானந்தகாரத்தை நிவர்த்திக்கிற ஞானசூரியனும் பிர்ம்மானந்தத்தையளிப்பவருமான ஸ்ரீ ராமலிங்கப்பிர்ம்மானந்த குருவை யான் அடிக்கடி நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

सर्ववेदान्ततात्पर्य सारसंग्रहउच्यते ।
विवेकिनां मुमुक्षूणां ब्रह्मविज्ञान सिद्धये ॥

For men of discrimination desirous of attaining salvation, this work is written in order that they may have a right knowledge of supreme soul.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌰𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 ॥

முமுட்சுக்களான விவேகிகட்குப் பிர்ம்ம விஞ்ஞான சித்தியின்பொருட்டு சர்வவேதாந்த தாத்பரிய சாரசங்கிரகமென்னும் கிரந்தமானது கூறப்படுகின்றது.

दिक्कालाद्यनवच्छिन्नानन्तचिन्मात्रमूर्तये ।
स्वानुभूत्यैकमानाय नमश्शान्ताय तेजसे ॥ १ ॥

I. (1) We prostrate to that Being who is indestructible either by time or by space or by casualties, who is all pervading who is all splendour, who is attained by one's own knowing oneself and who is all calmness and styled as Paramatman.

𑌦𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌲𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑌵𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇 ।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑍍𑌯𑍈𑌕𑌮𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌶𑍍𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯𑌤𑍇𑌜𑌸𑍇 ॥ க ॥

(1) தேசகால வஸ்துக்களினால் நாசமுறாத அனந்த அறிவுமாத்திரமாய் விளங்குகிறதாயும், சுவானுபூதிப்பிரமாணத்தால் மாத்திரமறியத்தகுந்ததாயும் உபசாந்தஸ்வரூபமாயுமிருக்கிற பிர்ம்மஸ்வரூபத்தின்பொருட்டு வந்தனம் புரிகின்றேன்.

यदायदाहिधर्मस्य ग्लानिर्भवतिभारत ।
अभ्युत्थानमधर्मस्य तदात्मानं सृजाम्यहं ॥ २ ॥

परित्राणाय साधूनां विनाशायच दुष्कृतां ।
धर्मसंस्थापनार्थायसंभवामि युगे युगे ॥ ३ ॥

II. (2) Sri Krishna says in Githa as follows :—

Whenever there is obstruction to righteousness and whenever wickedness attains pre-eminence I assume forms (3) I take births (as Sathus) in every Yuga in order to protect the righteous and to destroy the wicked and in order to refix firmly righteousness.

யதா யதா ஹி தர்மஸ்ய க்லாநிர்பவதி பாரத ।
அப்யுத்தாநமதர்மஸ்ய ததாத்மாநம் ஸ்ருஜாம்யஹம் ॥ ௨ ॥

பரித்ராணாய ஸாதூநாம் விநாஶாய ச துஷ்க்ருதாம் ।
தர்மஸம்ஸ்தாபநார்தாய ஸம்பவாமி யுகே யுகே ॥ ௩ ॥

(2) ஹே பாரதா எப்போதெப்போது தர்மத்திற்குப்பங்கமுண்டாகி அதர்மம்தலை தூக்கிநிற்கிறதோ அப்போதைக்கப்போது நான் தோன்றுகிறேன் துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலனத்தின்பொருட்டும், தர்மத்தை நன்கு ஸ்தாபனம் செய்யும்பொருட்டும் காலந்தோறும் சாதுக்கள் ரூபமாயவதரிப்பேன் என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் பகவத்கீதையில் திருவாய்மலர்ந்தருளியிருக்கிறார். அவ்வாறு பகவத் பாத பூஜ்ஜியாளான சங்கராசாரிய சுவாமிகளும் சர்வவேதாந்த சித்தாந்த சாரசங்கிரகமென்கிற கிரந்தத்திலும் உரைத்திருக்கின்றனர்.

जन्मानेकशतैस्सदादरयुजा भक्त्यासमाराधितः भक्तैर्वैदिकलक्षणेन विधिना संतुष्टईशस्स्वयं।साक्षात्श्री।गुरुरूपमेत्यकृपयादृग्गोचरस्सन् प्रभूस्तत्वंसाधुविबोध्यतारयति तान् संसारदुःखार्णवात ॥ ४ ॥

III. Similarly says Sri Sankarachariyar in his work called Surva Vedanta Sithanta Sara Sangraha (the essence of all teachings contained in all Vedanta philosophic works) :—

3 The God having been adored with the Nishkamia Karma (Karma done without any aim or desire) done with devotion and Karma done with righteousness as laid down in Vedas in a series of births and thus being pleased takes upon himself the form of Guru makes his appearance before the disciples, teaches well, out of compassion, the eternal truth and thus gets him out of the Ocean of Samsara. Hence it is beyond doubt that God himself takes up the form of great men. The souls which are bound down with agnana (ignorance) and Vasana, and who are desirous of attaining salvation and of being freed

from the sorrows of Samsara seek the refuge of a Guru and pour forth their sorrows.

ஜந்மாநேகஶதைஸ் ஸதாதரயுஜா ஸக்த்யா ஸமாராதித꞉ ஸக்தைர் வைதிகலக்ஷணேந விதிநா ஸந்துஷ்ட ஈஶஸ் ஸ்வயம் । ஸாக்ஷாச் ச்ரீகுருரூபமேத்ய க்ருபயா த்ருக்கோசரஸ் ஸந் ப்ரபு꞉ தத்வம் ஸாது விபோத்ய தாரயதி தாந் ஸம்ஸாரது꞉கார்ணவாத் ॥ ௩ ॥

(3) ஜீவர்கள் அநேககோடி ஜென்மங்களில் பக்தகோஷ்டிகளுடன் கூடி வைதிகமான நிஷ்காம புண்ணியத்தால் நன்றுயுபாசிக்கப்பட்ட ஈசனானவர் தானே சந்தோஷத்தையடைந்து இவ்வுலகின்கண் குருரூபமாயவதரித்து உத்தமாதிகாரியினெதிரில் புலப்பட்டுத்தயையினால் தத்துவத்தையுபதேசித்து ஸம்சார துக்க சமுத்திரத்தில் மூழ்கியிருக்கிற ஜீவர்களை கரையேற்றிவைப்பாரென்று கூறியிருக்கின்றார். ஆகையால் ஈசனே மஹான்களாயவதரிக்கிறாரென்பதில்லையமில்லை.

அஞ்ஞான வாசனைபாற்கட்டுண்ட ஜீவர்களில் ஒரு விவேகி ஸம்சார துக்கநிவர்த்திக்காக நான்குசாதனங்கள் நிறைந்து குருவையடைந்து தான் படும் ஸம்சாரத்துயரத்தை அவரிடம் வெளியிடுகின்றனன்.

கெர்ப்பவாசாதி துக்கங்களை வெளியிடுதல்.

(4) एकरात्रेणकलनं फेनवन्मरडलद्वये। भवेज्जठरमायातं मातुस्सर्वस्य देहिनः ॥ १ ॥ मातुरंगुष्टमात्रेण मितमत्रतु तत्स्मृतम्। फेनतान्तुपारित्यज्य सप्तरात्रेण बुद्बुदम् ॥ २ ॥ अगडाभंजायतेमांसं किञ्चिद्द्रवसमन्वितम्। पक्षेणद्रवतांत्यक्त्वा पिराडतां प्राप्यतत्भवेत् ॥ ३ ॥ मासमात्रेण कठिनस्स्यात्पिराडश्चतुरस्रकः। समुष्कात्कठिनात्तस्मात् द्विमासाज्जायते शिरः ॥४॥ मासत्रयेणजायेते हस्तौ पादौच कोणतः। चतुर्थमासिजायन्ते हस्तपादाङ्गुलीगणाः ॥ ५ ॥ कश्यूरोजठरंतद्वत्पार्श्वस्थीनिचकानिचित्। पृष्ठवंशोभवत्तस्य पञ्चमेमासि सर्वदा ॥६॥ षष्ठेद्वाराणिसर्वाणि स्रोतेन्द्रियाणि भवन्तिच। सप्तमेप्राणसंयुक्त एवप्राणीभजायते ॥ ७ ॥ अष्टमेमासिगर्भोयं सुप्तदेहसमो भवेत्। अन्तर्बहिश्चसंपूर्ण स्सर्वांगेदोषवर्जितः ॥ ८ ॥ लोकद्वयं साधयितुं समर्थो निर्गतोयदि। अनेनवपुषाकुर्यात्प्रणवादेरुपासनम् ॥ ९ ॥ निर्गुणंचतथाब्रह्मजानीयाच्चेत्सुधीःपुमान्। अतोष्टमस्यमासस्य निर्गमेगर्भसंभृतः ॥ १० ॥ नवमेमासिसंप्राप्ते सर्वज्ञोजायतेहिसः। विनीतश्चापिदान्तश्च ब्रह्मविज्ञानसाधनैः ॥ ११ ॥ संपन्नस्सर्वगं ब्रह्म विजिज्ञासुरिवस्थितः। जन्मकोट्यार्जितंपूर्वं पुरायं पापं शुभाशुभम् ॥ १२ ॥ स्मरन्निंदाति दुःखार्थमात्मानं क्लेशभाजनम्। नानायोनि सहस्राणि पूर्वमासान्यने

कथा ॥ १३ ॥ सुखदुःखकराण्यत्र संसारे दुःखसागरे। कर्मपाशैर्दृढैर्बध्दो मायासूत्र
विनिर्मितैः ॥ १४ ॥ पुत्रदारादिकार्येषु पशुरत्रनियोजितः। जातोबालोयुवावृध्दो
मृतोजातइतीदृशम् ॥ १५ ॥ चक्रंमन्मस्तकेनित्यं दुःखदंपरिवर्तते। सुखार्थयानि-
कर्माणि कृतानिबहुधामया ॥ १६ ॥ ब्रह्मभ्रस्यैवतान्यासन् दुःखदान्येवसर्वतः।
नपितानापिमातावा नदारानसुताऽपि ॥१७॥ मयासहसमायाताः कस्मिन्नप्यत्रजन्मनि।
जरायुपटविश्लेषात्सद्योऽतिमृदुलस्तथा ॥१८॥ गर्भगोयोनिसंस्पर्शादग्निनेव प्रदह्यते। नवमे-
मासिसंपूर्णे दशमेवासमागते ॥ १९ ॥ पूर्वकर्मोपभोगाय विवशोबहिराव्रजेत्। अनेन
वायुनास्पृष्टः सर्वज्ञोपिहिमानवः ॥ २० ॥ मतिभ्रंशंप्रयात्यत्रसद्यएवनसंशयः। दुरौ-
षधैश्चदुर्मन्त्रैः यथापापिप्रयोजितैः ॥ सर्वज्ञोपिनृमर्मज्ञो मूढोभवतितत्क्षणात् ॥२१॥

A description of the sorrows etc. arising from remaining in the womb.

IV. All bodies form in the following manner :—

(6) On a single night alone, the semen, coming out of the male finds its way into the womb of the mother. (7) And assumes the form of a foam. (8) When seven days are over, it, leaving off the form of a foam, assumes the form of a bubble resembling an egg. At that stage, it has some fleshy and watery matter. After fifteen days, it leaves off the liquid form and takes up the form of a mass. (9) In the course of the first month it becomes hardened. In the second month after the hardening mentioned above, head is formed. (10) In the course of the third month, hands and feet are formed. In the fourth month fingers on the hands and feet, waist, thighs and belly are devoloped. (11) In the fifth month, the buttocks with the rear portion and the vertebræ are formed. (12) In the sixth month, the seats of the several organs of senses with respective organs are formed with necessary apertures. In the seventh month, life is infused into the body and it becomes soul. (13) In the eight month, all the organs of the body, both internal and external, are fully devoloped without any defect and the fœtus is as if it were in a state of slumber. (14) The soul with this body is able to perform all karmas which are essential to attain the aims in this as well as in the other world (15) and a sensible one always meditating upon the intrinsic meaning of Oumkara or Pranava is able to realise that supreme Brahman which is without any attribute. 16, 17, 18, 19. In

the begining of the ninth month, the soul is capable of comprehending everything. At that time, he being well trained, having well controlled the senses and having been fully equipped with the necessary accompaniments to realise the all pervading Brahma is desirous of knowing that supreme Being. Having in full remembrance, the karma both good and bad, done and accumulated in the various previous births, it is full of sorrow for this mortal (karma) body and thinks as follows:—We have taken births in various wombs owing to the karmas done in previous births being well bound up with the string of maya and with the result of Karmam, have undergone sorrow and pleasure (20) we have wasted our time in doing things for the welfare of our family, we have taken births, become young, then old and then dead and then been reborn. We have always been trodden under the weight of Samsara, done many a thing for the happiness of us but the same had ended in sorrow. 21, 22, 23 & 24 We have thus become a self destructor. Persons whom we thought as our father, mother, wife and son in the previous births have forsaken us in this birth. Our slender body is undergoing the difficulties of remaining in the womb such as being bound up with placenta &c. and other difficulties attendant thereon. When is the 9th month to be completed? when is the 10th month to commence, so that we may get out of the womb to enjoy the effects of our previous karma and to get rid of the difficulties and sorrows arising from remaining in the womb. (25) The soul, which thinks over as stated above, as soon as the fœtus with the membrane is turned upside down by Suthakavaivu, forget all about its previous history just as a man who is spell-bound and whose mind is poisoned by medicines forgets all about his previous history.

(4) ஸாகாரோத்ருண கமுகோமெதைவ ந்ருத்யதே । ஸவேஜ்ஜம்ராசோயா தாசோ தாஷ்வ புஸ்வீஷேஷஹிநஃ ॥ ரு ॥ சோ தாரம்ஹாஷ சோதெருணமிதசருதா தத்ரதம் । ஷெநத। ஜாவரிதஜ்ஜஸ்வராதெருணஸ்வஷ்ஷஹம் ॥ சா ॥ சுணாஹாஜாயமெதசோஷா கிந்திஉ வஸசேநிதம் । வசேஷணஜாவதாம்த்வகா வீஜ்ஞதாவ்ராவ்ருதத்தெவக ॥எ॥ சோஸசோதருணகமிநஸ்வ்ராவீணஸ்தாப ஸூகஃ । ஸம்சேஷாதூமிநாதூஸாகதீசோஸாஜாயதெஸீஸ ॥ அ ॥ சோஸ

[illegible] ॥ ௯ ॥ [illegible] ॥ ௰ ॥ [illegible] ॥ ௧௧ ॥ [illegible] (12) [illegible] (13) [illegible] (14) [illegible] (15) [illegible] (16) ॥ [illegible] (17) ॥ [illegible] (18) ॥ [illegible] (19) ॥ [illegible] (20) ॥ [illegible] (21) ॥ [illegible] (22) ॥ [illegible] (23) ॥ [illegible] (24) ॥ [illegible] (25) ॥

(4) பிராணிகளின் கர்மயோகத்தால் ஸ்திரீ புருடர்களின் சேர்க்கையால் சுக்கிலசோணிதங்கள் மாதாவின் கெர்ப்பத்தில் மண்டலமத்தியில் பிண்டோற்பத்திக்கு முன் நுரைபோலாகிறது. அதின்பிறகு ஏழுதினம் கிரமித்து அந்த நுரையின் தர்மத்தை இழந்து கொஞ்சம் திரவத்துடன் கூடின

மாம்சமயமாய்ப் புற்புதமாகி அண்டாகாரமடைகிறது. 15-ம் தினத்தில் பிண்டமாகிறது. அப்பிண்டமே முதல்மாசத்தில் கெட்டியான தர்மத்தையடைந்து விர்த்தியாகி 2-வது மாதத்தில் சிரசுண்டாகிறது. 3-வது மாதத்தில் கால்களும் கைகளுமுண்டாகின்றன 4-வது மாதத்தில் கால்களுக்கும் கைகளுக்கும் விரல்களும், இடுப்பும் துடையும் வயிறுமுண்டாகின்றன. 5-வது மாதத்தில் பின்தட்டுடன் கூடின வீணாதண்டமுதலான பாகங்களுண்டாகின்றன 6-வது மாதத்தில் சகலமான துவாராதிகளும் அவைகளில் வசிக்கிற சுரோத்திரமுதலான விந்திரியங்களுமுண்டாகின்றன 7-வது மாதத்தில் பிராணனுடன் கூடி பிராணியாகவாகிறது 8-வது மாதத்தில் சகலமான அவயவங்களும் பூர்ணமாய்சுஷுப்திபவஸ்தையிலிருக்கிறதேகம்போல்கர்ப்பம் நிறைந்து பிரகாசிக்கிறது. அவ்விதம் நிறைந்த புத்திமானான ஜீவன் இகபரலோகங்களின் காரியசாதனநிமித்தம்அச்சரீரத்துடன் ஓம்காரவுபாசனையால், நிர்க்குணமானபிர்ம்மத்தையறிகிறான். 8-வது மாதம் கிரமித்தபிறகு 9-வது மாதத்தில் அந்த ஜீவன் சர்வஞ்ஞனாகிறான். வணக்கம் இந்திரிய நிக்கிரகங்கள் முதலான பிர்ம்மவிஞ்ஞான சாதனங்கள் நிறைந்தவனும் சர்வவியாபகமான பிர்ம்மத்தையறிய அவாவுடையவனுமிருந்துகொண்டு அனேககோடி ஜன்மங்களில் செய்த புண்ணியபாபபலங்களால் வந்த சரீரத்தை நினைத்து துக்கிக்கிறான். “இதற்குமுன் நானாவிதமான யோனிகளையடைந்து பிறவிக்கடலிலாழ்ந்து துக்கப்பட்டுக்கொண்டிருந்தோம் மாயையாகிற கர்மபாசங்களால் நன்றாய்க்கட்டுண்டு ஸ்திரீ புத்திராதி காரியங்களிலேவப்பட்டுப்பசுவாய்த்திரிந்துகொண்டிருந்தோம், பிறக்கிறதும் பாலகௌமாரவார்த்திக திசைகளையடைந்துமரிக்கிறதுமாகயிருக்கிற சம்சாரசக்கரத்தை நாம் சிரசில் வகித்து இடைவிடாமல் துக்கித்துக்கொண்டிருந்தோம், சுகநிமித்தமாகச்செய்கிற கர்மாதிகளினால் பிர்ம்மசொரூபத்தை உணராமல் பிர்ம்மத்தைக்கொன்றவனாய் முன் நாமெடுத்த ஜன்மங்களிலிருந்த பிதா மாதா புத்திரகளத்திரங்கள் நம்மோடுகூடவராமல் நாம் மாத்திரம் துக்கித்து இதர ஜன்மங்களையடைந்தோம், கெர்ப்பமாகிறபையில் கட்டுண்டு மிருதுவாயிருக்கிற நாம் கெர்ப்பத்திலிருக்கிறயோனியின் ஸ்பரிசத்தால் அக்கினியினால் தகிக்கப்பட்டவன்போல தபிக்கிறோமென்றும், 9-வது மாதம் பூர்ணமாய் 10-வது மாதம் எப்போது வரப்போகிறது, கெர்ப்பசங்கடத்தினின்றும் முன்செய்த கர்மபோகநிமித்தமாய் வெளியிலெப்போது வரப்போகிறோமென்றும் எண்ணிக்கொண்டிருந்த அந்த சர்வஞ்ஞனான நாம் சூசிகாவாயுவினால் தலைகீழாயானவுடன் புத்திமயங்கிக்கெட்டுப்போகிறோம்பாபியினால் பிரயோகஞ்செய்யப்பட்ட கெட்ட அவுடதங்களாலும் துர்மந்திரங்களாலும் விவேகியான புருடன் கெட்டுப்போவதுபோல் சர்வஞ்ஞனான நாம் க்ஷணத்திற்குள் மூடத்தன்மையடைந்து கெட்டுப்போய்விடுகிறோம்” என்றிவ்விதமான கெர்ப்பதுக்கத்தை ஜீவன் அடைகிறானென சங்கரானந்தகுரு சுவாமிகளின் ஆத்மபுராணமென்கிற கிரந்தத்திலும் கெர்ப்போபனிஷத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

(5) नानायोनि सहस्राणि दृष्ट्वाचैव ततोमया। आहारविविधाभुक्ताः पीताश्चविविधास्तनाः ॥ १ ॥ जन्मभूमिर्हिसर्वाभूश्श्मशानमपिमेपुरा। चतुराशीतिलक्षेषुयोनिभेदेषुचाभवम् ॥ २ ॥ जातश्चास्मिमृतश्चास्मिसंसार्यस्मिपुनःपुनः। जन्ममृत्यूपुनर्जन्म पुनर्मृत्युः पुनर्जनिः ॥ ३ ॥ गर्भवासेमहद्दुःखं मोहदुःखञ्चजन्मसु। बाल्येदुःखं तथाशोकः पारवश्यश्च मूढता ॥ ४ ॥ हिताकरणमालस्य महिताचरणं तथा। यौवनेविषयासक्तिस्तापत्रयनिपीडितः ॥५॥ चिन्तारोगश्च वार्धिक्ये मरणेतु महत्भयम्। आशयाचाभिमानेन कामक्रोधादिसंकटे ॥ ६ ॥ अत्युत्कटे महद्दुःखमस्वतन्त्रश्चदुःखितः। दुःखबीजमिदं जन्मदुःखरूपञ्चदुस्सहम् ॥ ७ ॥ निवृत्तिधर्मोनोपात्तो नयोगज्ञानसाधनम्। अहोदुःखोदधौमग्नो नपश्यामिप्रतिक्रियाम् ॥ ८ ॥ धिगज्ञानं धिगज्ञानं धिक्कामक्रोधसंकटम्। संसारशृङ्खलंधिग्धिगाचार्यात्ज्ञानमाप्नुयात् ॥ ९ ॥

V. 26, 27 and 28. I, having taken various and innumerable births, having enjoyed diverse carnal pleasures, having sucked milk from different mothers, having been buried in multifarious places and having taken numberless rebirths, enjoyed pleasures such as carnal, homely &c. died and took rebirth. I am groaning under the weight of sorrow as every step of birth and death is attended with misery as explained below:—29 and 30. For, before birth, the soul is afflicted with the miseries arising from remaining in the womb, at the time of delivery, the slender body undergoes pain by being expelled through the narrow passage; *in the childhood*, it is at the mercy of sickness, *at boyhood* misery arises from ignorance, playfulness, indifference, dependency &c. *At manhood*, its attention is distracted with pleasures of life and with Thapathraya. (Bodily, accidental and fatal pains). 31, 32 and 33. *In old age*, it dotes on past pleasures and affected with infirmity, and at the time of death, there are pangs and horrors of death. *In life*, my attention is distracted with diverse passions such as love, pleasure, hatred, desire &c. I am at their mercy, and I have no peace of mind even for a moment. I see no remedy which could eradicate these. 34. Fie upon these passions of life and the miseries of the world; fie upon the bondage of Samsara Under these circumstances, I should seek after the truth from the teachings of a Guru.

(5) 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌯𑍋𑌨𑌿𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌤𑍋 𑌮𑌯𑌾 ।
𑌆𑌹𑌾𑌰𑌾 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍀𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌃 ॥(1) [illegible] ॥(2) [illegible] ॥(3) [illegible] ॥ (4) [illegible] ॥ (5) [illegible] ॥ (6) [illegible] ॥ (7) [illegible] ॥(8) [illegible] ॥(9) (34½)

(5) வெகுவிதமானவிஷபபோகங்களையருந்தியும், நானாவிதமான யோனிகளையடைந்தும், கணக்கற்ற மாதாக்களின் ஸ்தன்னியபானாதிகள்செய்தும், சமஸ்த பூமிகளும் என்னால் மயானமாயடையப்பட்டும், எண்ணுதற்கரிய பிறவித்துன்பத்தை அடைந்து வருந்தியிருக்கின்றேன். பிறக்கிறதும் சம்சாரியாயிருக்கிறதும் அடிக்கடி மரிக்கிறதும் திரும்பப்பிறக்கிறதுமரிக்கிறதுமாகவிருந்துகொண்டு கெர்ப்பவாசத்தில் சகிக்காத துக்கத்தையடைந்தும் கெர்ப்பத்தினின்றி யோனியந்திரத்து வழியாய் வெளியில் வரும் துயரத்தைப்பொருந்தியும் பால்லியாவஸ்தையில் மூடத்தன்மையோடு கூடியும், நன்மை தீமையறியாமலும் உணர்வையடைந்தும், துக்கியாயும், சத்கர்மத்தைவிட்டும், அசத்கர்மத்தைச்செய்துகொண்டு வருந்தியும், யௌவனாவஸ்தையில் விஷயாசையுடன் கூடி ஆத்யாத்மிக முதலான தாபத்திரயங்களையடைந்தும், வார்த்திகத்தில் முன்னனுபவித்தவிஷயங்களைச்சிந்தித்து அதையனுபவிக்கச்சக்தியற்ற மனோ வியாதியுடன் கூடினவனாயும், மரணாவஸ்தையில் சகிக்கக்கூடாத சங்கடத்தையும் பயத்தையுமடைந்தும், காமக்குரோதாதிகளான சங்கடத்தில் ஆசையினாலும் அபிமானத்தினாலும் மேலான ஆபத்தையடைந்து சுவாதீனமற்றவனாயும், துக்கித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். இந்த ஜன்மமானது துக்கத்திற்கு விதையாயும் சகிக்கக்கூடாததாயுமிருக்கிறது. அத்துக்கத்தின் நிவர்த்தியினுபாய ரூபமான யோகஞான சாதனங்களற்றவனாயும் துக்கமாகியசமுத்திரத்தில் மூழ்கி கரையேறமார்க்கமறியாதவனாயுமிருந்துகொண்டிருக்கிறேன். இது ஆச்சரியமன்றோ! காமக்குரோத ரூபமாயிருக்கிற

அஞ்ஞானத்தைச்சுடவேண்டும், சுடவேண்டும், சுடவேண்டும். சம்சாரமாகிற விலங்குடன் கூடியிருக்கிற என்னையும் சுடவேண்டும். அதை நிவர்த்திசெய்யும் ஆசாரியர்களிடத்திலிருந்து ஞானத்தையடையவேண்டும் என்றிவ்வண்ணம் ஜீவன் எண்ணுவதாய் கெர்ப்போபநிடத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

முமுக்ஷுவின் தன்மை.

(6) परीक्ष्यलोकान्कर्मचितान्ब्राह्मणोनिर्वेदमायान्नास्त्यकृतःकृतेन। तद्विज्ञानार्थंसगुरुमेवाभिगच्छेत्समित्पाणिःश्रोत्रियंब्रह्मनिष्ठम्॥१॥ अनेकजन्मसंसिद्धश्रौतस्मार्तपरायणः। अनित्यमितिविज्ञाय जगद्वैराग्यमाप्नुयात् ॥२॥ ज्ञानादेवहिसंसारविनाशोनैवकर्मणा। इतिज्ञात्वाशिवज्ञानसिद्ध्यर्थमुनिरास्तिकः ॥ ३ ॥ श्रोत्रियं ब्रह्मनिष्ठञ्च गुरुंगच्छेत् प्रियेणच। तस्मात्ब्रह्मज्ञानलाभाय विद्वान् शान्तोदान्तस्सत्यवादीभवेच्च॥४॥ कर्मत्यागीसर्ववेदान्तसिद्धं विद्याहेतुं सन्ततं त्वभ्युपेयात् ॥ ५ ॥

VI. 35. The man who is desirous of knowing the Brahman being disgusted with the fruits of the Karma done and undone, being disgusted with the worldly pleasures, seeks the refuge of a guru who has learnt what has to be learnt, who is well versed in Vedas, and who has realised Parabrahman in order to obtain salvation, taking with him Samith etc. for the use of sacrifice for Guru. So says Mundagoupanishads. 36, 37, 38 and 39. Sri Brahma in Brahmagita which forms a portion of Suthasamhitta says:—a man who is desirous of knowing oneself and who is following the dictates of Veda, understanding the world to be perishable, by good deeds done in various previous births, should have an apathy to the worldly pleasures. He, understanding that the Samsara will be destroyed only by the fire of knowledge (one knowing oneself) but not by Karma, seeks the refuge of a guru with genuine desire in order to obtain that Gnana. Therefore, in order to obtain Brahmagnana he should have his senses, both internal and external, well controlled, should always speak the truth and should leave off-all Karmas. Afterwards, he should seek the Guru and remain with him uninterruptedly.

(6) பரீக்ஷ்யலோகாந் கர்மசிதாந் ப்ராஹ்மணோநிர்வேதமாயாந்நாஸ்த்யக்ருதஃக்ருதேந। தத்விஜ்ஞாநார்த்தம்ஸகுருமேவாபிகச்சேத்ஸமித்பாணிஃ ஶ்ரோத்ரியம்ப்ரஹ்மநிஷ்டம்॥(1)அநேகஜந்மஸம்ஸித்தஃ ஶ்ரௌதஸ்மார்த்தபராய

𑌣𑌃 । [illegible] 𑌯𑌾𑌸𑌃॥ (2) 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌹𑌿 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑍋 𑌨𑍈𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾। 𑌇𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 [illegible] ॥(3) 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 [illegible] (4)॥ [illegible]॥ (39)

(6) ஒழிவையடைந்த முமுக்ஷு கர்மத்தினாலடையப்பட்ட லோகங்களின் துக்கத்தையாலோசித்து செய்யப்பட்ட கர்மத்தினாலும் செய்யப்படாத கர்மத்தினாலும் யாதொருவித பிரயோஜனமுமில்லையெனவுணர்ந்து த்நித்தியா நித்திய வஸ்து விவேகமுதலான நான்கு சாதனங்கள் நிறைந்து பிரம்மா பரோக்ஷ சாக்ஷாத்காரத்தையடையும் நிமித்தமாக வேதபாடசீலராகியும் பிரம்ம நிஷ்டராயுமிருக்கிற குருவையே (சமித்பாணியா) யடையவேண்டும் என்று முண்டகோபநிடத்திலும், அனேக ஜன்மங்களிற்செய்த புண்ணியவிசேஷத்தால் ஜகத்தை அநித்தியமென்றறிந்து இகபர லோகங்களில் வைராக்கியமடைந்து ஞானத்தாலேயே சம்சாரம் நசிக்குமேயன்றி கர்மத்தால் நாசமடைய மாட்டாதெனவுணர்ந்து பிரம்ம ஞானம் சித்திக்கும் பொருட்டு பிரம்ம நிஷ்டராயும் வேதவேதியராயுமிருக்கிற குருவையேயடையவேண்டும். ஆகையால் பிரம்ம ஞானமடையும் பொருட்டு மனோ நிக்கிரகமுடையவனும் ஞானகர்மேந்திரியங்களை ஜெயித்தவனும் சத்தியவாதியாயும் சகல கர்மத்தியாகியாயுமிருக்கிற வித்துவான் ஞான காரணராயிருக்கிற சமஸ்தமான வேதாந்தார்த்தமுணர்ந்த குருவை இடைவிடாமல் அடையவேண்டுமென பிரம்மகீதையிலும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

(7) अविद्याहृदयग्रन्थि बन्धमोक्षोभवेद्यतः। तमेवगुरुरित्याहुः गुरुशब्दार्थवेदिनः ॥ १ ॥ शिवएवगुरुस्साक्षात् गुरुरेवशिवस्स्वयम्। उभयोरन्तरं किञ्चित् नद्रष्टव्यंमुमुक्षुभिः ॥ २ ॥ बन्धमुक्तं ब्रह्मनिष्ठं कृतकृत्यं भजेद्गुरुम्। यस्यप्रसादात्संसारसागरोगोष्पदायते ॥ ३ ॥ शिश्रूषयासदाभक्त्या प्रणामैर्विनयोक्तिभिः। प्रसन्नं गुरुमासाद्यप्रष्टव्यंज्ञेयमात्मनः ॥ ४ ॥

VII. 40. Those who understand the intrinsic meaning of the word Guru say, that he alone is Guru who removes ignorance (Avidhya) who unties the knot which binds the body and soul (that is philosophically called Hrithayagrandhi) and who liberates the disciples from the bondage of Samsara. 41. Siva is identical with Guru and Guru is

Siva. These should not be differentiated even to a slightest degree by those desirous of attaining salvation. 42 A man should adore Guru who has liberated himself from bondage, who has realised Brahman and who has everything accomplished which ought to be accomplished. By the grace of that Guru, the ocean of Samsara can be crossed over as easily as the water standing in a shallow pit caused by the hoof of a cow. 43. Having pleased the Guru by his actions and devotions, he should enquire after the truth (Brahman) with modesty and prostrations. So says Sankara in Sarva Vedanta Sithantha Sara Sangraha.

(7) அவித்யாஹ்ருதயக்ரந்திபந்தமோக்ஷோ பவேத்யத:। தமேவ குருரித்யாஹுர் குருசப்தார்த்தவேதின:॥ (1) சிவ ஏவ குரு: ஸாக்ஷாத் குருரேவ சிவ: ஸ்வயம்। உபயோரந்தரம் கிஞ்சித் ந த்ரஷ்டவ்யம் முமுக்ஷுபி:॥ (2) பந்தமுக்தம் ப்ரஹ்மநிஷ்டம் க்ருதக்ருத்யம் பஜேத் குரும்। யஸ்ய ப்ரஸாதாத் ஸம்ஸாரஸாகரோ கோஷ்பதாயதே॥ (3) சுஸ்ரூஷயா ஸதா பக்த்யா ப்ரணாமைர் விநயோக்திபி:। ப்ரஸந்நம் குருமாஸாத்ய ப்ரஷ்டவ்யம் ஜ்ஞேயமாத்மன:॥ (4).

(7) யாதொரு குரு அவித்தையென்ன, ஹிருதய கிரந்தியென்ன, பந்தக்கனென்ன, இவைகளை நிவர்த்தி செய்கின்றாரோ அவரே குருவென்று குருவின் சப்தார்த்தத்தையறிந்த பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்களென்றும், சிவனே குருவென்றும் குருவே சிவனென்றும் சொல்லப்படுகிறது. அவர்களுக்குள் கொஞ்சமாவது பேதத்தை முமுக்ஷுக்கள் பார்க்கக்கூடாதென்றும் எந்தகுருவின் கிருபையால் சம்சார சமுத்திரமானது மாட்டின் குழம்படிக்குச்சமானமாயாகுமோ, எவர் பந்தத்தினின்றும் விடுபட்டவராயும் செய்யவேண்டியதெல்லாம செய்து முடிந்தவராயுமிருக்கின்றனரோ, பிரம்ம நிஷ்டரான அக்குருவை பஜிக்கவேண்டுமென்றும் சிசிருஷையினாலும் எப்பொழுதும் செய்கிற பக்தியினாலும் நமஸ்காரங்களினாலும் வினயமானவார்த்தைகளினாலும் குருவைசந்தோஷமாகும்படி செய்து தனக்கெதையறியவேண்டியதோ அதை கேட்கவேண்டும் என பகவத் பூஜ்ஜிய பாதாளான சங்கராசாரிசுவாமிகளால் சர்வ வேதாந்த சித்தாந்த சார சங்கிரகமென்னும் கிரந்தத்திலுரைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

तद्विद्धि प्रणिपातेन परिप्रश्नेन सेवया ।
उपदेक्ष्यन्ति ते ज्ञानं ज्ञानिनस्तत्वदर्शिनः ॥ १ ॥

VIII. Sri Krishna says in Baghavathgita as follows :—

44 Those great men who have realised the Supreme Being being pleased with you by your prostrations etc. and being questioned about sublime truth will teach you truth.

𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌪𑍍𑌰𑌣𑌿𑌪𑌾𑌤𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍇𑌨𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 ।
𑌉𑌪𑌦𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌤𑍇𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌃 ॥(44)

முற்கூறிய விதியுடன் ஆசானையடைந்து அஷ்டாங்க நமஸ்காராதிகளினால் வந்தனம் புரிந்து பந்தமெப்படிவந்தது, மோக்ஷமெப்படியடைவது, அவித்தையென்ன, வித்தையென்னவென்ற பிரச்னங்களினாலும் ஆப்தம் அங்கம் ஸ்தானம் ஸத்பாவம் முதலான குரு சிசிரூஷையினாலும் எவர்கள் குரு கிருபைக்குப்பாத்திரமாகிறார்களோ அவர்களுக்கு தத்துவத்தை யதார்த்தமாய்க்கண்ட மஹான்களான பிரம்ம ஞானிகள் ஞானத்தை உபதேசிப்பார்களென பகவத்கீதையில் அர்ச்சுனனுக்கு பகவானருளியிருக்கின்றனர்.

இவ்வாறு முமுக்ஷுத்துவம் அடைந்த சிஷ்யன் குருவையடைந்து
யறிவிக்கும் விதமாவது.

स्वामिन्नमस्तेनतलोकबन्धो कारुण्यसिन्धोपतितंभवाब्धौ।
मामुद्धरात्मीयकटाक्षदृष्ट्या ऋज्वादिकारुण्यसुधाभिवृष्ट्या ॥

IX. 45. The manner in which one who is afflicted with sorrows of the world pours forth his grief before the Guru is as follows :—

Oh ! Great soul who is the friend of those who bow you, and whose soul is full of pity and compassion, I bow you. Rescue me out from the ocean of Samsara by your beneficient and never-failing-side-glance from which overflows the nectar of mercy and truthfulness.

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑌤𑌲𑍋𑌕𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍋𑌪𑌤𑌿𑌤𑌂𑌭𑌵𑌾𑌬𑍍𑌧𑍌 । 𑌮𑌾𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑍀𑌯 𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌋𑌜𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌧𑌾𑌭𑌿𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾॥ (45)

கருணைக்கடலாயும் தன்னையடைந்த சிடனை ரெக்ஷிப்பதில் முக்கியமான பந்துவாயுமிருக்கிற 'ஹே' குரோ உம்மை நமஸ்கரிக்கின்றேன். சம்சார சமுத்திரத்தில் மூழ்கிக்கிடக்கிறவென்னை மனோவாக்குக்காயங்களில் கபடமற்றிருக்கிற உம்முடைய அமிர்தவருஷம் போன்ற கருணாகடாக்ஷதிருஷ்டியினால் கரைபேற்றிவைக்கவேண்டும்.

दुर्वारसंसारदवाग्नितप्तं दोधूयमानं दुरदृष्टवातैः ।
भीतंप्रपन्नंपरिपाहिमृत्योश्शरण्यमन्यद्यदहंनजाने ॥

X. 46. Oh! 'Guru' protect me, who is being burnt by the irresistible conflagration of Samsara which it is difficult to put out and who is tossed about by the blasts of misfortune from the grasp of death. You are to protect me well, as I know none except you.

து³ர்வாரஸம்ஸார த³வாக்³நிதப்தம் தோ³தூ⁴யமாநம் து³ரத்³ருஷ்டவா
தை:। பீ⁴தம் ப்ரபந்நம் பரிபாஹி ம்ருத்யோ: ஶரண்யமந்யத்³யத³ஹம் நஜாநே॥
(46)

கெட்டகாலமான காற்றினால் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிற சம்சாரமாகிற காட்டுத்தீயால் தபிக்கப்பட்டவனையும், ஜனன மரண பயத்துடன் கூடினவனையும், உம்மை சரணாகதியடைந்தவனையுமிருக்கிற என்னை மிருத்தியுவினின்றும் நன்றாய் ரக்ஷிக்கக்கடவீர். உம்மைக்காட்டிலும் சரணாகதியடைய வேறு மஹான்களிருக்கிறார்களென்று நான் அறியவில்லை.

शान्तामहान्तोनिवसन्तिसन्तोवसन्तवल्लोकहितंचरन्तः ।
तीर्णास्स्वयंभीमभवार्णवं जनानहेतुनान्यानपितारयन्तः

XI. 47. There are great men who have well controlled their senses, who roam about the world with the sole object of doing good to others, who have crossed the terrible ocean of sorrows and who are always bent upon taking out men drowned in the ocean of sorrows. These men live to generate happiness to others like the spring season.

ஶாந்தா மஹாந்தோ நிவஸந்தி ஸந்தோ வஸந்தவல்லோக ஹிதம் சரந்த:।
தீர்ணா: ஸ்வயம் பீ⁴மப⁴வார்ணவம் ஜநாநஹேதுநாந்யாநபி தாரயந்த:॥(47)

சாந்தர்களாயும் மஹான்களாயும் சத்துக்களாயும், உலகத்தில் நன்மையைச்செய்வதற்காக சஞ்சாரம் செய்துகொண்டிருப்பவர்களாயும், பயங்கரமாயிருக்கிற சம்சார சமுத்திரத்தினின்றும் கரையேறினவர்களாயும், பிறவிக்கடலில் மூழ்கியிருக்கிற ஜீவர்களை காரணமின்றியே கரையேற்றுகிறசுவபாவமுடையவர்களாயுமிருக்கிற மஹான்கள், வஸந்தகாலம்போல சஞ்சாரம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

अयंस्वभावस्स्वतएवयत्परश्रमापनोदप्रवणं महात्मनां ।
सुधांशुरेषस्स्वयमर्ककर्कशप्रभाभितप्तामवतिक्षितिंकिल ॥

XII. 48. Just as the moon without expecting any remuneration cools the world, which has been heated by the severe rays of the sun :- so it is the inborn quality of great men to liberate the afflicted from the sorrows of Samsara.

அயம்ஸ்வபாவ ஸ்ஸ்வதஏவயத்பரஶ்ரமாபநோத ப்ரவணம்மஹாத்மநாம் ।
ஸுதாம்ஶுரேஷ ஸ்ஸ்வயமர்க்ககர்க்கஶ ப்ரபாபிதப்தாமவதி க்ஷிதிம்கில ॥ (48)

சூரியனுல் தபிக்கப்பட்ட பூமியை குளிரச்செய்விப்பது சந்திரனுக்கு சுபாவமாயிருப்பதுபோல் தாபத்திரயத்தால் வாடியிருக்கும் ஜீவர்களின் துக்கத்தை நிவர்த்திசெய்வது மஹான்களுக்கேற்பட்ட சுபாவகுணமன்றோ

ब्रह्मानन्दरसानुभूतिकलितैः पूतैस्सुशीतैर्युतैर्युष्मद्वाक्कलशोज्झितैश्श्रुतिसुखैर्वा-
क्यामृतैस्सेचय । संसृत्संभवतापदावदहनज्वालाभिरेनं प्रभोधन्यास्तेभवदीक्षणक्षण
गतेः पात्रीकृतास्स्वीकृताः ॥

XIII. 49. O! Lord sprinkle me who is burnt by the flames of the wild fire of birth and rebirth with the ambrosial words which will expound the truths of Vedanta, which flow from the pot of thy mouth which have cooling effect and which are mingled with the essence of Vedanta realised by you. Happy are those who have crossed the range of thy vision even for a moment.

ப்ரஹ்மாநந்தரஸாநுபூதிகலிதை: பூதைஸ்ஸுஶீதைர்யுதைர்யுஷ்மத்வாக்கலஶோஜ்ஜிதைஶ்ஶ்ருதிஸுகைர்வாக்யாம்ருதைஸ்ஸேசய । ஸம்ஸ்ருத்ஸம்பவதாபதாவதஹநஜ்வாலாபிரேநம் ப்ரபோதந்யாஸ்தேபவதீக்ஷணக்ஷணகதே: பாத்ரீக்ருதாஸ்ஸ்வீக்ருதா:॥ (49)

பிரம்மானந்தரசானுபவத்தாற்பெருகிக்கொண்டிருப்பதாயும், பரிசுத்தமாயும், குளிர்ச்சியுடன் கூடினதாயும், தங்களுடைய வாக்காகிற கலசத்தினின்றும் பெருகிக்கொண்டிருக்கிறதாயும், வேதாந்தார்த்தத்தை நன்ருய் விளக்கிவைப்பதாயுமிருக்கிற வாக்கியாமிர்தத்தினுல் ஜனன மரணமாகிற, காட்டுத்தீயால் தபிக்கப்பட்டவனுன என்னை குளிர்ச்சியடையும்படி செய்யும். தங்களுடைய

கடாக்ஷவீக்ஷணத்திற்குக்ஷணகாலம் எவர்கள் பாத்திரபூதர்களாகவிருக்கிறார்களோ அவர்களே தன்னியர்களென்று பகவத்பூஜ்யபாதாளான சங்கர குருவாற் செய்யப்பட்ட விவேகசூடாமணியில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (50)

(பொருள்) உம்மைக்குருவாகவாசிரயித்து பவக்கடலிலிருந்து எந்த மஹான்கள் கரையேறியிருக்கின்றனரோ அக்குருரூபமாயும், தயாநிதியாயும், பகவானுயுமிருக்கப்பட்ட நீர், சம்சாரசாகரத்தினின்றுமென்னைக்கரையேற்றிவைக்கவேண்டும்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (51)

(பொ) யாதொருபுண்ணியவிசேஷத்தால் தங்களுடைய கிருபாகடாக்ஷதிருஷ்டிக்கு நான் பாத்திரபூதனுயிருக்கின்றேனே அந்த அனேககோடிஜன்மாந்திரங்களில் செய்த புண்ணியகர்மபலோதயமானது இப்போது தங்களையடையும்படிசெய்திருக்கிறது.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (52)

(பொ) பிரம்மவித்துக்களான மஹான்களுடைய பார்வையானது கண்களுக்கானந்தபாஷ்பத்தைவிருத்திசெய்வதாயும், முகமலர்ச்சியையும், அந்தக்கரணத்திற்கானந்தத்தையுங்கொடுப்பதாயும், மேலான மோக்ஷகதியையடையச்செய்வதாயுமிருக்கிறது.

[illegible]
[illegible] ॥ 53

(பொ) சோமசூரியாக்கினிகளின் சமூகங்களால் நிவர்த்திக்கமுடியாததாயிருக்கிறவஞ்ஞானவிருளை ஆத்மவித்துக்களான மஹாத்மாக்களின் ஓரே பார்வையே நிவர்த்திக்கயோக்கியமாயிருக்கிறது.

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ (54)

(பொ) ஜனன மரண வியாதி முதலான துக்கங்களால் நிறைந்ததாயும் பயங்கரமாயும் மனைவி மக்கள் சினேகிதாதி முதலைகளால் நிறைந்ததாயும் கரையற்றதாயுமிருக்கிற பிறவிக்கடலில், புண்ணியபாபகர்மங்களாகிற அலைகளாற் சொர்க்கலோகபூலோகாதிகளில் தேவமனுஷ்யதிரியக்காதியோனிகளையடைந்து சகிக்கமுடியாமலனேககோடி ஜன்மங்களிற்சுற்றிக்கொண்டிருந்தயான், தங்களைச் சரணமாயிப்போதடைந்திருக்கிறேன், தங்களைத்தவிர சரணாகதியடைய வேறே குருவையான் கண்டிலேன்.

केन वा पुण्यशेषेण तव पादाम्बुजद्वयम् ।
दृष्टवानस्मि साम्प्रतं देव त्राहि दयादृशा ॥(55)

(பொ) யானனனேககோடி ஜன்மங்களிற்செய்த நிஷ்காமிய புண்ணிய விசேஷத்தாற்றங்களுடைய பாதகமலங்களைத்தரிசிக்கயோக்கியமானேன். மேலானபீடையுடன் கூடியிருக்கிறவென்னைத்தங்கள் தயாநோக்கால சம்சாரமிருத்தியுவினிடத்தினின்றுமிரக்ஷிக்கக்கடவீர்.

वदन्तमेवं संशिष्यं दृष्ट्वैष दययार्द्रधीः ।
दद्यादभयमेतस्मै संसारेषु तितीर्षवे ॥ (56)

(பொ) இவ்விதமுரைத்த சீடனைக்கிருபாதிருஷ்டியால் குருவானவர் பார்த்து அடிக்கடி நீ பயப்படாதேயென்று அச்சீடனுக்கபயப்பிரதானமளித்தனரென்று பகவத்பாதபூஜ்யாளால் சர்வவேதாந்த சித்தாந்த சாரசங்கிரஹ கிரந்தத்தில் 256 முதல் 262 சுலோகம் வரை கூறப்பட்டிருக்கிறது.

குருவையடைந்த சீடன் மீளவும் சம்சாரதுக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறான்.

அவதாரிகை.

நிதாகமஹரிஷியானவர் பாலியத்திற் சகலவித்தையுமடைந்து தன் பிதாவினுக்ஞையால் தீர்த்தாடனாதி செய்து சுத்தமனசையடைந்தவராகி ரிபுமஹரிஷியையடைந்து வந்தனம்புரிந்து தனாதி 11வித விஷயதூஷணத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டதாய் மஹோபநிஷத் 3வது அத்தியாயத்திற் கூறப்பட்டிருப்பதுபோல் 16 வயதுடன் கூடின ராமச்சந்திரனும் தன் குருவான வசிஷ்டமஹரிஷி முதலான முனிவர்கள் முன்னிலையிற் கூறியவாறு வாசிஷ்டராமாயணம் வைராக்கியப்பிரகரணத்தில் விஸ்தாரமாய்க்கூறியிருப்பதை இங்கு யாம் சுருக்கி அடியிற்கண்ட சுலோகவாயிலாகக்கூறுகிறோம்.

ஈஷ்டிராஷவ புவ ெவெ ஃஹவராவஈெவஷி தா ஃ।
ஞவஷாஂவ தயஃ வாவாஹாவாவிஹவஹ-ஞ ஃயஃ॥ (57)

(பொ) பிரவர்த்தி நிவர்த்திரூபமாயும் தெய்வகிருபையாலுமுண்டான விஷயபோகங்களெல்லாமெனக்கு அஸ்திரமாயும், சகலவித ஆபத்துக்கெஜமானனுயும் பாபங்களாகிற ஐசுவரியம் நிறைந்தவனுயுமிருக்கிறேன்.

(பதசாரம்). சரமென்றால் ஜீவனுற்கற்பிக்கப்பட்ட பிரவர்த்தி நிவர்த்தியின் சாதனசாத்தியமாயும், அஸ்திரமாயும், அசரமென்றால் கர்மகதிப்படி ஈசனுலளிக்கப்படுவதாயிருக்கிற மாலை சந்தனுன்னபானுதி விஷயங்களினனுபவங்கள் மறுஜன்மத்திற்கு வித்தாயும் ஆபத்திற்கிருப்பிடமாயும் துக்கரூபமாயுமிருக்கின்றன, இவ்விஷயத்தை சுகம்போற் கருதுவது எதுபோலெனில், விஷங்கலந்த அன்னுதி பக்ஷணத்தை புஜிப்பவன் சுகமாயெண்ணுவதுபோல் அவிவேகிகள் ஸ்திரீ முதலான விஷயங்களினனுபவத்தை மேலென்றுகருதி வீணுய்ப்பிறவிக்கடலிலாழ்ந்து துக்கிக்கின்றனரென கூறுகின்றனர்.

ஈயஸ்ஸூஸூாகாஸஊஶாஃ வஈஷஈஃஸஂமிநஃ ।
ஸ்ரீஷ்ருஞெகெவஸூாஹாவாஃநஃ கஷூநயாநயா॥ (58)

(பொ) இரும்பாற்செய்யப்பட்டஊசிமுதலானதுகளொன்றுக்கொன்று சம்மந்தமில்லாமலிருப்பதுபோல், சகலவிஷயங்களும் ஒன்றுக்கொன்று சம்மந்தமற்றதாயும், நானெனதெனுமபிமானரூபமான தன்மனுேகற்பனையாலனவரதம் கற்பிக்கப்பட்ட பிரவிருத்தியினுல் விஷயசம்மந்தமடைந்தவனுயிருக்கிறேன்.

ஹாெவஷஈதிராயாதாவயிகஸ்ருஃஈ-வஷீவ ।
ஶாஃருதீஷஂ கயஂஷ-ஃவஃதிதெவ்வாஷிெவதஸா ॥ (59)

(பொ) வழிப்போக்கனுக்கு கானற்பூமியிற்கண்ட ஜலத்திலொழிவுண்டாவதுபோல் இந்த சம்சாரதாபத்தால் தபிக்கப்பட்டவெனக்கித்துக்கமெப்பொழுது சமனமடையுமென்று சதாதபித்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.

விஷாநிவயவகூராணிநாநஃாயயநாநிெஃ ।
ஸஂவஹஸ-ஞ தகஊத்ராணி ஷ்ருஷாணு-ஷ்ராவஷாஃவ ॥ (60)

(பொ) சிந்தையாகிற நேமியிற்சுழலுமெனக்கு தனங்களும் மனைவி மக்கள் வீடுமுதலானவைகளுமானந்தமாகாமல் மேலான ஆபத்திற்குச்சமானமாயிருக்கின்றன.

[illegible]
[illegible] (61)

(பொ) நம்முடையவபிமானத்தாலடையப்பட்ட மனைவிகள் விஷயானுபவகாலத்திலழகுபோற் பார்க்கப்படுகின்றார்களன்றி ஹேமமுனே சுகநிமித்தமாகார்கள்.

தன தூஷணம்.

[illegible]
[illegible] (62)

(பொ) பிராஞக்ர்களாயும் சூரர்களாயும் செய்யவேண்டுவதைச்செய்தவர்களாயும் பரிசுத்தர்களாயும் மிருதுபாஷிகளாயுமிருக்கிற புருடர்கள், பனித்திவிலைகளானது காற்றால் நாசமுறுவனபோல், பணத்தாசையாற்கெட்டுப்போகிறார்களன்றோ.

[illegible]
[illegible] (63)

(பொ) ஸ்ரீமானும் இதரஜனங்களால் நிந்திக்கத்தகாதவனும் சூரனும் மனவாட்டமற்றவனுமிருக்கிற புருடன், ரத்தினங்கள் தூளிகளால் மூடப்படுவனபோல் சம்பத்தினாசையாற்கெடுக்கப்படுகின்றனன்.

[illegible]
[illegible] (64)

(பொ) வெகுநாளாய்ப்பாழடைந்திருக்கிற பள்ளத்திலுண்டானதாயும், ஐந்தலைநாகத்தாற் சூழப்பட்டதாயுமிருக்கிற, புட்பக்கொடிக்குச்சமமாய் விளங்குவதாயும், மனசை நிமிஷத்திற்கவரும்படி செய்வதாயும், கணத்திலழிந்துபோவதாயுமிருக்கிற இச்சம்பத்தையினியான் விரும்பேன். இவ்வாறு மஹோபநிஷத்து 3-வது அத்தியாயம்.

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] ॥ (65)

(பொ) பயத்திற்குமுக்கியஹேதுவாயும், இடைவிடாமற்றுக்கத்தைவிருத்திசெய்வதாயும், பிரசண்டவாதம்போற்கதரச்செய்வதாயும், பந்துக்கள் விரோதத்தையூட்டிவைப்பதாயும், நற்குணங்களைக்கெடுத்து துர்க்குணங்களையளிப்பதாயும், லோபிகளால் நன்றாயாதரிக்கத்தகுந்ததாயும், மோக்ஷமடைய சாதனமற்றதாயுமிருக்கிற இத்திரவியமானது மனச்சோதனையினிமித்தமெவ்வாறுபகரிக்கும்.

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ (66)

(பொ) திரவியவானான புருடன், அந்தகனைப்போல், தன்னைவந்தடைந்தபேர்களை நேத்திரத்தாற்கூடப்பாராமலும், குருடன் ராஜமார்க்கத்தைவிட்டு குமார்க்த்திற்செல்வதுபோல், சத்துருக்களால் தள்ளப்பட்டிருக்கிறவிஷயமார்க்கத்திற்றிரிகிறதும், குழந்தைகளால் குருடனிழுக்கப்படுவதுபோல் மூர்க்கர்களாலிழுக்கப்பட்டு, ஸ்திரீவிஷயமாகிறபாழுங்கிணற்றில்வீழ்ந்துதுக்கப்படுகின்றான். அத்திரவியவானான குருடனுக்கு தரித்திரமாகிற அஞ்சனமையே அக்குருட்டுத்தன்மையை நிவர்த்திக்கமேலான ஔஷதமன்றோ. சர்வவேதாந்தம் 66 முதல் 75 வரை சுலோகங்கள்.

ஆயுள் தூஷணம்.

आयुः पवनकोणाग्रलम्बाम्बुकणभङ्गुरम् ।
उन्मत्तमिव सन्त्यज्य यात्यकाण्डे शरीरकम् ॥ (67)

(பொ) காற்றினாலலைக்கப்பட்ட அரசிலையினுனியிற்றங்கியிருக்கிற நீர்த்துளி க்ஷணத்தில் நாசமுறுவதுபோல், நம் வாழ்நாள் நாசத்தையடைகிறது. பித்தன் தன்சிரசில் வைக்கப்பட்ட பாரத்தைக்காரணமின்றியெறிந்துவிடுவதுபோலிச் சரீரத்தை அகாலத்திற் காரணமின்றியே பிராணன் விட்டுவிடுகிறான்,

[illegible] ।
[illegible] ॥(68)

(பொ) விஷயமாகிற காளகூடவிஷசம்பந்தத்தால் சிதறுண்டமனசையுடையவர்களாயும், ஆத்மஞானத்தில்திடப்படாதவர்களாயுமிருக்கிறபுருஷர்களின் ஆயுள் சிரமயோக்கியமாயிருக்கிறதன்றோ.

யஜ்யதெவெஷநம்வாயொராகாஶஸ்யவவண்டநம் ।
ஜயநஞ்தரஂமாணாஶாஸாநாயஷியஜ்யதெ ॥(69)

(பொ) வாயுவைக்கட்டவும், ஆகாசத்தைத்துண்டிக்கவும், அலைகளை அலங்கலாகச்செய்யவுங்கூடும், ஆயுள் நிலைநிற்குமென்றவாசையை விவேகிகள் வைக்கொணுது.

ஹாவ்யஂஸஂஹாவ்யதெயெநஹ-ஞ்யொயெநநஶொவ்யதெ ।
வாராயா நிவ்ருதெஸா நயதஜ்ஜீவிதஶவ்யதெ ॥ (70)

(பொ) எந்தப்புருஷன்எந்தவஸ்துவையடையவேண்டுமோ அதையடைந்து துக்கமில்லாமல் மேலானவொழிவையடைந்திருக்கிருனே அவனுடைய ஆயுளே பிறவிப்பயனுடன் கூடினதன்றோ?

தரவொவிஹிஜீவஂதி ஜீவஂதி ஶ்ரமவகூிணஃ ।
ஸஜீவதிஶநொயஸ்ய ஶநநொவஜீவதி ॥ (71)

(பொ) மற்றவர்கள் வாழ்நாள், மரங்களுடையவும் பக்ஷிகளுடையவும் வாழ்நாள்போல் வீணும். எப்புருடன் மனனத்துடன்கூடினவனே அப்புருடனே ஜீவனுடன் கூடினவனும்.

ஜாதாஸ்வநவஜமதிஜஞவஸாயஜீவிதா ஃ ।
யெவநநெபுஜாயஞெஶெஷாஜரஂமஹுஹாஃ॥ (72)

(பொ) இச்சகத்தில் ஜனித்தஜீவர்களில் எவர்கள் சாதுக்களுடன்கூடியிருக்கிருர்களோ அவர்களே மீளவுமிப்புவியில் ஜனியார், மற்றவர்கள் கிழக்கழுதைக்கொப்பாவார்கள்.

ஹாரொவிவெகிநஸ்ஶாஸ்த்ரஂஹாரொஜ்ஞாநஂவராமிணஃ।
கஶாஜஸ்யஶநொஹாரஂஹாரொநாத்விதொவவஃ॥ (73)

(பொ) அவிவேகிகளுக்கு வேதாந்தசாஸ்திரவிசாரம் பாரமாம், ஆசையுடையவர்களுக்கு ஞானம்பாரமாம், சாந்தமற்றவர்களுக்கு மனதே பாரமாம், அஞ்ஞானிகளுக்குத்தேகம் பாரமாம்.

அ க ங் கா ர தூ ஷ ண ம்.

அஹங்காரவஶாதாபதஹங்காராத்துராதயஃ ।
அஹங்காரவஶாதீஹா நாஹங்காராத்பரோ ரிபுஃ ॥(74)

(பொ) அகங்காரத்தாலாபத்தும் மனோவியாதிகளும்இச்சையு முண்டாகின்றன. அகங்காரத்தைக்காட்டிலும் வேறுசத்துருவில்லை.

அஹங்காரவஶாத்யத்யந்நயாஹ்ருதமப்யஹம் ।
தத்தத்ஸர்வமவஸ்த்வேவ வஸ்த்வஹங்காரரிக்ததா ॥ (75)

(பொ) அகங்காரவசத்தாலெவ்வெவ்விஷயம் புசிக்கப்படுகின்றவோ அவ்வவை சத்தியமில்லை, அகங்காரமற்றவஸ்துவே உண்மையாம்.

ம ன தி ன் தூ ஷ ண ம்:

இதஸ்ததஸ்த்வஸவ்யர்த்தம் வ்யயஸ்வேவாஹியாவதி ।
ஶுநோ ஜீர்ணதயா யாதி க்ராமே கௌலேய கோயதா ॥(76)

(பொ) மனதானது, அங்குமிங்கும்வீணுய்விஷயத்தில்கிராமநாய்போல் திரிந்துகொண்டிருக்கிறது.

க்ரூரேண ஜடதாம் யாத த்ருஷ்ணாபார்யானுகாமினா ।
வஶஃ கௌலேயகேனேவ ப்ரஹ்மன் க்ஷேத்ரோஷிதேஸா ॥(77)

(பொ) ஹே பிர்மன்? ஆசையாகிறமனைவியுடன்கூடினமனமான ஆண்நாயால் விஷயமாகிறவீதியிலிழுக்கப்பட்டு ஜடபாவத்தையுற்று புஜிக்கப்படுகிறேன்.

அப்யப்திபானான்மஹதஸ் ஸுமேரூன்மூலனாதபி ।
அபி வஹ்ந்யஶனாத்ஸாதோ விஷமஶ்சித்தநிக்ரஹஃ ॥ (78)

(பொ) வற்றுதசமுத்திரத்தைப் பானஞ்செய்யினுஞ்செய்யலாம், மகாமேருவைவேறுடன்களையினுங்களையலாம், அக்கினியைவிழுங்கினும்விழுங்கலாம் ஹேகுரோ? மனோநிக்கிரகஞ்செய்வது வெகு அருமையன்றோ.

𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌸𑌤𑌿𑌜𑌗𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑍇𑌜𑌗𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌂 𑌤𑌚𑍍𑌚𑌿𑌕𑌿𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌂𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌤𑌃॥ (79)

(பொ) விஷயங்களுக்கு மனமே காரணம்; அம்மனமிருக்கின் மூன்றுலகுமிருக்கும், அம்மனமிறக்கின் ஜகத்திரயங்களும் நாசமுறும், ஆகையால் மனோநிக்கிரகமாகும் நிமித்தம் நன்முயத்சிசெய்யவேண்டும்

திருஷ்ணையின் தூஷணம்.

𑌯𑌾𑌂𑌯𑌾𑌮𑌹𑌂𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌮𑌿𑌗𑍁𑌣𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂।
𑌤𑌾𑌂𑌤𑌾𑌂𑌕𑍃𑌨𑍍𑌤𑌤𑌿𑌮𑍇𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌮𑌿𑌵𑌕𑍁𑌮𑍂𑌷𑌿𑌕𑌾॥ (80)

(பொ) கெட்ட எலியானது, வீணாவாத்தியத்தின் தந்தியையறுப்பதுபோல் ஹேமுனிசிரேஷ்டரே யானெப்போது விவேகவைராக்கியாதி சம்பத்தைகிரகிக்கிறேனோ அப்போதென்னை விஷயாசையானதறுத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

𑌪𑌦𑌂𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍𑌯𑌲𑌙𑍍𑌘𑍍𑌯𑍇𑌽𑌪𑌿𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌾𑌵𑌿𑌫𑌲𑌮𑍀𑌹𑌤𑍇।
𑌚𑌿𑌰𑌂𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿𑌨𑍈𑌕𑌤𑍍𑌰𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌚𑌪𑌲𑌮𑌰𑍍𑌕𑌟𑍀॥ (81)

(பொ) ஆசையாகிறபெண்குரங்கு விஷயங்களாகிறகொப்புகளில் தாவிக்கொண்டு துக்கமாகிறபலத்தைபுஜித்து ஓரிடத்திலுமிருப்பில்லாமலலைந்துகொண்டிருக்கிறது.

𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌾𑌯𑌾𑌤𑌿𑌪𑌾𑌤𑌾𑌲𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂𑌯𑌾𑌤𑌿𑌨𑌭𑌃𑌸𑍍𑌥𑌲𑌂।
𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂𑌭𑍍𑌰𑌮𑌤𑌿𑌦𑌿𑌕𑍍𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑍇𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌹𑍃𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌮𑌷𑌟𑍍𑌪𑌦𑍀॥ (82)

(பொ) ஒருகணத்திற்பாதாளத்திலும், ஒருகணத்திலாகாசத்திலும் மற்றொருக்ஷணத்தில் திக்குகளிலும், ஆசையாகிறவண்டானது திரிந்துகொண்டிருக்கிறது.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌦𑍋𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑍈𑌕𑌾𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌦𑍁𑌃𑌖𑌦𑌾।
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌥𑌮𑌪𑌿𑌯𑌾𑌯𑍋𑌜𑌯𑌤𑍍𑌯𑌤𑌿𑌸𑌙𑍍𑌕𑌟𑍇॥(83)

(பொ) சகலசம்சார தோஷங்களுக்கு முக்கியகாரணமாயிருக்கிற ஆசையொன்றே, தீர்க்கமான துக்கத்தையளிப்பதாயும், அந்தர்முகானுசந்தானமாகிற அந்தப்புறத்தில்வசிக்கும்புருடனை, விஷயமாகிறவம்பலத்திலிழுப்பதாயுமிருக்கிறதன்றோ.

[illegible] ।
𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌵𑌿𑌷 [illegible] ॥ (84)

(பொ) சகலப்பிராணிகளும் விஷயசிந்தையால்மேலான துக்கத்தையடைகிறார்கள். அச்சிந்தாத்தியாகமே ஆசையாகிற விஷபேதியை நிவர்த்திக்கிறமேலான மந்திரமென்று பெரியோர்களாற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(ப-ம்) விஷயத்தைஸ்மரிப்பதே சகலதுக்கத்திற்குங்காரணமாயிருப்பதாய்க்கிருஷ்ணபகவான் பகவத்கீதை 2-வது அத்தியாயம் 62—63-வது சுலோகங்களிலறிவித்திருக்கின்றனர்.

𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑍍𑌪𑍁𑌂𑌸𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑍂𑌪𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ।
𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍𑌸𑌞𑍍𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑍋𑌽𑌭𑌿𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌾𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌮𑍍𑌮𑍋𑌹𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌮𑍋𑌹𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌃 ।
𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌭𑍍𑌰𑌂𑌶𑌾𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌨𑌾𑌶𑍋 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌨𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌣𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥

சப்தாதிவிஷயங்களை நினைக்கிறபுருஷனுக்கு அவைகளின் சங்கமுண்டாகிறது, அச்சங்கத்தாலாசையுண்டாகிறது. அவ்வாசையால் கோபமுண்டாகிறது.

அக்கோபத்தால் அவிவேகரூபமானமோகமுண்டாகிறது, அம்மோகத்தாற் சாஸ்திராசாரியோபதேசத்தாலுண்டாயிருக்கிற சத்புத்தியானது மயங்கிப்போகிறது. அந்தஸ்மிருதியின் மயக்கத்தால் விவேகயோக்கியமானபுத்தி நாசத்தையடைகிறது. அப்புத்திநாசத்தால் புருஷார்த்தயோக்கியமற்றவனாகிறான். (என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதால் விஷயஸ்மரணமேசகலதுக்கத்திற்குமேதுவாம், ஆகையால் விஷயஸ்மரணத்தை விவேகி கனவிலும் நினைக்கவொண்ணாது என்பதாம்).

வாசிஷ்டம், சரீரதூஷணம்.

𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌹 𑌦𑍇𑌹𑌸𑌦𑍃𑌶𑌃 𑌶𑍋𑌚𑍍𑌯𑍋 𑌨𑍀𑌚𑍋 𑌗𑍁𑌣𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ।
𑌕𑌲𑍇𑌵𑌰𑌮𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌗𑍃𑌹𑌮𑍍 ॥
𑌲𑍁𑌠𑌤𑍍𑌵𑌭𑍍𑌯𑍇𑌤𑍁 𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌥𑍈𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌿𑌮𑌨𑍇𑌨 𑌗𑍁𑌰𑍋𑌰𑍍𑌮𑌮 । (85½)

(பொ) குணமற்றதாயும் நீசத்துவத்தையடைந்ததாயுமிருக்கிற இத்தேகத்திற்குச்சமானமாய்த்துக்கிக்கத்தகுந்ததுவேறொன்றுமில்லை, அகங்காரனாகிற

கிரகஸ்தன் வசிக்குங்கிரகமாயிருக்கிற இத்தேகமானது வெகுநாளிருக்கட்டும், அல்லது பூமியில் விழட்டும், ஹேகுரோ? அதனாலெனக்கென்னபிரயோஜனமிருக்கிறது.

வஜ்ஞவஙெஷி யவஶ-ஂவஜு த்துஷா ஹ ஹாஂமநஂ।
வி.துஹ த்மஜ.நாகீணஂ லெநஷஂஜெ ஹ ஹாஂஃ ॥ (86½)

(பொ) இந்திரியக்கூட்டங்களாகிய பசுக்கள் கட்டப்பட்டதாயும், ஆசையாகிய தாள்வாரத்தையுடைத்தானதாயும், சித்தமுதலான கிங்கரர்களால் நிறைந்ததாயுமிருக்கிற இத்தேகமானது எனக்கிஷ்டமில்லை.

ஜிஹூாஃகூபிகாகூாஜவஷ நஊாரஹீஷணஂ।
ஃஷ உஜாஷ்ணிஶகஜஂலெநஷஂஜெ ஹ ஹாஂஃ ॥ (87½)

(பொ) வதனமாகிறவாயலில் நாவானபெண்குரங்கு கட்டப்பட்டுப்பயங்கரமாயும், பல்வரிசைகளானமாம்சதோரணங்களால் நிறைந்ததாயுமிருக்கிற இத்தேகமாகிற வீடானதெனக்குப்பிரியமில்லை.

ரகூஃஂஸஃயஸ்ஸ ஸ்வா ஹ்யாஹ்யஜலஹஃ-லெந।
நாலெஶகயஃதிணாஞ ஞஹிஜெகவகாயஸ்ரஃ தா ॥ (88½)

(பொ) ரக்தமாம்சாதிகளாலுள்ளிலும்வெளியிலும்நிறைந்திருப்பதாயும் நாசமடைதலே முக்கியதர்மமாயும் உடைத்தாயிருக்கிற இச்சரீரத்திற்கழகெங்கே?

தடிலுஷஹஉஹெஷமநுவநஹலஷவ।
ஹெஷூா்யஂயெநவிநிணீதஂஸவிவ்ஸதவிஹஹெ ॥ (89½)

(பொ) மின்னலிலும் சரத்காலமேகத்திலும் கந்தர்வபட்டணத்திலுமெவர்களால் ஸ்திரமென்றபுத்தி தீர்மானிக்கப்படுகிறதோ அவர்களால் இச்சரீரம் அபிமானிப்பதாகட்டும்.

பாலியதூஷணம்.

லெஶஶவெஹஹலெதாஹீதிஃ ஃாதத்ஃவிதகஷூயா।
ஜநலெதாஜெஷூவாஜாலூலெஶஶவஂஹயஃஜிரஂ ॥ (90½)

(பொ) பாலியத்தில் மாதா, பிதா, குரு, அன்னியர், மூத்தோர் முதலானவர்களிடத்தினின்றும் பயமுண்டாய்க்கொண்டிருக்கிறது. அந்தபாலியமே பயத்திற்கு வீடாம்.

𑌅𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌾𑌪𑌦𑌸𑍍𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾 𑌮𑍂𑌕𑌤𑌾 𑌮𑍂𑌢𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌤𑌾 ।
𑌗𑍃𑌧𑍍𑌨𑍁𑌤𑌾 𑌲𑍋𑌲𑌤𑌾 𑌦𑍈𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌬𑌾𑌲𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥ (91½)

(பொ) தேகத்திற் சக்தியற்றிருப்பதும், சதா ஆபத்துடன் கூடியுள்ளதும், பேராசையுடன்நிறைந்திருப்பதும், ஊமையாயிருப்பதும், மூடபுத்தியை வகித்திருப்பதும், சதாவிளையாட்டுடன்கூடியிருப்பதும், சஞ்சலமாயிருப்பதும், அன்னியர்களிடத்தில் யாசித்துக்கொண்டிருப்பதும், பிறகுணங்களும் பாலியத்தில் நிறைந்திருக்கின்றன.

யௌவன தூஷணம்:

𑌸𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌬𑌿𑌲𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾 ।
𑌬𑌲𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌮𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌵𑌶𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌭𑍂𑌯𑌤𑍇 ॥(92½)

(பொ) தன்னுடையசித்தமாகிய பிலத்துவாரத்திலிருப்பதாயும், நானாவிதமானமயக்கத்திற்கேதுவாயுமிருக்கிற மன்மதனென்னும்பிசாசினால் பலாத்காரமாய்ப்பிடிக்கப்பட்டு, யௌவனத்தில் ஸ்வாதீனமற்றவனாய் விஷயாசையுடன் கூடியிருக்கிறேன்.

𑌅𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑌂𑌕𑌾𑌶𑌮𑌚𑌿𑌰𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌲𑌂𑌭𑌕𑌂 ।
𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌾𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌸𑌙𑍍𑌗𑌸𑌮𑌂 𑌯𑍌𑌵𑌨𑌂 𑌨𑍈𑌵 𑌰𑍋𑌚𑌤𑍇 ॥(93½)

(பொ) அசத்தியமாயிருக்கிறயௌவனம், சத்தியம்போற்றோற்றி, சீக்கிரத்திற்கெடுதியைக்கொடுப்பதாயும், சொப்பனத்திற்கண்டஸ்திரீசுகத்திற்கொப்பாயுமிருப்பதால் எனக்கு ருசிக்கவில்லை.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌮𑍋𑌦𑌕𑌮𑍍 ।
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌨𑌗𑌰𑌪𑍍𑌰𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌯𑍌𑌵𑌨𑌂 𑌨𑍈𑌵 𑌰𑍋𑌚𑌤𑍇 ॥ (94½)

(பொ) சகலபுருஷர்களுக்கும் க்ஷணத்திற்சந்தோஷத்தைக்கொடுப்பதாயும், கந்தர்வபட்டணம்போல் நிலையற்றதாயுமிருக்கிறயௌவனமானது எனக்கு இன்பத்தைக்கொடுக்கவில்லை.

கூாஷாவியொமஜாதெநஹ்ரூதிஉ-ஹுஸஙுவஹ்நா ।
யௌவநெஉஹ்ருதெஜஜெ-ஷூஙா-உுாவாஹ்நாயஹா ॥ ($95\frac{1}{2}$)

(பொ) வனத்திலிருக்கிற விருக்ஷமானது காட்டுத்தீயால்நாசமுறுவது போல், ஸ்திரீயைப்பிரிந்ததினிமித்தம்மனசிலுண்டாயிருக்கிற அக்கினியால் யௌவனகாலத்தில் ஜீவனானவன் தகிக்கப்படுகின்றான்.

ஸ-நிஉுஙாவிவிஷ்ணுாவாவிந்ருவிஹியௌவநெ ।
உதிஃகஙூ-ஷ தாஉதிவ்ராவ்ருஷீவதாஙஂமிணீ॥ ($96\frac{1}{2}$)

(பொ) வருஷாகாலத்தில் நதியானது கலங்கிஓடுவதுபோல் நிர்மலமாயும் விஸ்தாரமாயும் பரிசுத்தமாயுமிருக்கிற புத்தியானது, யௌவனகாலத்தில் விஷயாசையாகிற கல்மஷத்துடன் கூடிக்கெடுகின்றது.

ஆத்மவித்தியாவிலாசம்.

தாரு-ணூஉத்ருகூஙயௌவநரு-ஙுவஸஂவ ஆிஜூாதிமவுவிஹி தாதூஹிதாஹிஙாஷஃ । விணு-ஙுதுஉாஂஸரு-யிரூாஷூிஉயெஶஂ ரூநாரூாரு-ஷிஂஸ உ-வயாதிஜநாவிவிதுஂ ॥ ($97\frac{1}{2}$)

(பொ) நாமின்னகுலத்திற்சனித்தோம் மகாவித்தைகளையுங்கற்றோமென்றகர்வத்தால் மூடப்பட்டமனசையுடையவனாயிருக்கிறயௌவனபுருஷன் மலமூத்திரமாம்சாதிகளால் நிறைந்தஸ்திரீசரீரத்திலாசையுடன்கூடிக்கெட்டுப்போகிறானன்றோ? இஃதாச்சரியமல்லவா எனசதாசிவபிர்மயதீந்திரர் கூறியுள்ளார்.

வாசிஷ்டம்.

தெவ-ஙுஜூாஷூஉஹாதூாநஹூவஙவ-ரு-ஷாஹ-வி ।
யெஸ-வெநஸஉ-தீணாஸாயொயௌவநஸஂகூடாகு॥ ($98\frac{1}{2}$)

(பொ) ஹே சாதோ எவர்கள் யௌவனசங்கடத்தினின்று சுலபமாய்த்தாண்டியிருக்கிறார்களோ அவர்களே பூஜ்யர்கள், அவர்களே மகான்கள், அவர்களே இப்புவியிற்சனித்தவுத்தமபுருஷர்கள்.

[illegible]
[illegible] ॥ (99½)

(பொ) விநயத்தாலலங்காரம்பண்ணப்பட்டதாயும், பெரியோர்களுக்கிருப்பிடமாயும், கருணையாற்சுவலித்துக்கொண்டிருப்பதாயும், சற்குணங்களால் நிறைந்ததாயும், இந்த யௌவனம் விளங்குமானால், ஹேமகரிஷியே, ஆகாசத்திலுண்டானநந்தனவனத்திற்கொப்பாயிவ்வுலகத்தில் வெகு அருமையாய்ப்பிரகாசிக்குமல்லவா.

ஸ்திரீதூஷணம்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (100½)

(பொ) அஸ்தி நரம்புமுதலானவைகளாற்கட்டப்பட்டதாயும் மாம்சமயமானபொம்மையாயும்,யந்திரங்கள்நிறைந்ததாயுமிருக்கிறசரீரத்தையுடையஸ்திரீகள் எங்ஙனம் அழகுடையவராவர்?

[illegible] ।
[illegible] ॥ (101½)

(பொ) தோல், மாம்சம், ரக்தம், கண்ணீரிவைகளைப்பிரித்தறிந்தபிறகு, கண்ணென்பதேது, மயக்கத்தினாலழகென்றெண்ணி வீணாயேன்மோகத்தையடைகிறாய்?

[illegible] ।
[illegible] ॥ (102½)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (103½)

(பொ) மேருமலையுச்சியிலுண்டாயிறங்கும் கங்கை நீரருவிக்கொப்பான முத்தாகாரங்களையுல்லாசமாய் மார்பிலணிந்திருக்கிறஸ்திரீகளின் ஸ்தனமானது மயானத்திலும் திக்குவிதிக்குகளிலும், சரீர நாசகாலத்தில் காகமானது பலியன்னத்தை புசிப்பதுபோல், நாய்களால் நன்று நன்றென புசிக்கப்படுகின்றன.

𑌕𑍇𑌶𑌕𑌜𑍍𑌜𑌲𑌧𑌾𑌰𑌿𑌣𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍁𑌃𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌾 𑌲𑍋𑌚𑌨𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 ।
𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌶𑌿𑌖𑌾 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌦𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍃𑌣𑌵𑌨𑍍𑌨𑌰𑌂 ॥ (104½)

(பொ) கேசமாகிற புகையானிறைந்து, கண்களாகிறஜ்வாலைகளுடன் கூடி, பாபமயமாகிறநெருப்பையொத்த பெண்கள், புருஷனை துரும்புபோலெரிக்கிறார்கள்.

𑌜𑍍𑌵𑌾𑌲𑌾𑌮𑌤𑌿𑌦𑍂𑌰𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌰𑌸𑌾 𑌅𑌪𑌿 𑌨𑍀𑌰𑌸𑌾𑌃 ।
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌹𑌿 𑌨𑌰𑌕𑌾𑌗𑍍𑌨𑍀𑌨𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍𑌧𑌨𑌂 𑌚𑌾𑌰𑍁 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌂 ॥ (105½)

(பொ) வெகுதூரம்வரையும்சுவலிக்கும் உருவமுடையவர்களாயும், ரசமற்றவர்களாயிருந்தும் ரசம்போற்பார்க்கப்படுகிறவர்களாயுமிருக்கிறகாந்தைகள், நரகமாகிற அக்கினிக்கு உலர்ந்தகட்டையாகவிருக்கிறார்கள்.

𑌕𑌾𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌕𑌿𑌰𑌾𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌮𑍁𑌗𑍍𑌧𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾𑌂 ।
𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌰𑌵𑌿𑌹𑌂𑌗𑌾𑌨𑌾𑌮𑌂𑌗𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌵𑌾𑌗𑍁𑌰𑌾𑌃 ॥ (106½)

(பொ) அற்பபுத்தியுடன்கூடினபுருஷர்களாகியபக்ஷிகளைப்பிடிப்பதற்கு ஆசையென்னும்கயற்றாற்பின்னப்பட்டிருக்கிறஸ்திரீகளாகிறவலைகள், மன்மதனைவேடனலிச்சகமான காட்டில் வீசப்பட்டிருக்கின்றன.

𑌜𑌨𑍍𑌮𑌪𑌲𑍍𑌵𑌲𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌕𑌰𑍍𑌦𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾𑌂 ।
𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌰𑍍𑌨𑌾𑌰𑍀 𑌬𑌡𑌿𑌶𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑌾 ॥ (107½)

(பொ) மாதர்கள், கொடியமனமென்னும் அளறுநிறைந்த பிறவியென்னும் சிறுகுளத்தில்வசிக்கும் மனிதராகியமீன்களைப்பிடிப்பதற்கு விஷயவாசனையென்னும்பாசத்திற்கட்டிய தூண்டின்முள்ளில்வைத்தமாம்சத்திற்கிணையாவர்.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌦𑍋𑌷𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑌿𑌕𑌯𑌾𑌨𑌯𑌾 ।
𑌦𑍁𑌃𑌖𑌶𑍃𑌂𑌖𑌲𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌲𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌮 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥ (108½)

(பொ) மிகுந்ததுக்கமாகிற இருப்புவிலங்காயும், சகலதோஷங்களான ரத்தினங்கள் வைத்திருக்கும்சம்புடமாகவுமிருக்கின்றமாதர்களதுசுகத்தையான் விரும்பேன்.

𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍋𑌗𑍇𑌚𑍍𑌛𑌾 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌵 𑌭𑍋𑌗𑌭𑍂𑌃 ।
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌖𑍀 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ (109½)

(பொ) யாவன் மனைவியுடன்கூடியவனே அவனுக்கே போகத்திலாசை யுண்டாகும், மனைவியற்றவனுக்கு போகத்தாலாகியவின்பமெவ்விடத்துளது? போகத்திற்கிடமானபெண்ணைவிடில் மனதின்கண்ணுள்ளவுலகபந்தம்போம், நாமமாத்திரமான உலகம் நீங்குங்காலை நீங்காத பேராநந்தமுதயமாம்.

வார்த்திக தூஷணம்.

𑌦𑌾𑌸𑌾𑌃𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌃𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌹𑌸𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤𑌕𑌮𑌿𑌵𑌨𑌰𑌂𑌵𑌾𑌰𑍍𑌧𑌕𑌕𑌮𑍍𑌪𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥(110½)

(பொ) வேலைக்காரர்களும் புத்திரர்களும் ஸ்திரீகளும் பந்துக்களும் சிநேகிதர்களும், பைத்தியங்கொண்டவனுக்கொப்பாக வார்த்திகத்தால் நடுக்கமடைந்திருக்கிறமனுஷியனைக்கண்டு நகைக்கிறார்கள்.

𑌦𑍈𑌨𑍍𑌯𑌦𑍋𑌷𑌮𑌯𑍀𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌾𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑍇𑌵𑌾𑌰𑍍𑌧𑌕𑍇𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌾 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑌦𑌾𑌮𑍇𑌕𑌸𑌖𑍀𑌹𑍃𑌦𑌿𑌦𑌾𑌹𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌿𑌨𑍀 ॥ (111½)
𑌕𑍃𑌤𑍀𑌕𑌾𑌰𑌯𑍋𑌰𑍍𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂𑌹𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑍇𑌵𑌾𑌰𑍍𑌧𑌕𑍇𑌭𑌯𑌮𑍍 । (112)

(பொ) பிறரிடத்தில் யாசிக்கிற தோஷமயமாயும் சகல ஆபத்திற்கொரே சிநேகிதமாயும், மனதைசதா துக்கிக்கச்செய்வதாயுமிருக்கிற ஆசையானது வார்த்திககாலத்தில் விசேஷமாய் விருத்தியடைந்துகொண்டிருக்கிறது. மேற்கூறிய துக்காதிகள் நிவர்த்திக்கத்தகாததாயும் பயத்தைப்பண்ணுவதாயுமிருந்துகொண்டிருக்கின்றன.

கால தூஷணம்.

𑌦𑌿𑌶𑍋𑌪𑌿𑌨𑌹𑌿𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌦𑍇𑌶𑍋𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌾𑌪𑌦𑍇𑌶𑌕𑍃𑌤𑍍 ।
𑌶𑍈𑌲𑌾𑌅𑌪𑌿𑌵𑌿𑌶𑍀𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌶𑍀𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌤𑌾𑌰𑌕𑌾𑌅𑌪𑌿 ॥(113)

(பொ) பிரளயகாலத்தில் திக்குகளும் பார்க்கப்படாமற்போகின்றன, தேசங்களும் அதேசமாகின்றன, பருவதங்களும்ஜீரணிக்கின்றன, நக்ஷத்திரங்களும் நாசமுறுகின்றன.

𑌶𑍁𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑍋𑌪𑍍𑌯𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌜𑍀𑌵𑌨𑌃 ।
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌅𑌪𑌿𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌜𑍀𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌦𑌾𑌨𑌵𑌾𑌦𑌯𑌃 ॥(114)

(பொ) சமுத்திரங்களும் சோஷணமடைகின்றன, துருவனும் நாசமடைகிறான், சித்தர்களும் அசுரர்களும் நாசமுறுகிறார்கள்.

க்ஷுதிதாவித்யதேவேஷாஸம்ஸாரேஸுகபாவநா ।
ஸ்வஸ்தம்ஹிவாஸாத்யகாலஸ்தாநவிக்ருந்ததி ॥ (115)

(பொ) கட்டையை பலமாய்ப்பிடித்தவன்போல் பாபத்தையடைந்து சம்சாரத்திற்சுகபாவனையையெவர்கள்பண்ணுகிறார்களோ அவர்களைக்காலன் நாசமுறச்செய்கிறான்.

த்ருணம்வாம்ஸுமஹேந்த்ரம்ஸுவர்ணம்மேருஸர்ஷபம் ।
ஸர்வம்ஹரிகரோகாலஸ்ஸர்வபக்ஷகஸ்ஸ்வயம் ॥ (116)

(பொ) துரும்பையும் தூளியையும் மகேந்திரகிரியையும், சுவர்ணமயமான மகா மேருவையும், கடுகையும் சர்வ பக்ஷகனான காலன், தானாய்விழுங்குகிறான்.

பரமேஷ்டீநிஷ்டாவாந் யதேஹம்ஸீரவ்யஜஃ ।
ஹ்வௌவ்யஹாவதாதிஜீயதேஜேவேஹிமீஸ்வராஃ (117)

(பொ) நிஷ்டாவானான பிர்மதேவனும், உற்பத்தியற்ற விஷ்ணுவும், ஈசுவரனும் இந்திரன் முதலான அஷ்டதிக்குப் பாலகர்களும் காலனால்பீடிக்கப்படுகின்றனர்.

ப்ரஹ்மா விஷ்ணுஸ்ச ருத்ரஸ்ச ஸர்வாவாபூததாதயஃ।
நாஸமேவாநுயாவந்தி ஸலிலாநீவவாடவம் ॥(118)

(பொ) சமுத்திர ஜலத்தை வடவாக்கினி விழுங்குவதுபோல் திருமூர்த்திகளும் சகலபிராணிகளும் நாசமடைகிறார்கள்.

ஆபதஃக்ஷணமாயாந்திக்ஷணமாயாந்திஸம்பதஃ ।
க்ஷணஞ்ஜந்மக்ஷணம் ஸம்ருதஸ்ஸர்வமேவதத் ॥ (119)

(பொ) கணத்தில் ஆபத்தையும் கணத்திற்சம்பத்தையுந்தருவதாயும் நிமிஷத்தில் ஜனனமரணமளிப்பதாயுமிருக்கிற இச்சகம் நசுவரமேயொழிய வேறல்ல.

விஷம்விஷயவேஷஸ்யம் நவிஷம் விஷமுச்யதே ।
ஜந்மாந்தரக்நாவிஷயாஏகஜந்மஹரம்விஷம் ॥ (120)

(பொ) விஷம் விஷமல்ல, விஷயமே மேலான விஷமாயிருக்கிறது. விஷத்தை புஜித்தவன் இந்த ஜன்மத்தைமாத்திரமிழப்பன், விஷயமாகிறவிஷம் அநேகஜன்மங்களை அடையச்செய்கிறது.

[illegible] ॥ (121)

(பொ) மேற்சொல்லியதோஷங்களாகிற காட்டுத்தீயால் தகிக்கப்பட்டிருக்கிற என்மனதில் போக ஆசையாகியகானல் நீரானது ஒருக்காலுந்தோன்றமாட்டாது.

[illegible] ॥ (122)

(பொ) ஆகையால் ஹே, குரோ எனக்கு தத்துவஞானத்தை போதிப்பீராக. அவ்விதம்போதியாவிடில் மாத்ஸரியமிழந்தவனும் மமதையற்றவனுமிருக்கிற யான் மௌனத்திலிருந்துவிடுகிறேன்.

அ-கை. இவ்விதமுரைத்த சீடனைநோக்கி, ஆசானுண்மையைவெளியிடுதல்.

[illegible] ॥ (123)

(பொ) ஹேவித்துவன், யமபயத்தைவிட்டுவிடக்கடவாய், நித்தியனும் இரண்டற்றவனும் பரமானந்தரூபனும் பிர்மமாயுமிருக்கிற உனக்கு, மிருத்தியுவென்பது ஒருக்காலுமில்லவேயில்லை மயக்கத்தாலொன்றுமறியாதவனாயிருந்து பபத்துடன் நிறைந்தமனதால், என்னை இரக்ஷிக்கவேண்டுமென்று கூறுகின்றாய். நித்திரையையடைந்தவன் தானுப்புலம்புவதையொத்து நீயும் புலம்புகிறாய், அதுவாஸ்துவமல்ல.

[illegible] ॥ (124)

(பொ) சுவப்னுவஸ்தையில் நல்லதூக்கத்தையடைந்த புருஷன் அரவமுதலானவைகளாற்கடியுண்டவனுயெண்ணித்தன்னேரெக்ஷிக்கவேண்டுமென்று புலம்பினதைக்கேட்டுச்சமீபத்திற்படுத்திருந்தசினேகிதனுல் நன்ருய்த்தட்டியெழுப்பப்பட்டு விழிப்பையடைந்தபுருஷன் யானென்றுமறியேனென்று சொல்லுகிறவசனத்திற்கென்னபயன் சொல்லுவாயாக.

> ராஜ்ஞாஸ்தூ-தகூ ந வெக்ஷ்ரூஹீ தவஸவ-ஹாவவ-ஈா நயஹி
> வஹஸதீதிஜொஹாக ।
>
> சூகொஙாமதிவ்ரு திஸிஹெதிவகுவதெ தநிஸெய்வநாதூஹ-ஜ
> மொஷ்டிவிவாய ஹொணெ ॥ (125)

> தஅத்துயாவஹ்ஞா ஜதி உக்தீஷ தஜ்ஞநாவ்யயவ்யாயிஜராதிஷ-வம் ।
> ஜ்ரூஷெஷவஸவஹஂஹ்ருஷகஷ்டி தஷெஸஹ்ருஷ்டிவாயஹா ஜநி ஈ-ஞுஹீதிம் ॥ (126)

மந்தாந்தகாரவேளையிற் பழுதையின் சுபாவத்தையறியாதமயக்கத்தால், பழுதையிற் சர்பமிருப்பதாயெண்ணி, அழுது, பயந்து, நடுங்கினபுருஷன் விசாரிக்குங்காலத்தில் சர்பம் வாஸ்தவமல்லவென்றுணர்வதுபோல்.

(பொ) உன்னுல் அஞ்ஞானத்தால் ஆத்மாவான உன்னிடத்தில் ஜந்மம், நாசம், வியாதி ஜரை முதலானதுக்கங்கள் பொய்யாய்க்கற்பிக்கப்பட்டு புலம்பிய நீ, குருபதேசவிசாரஜன்னிய ஞானத்தால் மேற்கூறியவைகளனைத்தும் ஆத்மாவிடத்தில் வாஸ்தவமல்லவென்றுணர்ந்து பயத்தைநீக்கக்கடவாய்,

> ஹவாநநாதூ நொயஹா நாதூந்ராஸொவ்யஸொவதி ।
> தஜ்ஞாநக்ரு தஂஸவஹஂஹயஞ்க்ஷாஸ-வீஹவ ॥ (127)

(பொ) நீ, அனுத்மாவானபஞ்சகோசாதிதர்மங்களை ஆத்மாவிடத்திற் கற்பித்துத்துக்கிக்கிருய், அந்த துக்கமானது அஞ்ஞானத்தாலுண்டுபண்ணப்பட்டதென்றறிந்து சகலபயங்களையுமொழித்துச்சுகியாயிருக்கக்கடவாய்.

சர்வவேதாந்தசித்தாந்தசாரசங்கிரகம் $262\frac{1}{2}$ முதல் $267\frac{1}{2}$ வரை சுலோகங்களிற்கூறுகிறது.

அ-கை. ஆசான் உத்தமாதிகாரியான சீடனுக்கு மோக்ஷமடையஹேதுவான சமாதிகளின் தன்மையை மஹோபநிஷத் 4-வதத்தியாயத்திற்கூறியவாறு இங்கு வெளியிடுகின்றனர்.

> வ்ருஜ்யாகவஂவிஜாநாஸிஂமஂஸ்வாநஂ-ஹீதயா ।
> விதூஜாஷிந்ஸஜ்ஞாதஂஜஜயாஜிஹ்ரு ஜஂ ஜ-ஜெ ॥ (128)

(பொ) நிஷ்காமகர்மத்தாலுபாசிக்கப்பட்டு ஈசுவரானுக்கிரகத்தாலுண்டாயிருக்கிறப்பிரஞ்ஞையால் நீ, பிர்மத்தையறிந்து மனதிலுண்டாயிருக்கிற அஞ்ஞானமாகிற மயக்கத்தைப்போக்கக்கடவாய்.

मोक्षद्वारे द्वारपालाश्चत्वारः परिकीर्तिताः ।
शमो विचारः सन्तोषश्चतुर्थः साधुसङ्गमः ॥ (129)

(பொ) மோக்ஷமாகிறராஜகிரகத்தில் சமம் விசாரம் சந்தோஷம் சாதுசங்கமமென்ற நான்கு காவலர்கள் வசிக்கிறார்கள் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

एकं वा सर्वयत्नेन सर्वमुत्सृज्य संश्रयेत् ।
एकस्मिन्वशगे यान्ति चत्वारोऽपि वशं गताः ॥ (130)

(பொ) எவ்விதமுயற்சியாலாவது அந்நால்வர்களிலொருவனை யாவது சுவாதீனஞ்செய்துகொள்ளவேண்டும், அவருளொருவன் சுவாதீனமாவனேயானால் அக்காவலர்கள் மற்றைமூவர்களும் சுவாதீனமாவார்கள்.

வாசிஷ்டம் முமுக்ஷுப்பிரகரணம் 13-வதத்தியாயம்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ 131.

(பொ) ஆசாரியர் அனுக்கிரகஞ்செய்கின்ற அர்த்தங்கள்யாவும், துவக்குங்கருத்தையும் முடிக்குங்கருத்தையுஞ்சேர்த்தறிபவர்க்கே உபதேசிப்பாரன்றி பசுத்தன்மைபோன்றவதமர்களுக்கு பிராக்ஞர்கள் தத்துவஞானத்தையுபதேசியார்.

மோக்ஷமாகிற ராஜகிரகத்தில் வசிக்கும் சமத்தின் லக்ஷணங்கூறல்.

शमेनासाद्यते श्रेयः शमो हि परमं पदम् ।
शमः शिवः शमः शान्तिः शमो भ्रान्तिनिवारणम् ॥ 132.

(பொ) சமத்தால் மோக்ஷம் அடையப்படுகிறது, சமமேபரமபதத்தைக்கொடுக்கிறது, சமமே மங்களத்தையும் சாந்தியையும் அஞ்ஞானமயக்கநிவாரணத்தையுமளிக்கின்றது.

[illegible] ।
[illegible] (133)

(பொ) சமத்தால் திருப்தியடைந்தவனையும், குளிர்ந்தமனதுடையவனையும், சமமாகிய ஆபரணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட சித்தமுடையவனையுமிருக்கின்றபுருஷனுக்கு சத்துருவும் மித்திரனுவான் என்பதில் ஐயமில்லை.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (134)

(பொ) சகலதுக்கங்களும், பணத்தாசையும், சகிக்கக்கூடாதமனேவியாதிகள்முதலியசமஸ்தமும் சாந்தமனதுடையவனுக்கு சூரியனைக்கண்டவிருள்போல் நசிக்கும்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (135)

(பொ) விஷமமானவஸ்துக்களும், மிருதுவானவஸ்துக்களும் சமஸ்தப்பிராணிகளும் சமசாலியிடத்தில் விசுவாசத்துடன்கூடி, தாயைப்புத்திரர்கள் ஆசிரயிப்பதுபோல் ஆசிரயிப்பார்கள்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (136)

(பொ) தேவாமுதமானது, தான் புஜிக்கும்படி கிடைத்தலாலும், வளப்பமுள்ள பங்கயமலரினுரையும் லக்ஷ்மிவந்தணைதலாலும் உண்டாகும் சுகமும் சமவானுக்குண்டாயிருக்கிற அந்தரங்கசுகத்திற்கிணையாகாவாம்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (137)

(பொ) சுரோத்திரேந்திரியத்தால் அஷ்டாதசபாஷைகளைச்சிரவணஞ்செய்யினும், ஸ்பரிசேந்திரியத்தால் ஸ்திரீவிஷயங்களைஸ்பரிசிக்கினும், சக்ஷுரிந்திரியத்தால் பல உருவங்களைப்பார்த்தாலும், ரசனேந்திரியத்தால் பதார்த்தங்களைப்புசிக்கினும், இச்சரீரத்திற்குஸ்நானஞ்செய்வித்தாலும், இவைகளினுலுண்டாகிற சுபாசுபங்களில் யாவன் சந்தோஷவியசனங்களையடையவில்லையோ அவனே சாந்தனென்று கூறப்படுவான்.

தவஸ்விஷு வஹு ஜ்ஞேஷு யாஜகேஷு ந்ருபேஷு வ ।
பலவத்ஸு கணாட்யேஷு ஸாத்விகேஷு விராஜதே ॥ (138)

(பொ) முதிர்ந்த அறிவுள்ளோர் தபசுவிகள் யாகதீக்ஷிதர்கள் பலத்தை யுடைய அரசர்கள் சத்குணங்கள் நிறைந்தோர் இவர்களில் இச்சாந்தகுணமுள்ளபரிசுத்தவான்களே மேன்மையாய்ப்பிரகாசிப்பார்கள்.

ஸேவ்யதாம் அக்ஷயோ தீரா: ஸ சாந்திர் ஸர்வஸம்பதாம் ।
பதந்தி யாம் ஸமாஸாத்ய மஹாந்தோ ராம ஸுந்தரம் ॥ (139)

(பொ) சிரேஷ்டமாயும், பெரியோர்களால் இரகசியமாய்வைக்கப்பட்டதாயுமிருக்கிற சமாமிருதத்தையடைந்தமகானுபாவர்கள் எப்பதவியை அடைந்திருக்கிறார்களோ, ஹே ராமா? அப்பதவியை நீயுமடையும் நிமித்தம் அம்மார்க்கத்தையனுசரிக்கக்கடவாய்.

14-வதத்தியாயம் முமுக்ஷுப்பிரகரணம். விசாரலக்ஷணங்கூறல்.

சாஸ்த்ர ஸஜ்ஜந ஸம்பர்க பூர்வகைஸ் ஸ்வபாவத: ।
ஆத்மஜ்ஞாநஸ்ய கர்தவ்யோ விசாரோ நிரந்தரம் ॥ (140)

(பொ) குரு வேதாந்தசாஸ்திரஜன்யஞானத்தாலும், தெளிவானபரிசுத்தமுள்ள நுட்பவறிவினாலும், பூர்வபக்ஷத்தைத்தள்ளி சித்தாந்தத்தைக்கிரகிக்கும் சீவபாவத்தாலும், ஆத்மசொரூபத்தின் விசாரணையைச்சார்வகாலமும் செய்யக்கடவன்.

விசாராத் தீக்ஷ்ணதாமேதி தீ: பச்யதி பரம் பதம் ।
தீர்கஸம்ஸாரரோகஸ்ய விசாரோ ஹி மஹௌஷதம் ॥ (141)

(பொ) அவ்வாத்மவிசாரணையால், புத்தி சூக்ஷுமதத்துவத்தையறிய யோக்கியமாகி நுட்பமான பரமபதத்தைத்தெரிசிக்கின்றது. இவ்விசாரணையே தீர்க்கசம்சாரவியாதிக்கு அரிதான ஔஷதமாம.

அந்தகாரேஷ்வஸ்தேஜஸ் ஸ்வப்ரகாசிதம் ।
வஸ்த்வவ்யவஹிதம் விசாரஸ்தாரலோசநம் ॥ (142)

(பொ) அந்தகாரத்தில் மறையாததாயும், மிகுந்தபிரகாசத்திலொளிமங்காததாயுமிருக்கிற இவ்விசாரமாகிறநேத்திரத்தால், ஆத்மவஸ்துவைத்தடையன்றிபார்க்கக்கடவாய்.

𑌕𑍋𑌽𑌹𑌂𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌯𑌂𑌦𑍋𑌷𑌃𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌉𑌪𑌾𑌗𑌤𑌃 ।
𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿𑌪𑌰𑌾𑌮𑌰𑍍𑌶𑍋𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌇𑌤𑌿𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ (143)

(பொ) நாமார், இத்தோஷமெப்படிப்பட்டது, சம்சாரம் நமக்கெவ்விதம் வந்ததென்ற நியாயத்தால் சதா ஆலோசிப்பதே விசாரணையாம்.

𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌾𑌜𑍍𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 ।
𑌅𑌤𑍋𑌮𑌨𑌸𑌿𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍁𑌃𑌖𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌯𑌃 ॥ (144)

(பொ) மேற்கூறியவிசாரத்தால்தத்துவஞானமுண்டாம். அத்தத்துவஞானத்தால் ஆத்மாவிடத்தில்விசிராந்தியுண்டாம். ஆகையால் சகலதுக்கநாசரூபமான சாந்தசுவபாவத்தை மனதிற்பழகக்கடவாய்.

15-வதத்தியாயம் முமுக்ஷுப்பிரகரணம். சந்தோஷ லக்ஷணங்கூறல்.

𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋𑌷𑍋𑌹𑌿𑌪𑌰𑌂𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋𑌷𑌃𑌸𑍁𑌖𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌃𑌪𑌰𑌮𑌭𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌮𑌨𑌿𑌶𑌂𑌪𑍁𑌨 ॥ (145)

(பொ) சத்துருகாதகனுன ஹேராமா, சந்தோஷமே மேலான சிரேயசு, சந்தோஷமே சுகம், மேற்கூறியசந்தோஷத்தையடைந்து பிர்மசொரூபத்தில் விசிராந்தியாயிருக்கக்கடவாய்.

𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋𑌷𑌾𑌮𑍃𑌤𑌪𑌾𑌨𑍇𑌨𑌯𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾𑌃 ।
𑌭𑍋𑌗𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍇𑌷𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌿𑌷𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥ (146)

(பொ) எந்த மகான்கள் சந்தோஷமாகியவமிருதபானத்தால் சிரேஷ்டமான திருப்த்தியடைந்திருக்கிறார்களோ, அவர்களால் சகலபோகவிஷயமும் விஷமாகவே பார்க்கப்படும்.

𑌅𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇𑌸𑌮𑌤𑌾𑌂𑌗𑌤𑌃 ।
𑌅𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌖𑍇𑌦𑌾𑌖𑍇𑌦𑍋𑌯𑌃𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌇𑌤𑌿𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ (147)

(பொ) அடையப்படாத வஸ்துவினுண்டாகிறவாசையை விட்டும், அடையப்பட்ட வஸ்துவில் சமமான புத்தியையுடையவனும், சந்தோஷவியசனமற்றவனும், யாதொருமகான் விளங்குவனே, அவனே சந்தோஷத்தோடு கூடினவனென்று சொல்லப்படுவான்.

ஆஶாமெவவஶ்யவிவமெஶுவிதெதஸஞொஷவஜிதெத ।
ஶ்ராநெவகூத்ரிவாதமெஶுநஜ்ஞாநஂவ்ருதிவிஂபதி ॥ (148)

(பொ) களங்கமான கண்ணுடியிலெவ்விதம் தன்முகம் நன்ருய்விளங்காதோ அவ்விதம் ஆசையின் சுவாதீனப்பட்டதாயும் சந்தோஷமற்றதாயுமிருக்கிற மனதில் தன்னுத்மஞானம் நன்ருய் விளங்காது.

நாவிவாஞ்ஞத்யஸஂவ்ராவ்தஂ வ்ராவ்தஂ ஹெஜ்ஞெயயாக்ருஶஂ ।
யஸ்ஸெஸளஶ்யஸஶாவாரஸ்ஸஞெஷ இதிகயதெத ॥ (149)

(பொ) யாதொருமகான், தன்னையடையாததான விஷயத்தை இச்சியாமலும், பிராரப்தாதீனமாய்த்தன்னைவந்தடைந்தவிஷயத்தைப்புஜித்துக்கொண்டும், இவ்விரண்டிலும் சமபுத்தியுடன் கூடியிருக்கின்ருனே, அவனே சந்தோஷமுடையவனென்று கூறப்படுகிருன்.

ஶஶதயாஶதயாமணஶாலிநாஂவஶஷராபிஹயஸ்ஶமஂக்ருதஃ।
தஶஶமஂவ்ருணஶஞிநஹஶ்வராகவிஶஹாஶநயொரவநஹீந॥ (150)

(பொ) இப்புவியில் எம்மகான், சந்தோஷத்துடன் கூடியிருக்கிருனே அவனே குணசாலிகளுக்குள் சமபுத்தியுடன் கூடின புருஷராஜனென்று உதகரிக்கப்படுகிருன். நிர்மலனுயிருக்கிற அப்புருடனை ஹே ரகுநந்தன, தேவகணங்களும், மகாமுனிகளும் வணங்குவார்கள்

16-வதத்தியாயம் முமுக்ஷுப்பிரகரணம். சாதுசங்கமகிமைகூறல்.

விஶெஷெண ஶஹாபுஜெ ஸஂஸாரொத்தாரணெ நருணாஂ।
ஸவநெத்ராவகரொதீஹஸாயஸ்ஸாயஸஶாமஶஃ ॥ (151)

(பொ) மேலான புத்தியுடன் கூடின ஹே ராமா, ஜீவர்களுக்கு விசேஷமாக சம்சாரசமுத்திரத்தைக்கடப்பதற்கு இப்புவியில் மகான்களின் சேர்க்கையே முக்கிய உபாயமாகவிருக்கிறது.

ஸாயஸஂமதரொஜாதஂவிவெககஸஶஷீதஂ ।
ரக்ஷியெஶஹாத்ராநொஹாஜநஞெஹம ஶ்ரியஃ ॥ (152)

(பொ) எந்த விவேகிகள், சாதுசங்கமென்னும்விருக்ஷத்திலுண்டாகிற விவேகமாகிய புஷ்பத்தைப்பரிபாலனஞ்செய்துவருகிறார்களோ, அவர்களே மோக்ஷபலத்தை அடைவார்கள்.

ஶ்ருத்யாகீணாம்தாமதிம்பூர்ணவஸ்துவாயதே ।
க்ஷுவஸ்துவஷிவாஹாதிவிஜ்ஞஸமாமம ॥ (153)

(பொ) மிகவும் அற்பமான அறிவைப்பூரணமாக்குவதாயும், விஷயங்களால்வரும் ஆபத்துக்களைச்சம்பத்தாக்குவதாயும், அமங்களமானமரணத்தை மங்களமாக்குவதாயுமிருக்கிற சிறந்த மகான்களின் சங்கமே முக்கியகாரணமாயிருக்கிறது.

ஷிமமாவஸ்ஸொஜிந்யாமொஹநீஹாரமாருத: ।
ஜயத்யேகோஜகத்யஸ்மிந்ஸாயஸ்ஸாயஸமாமம: ॥ (154)

(பொ) ஆபத்தாகியதாமரைப்புஷ்பங்களுக்குப்பனிக்கட்டியாயும், மோகமாகிற பனித்திவிலைகளுக்கு மாருதமாயுமுள்ளசாதுசங்கம் ஒன்றே இச்சகத்தில் மேன்மையாய்ப்பிரகாசிக்கின்றது.

வரம்விவஸ்நம்ஸ்வொஜ்ஞாநதரமாதநம் ।
ஸமஸ்தாரணமாயீநாம் விஜிஸாயஸமாமம் ॥ (155)

(பொ) புத்திக்கு மேலானஞானத்தை விருத்திபண்ணுவதாயும், அஞ்ஞானமாகியவிருக்ஷத்தை வேருடன்களைவதாயும், மனோவியாதிகளைப்போக்குவதாயுமுள்ள சாதுக்களின்சங்கம் மேலானதாயிருக்கிறதென்றறியக்கடவாய்.

விவெக:வரமொதீவொஜாயதெஸாயஸமாகமாத் ।
மதொஹமொஜ்ஞொநந்தமாவெகாஷிவமஸ்ஸ்ஸக: ॥ (156)

(பொ) சாதுசங்கத்தால், மேலானவிவேகமாகிய தீபமானதுண்டாகிறது. உத்தியானவனத்தில்விளங்கிய புஷ்பபலங்கள்போல் சாதுசங்கமானது மனதிற்குச்சந்தோஷத்தைக்கொடுக்கிறது.

நிரபாயாம் நிராபாயாம் நிவ்ருத்திம் நித்யவீவரீம் ।
ககந்தமாம்வ்ருஷ்டிஸாயஸம்மவிஹத்யய: ॥ (157)

(பொ) சாதுசங்கமாகிற ஐசுவரியம் அபாயமில்லாததாயும், கெடுதியற்றதாயும், இடைவிடாமல் விருத்தியடைந்துகொண்டேயிருக்கிற ஒழிவுருபமான உத்தமபதவியைத்தருகின்றது.

अतिकष्टां दशां प्राप्तैरल्पसौख्यविवशं गतैः ।
कदापि न सन्त्याज्या नरैः सत्साधुसङ्गतिः ॥ (158)

(பொ) மேலான கஷ்டத்தை அடைந்தவர்களாயும், அற்பபோகத்துடன்கூடிப்பரவசர்களாயுமிருக்கிறமனுஷ்யர்களால் ஒருக்காலும் நல்லோர் சேர்க்கை விடத்தகுந்ததல்ல.

साधुसङ्गतयो लोके सन्मार्गस्य च दीपिकाः ।
हार्दान्धकारहारिण्यो भासा ज्ञानविवस्वतः ॥ (159)

(பொ) இவ்வுலகில், சாதுசங்கதிகள் நன்மார்க்கத்தைவிளக்கிவைக்கும்தீபங்களாயும், அஞ்ஞானவிருளை அகற்றுவதான ஞானசூரியர்களாயும், பிரகாசிக்கின்றன.

यैः स्नातं शीतसितया साधुसङ्गतिगङ्गया ।
किं तेषां दानैः किं तीर्थैः किं तपोभिः किमध्वरैः ॥ (160)

(பொ) எப்புருடர், அதிக குளிர்ச்சியுடன்கூடினசாதுசங்கமாகிற கங்காஸ்நானம் செய்திருக்கின்றனரோ அப்புருடருக்குத் தானம்செய்வதாலும் புண்ணியதீர்த்தாடனம்பண்ணுவதாலும் யாகங்களாலும் தபசாலும் ஒரு பிரயோசனமுமில்லை.

नीरागाश्छिन्नसन्देहा गलितग्रन्थयो [illegible] ।
साधवो यदि विद्यन्ते किं तीर्थ [illegible] ॥ (161)

(பொ) ஹேயபாபரஹிதா, ஆசையற்றவர்களாயும், சகல சந்தேகங்களி முந்தவர்களாயும், ஹிருதயக்ரந்தியகன்றவர்களாயுமிருக்கிற மகான்களின்சமீபத்தில் எவர் வசிக்கின்றனரோ அவர்களுக்கு தீர்த்தாடனாதிகளாலும் கிருச்சிர சாந்திராயணாதி தபசுகளாலும் யாது பிரயோசனமுமின்று.

विश्रान्तमनसो [illegible] ब्रह्मणि ।
[illegible] यत्नेनान्वेषणीया हि साधवः ॥ (162)

(பொ) பிர்மசொரூபத்திலாறுதலான மனதுடையவர்களாயும், செய்யவேண்டியதைச்செய்துமுடித்தவர்களாயும், அடையவேண்டுவதை அடைந்தவர்களாயுமிருக்கிற சாதுக்களின் சங்கமாகிய இரத்தினங்கள் முமுக்ஷுவான தரித்திரனல் வெகு முயற்சியுடன் அனவரதம் அபேக்ஷிக்கத்தக்கவைகள்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (163)

(பொ) அப்ஸரஸ்திரீகள்நிறைந்ததாமரைத்தடாகமானதெவ்வாறு பிரகாசிக்கின்றதோ அவ்வாறுசாதுசங்கச்சேர்க்கையாலுண்டான ஞானிகளின் சுவானுபூதி எப்பொழுதும் விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறது.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (164)

(பொ) நிர்மலவிசாரத்தாலுண்டான பிர்மாத்மானுபவமான சூடாமணியையளிப்பதாயும், பிரசித்தமாயுமிருக்கிற சாதுசங்கதியானது, எந்த தன்னியர்களாலும் தினைப்போதும் விடத்தகுந்ததல்ல.

[illegible] ।
[illegible] ॥(165)

(பொ) ஹிருதயக்ரந்தியகன்றவர்களாயும், அறிவுடையோர்களாயும், மகான்கள் எல்லாராலுங்கொண்டாடத்தகுந்தவர்களாயும், சம்சாரசமுத்திரத்தில் வீழ்ந்து தக்கித்துக்கொண்டிருக்கிற புருஷர்களை ஞானமாகிய ஓடத்திலேற்றி மோக்ஷமாகிற கரைக்கு ஏகும்படி செய்பவர்களாயுமிருக்கிற சாதுக்கள், முமுக்ஷுக்களால் எவ்வித உபாயத்தினாலாவது பூஜிக்கத்தகுந்தவர்கள்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (166)

(பொ) எந்த அஞ்ஞானிகள், சாதுக்களால் விளையாட்டாகவாவது ஒருதடவையாகிலும் பார்க்கப்படவில்லையோ அவர்கள் நரகமாகிய அக்கினிக்கு உலர்ந்த கட்டைகளாக இருக்கின்றனர். சாதுக்களால் உபேக்ஷயினாலாவது பார்க்கப்படுவார்களேயானால் சம்சாரநரகரூபமான அக்கினிகளைச்சமனஞ்செய்கிற மேலான மேகங்களாயிருக்கின்றனர்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (167)

(பொ) சாதுசங்கமென்னும் ஔஷதத்தால், தரித்திரமும், மரணமும், ஸ்திரீபுத்திராதிதுக்கங்களும், சரீரத்திற்குவரும் ஜன்னிபாதாதிசங்கடங்களும் விஷயமயக்கமும், நன்றாய் நிவர்த்திக்கப்படுகிறது.

ஸந்தோஷஸ்ஸாதுஸங்கஶ்ச விசாரோऽத ஶமஸ்ததா ।
ஏத ஏவ பவாம்போதாவுபாயாஸ்தரணே ந்ருணாம் ॥ (168)

(பொ) சமம் விசாரணை சந்தோஷம் சாதுசங்கமென்னும் இந்நான்கும், பிறவிக்கடலில் மூழ்கியிருக்கிற புருஷர்களைக் கரையேற்றிவைக்கக்கூடிய ஓடங்களாயிருக்கின்றன.

ஸந்தோஷ: பரமோ லாப: ஸத்ஸங்க: பரமா கதி: ।
விசார: பரமம் ஜ்ஞானம் ஶமோ ஹி பரமம் ஸுகம் ॥ (169)

(பொ) சந்தோஷமே மேலான இலாபமாயும், சாதுசங்கமே மேலான கதியாயும், விசாரமே மேலான ஞானமாயும், சமமே மேலான சுகமாயும் விளங்குகிறது.

ஸத்ஸமாகமஸந்தோஷவிசாராஸ்ஸுவிசாரிதம் ।
[illegible] ॥ (170)

(பொ) எவர்கள், சத்சங்கம் சந்தோஷம் ஆத்மாநாத்மவிசாரங்களாலும், ராகத்துவேஷாதிகளாகிய முதலைகளாற் கெடுக்கப்படாத விசாரணையாலும், நன்றாய் பிர்மபிராப்தியடைந்திருக்கின்றனரோ அவர்கள், சம்சார சாகரத்தில் மூழ்கிக்கரையேற மார்க்கமற்று தன்னைச்சரணாகதியடைந்திருக்கும் உத்தமர்களான விவேகிகளை ஞானமாகிய ஓடத்திலேற்றி அலையற்றதான சமமாகிய நன்மார்க்கத்தால் மோக்ஷமாகியகரையையடையும்படி ஞானமென்னும் ஓடங்களை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[illegible] ।
ஸர்வஸம்ஸித்தயே தஸ்மாத்யத்னேனைகம் ஸமாஶ்ரயேத் ॥ (171)

(பொ) ஹே ராமா சமமுதலான இந்நான்கினுள் ஒன்றையாவது சுவாதீனம் செய்துகொள்வீரேயானால் அந்நான்கும் சுவாதீனமாகுமென்பதிலையமில்லை. அந்நான்கும் சகல நன்மைக்குமுற்பத்திபூதங்களாயிருப்பதால் பிர்மசாக்ஷாத்காரத்தையடையும் பொருட்டு அவைகளிலொன்றையாவது ஆசிரயிக்கக்கடவீராக.

அ—கை:— சாதன சதுஷ்டயமடைந்தவனையும், விவேகம் நிறைந்தவனையும், சரணாகதியடைந்தவனையுமிருக்கிற உத்தமசிஷியனுக்கு உபதேசக்கிரமங்கூறுகின்றனர்.

பிர்மானந்தயதீந்திரசிஷியரான கிருஷ்ணயதீந்திரரால் கைவல்லிய தீபிகை தத்துவப்பிரதீபப்பிரகரணத்தில் 19வது சு—24வது சு வரை கூறியவாறு.

[illegible] ॥ (172)

(பொ) ஹே குழந்தாய் சாவதானமாய்க்கேட்கக்கடவாய், பரப்பிர்மைக்கிய ஞானமற்றவர்களாயும், தேகாதிகளில் நானென்ற அபிமானமுள்ளவர்களாயுமிருக்கிற ஜீவர்கள், (ஜலமிரைக்கும் ஏற்றச்சால்போல்) அடிக்கடி ஜனன மரணமாகிய துக்கங்களையடைந்து மயங்கி இருக்கிறார்கள். எவர்கள் நான் பரமாத்மாவென்ற ஞானத்தை எவ்வளவுகாலம்வரை அடையவில்லையோ அவ்வளவு காலம் நீங்காத சுழற்காற்றிலகப்பட்ட திருணம்போல் கீழ் மேலான இகபரலோகங்களிற்சுற்றி ஒழியாதகாலசக்கிரமான சுழியிற்சுழலாநிற்பர்.

[illegible] ॥ (173)

(பொ) இம்மனுஷ்யலோகத்தில்உத்தமமுமுக்ஷுவானவிவேகி தானனகூடஸ்தரையும், சோதிததத்பதார்த்த அகண்டாநந்தலக்ஷணராயும் சகலவிகற்பாதிஷ்ட்டானராயுமிருக்கிறபரமாத்மாவையும், சிரவணாதிமகாவாக்கியவிசாரத்தால் (அந்த பிர்மமே நானென்று) சாக்ஷாத்காரமாய் உணர்ந்தானேயானால் அக்கூடஸ்தரேதானாய் பிர்மமாய், அக்ஷணத்திலேயே ஜன்மாதிபந்தத்தினின்றும் விடுபடுவான். ஆகையால் ஆத்மாவாயும், திரிவிதபரிச்சேதரகிதராயுமிருக்கிற சர்வவியாபகமான பிர்மத்தை நீ நன்றாய் அறிவையேயானால் உனக்கு ஜகத்துற்பத்தி நாசகாலத்திலும் ஒருகெடுதியும்வராது. நீயும் யாதொருபக்தியால் விநயத்துடனென்னை அடைந்து மோக்ஷசாதனமடையுமார்க்கத்தைக்காண்பிக்கவேண்டுமெனக்கேட்டநிமித்தம் என்னால் மேற்கூறியவாறு தத்துவம்கூறப்பட்டது.

(ப-ம்) (ஜ்ஞாத்வா) என்று எங்கெங்குகூறியிருக்கின்றதோ அதைஇங்கு கூறுகின்றோம்.

சுவேதாசுவதர உபநிஷத் 1-வது அத்தியாயம் 11-வது வாக்கியம்.

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌶𑌾𑌪𑌹𑌾𑌨𑌿𑌃
𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑍈𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑍍𑌰𑌹𑌾𑌣𑌿𑌃 ॥ (1)

பரமாத்மசொரூபமானதேவனை அறிந்தவன் சகலபாசங்களினின்றும் விடுபடுவான், சர்வதுக்கங்களும், ஜன்மமிருத்தியுக்களும் நாசமாகும்.

ஷை உபநிஷத் 2-வது அ—ம் 14-வது வாக்கியம்.

𑌅𑌜𑌂𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇𑌸𑌰𑍍𑌵-
𑌪𑌾𑌶𑍈𑌃 । (2)

உத்பத்தியற்றவராயும், நித்தியராயும், சர்வதத்துவங்களினின்றும் விடுபட்டவிசுத்தராயுமிருக்கிற சுவயம்பிரகாசரானதேவனை அறிந்து சகலபாசங்களினின்றும் விடுபடுகிறான்.

ஷை உபநிஷத் 4-வது அ—ம் 14-வது வாக்கியம்.

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑍈𑌕𑌂𑌪𑌰𑌿𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌾𑌰𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌶𑌿𑌵𑌂𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌮𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑍇𑌤𑌿 ॥ (3)

சகலஜகத்வியாபகராயும் ஸ்வகதபேதமற்றவராயுமிருக்கிறசிவனையறிந்து மிகவும் உபசாந்தியை அடைகிறான்.

ஷை உபநிஷத் 5-வது அ—ம் 13-வது வாக்கியம்.

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑍈𑌕𑌂𑌪𑌰𑌿𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌾𑌰𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇𑌸𑌰𑍍𑌵-
𑌪𑌾𑌶𑍈𑌃 ॥ (4)

சகலநாமரூபஜகத்தில் வியாபகராயும், ஏகராயுமிருக்கிறதேவனை அறிந்து ஸ்திரீபுத்திராதிசமஸ்தபாசங்களிலிருந்தும் விடுபடுவான்.

ஷை உபநிஷத் 6-வது அ—ம் 6-வது வாக்கியம்.

𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌵𑌹𑌂𑌪𑌾𑌪𑌨𑍁𑌦𑌂𑌭𑌗𑍇𑌶𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑌮𑌮𑍃𑌤𑌂𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌧𑌾𑌮 । (5)

தர்மங்களை வகிக்கிறவராயும் பாபங்களைப்போக்கடிக்கிறவராயும் சகலதே

வாதிகளாலும் பூஜிக்கத்தகுந்தவராயுமிருக்கிற ஈசனே அறிந்து, ஜகத்திற்கு அதிஷ்டானர்ராயும், அமிருதசொரூபராயுமிருக்கிற ஆத்மசொரூபரை அறியவேண்டும்

கைவல்லியோபநிஷத்.

𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌸𑍁𑌷𑍁𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌂𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌤𑍇 ।
𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑌰𑍍𑌵𑌬𑌨𑍍𑌧𑍈𑌃𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ (6)

ஞானேந்திரியபஞ்சகம் கர்மேந்திரியபஞ்சகம் பிராணபஞ்சகம் அந்தக்கரணபஞ்சகம் அஸ்தியாதிவிகாரஷட்கம் பூதபங்சகம் மாயை அவித்தை ஈசஜீவர்கள் ஆக 35 தத்துவங்களுடன்கூடின ஜாக்கிரதாவஸ்தை, மேற்கூறிய சூக்ஷ்மசரீரசம்பந்தமான 20 தத்துவங்களுடன்சேர்ந்த சுவப்பனுவஸ்தை; 4தத்துவத்துடன்கூடின சுஷுப்தியவஸ்தை இவைமுதலியபிரபஞ்சமானது யாதொருபிர்மவஸ்துவால் பிரகாசிக்கின்றதோ அந்தபிர்மமே நாமென்றுணர்ந்து சகலபந்தங்களினின்றும் விடுபடுகிருன்.

அமிருதபிந்தூபநிஷத்.

𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌲𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂𑌨𑌿𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨𑌂 ।
𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑌂𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂 ॥ (7)

தத்பதலக்ஷியார்த்தமாயும், களங்கமற்றதாயும், நிர்விகற்பமாயும் அஞ்ஞானமற்றதாயும் சர்வவியாபகமாயுமிருக்கிற அந்தபிர்மமே நானென்றுணர்ந்தவன் நிச்சயமாய் அந்தப்பிர்மத்தையடைகிருன்.

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂𑌚𑌹𑍇𑌤𑍁𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌂 ।
𑌅𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌮𑌨𑌾𑌦𑌿𑌂𑌚𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇𑌬𑍁𑌧𑌃 ॥ (8)

விகற்பமற்றதாயும் தேசகாலவஸ்துக்களால் நாசமுருததாயும் காரணம் திருஷ்டாந்தமற்றதாயும் விஷயமாகாததாயும் அனுதியாயுமிருக்கிற வஸ்துவை அறிந்த விவேகிசம்சாரபந்தத்திலிருந்து விடுபடுகிருன்.

தேஜோபிந்தூபநிஷத் 1-வது அத்தியாயம்.

𑌯𑍇𑌤𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑍈𑌵𑌰𑍍𑌧𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌯𑍇 ।
𑌤𑍇𑌵𑍈𑌸𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌧𑌨𑍍𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌭𑍁𑌵𑌨𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇 ॥ (9)

எவர்கள் சுத்தவிருத்தியின் தர்மத்தையறிந்தவர்களாயும் பிர்மசொரூபத்தை உணர்ந்து ஞானவைபவத்துடன்கூடினவர்களாயுமிருக்கிறார்களோ அவர்களே இப்புவியில் சத்புருஷர்களென்றும் தன்யர்களெனவும் மூவுலகத்தும் நமஸ்கரிக்கப்படுவார்களென்றும் கூறப்படுகின்றனர்.

நாரதபரிவ்ராஜகோபநிஷத் பஞ்சமோபதேசம்.

ததேவம் ஜ்ஞாத்வா ஸ்வரூபானுஸந்தானம் விநாந்யதாசாரபரோ ந பவேத் । (10)

ஸச்சிதானந்தலக்ஷணமான பிர்மத்தையறிந்து சொரூபானுசந்தானபரனயிருக்கவேண்டுமேயொழிய வேறுவித வியாபாரபரனுயிருக்கக்கூடாது.

துரீயமக்ஷரமிதி ஜ்ஞாத்வா ஜாக்ரிதே ஸுஷுப்தாவஸ்தாபன்ன இவ யச்ச்ருதம் யத்த்ருஷ்டம் தத்ஸர்வமவிஜ்ஞாதமிவ யோ வஸேத் தஸ்ய ஸ்வப்நாவஸ்தாயாமபி தாத்ருகவஸ்தா பவதி ஸ ஜீவந்முக்த இதி வதந்தி । (11)

நான்காவதாயும் அக்ஷரமாயுமிருக்கிற பரமாத்மசொரூபத்தையறிந்து, ஜாக்கிர்தாவஸ்தையில் சுஷுப்தியவஸ்தையையடைந்தவன்போல் எதெது கேட்கப்பட்டாலும், எதெது பார்க்கப்பட்டாலும், சகலவஸ்துக்களேயும் அறியாதவன் என எவன் வசித்துக்கொண்டிருக்கிறானே அவன் சுவப்னவஸ்தையிலுங்கூட சுஷுப்தியடைந்தவனென்றும் அவனே ஜீவன்முக்தனென்றும் உபநிடதங்கள் கூறுகின்றன.

மஹோபநிஷத் 4-வது அத்தியாயவாக்கியம்.

ஆசார்யஶாஸ்த்ரக்ரமேண ஸ்வாநுபூத்யா ச சித்கநே ।
ப்ரஹ்மைவாஹமிதி ஜ்ஞாத்வா வீதஶோகோ பவேந்முநி: ॥ (12)

ஆசாரியோபதேசத்தாலும் வேதாந்தசாஸ்திரத்திற்கூரியமார்க்கத்தாலும் தன்சுவானுபூதியாலும் அறிவு ரூபனன தன்னிடத்தில் அந்த பிர்மமே நானென்றுணர்ந்த முனியானவன், துக்கமற்றவனுயிருக்கிறனென்றுங்கூறப்படுகிறது.

அவ்வாறு பகவத்கீதையாகியஸ்மிருதியிலுங்கூறப்படுகிறதாவது:—

பகவத்கீதை 4-வது அத்தியாயம் 35-வது சுலோகம்.

யஜ்ஞாத்வா நபுநர்மோஹமேவம்யாஸ்யஸிபாண்டவ ।
யேநபூதாந்யஶேஷேண த்ரக்ஷ்யஸ்யாத்மந்யதோமயி ॥ (13)

ஹே பாண்டவ, எந்த ஞானமானது என்னால் உபதேசிக்கப்பட்டதோ அந்த ஞானத்தையடைந்தாயேயானால் மீளவும் நீ மோகத்தையடையமாட்டாய். நானுரைத்த ஞானத்தால் பிர்மாதிஸ்தம்பமீறுயுள்ள சகலப்பிராணிகளும் ஆத்மாவான என்னிடத்திலிருப்பதாய்ப்பார்க்கக்கடவாய்.

5-வது அத்தியாயம் 29-வது சுலோகம்.

போக்தாரம்யஜ்ஞதபஸாம்ஸர்வலோகமஹேஶ்வரம் ।
ஸுஹ்ருதம்ஸர்வபூதாநாம்ஜ்ஞாத்வாமாம்ஶாந்திம்ருச்சதி ॥ (14)

யக்ஞதபசுகளின் கர்த்திருதேவதாரூபமாயும் சகலலோகங்களுக்கும் ஈசனாயும் சகலப்பிராணிகளின் பிரத்தியுபகார நிரபேக்ஷனைசினேகிதனயும் அல்லது சமஸ்தபிராணிகளின் ஹிருதயத்தில் வசிப்பவனயும், அல்லதுகர்மபலத்திற்கெஜமானனயும் (அல்லது சர்வவிஷயசாக்ஷியுமாயிருக்கிற) (நாராயணனை) என்னை யறிந்து சகலசம்சாரத்தினின்றும் ஒழிவையடையக்கடவாய்.

7-வது அத்தியாயம் 2வது சுலோகம்.

ஜ்ஞாநம்தேஹம்ஸவிஜ்ஞாநமிதம்வக்ஷ்யாம்யஶேஷத꞉ ।
யஜ்ஜ்ஞாத்வாநேஹபூயோந்யஜ்ஜ்ஞாதவ்யமவஶிஷ்யதே ॥ (15)

எந்த ஞானத்தை நீ அறிந்து, இவ்விடத்தில் திரும்பவும் அறியவேண்டுவதொன்றுமில்லையோ அந்த அபரோக்ஷஞானத்தையும், இனிக்குறைவின்றி யான் உனக்குபதேசிக்கப்போகின்றேன்.

9-வது அத்தியாயம் 1-வது சுலோகம்.

இதம்துதேகுஹ்யதமம்ப்ரவக்ஷ்யாம்யநஸூயவே ।
ஜ்ஞாநம்விஜ்ஞாநஸஹிதம்யஜ்ஜ்ஞாத்வாமோக்ஷ்யஸேஶுபாத் ॥ (16)

இந்த ஆத்மக்ஞானம் மிகவும் அதிரகசியமாயுள்ளது அந்த ஞானம் சுவானுபூதியுடன்கூடினது. அந்தச்சுவானுபவஞானத்தை நீ அடைந்து எந்த சம்சாரபந்தத்தினின்றும் விடுபடுவாயோ அந்தபிர்மஞானத்தை அசூயையற்றவனை உன்பொருட்டு இனிக்கூறப்போகிறேன்.

பரம் பூய꞉ ப்ரவக்ஷ்யாமி ஜ்ஞாநாநாம் ஜ்ஞாநமுத்தமம் |
யஜ்ஜ்ஞாத்வா முநய꞉ ஸர்வே பராம் ஸித்திமிதோ கதா꞉ || (17)

எந்தஞானத்தை மனனசீலர்களான மகரிஷிகளடைந்து தேகபந்தத்தினின்றும்விடுபட்டு மேலான மோக்ஷசித்தியையடைந்திருக்கின்றனரோ, எந்த ஞானமானது உலகத்தில் கூறப்படுகிற சகலஞானங்களுக்கும் உத்தமமாயும், பரவஸ்து விஷயமாயுமிருக்கிறதோ அந்த பிர்மஞானத்தை முந்தின அத்தியாயங்களில் வெகுவாய்க் கூறப்பட்டிருந்தாலும் இந்த அத்தியாயத்திலும் கூறுகின்றேன்.

அத்தியாத்ம ராமாயனம் யுத்தகாண்டம் 6-வது சர்க்கம்.

[illegible] |
[illegible] || (18)

ராவணனை நோக்கி காலநேமியென்பான் கூறுகிறுன் ஹேராவணுநீயும் எப்பொழுதும் இந்திரியங்களை ஜயித்தவனுயிருந்துகொண்டு, ஆத்மாவை விசாரித்து மூலபிரகிருதிக்கப்புறப்பட்ட பரமாத்மாவே தானென்றுணர்வயே யானுல், சம்சார பந்தத்தினின்று விடுபடுவரய் என்று வெகுவாய் சுருதிஸ் மிருதிகளில் ஞானத்தையடைந்தவன் சகல பந்தங்களிலிருந்தும் விடுபடுவானெனக் கூறியிருந்தாலும்) இங்ஙனம் எளிதிலுணரும் வண்ணம் சுருக்கிக்கூறப்பட்டது.

[illegible]
[illegible] |
[illegible]
[illegible] || (174)

(பொ) எனது குருவே அடியேனைமூடனுகத்திருவுள்ளத்தெண்ணியோ இவ்வார்த்தைசொன்னீர்? தம்மைத்தாமறியாதமனுடர் தரணியில் யாரேனுமொருவருளரோ? பின்னை அவர்களெல்லாம் ஜனித்துமரித்து உழல்வதேன்? உம்முடையபாதகமலங்களை நம்பினவெனக்கு இனிதுக்கமுண்டாகாமலிருக்கும்படியாயன்னிச்சயத்தை உள்ளவாறு உபதேசிக்கக்கடவீர்.

[illegible]
[illegible] |
[illegible]

ஶ்ருத்வேதி ஶிஷ்யவசநம் ஜஹாஸாஶோசச்ச விசக்ஷண: ॥ (175)

(பொ) (கடாதிகள்போல்) பிரத்தியக்ஷமாயறியப்படுவதாயும் அனாத்மாவாயுமிருக்கிற இது, தேகம். இதற்கு அன்னியனாயும் அறிபவனாயுமிருக்கிற இவன் இத்தேகத்திற்கு வேறாயுள்ள ஆத்மாவானதேகி. இவ்வாறு ஜடசித்துக்களைப்பிரித்தறிபவன்யாவனோ அவ்விவேகியே தன்னைபிர்மமென்றறிந்தவனாகுவனென்றும், இதுவே (க்ஷேத்திர க்ஷேத்திரக்ஞக்ஞானமென்றும்) ஆசாரியரருளிச்செய்தார். இவ்வார்த்தையையுணராதமாணாக்கன் இத்தூல உடலைக்காட்டிலும் வேறுவிலக்ஷணமாயுள்ளவஸ்துவையான் காணேனென்றான். அதைத்திருச்செவிசாற்றியவாசான் பீழையும் நகையுங்கொண்டார்.

(ப-ம்) (ஜஹாஸாஶோசச்ச விசக்ஷண:) பீழையுமென்பது முன்னிச்சீடன் வைராக்கியாதி சம்பத்தையும் விவேகத்தையும் அடைந்தும், நம்முன்புலப்பட்டும் அக்ஞானவலிமையால் தேகமின்னது தேகியின்னதென்றறியாமலிருக்கும்படிசெய்யப்பட்டிருக்கிறானேயென்று (அக்ஞானத்தைநோக்கித்துக்கித்ததாம்).

நகையுமென்பது அநேககோடிஜீவர்கள் அனாதியாயிருக்கிற அவித்தியாவாசனையிற்கட்டுண்டு புண்ணியபாபமிசிரகர்மத்தால் தேவதிரியக்மனுஷ்யாதிஜன்மங்களையடைந்து சுகலேசமின்றி விஷயத்தில்மூழ்கி உண்டதே உறுதிகண்டதே சாக்ஷியென்று நம்பித்துக்கிக்கிறவனேகம்பேர்களுக்குள், இவ்வொருவனாவது நம்மிடம்வந்து தேகம் தேகிகளை இன்னதென்றுதெரிந்துகொள்ளக்கருதிக்கேட்டனனேயென்றெண்ணி சந்தோஷித்தாரென்பதாம்.

தேஹாதந்யோ நாஸ்தி தேஹீதி வதஸி த்வம் கோவா வேத்தி ஸ்வப்ந
விகாரம் । ஸுஷுப்தௌ கோவா ஸாக்ஷீ ஜாக்ரத்யக்ஷை:
க்ஷணாத்யக்ஷைர்ஜ்ஞாதம் வத த்வம் ॥ (176)

(பொ) தேகத்தைக்காட்டிலும் வேறுதேகியான ஆத்மாயார்? அவரையான்காணேனென்றாய், மபக்கமான சொப்னவஸ்தையிலுண்டான சகலவிகாரத்தையும் சாக்ஷியாயறிந்திருப்பவன்யார் சொல்? தோற்றமற்றதான சுஷுப்தியவஸ்தையைக்கண்டவன் யார்? நனவில் சப்தாதிவிஷயங்களையறியாகிற்கும் அறிவுதான் யாது? நீ சொல்வாயாக.

ஜாக்ரத்காலே ஸகலவிஷயாநக்ஷஜாநேதஹி ஜாநே ஸ்வப்நே வஸ்த்ரா
த்யஹவி தயாஸஷ்விகாலே ந கிஞ்சித் । ஜாநாதீத்யம் ஸ்வப்ரதிதிநே
யாவத்யஜ்ஞ ஜாநே கிஞ்சித்தாதங்கிஸஸவதிதேவ்ருஷஹித

ஸம்ஶோஹாத்து ॥ (177)

(பொ) ஹே தேசிகேந்திரா, ஜாக்கிரதாவஸ்தையில் சுரோத்திராதி இந்திரியங்களால் கிரகிக்கப்பட்ட சப்தாதிவிஷயங்கள்யாவையுமறிந்ததும், யானறிந்த ஜாக்கிரத்திலுள்ள நினைவுகளொழிந்து சொப்பனவஸ்தையின்கண் அஸ்திரமான சப்தாதிவிஷயங்களையறிந்ததும், சுஷுப்தியவஸ்தையில் மூலாக்ஞானவிருளையறிந்ததும், இத்தேகத்திற்கன்னியமான ஒருதேகியிருப்பதுபோலும் தினமனுபவிப்பதொக்கும், அஃதுள்ளவாறு சர்வகாலமுந்தோற்றவில்லை, சற்றுமனதிலுதிக்கும் பின்மறைக்கும் அதின்னதெனயதார்த்தமாய் அருளிச்செய்வீராக என கைவல்லியதீபிகை தத்துவபிரதீபப்பிரகாணம் 19-வது சுலோகம் முதல் 24 வரை.

அ—கை. இவ்விதம் வினவிய சீடனுக்கு சிருஷ்டிகிரமம் கூறப்படுகிறது.

சிதாநந்தமயப்ரஹ்மப்ரதிபிம்பஸமந்விதா ।
தமோரஜஸ்ஸத்வகுணா ப்ரக்ருதிர்த்விவிதா ச ஸா ॥ (178)

(பொ) ஸச்சிதானந்த பிர்மத்தின் பிரதிபிம்பத்துடன் கலந்து சத்துவ ரஜசுதமோகுணங்களுடன் கூடியிருப்பதே மூலப்பிரகிருதியென்றறி, அம்மூலப் பிரகிருதியுமிரண்டுவிதமாயிருக்கிறது.

ஸத்வஶுத்த்யவிஶுத்திப்யாம் மாயாவித்யே ச தே மதே । (178½)

(பொ) சுத்தத்தோடும் அசுத்தத்தோடும் கலந்திருப்பதால், மாயையென்றும், அவித்தையென்றும் அவைகள் முறையேசொல்லப்படுகின்றன.

மாயாபிம்போ வஶீக்ருத்ய தாம் ஸ்யாத் ஸர்வஜ்ஞ ஈஶ்வர꞉ ।
அவித்யாவஶகஸ்த்வந்யஸ்தத்வைசித்ர்யாதநேகதா ॥ (179½)

(பொ) மாயையில் பிரதிபலித்தசைதன்னியம், அம்மாயையைசுவாதீனஞ்செய்துகொண்டு ஸர்வக்ஞனை ஈசனாகவிருக்கிறார். அவருக்கன்னியமாய் அவித்தையில் பிரதிபலித்தசைதன்னியமான ஜீவனேவெனில் அவித்தைக்குவசமாய் அவைகளின் விசித்திரத்தால் வெகுவிதமானான்.

ஸா காரணஶரீரம் ஸ்யாத் ப்ராஜ்ஞஸ்தத்ராபிமாநவாந் ॥ (180)

(பொ) அந்த அவித்தையே காரணதேகமாயாகிறது. அக்காரணதேக

த்தையபிமானிப்பவன் பிராக்ஞனாகவாகிறான்.

தஃப்ராயாநப்ராகூதெஹ்லொமாயெஶ்வராஜ்ஞயா ।
வியத்பவநதெஜோம்பூபூதாநிஜஜ்ஞிரெ ॥ (181)

(பொ) அப்பிராக்ஞர்களின் போகத்தின்பொருட்டு ஜகத்காரணமான தமோகுணமாயையினின்று ஈசனுக்ஞையால் வான், காற்று, தீ, நீர், மண்முதலிய ஐம்பூதங்களுண்டாயின.

ஸத்வாம்ஶெஃபஞ்சபிஸ்தெஷாம்க்ரமாத்தீந்த்ரியபஞ்சகம் ।
ஶ்ரொத்ரத்வக்சக்ஷுரஸநப்ராணாக்யமுபஜாயதெ ॥ (182)

(பொ) அப்பூதங்களின் சத்வகுணவியஷ்டிபாகங்களான ஐந்தால் ஞானேந்திரியபஞ்சகம் கிரமமாக செவி, துவக்கு, கண், நாவு, நாசிகையென்றநாமங்களோடுண்டாயின.

தைஸ்ஸமஸ்தைஸ்ஸ்துஸத்வாம்ஶைரந்தஃகரணமீரிதம் ।
வ்ருத்திபெதெந தத்வேதா மநொபுத்திரிதி ஸ்ம்ருதம் ॥ (183)

(பொ) சமஸ்தங்களாயிருக்கிற அந்த சத்துவசமஷ்டியால் அந்தக்கரணமுண்டாயின. விருத்திபேதத்தால் அந்த அந்தக்கரணமே இருவிதமாயிற்று. ஆலோசனைரூபமாயிருப்பதுபற்றிமனமென்றும், நிச்சயரூபமாயிருப்பதுகொண்டு புத்தியென்றும், பெயருடையதாயிருக்கிறது.

ரஜோம்ஶெஃபஞ்சபிஸ்தெஷாம்க்ரமாத்கர்மேந்த்ரியாணிது ।
வாக்பாணிபாதபாயூபஸ்தாபிதாநாநி ஜஜ்ஞிரெ ॥ (184)

(பொ) அப்பூதங்களுடைய ஐந்தாயிருக்கிற ரஜோகுணவியஷ்டிபாகங்களால் முறையாய் கர்மேந்திரியங்களான வாக்கு, கை, கால், பாயு, குகியமென நாமங்களுடனுண்டாயின.

தைஸ்ஸமஸ்தைஸ்ஸ்துரஜோம்ஶைஃப்ராணோவ்ருத்திபெதாத்ஸபஞ்சதா ।
ப்ராணோபாநஸ்ஸமாநஶ்சோதாநவ்யாநௌ ச தெ புநஃ ॥ (185)

(பொ) சமஸ்தங்களாயிருக்கிற ரஜோகுணசமஷ்டியால் பிராணவாயுவுண்டாயிற்று. தொழிற்பேதத்தால் அப்பிராணவாயுவே பிராணனென்றும், அபானனென்றும், சமானனென்றும், உதானனென்றும், வியானனென்றும் ஐவிதங்களாயிருக்கின்றன.

ஜ்ஞானகர்மேந்த்ரியப்ராணபஞ்சகைர்மனஸா தியா |
ஶரீரம் ஸப்ததஶபிஃ ஸூக்ஷ்மம் தல்லிங்கமுச்யதே || (186)

(பொ) ஞானேந்திரியம் ஐந்து. கர்மேந்திரியம் ஐந்து. பிராணுதிகள் ஐந்து. இவைகளோடும் மனம் புந்தி 2-ம்இப்பதினேழும் கூடியவையாதோ, அதுலிங்கதேகமென்றும், சூக்குமசரீரமென்றும் சொல்லப்படுகிறது.

ப்ராஜ்ஞஸ்தத்ராபிமானேன தைஜஸத்வம் ப்ரபத்யதே |
ஹிரண்யகர்பதாமீஶஸ்தயோர்வ்யஷ்டிஸமஷ்டிதா || (187)

(பொ) சுஷுப்தியபிமானியான பிராக்ஞன் அந்த சூக்குமதேகத்தில் தாதாத்மியாபிமானத்தால் தைஜஸனென்றநாமமடைகிறுன். மாயையில் பிரதிபலித்த ஈசன் அதிலபிமானித்து ஹிரண்யகர்ப்பராகிருர். அவ்விருவர்களுக்குள் பேதமேதெனில் வியஷ்டி சமஷ்டிகளே பேதமாம்.

ஸமஷ்டிரீஶஃ ஸர்வேஷாம் ஸ்வாத்மதாதாத்ம்யவேதநாத் |
ததபாவாத்ததோऽன்யே து கத்யந்தே வ்யஷ்டிஸம்ஜ்ஞயா || (188)

(பொ) சர்வத்தையும்தானுய்ப்பார்க்கிறஏகதத்துவஞானத்தால்ஈசுவரன் சமஷ்டியபிமானி ஆகினர். அவரைக்காட்டிலும் அன்னியமாயிருக்கிற ஜீவர்கள் அச்சர்வாபிமானமற்றதால் வியஷ்டியபிமானிகளாய்ச்சொல்லப்படுகின்றுர்கள்.

(யுக்தி) (1) பட்டணம்போல் சமஷ்டி. கிராமம்போல் வியஷ்டி.
(2) வனம்போல் சமஷ்டி. விருக்ஷம்போல் வியஷ்டி.
(3) அரசன்போல் சமஷ்டி. பிரஜைகள்போல் வியஷ்டி.
(4) கங்கைபோல் சமஷ்டி. கடஜலம்போல் வியஷ்டி.
(5) மண்போல் சமஷ்டி. கடங்கள்போல் வியஷ்டி.
(6) சூத்திரம்போல் சமஷ்டி. மணிகள்போல் வியஷ்டி.
(7) கிரகஸ்தன்போல் சமஷ்டி. பிரமசாரிபோல் வியஷ்டி.

இவைகள்போல் ஜீவேசுவரர்கள் மகதுபாதியால் சமஷ்டியும், அற்போபாதியால் வியஷ்டியும் பொருந்தியிருக்கின்றனர்.

தத்போகாய புனர்போக்யபோகாயதனஜன்மனே |
பஞ்சீகரோதி பகவான் ப்ரத்யேகம் வியதாதிகம் || (189)

(பொ) பின்னும் அச்சீவர்களின் போகத்தின்பொருட்டும், போக்கியவஸ்துக்கள் ஜராயுஜாதிசரீரங்களுற்பத்தியின்பொருட்டும், சமஸ்தசெல்வமும், சர்வவல்லமையும், சகலகீர்த்தியும், சர்வசக்தியும், வைராக்கியமும், அபரோக்ஷஞானமும் நிறைந்தபகவானை ஈசன் ஆகாசாதிபஞ்சபூதங்களொன்றொன்றையும் பஞ்சீகரணம் செய்தார்.

அ—கை. அப்பஞ்சீகரணமாவதேதெனில்.

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌚𑍈𑌕𑍈𑌕𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌧𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑍇𑌤𑌰𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌂𑌶𑍈𑌰𑍍𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌤𑍍𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌤𑍇 ॥ (190)

(பொ) ஓவ்வொருபூதத்தையுமிரண்டாகச்செய்து பின்னும் முதலாவதுபாகத்தை நான்கு நான்காய்ச்செய்து தன் தன்பாகத்திற்கன்னியங்களானவிரண்டுபாகங்களோடுசேர்த்ததால் அப்பஞ்சபூதங்கள் ஐந்தைந்தாகவாயின.

𑌤𑍈𑌰𑌣𑍍𑌡𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌭𑍋𑌗𑍍𑌯𑌭𑍋𑌗𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌃 । (190½)

(பொ) அப்பஞ்சீகரணம் செய்தபூதங்களால் அண்டமுண்டாயிற்று. அப்பிர்மாண்டத்தில் அதலாதி பதினாங்குலோகங்களும், அவைகளில் பிராணிகள் புஜிக்கயோக்கியமான அன்னாதிகளும், அந்தந்தலோகங்களுக்குசிதமான சரீரங்களும், ஈசுவராக்ஞையால் உண்டாயின.

𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌗𑌰𑍍𑌭𑌃 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑍈𑌜𑌸𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌨𑌰𑌾𑌦𑌯𑌃 ॥ (191½)

(பொ) அவ்விரண்யகர்ப்பர் இத்தூலதேகத்தினபிமானத்தால் வைசுவானரராகினர். தைஜஸர்கள் இத்தூலசரீரரபிமானத்தால் விசுவனென்று நாமம்பூண்டனர். அதற்குள் அவாந்திரநாமங்கள் யாதெனில் கர்மவிசித்திரத்தால் சரீரவிசித்திரமடைந்து தேவதிரியக்நராதிகளென்றபெயரை அடைகிறார்கள்.

𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌾𑌗𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌬𑍋𑌧𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌭𑍋𑌗𑌾𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌚 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑌤𑍇 ॥ (192½)

(பொ) (பகிர்முகாளாக) வெளிநாட்டத்தையுடையவர்களாயிருக்கிற அஜ்ஜீவர்கள் பஞ்சகோசசாக்ஷித்துவஞானமில்லாதவர் களாய், போகத்தின்பொருட்டு உழவாதிதொழில்களைச்செய்கிறார்கள். தொழிற்செய்வதற்கே புஜிக்கிறார்கள்.

நத்³யாம் கீடா இவாவர்தாதா³வர்தாந்தரமாஶு தே ।
வ்ரஜந்தோ ஜந்மநோ ஜந்ம லப⁴ந்தே நைவ நிர்வ்ருதிம் ॥ (193½)

(பொ) நதியில் புழுக்கள் ஒரு சுழியினின்று மறுசுழியைவேகமாயடைவனபோல் அச்சீவர்கள் ஒருஜன்மத்தைவிட்டு மறுஜன்மத்தையடைந்து மோக்ஷசுகத்தையடைகிறார்களேயில்லை.

ஸத்கர்மபரிபாகாத்தே கருணாநிதி⁴நோத்³த்⁴ருதா꞉ ।
ப்ராப்ய தீரதருச்சா²யாம் விஶ்ராம்யந்தி யதா² ஸுக²ம் ॥ (194½)

உபதே³ஶமவாப்யைவமாசார்யாத்தத்த்வத³ர்ஶிந꞉ ।
பஞ்சகோஶவிவேகேந லப⁴ந்தே நிர்வ்ருதிம் பராம் ॥ (195½)

(பொ) அப்புழுக்கள் முற்பிறப்பிற்செய்த புண்ணியப்பேற்றால் தயாளுவானபுருஷனால் அத்தண்ணீரிலிருந்து உயரஎடுக்கப்பட்டு கரையிலிருக்கிறமரத்தினிழலையடைந்து எங்ஙனம் சுகமாயிருக்கவேண்டுமோ அங்ஙனம் சிரமப்பரிகாரம் எய்துகின்றன. (அதுபோல் ஜீவர்கள்) சத்கர்மபரிபாகம்வந்தவுடன், கூடஸ்தபிர்மைக்கிய ஞானத்தையடைய சத்குருவினிடத்தினின்று தத்வமஸியாதி மகாவாக்கியோபதேசமாகிறசிரவணத்தைப்பெற்று, அன்னமயாதி பஞ்சகோசவிவேகத்தால் மேலானமோக்ஷத்தையடைகிறார்கள். இவ்வாறு பஞ்சதசியில் 1-வது பிரகரணத்தில் 19வது சுலோகமுதல் 32½ வரை சுலோகங்களில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

(அ—கை.) இங்ஙனம் சிஷியன் சம்சாரபந்தம் வந்தவிதத்தையும், அது நீங்குமார்க்கத்தையும் குருவானுபதேசிக்கப்பட்டும், மாயாசக்தியின் அம்சரூபமான ஆவரணவிக்ஷேபசக்திகளால், தேகாபிமானமும் ஜகத்தோற்றமும், சத்தியமாயெண்ணி மயங்குகிறதர்மங்களும், அக்ஞானத்தால் ஆத்மாவான தனக்கு அத்தியாசரூபமாய் வந்திருக்கிறசப்தாவஸ்தைகளின் தர்மங்களையும் இங்கு சுருக்கிகூறுகின்றார்.

ப்³ரஹ்மஸ்வரூபாவரணம் ப⁴வேத்³யஸ்தத³ேவ நாஸ்தீத்யபி⁴தா⁴வ்ருதிஸ்ஸா ।
விக்ஷேபநாம்நீ வபுராதி³ஹாநம் ப்ரகாஶ்ய ஸ்வாத்மாஸ்தி தி³வஸ꞉ ஸ
மோக்ஷ꞉ ॥ (196½)

(பொ) பிர்மசொரூபமானதன்னைமறந்ததே முதலாவதவஸ்தையான அக்ஞானம் பிர்மவஸ்துமுற்றிலுமில்லையென்றும், அவ்வஸ்துவிருந்தால் விளங்கமாட்டாதாவென்றும் தோற்றுவதே இரண்டாவதவஸ்தையான ஆவரணமாம். சரீரமுதலியசகலதோற்றங்களும் மூன்றுவதவஸ்தையாகியவிக்ஷேபமாம். ஆசாரியனு

பதேசத்தால் (சுவர்க்காதிலோகம்போல்) எவ்விடத்தோ பிர்மமிருக்கிறதென்றறிச் சயமே நான்காவதவஸ்தையாகியபரோக்ஷஞானமாம்.

> தக்ஷாயமுஸ்யவிசாரணாஜநிதம் த்யக்ஷாஸ்யஸத்திஸம்ப்ரமெஹோவா
> ஹரிதிஷ்டிதிஹிமுக்ஷிதாமெஸவாவமொக்ஷம்பமெயெ: ।
> கதாமுக்ஷாதிநிவதிமுமொவவிதிதாஉ:வ:வ்யஸாணிஸ்திராஉாநதாஷ்தி
> ரமெயாத்தமெரவக்ரதக்ரத்யக்ஷவஷ்ரமிவர்ஹிஸா ॥ (197½)

(பொ) குருமுகமாய் உபக்கிரமாதிஷட்விதலிங்கதாத்பரியவிசாரத்தால் தோன்றப்பட்டநாமரூபாத்மகமானசகலஜகத்தும், சொப்பனத்திற்கண்ட (யானைமுதலியவைகள்போல்) சுத்தப்பொய்யென்றும், சத்சொரூபத்தின்விளக்கத்தால் நிஜம்போல் பார்க்கப்பட்டாலும், வாஸ்தவத்திலில்லையென்றும்தள்ளி, பரோக்ஷமாய்க்கண்டபிர்மமே நானென்றறிந்து துணிந்திருப்பதே ஐந்தாவதவஸ்தையாகிய அபரோக்ஷஞானமாம். கர்த்திருத்துவபோக்த்திருத்துவரூபமானவிக்ஷேபநிவர்த்தியே ஆறுவதவஸ்தையாகியதுக்கநிவர்த்தியாம். (மேற்கூறியவைகளின் அப்பியாசபலத்தால்) அடையவேண்டுவதெல்லாமடைந்து செய்யவேண்டுவதெல்லாம் செய்துமுடிந்திருப்பதே ஏழாவதவஸ்தையான ஆனந்தாவாப்தியாம்.

(அ—கை). மந்தபுத்தியுடன்கூடினசீடனுக்கு மேற்கூறிய அனுபவம் நன்ருய் வெளியாகும்பொருட்டு திருஷடாந்தமூலமாய் அறிவிக்கிருர்.

> அத்ர த்ருஷ்டாந்தமேயம் தீக்ஷ்ணாஸமிதத்வேஸமுநாமெஷ்டாம் ।
> மணயதூபெ்மெக்ஷ்யகொஷரம்ஷாஜாநதூவஷீபஸமெவதி ॥ (198½)

(பொ) இவ்விஷயத்தில் நீ அறிந்துகொள்ள ஒரு திருஷ்டாந்தம் கேழ். பத்துப்புருஷர்கள் ஓராற்றை நீந்திக்கரையேறியவர்களுக்குள் ஒருவன் தன்னை மறந்து ஒன்பது பேர்களையெண்ணி, பத்தாவதான தசமன் நதியில் மறித்துவிட்டானென்றும் இனியென்னசெய்வோமென்றும் துக்கித்திருந்தவனை வழிப்போக்கனொருவன் ஒன்பது பேர்களையெண்ணிக்காண்பிவித்து நீயே பத்தாவானென்று சொன்னவுடன் தானே தசமனென்று சந்தோஷித்தான்.

(அ—கை). திருஷ்டாந்தத்தை விஸ்தரித்துக்காண்பித்தல்.

> ஸ்ரீராஜ்ஞாக்ஷாமெவாய: நாஷ்திநஹாதீதிவாவ்யதி:க்ஷயிதா ।
> விமெக்ஷமெவாவநமெஸாக:உஸஸ்வஸ்யாஷ்திக்ஷவாக்ஷமெராக்ஷம்ஹி ॥ (199½)

(பொ) பத்தாவானனை தன்னைமறந்ததே அக்ஞானம், தசமனில்லை விளங்கவில்லையென்று பகர்வதே ஆவரணம். தசமன் மரித்தானென்று தலையிலிடித்துக்கொண்டழுவதே விக்ஷேபம். வழிப்போக்கனல் தசமன் ஒருவனிருக்கிறான் நீ அழுகாதேயென்றுசொன்னவார்த்தையை நம்பினதே பரோக்ஷஞானம்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ (200½)

(பொ) ஒன்பது பேர்களை அவனெலெண்ணும்படிசெய்து பிறகு பத்தாவானன தான்தானே தசமனென்று நன்றாயறிந்ததே அபரோக்ஷஞானம், தசமன் நதியிலிறந்தானென்றழுத அழுகை நீங்கினதே துக்கநிவர்த்தி, தனது சித்தத்தில் சந்தேகம் நீங்கி தான் தசமனுய்க்களிப்புற்றிருந்ததே ஆனந்தவாப்தியென மகான்க்ளால் கூறப்படுகிறது.

[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ (201½)

(பொ) ஹேகுருநாதா, தசமபுருடன் தன்னைதசமனைகக்கண்டதைப்போல் எனது நிஜசொரூபமானகூடஸ்தரை பிர்மமாக யானறியும்படி தேவரீர் தரிசிப்பித்தல்வேண்டுமென்று சீடன் வினவ அம்மொழியை செவியுற்றஆசான் சாமவேதமானசாந்தோக்கியோபநிஷத்து ஆறுவதத்தியாயத்தில்கூறிய (தத்துவமஸி மகாவாக்கியார்த்தம்.) தத்வம்பதலக்ஷியரான கூடஸ்தபிர்மத்திற்கு (அஸி) பதவைக்கியம்செய்யும் அதினுண்மையைக்கேட்கக்கடவாய் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளகின்றார்.

[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ (202½)

(பொ) விண்ணென்றேமகாகாசமென்றும், மேகாகாசமென்றும், கடாகாசமென்றும், ஜலாகாசமென்றும், நான்குவிதமாய்க்கற்பிக்கப்படுவனபோல் சர்வபரிபூரணமானவஸ்துவொன்றே பிர்மமென்றும், மாயோபாதிகனன ஈசனென்றும், சகலவிகாரங்களுக்கும் சாக்ஷியானவரேகூடஸ்தரென்றும் அந்துக்கரண

விருத்தியில் அவித்தியாவசத்தால் பிரதிபலித்தசைதன்னியமேஜீவனென்றும், நான்கு சைதன்னியங்களாய்க்கூறப்பட்டிருக்கிறது.

[illegible] ॥ (203½)

(பொ) மாயாகாரியோபாதியால் சர்வக்ஞத்துவாதிகுணங்கள்நிறைந்த பூஜ்யனானஈசன் தத்பதத்திற்கு வாச்சியார்த்தனென்றும், அவித்தியாகாரியோபாதியால் கிஞ்சிக்ஞத்துவாதி தர்மம்நிறைந்த அற்பமானஜீவன் துவம்பதவாச்சியார்த்தனென்றும், மாயாரகிதமானபிர்மம், தத்பதலக்ஷியார்த்தரென்றும், அவித்தியாகாரியமற்றகூடஸ்தர் துவம்பதலக்ஷியார்த்தரென்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. உலகில் அறிஞர்களால் பாலினின்று நெய் கிரகிக்கப்படுவதுபோல், நீயும் வேதவசனங்களாலும், குருவானுபதேசிக்கப்பட்டயுக்தியாலும், வாச்சியலக்ஷியங்களை நன்ருய்ப்பிறித்தறிந்து வாச்சியார்த்தத்தைத்தள்ளி லக்ஷியார்த்தமானபிர்மகூடஸ்தர்களை அறிவயேயானல் சகலசம்சாரபந்தத்திலினின்றும் மோக்ஷத்தையடைவாய்.

(அ—கை) அவித்தையால் கற்பிக்கப்பட்ட பஞ்சகோசாதிகள் துவம்பதலக்ஷியார்த்தரானகூடஸ்தரை அறியவொட்டாமல் மறைத்திருப்பதால், அப்பஞ்சகோசவிவேகத்தால் கூடஸ்ததர்மத்தை நன்ருயறியும்பொருட்டு அவ்விலக்கணம் கூறப்படுகிறது.

[illegible] ॥ (204½)

(பொ) சவத்திற்குச்சமமாயும் ஐம்பூதவிகாரமாயுமிருக்கிற அன்னமயகோசம் துவம்பதலக்ஷியார்த்தரான (ஆத்மா) வன்று (தருத்திபோல்) மூக்கால் சதாசுவாசத்தைவிட்டுக்கொண்டிருக்கிறவனயும், ரஜோகுணவிகாரனயும், ஜடனயும், உச்சுவாசநிச்சுவாசாதிகளுடன் கூடியவனயுமிருக்கிற இப்பிராணமயகோசன் மேற்கூறிய ஆத்மாவாகான்.

[illegible] 205½

(பொ) சத்துவகுணவிகாரனாயும், சஞ்சலனாயும், சங்கற்பவிகற்பரூபனாயும், கரணரூபனாயுமிருக்கிறமனோமயகோசன் முன்னுரைத்த ஆத்மாவாகான். சத்வகுணவிகாரனாயும், நிச்சயரூபனாயும், கர்த்தாவாயுமிருக்கிறவிக்ஞானமயகோசன் ஆத்மாவாகான். தன்னக்ஞானவிருத்தியிற்பிரதிபலித்து ஆனந்தாகாரனாயிருக்கிற ஆனந்தமயகோசனானவேதாந்த ஈசுவரன் ஆத்மாவாகான்.

(ப—ம்) கோசமென்றால் ஜலத்திலுண்டானபாசமானது ஜலத்தைமறைப்பதுபோலும், அக்கினியிலுண்டாகியபுகை அக்கினியைமறைப்பதுபோலும், பூமியிலுற்பத்தியாகியவிருக்ஷங்கள் பூமியைமறைப்பதுபோலும், முஞ்சிக்கதிருடன் கூடினமுஞ்சிப்புல் அக்கதிரைமறைப்பதுபோலும், சூரியகிரணத்தாலுண்டான மேகம் சூரியனைமறைப்பதுபோலும், கத்தியை, உறைமறைப்பதுபோலும், புளியந்தோடு புளியம்பழத்தைமறைத்திருப்பதுபோலும். சரீரத்திலுண்டானரோமங்கள் சரீரத்தைமறைப்பதுபோலும், தன்னக்ஞானத்தால் தன்னிடத்தில் பொய்யாய்க்கற்பிக்கப்பட்டஅன்னமயாதி பஞ்சகோசங்கள் தானான ஆத்மசொரூபத்தை மறைத்து பருத்தேன் இளைத்தேனென்ற அன்னமயகோசாத்தியாசத்தையும், பசிதாகத்துடன் கூடினேனென்ற பிராணமயகோசாத்தியாசத்தையும், சரீரம்நானென்றும், பதார்த்தங்களென்னதென்றும் சத்தியபுத்தியாய்நம்பி, நானாவித கற்பனைகளுடன் கூடித்திரிகிறதான மனோமய கோசாத்தியாசத்தையும், நான் கர்த்தாவென்றும் சகலகிரியைகளும் நம்மாலேயேசெய்யப்படுகிறதெனவும், நமக்குச் சமமாய்ஒருவரும் இவ்வுலகிலில்லையென்றும், நாம் கற்பகோடிகாலமிருக்கப்போகிறோமென்றும், நாம்புஜிக்கும்நிமித்தம் சகலவிஷயங்களும் எப்பொழுதும் குறைவன்றி விருத்தியடையவேண்டுமெனவும், எண்ணிக்கொண்டு அகம்பாவத்தை ஆசரியித்திருக்கிற விக்ஞானமய கோசாத்தியாசத்தையும், ஜாக்கிர சொப்பனங்களில் பிரியமொத பிரமோதாதிவிருத்திகளுடன்கலந்து, தனக்கிஷ்டமானவஸ்து தன்திருஷ்டிகோசரமானவுடன் அவ்வஸ்துவிற்பிரியமும், அவ்வஸ்து தனக்குக்கிடைத்தவுடனுண்டாகிய மோதமும், அவ்வஸ்துவினனுபவமாகிய பிரமோதமும் இம்மூன்றுவிதவிகாரத்துடன் கூடினஜீவன் (வல்லூருப்பக்ஷிபோலும், சகுணிப்பக்ஷிபோலும்) சாக்கிரசொப்பனவஸ்தைகளிலுழன்று சுகலேசமில்லாமல், பிரானந்தமாகிறபோஜனத்தை புஜிக்குநிமித்தம் அதிவேகமாய் சுஷுப்தியவஸ்தையடைந்து அக்ஞானவிருத்தியுடன்கலந்து ஒன்றுமறியாமல் சுகித்தேனென்ற அனுபவரூபமான ஆனந்தமயகோசாத்தியாசத்தையுமடைந்து வெகுகாலமாய்த் தூக்கித்துக்கொண்டிருக்கிற தூக்கம் நிவாரணமாகும்பொருட்டும், இனி ஒருக்காலும் இவ்வைங்கோசாத்தியாச முண்டாகாமலிருக்கும்நிமித்தமும், இப்பஞ்சகோசவிவேகத்தை இவ்விடத்திற் சுருக்கிக்கூறப்பட்டது.

ஸச்சித்ஸுகம் ஸகலமேகமநாதிமாத்மாநமச்யுதமகண்டநபஸ்ஸ்வரூ-
பம் । ஜ்ஞாத்வாऽந்ருதஜடதுஃகவிகாரத்வைதாநேகஜநிநாஶவதநாத்மஸதஸத்க-
ண்டாத்கோஶகுஹாந்நிர்கச்சேஹ ॥ (206½)

(பொ) மூன்றுகாலத்திலும் கெடாமலிருப்பதால் சத்தாயும், சுவயம் பிரகாசமாயிருப்பதால் சித்தாயும், துக்கமற்றிருப்பதைக்கொண்டு ஆனந்தமாயும், எங்கும் சர்வவியாபகமாயிருப்பதுபற்றி சகலமாயும், விஜாதீயபேதமில்லாததால் ஏகமாயும், உற்பத்தியற்றதால் ஆதியாயும், அனாத்மதர்மமற்றிருப்பதால் ஆத்மாவாயும், கூடஸ்தஸ்வரூபத்திலிருந்தும் நழுவாமலிருப்பதால் அச்சுதமாயும், சிதாகாசசொரூபமாகையால் அகண்டாகாசசொரூபமாயுமிருக்கிற அந்தபிர்மமே நீயாயறிந்து, அனுர்தமாயும், ஜடமாயும், துக்கரூபமாயும், விகாரமாயும், துவிதமாயும், அனேகமாயும், உற்பத்திநாசவத்தாயும், அனாத்மாவாயும், சதாசத்துடன் கூடினதாயும், கண்டமாயுமிருக்கிற ஐங்கோசமாகிய குகையினின்றும் வெளியேறக்கடவாய்.

(ப—ம்) ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம சதா இருப்புடன்கூடினதாயும், சுவயம் பிரகாசமாயும், (சர்வவியாபகமாயிருப்பதால்) தேசத்தால் கண்டிக்கப்படாததாயும், (நித்தியமாயிருப்பதால்) காலத்தால் நாசமுறாததாயும் (சர்வாத்மசொரூபமாயிருப்பதால்) வஸ்துவால் நாசமடையாததாயுமிருக்கிற அனந்தசொருபமாயுமுள்ளது, பிர்மமென்றும், யோ வேத நிஹிதம் குஹாயாம் பரமே வ்யோமந் । ஸோऽஶ்நுதே ஸர்வாந் காமாந் ஸஹ மேலானவிக்ஞானங்கமான பரமாகாசகுகையிலிருக்கிற பிர்மத்தை யாதொரு புருஷனறிகிறானோ, அவனே சமஸ்தகாமங்களையும் ஏககாலத்தில் அடைகிறானென்றும், ப்ரஹ்மவிதாப்நோதி பரம் (இவ்வாறறிந்த) அந்த பிர்மவித்தேபரத்தை யடைகிறானென்றும், தைத்திரீயஉபநிஷத்து ஆனந்தவல்லிபிரதமான்வாகத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. பின்னும் ஸ்மிருதியானபிர்மகீதையிலும் இவ்வாறே கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது,

ஸாம்ஸாரிகே குஹாவாச்யே மாயாஜ்ஞாநாதிஸம்ஜ்ஞிதே ।
நிஹிதம் ப்ரஹ்ம யோ வேத பரமே வ்யோமஸம்ஜ்ஞிதே ॥

ஸோऽஶ்நுதே ஸகலாந் காமாந் க்ரமேண ஸுரபுங்கவாஃ ।
விதித்வா ப்ரஹ்மரூபேண ஜீவந்முக்தோ பவேந்நரஃ ॥

சம்சாரமயமாயும், குகையெனச்சொல்லத்தகுந்ததாயும், மாயை அக்ஞானமுதலியகுறிகளால் கூறப்படுவதாயும், மேலான ஆகாசமென்றஅடையாளத்து

டன்கூடி ஹிருதயகுகையில் விளங்குகிறபிர்மத்தை யாவனறிகிருனே, அவனே மனுஷியானந்த முதல் சூத்திராத்மானந்தம்வரையுள்ள 11 விதானந்தங்களை கிரமமன்றியடைகிருனென்றும், பிர்மசொரூபத்தையறிந்ததினாலேயே ஜீவன் முக்தனாகிருனென்றும் கூறியிருக்கிறது (இவ்வுலகில் குகை இன்னதென்றும் அதில் விளங்கும்சைதன்னியமின்னதெனவும், அநேககோடி ஜன்மங்களிலுமுணராதஜீவர்கள் நன்ருயறியவேண்டுமென்றவபிப்பிராயத்துடன் சுருக்கிக்கூறப்பட்டது.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (207½)

(பொ) எனதாசானே, பஞ்சகோசமுங்கடந்து யான் உள்ளில் பார்க்கின்றபொழுது பிரளயகாலவிருளையொத்த சூன்னியத்தைத்தவிர வேறொன்றையும் அறிகிலேன். ஹே சாதோ, அவ்விருளேயோ நான் அகமென அனுபவிப்பேன். வஞ்சகமற்றதேவரீர் அதினுண்மையையானறியும்படி அருள்வீராக.

[illegible] ।
[illegible] ॥

(பொ) தசமன் புத்திமயக்கத்தாலொன்பதுபேரையெண்ணியறிந்ததானுன பத்தாவானை தான் காணுதபெரியபாழ் அவனே பாராய். அன்பு நிறைந்தமகனே சகலத்யையுமறிந்தஅறிவை நீ காணப்போகிருய்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (209½)

(பொ) சமுத்திரத்திலுண்டாகிற அலைகளடிக்கடி நாசமுறுவனபோல், தூலசூக்கும காரணங்களானசரீரத்திரயங்களும், ஜாக்கிரசொப்பனசுஷுப்திகளாகியஅவஸ்தாத்திரயங்களும், பூதபவுஷியவர்த்தமானுதிகாலத்திரயங்களுமான அலைகள், ஜன்மமாகிறகடலில் அடிக்கடியுண்டாய் நாசமடைவதை யான் எவ்விதமென்றுரைப்பேன். சகல கற்பனைகளுக்கும் நீ சாக்ஷியாய் அறிந்துகொண்டிருக்கிருய். இதிற்கிஞ்சிற்றேனுமையமில்லை. தக்ஷிணுமூர்த்தியாய் விளங்கும ஆதிகுருவின் பாதத்திலாணைவைதது அந்தபிர்மவஸ்துவைத்தவிர வேறுவஸ்துவில்லையென்று யானுரைக்கின்றேன் என கைவல்லியதீபிகை தத்துவபிரதீபபிரகரணம் 59 முதல் 72 வரை சுலோகங்களில் கூறியிருக்கிறது.

(அ—கை) அன்வயவியதிரேகங்களினல் பஞ்சகோசத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்ட ஆத்மாவிற்கு பிர்மத்துவம் சித்திக்கும்பொருட்டு அதற்குப்பிரமாணமாகக்கூறியகடவல்லியுபநிஷத்தின் வாக்கியதனைக்காண்பிவிக்கிருர்.

𑌯𑌥𑌾 𑌮𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌦𑌿𑌷𑍀𑌕𑍈𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌃 ।
𑌶𑌰𑍀𑌰𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌯𑌾𑌦𑍍𑌧𑍀𑌰𑍈𑌃 𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥ (210½)

(பொ) முஞ்சிப்புல்லில் நடுவிலிருக்கிறகதிராகிய ஆணி எப்படி மேல்தோட்டிலிருந்து பிரித்தெடுக்கப்படுமோ, அப்படி ஸ்தூலசூக்ஷ்மகாரணதேகங்களாகிறமேல்தோடுகளினின்றும் ஆத்மாவாகிய கதிரானது (சாதனம் நிறைந்த அதிகாரிகளால்) அன்வயவியதிரேகயுக்தியினல் பிரிக்கப்பட்டு பரப்பிரம்மமாகவே ஆகிறது.

[கு—பு.] 𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌦𑌾 𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇 𑌸𑌂𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 । 𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌛𑌰𑍀𑌰𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌹𑍇𑌨𑍍𑌮𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌦𑌿𑌵𑍇𑌷𑍀𑌕𑌾𑌂 𑌧𑍈𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 ॥

முஞ்சிப்புல்லினின்றும் நடுக்கதிரை உபாயசாலிகள் வேறுபடுத்தியெடுப்பதுபோல் அங்குஷ்டமாத்திரராயும், (சகல சரீரத்திற்குள்ளும் வளைபட்டிருப்பதால்) புருஷராயும், (பூர்ணராயிருப்பதால்) புருஷராயும், சகலபிராணிகளுடைய ஹிருதயத்திலெப்பொழுதும் அந்தராத்மாவாயுமிருக்கிற ஆத்மாவைதனைறிய சாலியானபுருஷன் தன் சரீரத்திரயங்களினின்றும் பிறித்தறியவேண்டுமென்று வைசிரவணமகரிஷியின்புத்திரனைநசிகேதுக்கு எமனல் கடவல்லியுபநிஷத் 6-ம் வல்லி 17ம் வாக்கியமாய்க்கூறப்பட்டிருக்கிறது

𑌪𑌰𑌾𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌰𑍇𑌵𑌂 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑍈𑌕𑌤𑌾 ।
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍈𑌸𑍍𑌸𑌾 𑌭𑌾𑌗𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ (211½)

(பொ) கூடஸ்தப்பிர்மங்களுக்கு அன்வயவியதிரேகயுக்தியால் எந்தயேகத்துவமானது சம்பவிக்கப்படுகிறதோ அந்தஏகத்துவம் தத்துவமஸியாதிவாக்கியங்களினலும் விட்டுவிடாதஇலக்கணையாலும் காண்பிக்கப்படுகிறது.

(அ—கை) (𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿) என்கிறவாக்கியத்தில் (𑌤𑌤𑍍-𑌤𑍍𑌵𑌂-𑌅𑌸𑌿) என்ற மூன்று பதங்களிருப்பதால் அதில் தத்பதவாச்சியார்த்தத்துடன்கூடினபிர்மத்ைதக்கூறுகின்ருர்.

𑌜𑌹𑌦𑍇𑌤𑌾𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑌾𑌯𑌾𑌂𑌶𑌾𑌯𑌤𑌾𑌮𑍇𑌵𑌂 ।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌂𑌦𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌚 𑌸𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌾 ॥ (212½)

(பொ) எந்தப்பிர்மசைதன்னியம் தமோகுணப்பிரதானமாயிருக்கிறமாயாசக்தியைக்கிரகித்து உபாதானகாரணமாகவும், சுத்தசத்துவப்பிரதானமாகஅந்தசக்தியைக்கிரகித்து ஜகத்திற்கு நிமித்தகாரணமாயுமிருக்கிறதோ அந்தப்பிர்மசைதன்னியமே 'தத்' யென்றசொல்லாற்சொல்லப்படுகிறது.

அ—கை. 'த்வம்' பதவாச்சியார்த்தத்துடன் கலந்த பிர்மசைதன்னியத்தைக்கூறுகிறார்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (213½)

(பொ) பரப்பிர்மமானது எப்போது ஆசையென்றதமோகுணத்தாலும், கர்மமென்றரஜோகுணத்தாலும் தூஷிக்கப்பட்டு, மலினசதத்துவமான அவித்தியாசக்தியைக்கிரகிக்கிறதோ அப்பொழுது அந்தபிர்மம் துவம்பதவாச்சியமாகச்சொல்லப்படுகிறது.

அ—கை. இவ்விதம் தத்வம்பதங்களினர்த்தத்தைக்கூறி வாக்கியார்த்தத்தைச்சொல்லுகிறார்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (214½)

(பொ) ஒன்றுக்கொன்று விரோதமாயும், முக்குணங்களாயுமிருக்கிற அந்தமூலப்பிரகிருதியைவிட்டு (தத்வமஸி) யென்றமகாவாக்கியத்தால் தேசகாலவஸ்துக்களால் கண்டிக்கப்படாததாயும், ஸச்சிதானந்தமாயுமிருக்கிறபிர்மமானது, போதிக்கப்படுகிறது.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (215½)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (216½)

(பொ) அவனே இந்ததேவதத்தனென்றயிவைமுதலியவாக்கியங்களில் அந்த இந்ததேசகாலாதிகளுக்கு விரோதமாயிருக்கிறஅம்சங்களின் பரித்தியாக

த்தால், விருத்தமன்றியிவிரண்டுக்குமாதாரமானவொருவனெப்படி காணப்படுகி ன்றுனே அப்படி ஈசஜீவர்களுக்குபாதிகளாயிருக்கிறமாயை அவித்தைகளைத் தள்ளி, அகண்டமாயும் ஸச்சிதானந்தமாயும் சிரேஷ்டமாயுமிருக்கிறபிர்மமே இலக்கணைபால் போதிக்கப்படுகின்றதென பஞ்சதசிதத்துவவிவேகத்தில் $42\frac{1}{2}$ முதல் $48\frac{1}{2}$வரை சுலோகங்களில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

(கு—றி). $212\frac{1}{2}$ முதல் $216\frac{1}{2}$ வரை ஒன்ருய்ச்சேர்த்தெழுதப்படு கிறசாந்தோக்கியோபநிஷத்து 8-வது கண்டம் 7-வது வாக்கியம்.

[ഐതദാത്മ്യമിദം സർവം തത്സത്യം സ ആത്മാ തത്ത്വമസി ശ്വേതകേതോ ഇതി] ஹே சுவேதகேது, இந்த சகலஜகத்தும் ஆத்மசொரூபம் அந்த ஆத்மா வே தத்பதலக்ஷியார்த்தர் அதுவேசத்தியம். அந்தபிர்மமே நீயாயிருக்கிருயெ ன்று உத்தாலகமகரிஷி தன்மைந்தனுன சுவேதகேதுவுக்கு கூறியிருக்கிருர்.

வாக்கிய விருத்தியில் 39-வது சுலோகத்தில் சங்கரகுருவால் கூறியதாவது.!

സംസർഗോ വാ വിശിഷ്ടോ വാ വാക്യാർഥോ നാത്ര സമ്മതഃ।
അഖണ്ഡൈകരസത്വേന വാക്യാർഥോ വിദുഷാം മതഃ ॥

(തത്—ത്വം) என்ற பதங்கள் வாச்சியலக்ஷியத்துடன் கூடியவைகள், தத்பதத்திற்கு மாயையும் ஈசனும் வாச்சியார்த்தம், லக்ஷியார்த்தம் பிர்மம். துவம்பதத்திற்கு அவித்தையும் ஜீவனும் வாச்சியார்த்தம், கூடஸ்தர் லக்ஷியார்த்தம். இவர்களை எந்த வாக்கியத்தால் பிறித்தறிகிறதெனில், சம்சர்க்கவாக்கியததால் பிறிக்கலாமோவென்ருல் (ഗാമാനയ) யென்றவாக்கியமானது, பசுவையும் புருஷனையும்சேர்த்துப்பேதமாய்கூறுகிறது. அதுபோலிந்த தத்துவமஸி விசாரஸ்தலத்தில் தத்பததுவம்பதங்கள் வாச்சியலக்ஷியங்களுடன் கூடியிருக்கிறபடியால் (സംസർഗ) வாக்கியத்தாலுமைக்கியம் சித்தியாது. (വിശിഷ്ട) வாக்கியமான (നീലോത്പലം) என்றவாக்கியத்தில் நீலநிறமுள்ள புஷ்பமென்றும், வெள்ளைநிறமுள்ளபுஷ்பமென்றும், விசேஷணமாய்க்கூறப்படுவதுபோல், தத்பததுவம்பதங்களுக்கு மகதுபாதியும், அற்போபாதியும், சர்வக்ஞத்துவ கிஞ்சிக்ஞத்துவமுதலான விசேஷணங்களுமிருப்பதால் மேற்கூறிய விசிஷ்டவாக்கியத்தாலுமைக்கியம்கூடாது.

அகண்டைகரசமானவாக்கியார்த்தமே, வித்துவான்களின் சம்மதம். (ஸாமாநாதிகரண்யஸம்பந்தம்) (விசேஷணவிசேஷ்யஸம்பந்தம்) (லக்ஷ்யலக்ஷணஸம்பந்தம்) இவைகளில் சாமானாதிகரணத்தால் ஐக்கியம் கூறலாமோவென்றால் கூடஸ்தரும் பிர்மமும் வாச்சியலக்ஷியங்களுடனும், சத்துவரஜஸ்தமோகுணங்களுடனும் கூடியிருப்பதுபற்றி மேற்கூறிய சாமானாதிகரணசம்பந்தத்தால் பிர்மகூடஸ்தர்களுக்கு ஐக்கியம் சித்தியாது. விசேஷண விசேஷியசம்பந்தத்தால் ஐக்கியம் சித்திக்குமோவென்று யோசித்தால் ஈசன் சர்வக்ஞனும், ஜீவன் கிஞ்சிக்ஞனும், மகத்தான மாயோபாதியுடன் கூடினவனும், நிகிருஷ்டமான அவித்தியோபாதிகனும், பூஜ்யனும், பூஜிக்கிறவனும், கர்மபலதாதாவாயும், கர்மபலாபேக்ஷையால் கர்மத்தைச்செய்பவனும், பரோக்ஷனும், பிரத்தியக்ஷனும், சுகியாயும், துக்கியாயும், சமஷ்டியபிமானியாயும், வியஷ்டியபிமானியாயும், சுவதந்திரனும், அசுவதந்திரனும், சர்வவியாபகராயும், கண்டனும், முறையே இவ்விதவிசேஷணங்களுடன்கூடின ஈசஜீவர்கள் வெகு பேதங்களுடன் கூடியவர்களாயிருக்கும்போது இவர்களுக்கதிஷ்டானமான பிர்மகூடஸ்தர்களுக்கு விசேஷணவிசேஷிய சம்பந்தத்தால் மேற்கூறியவைக்கியம் எவ்விடத்தில் சித்தியாம்?

(இ—தி) அரசனும் படைகளும்போலும், பாதாளம் விசும்பும்போலும் மேருவும் கடுகும்போலும், இரத்தினமும் பளிங்குக்கல்லும்போலும், சுவர்ணமும் ஓட்டாங்கச்சிபோலும், ஈசஜீவர்கள் பேதமாயிருக்கின்றனர்.

(லக்ஷ்யலக்ஷணஸம்பந்த)மே அங்கீகாரமாம். அது மூவகையாம். (ஜஹல்லக்ஷ)ணையென்றும் (அஜஹல்லக்ஷ)ணையென்றும் (ஜஹதஜஹல்லக்ஷ)ணையென்று மூவிதலக்ஷணங்களாம். (கங்காயாம் கோஷ: ப்ரதிவஸதி) என்றவிட்டலக்ஷணையால் தத்துவம்பதங்களுக்கு ஐக்கியம் கிட்டாவாம். யாதுபற்றியெனில், கங்கையிலிடச்சேரியிருக்கமாட்டாதென்றெண்ணி, கங்கையைவிட்டு கங்கைக்கரையைப்பிடிப்பதுபோல், இங்கு தாஷ்டாந்திகத்தில் கூடஸ்தபிர்மங்களைத்தள்ளியபின் எவர்களுக்கு ஐக்கியங்கூறுகிறது? ஆகையாலிந்தவிடத்தில் விட்டலக்ஷணையுமங்கீகரிக்கக்கூடவில்லை.

விடாதலக்ஷணையால் தத்துவம்பதங்களுக்கைக்கியம் சித்திக்குமோவெனில் சித்தியாது. யாதுகொண்டெனில் (சோணோ தாவதி । அச்வ: சோண:) என்றவாக்கியங்களில் சிகப்புநிறத்துடன் கூடியகுதிரையும், சிகப்புநிறமானபசுவும் ஓடுகிறதாய் அர்த்தம்பண்ணவேண்டியிருப்பதுபோலும், ஊஞ்சலானது வேறொரு புருஷனாலாட்டப்பட்டு சப்திக்கிறதெனவங்கீகரிக்கப்படுவதுபோலும், இந்த மகாவாக்கியத்திலும் வாச்சியலக்ஷியத்துடன் கலந்திருக்கிற தத்துவம்பதங்களுக்குவிடாதலக்ஷணையாலுமைக்கியம்கிட்டாவாம். ஆகையால்வேதாந்தசாஸ்திர

த்தில் (𑌜𑌹𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾) மென்றும் (𑌅𑌜𑌹𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾) மென்றும் நாமங்களேவகித்த விட்டுவிடாதலக்ஷணேயே இவ்விடத்திற்கூறவேண்டியிருக்கிறது அதற்கு திருஷ்டாந்தமேதெனில் (𑌸𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌦𑌤𑍍𑌤𑌃) என்கிற நியாயத்தால் காசியில் மந்திரி உத்தியோகத்தால் தண்டிகை முதலானவிசேஷணங்களுடன் நிறைந்தவொருதேவதத்தனை நாம் கண்டு, பிறகு அந்தராஜாவின் விரோதத்தாலுத்தியோகமிழந்தவுடன் அவனே பரிசாரகத்திற்கமர்ந்து வேலைசெய்துகொண்டிருக்குந்தருணத்தில் அவனே இவனென்று சொல்லும்போது அந்தப்பிரபுவே இந்தப்பரிசாரகனுவானுவென்று கேட்டவனுக்கு அந்த இந்த தேசத்தையும் காலத்தையும் பிரபுத்துவத்தையும் பரிசாரகத்துவத்தையும் தண்டிகை முதலான விசேஷணங்களேயும் கரிச்சட்டுவமுதலான விசேஷணங்களேயுந்தள்ளி தேவதத்தன் சரீரத்திலிருந்த அம்மைத்தழும்பு முதலான லக்ஷணங்களால் அவனே இவனென்றுணர்வதுபோல் தத்பதத்தில் தோற்றப்படுகிற வாச்சியங்களான மாயை ஈசன் சர்வக்ஞத்துவோபாதிகளேயும், துவம்பதத்தில் தோற்றப்படுகிற அவித்தைஜீவன் கிஞ்சிக்ஞத்துவோபாதிகளான விசேஷணங்களேயுந்தள்ளி, தத்பதத்தில் விளங்குகிற ஸச்சிதானந்த லக்ஷணத்தாலும் துவம்பதத்தில் விளங்குகிற ஸச்சிதானந்த லக்ஷணத்தாலும் விசேஷிபமான பிர்மகூடஸ்தர்களுக்கு (𑌅𑌸𑌿) பதமானது பாகத்தியாகலக்ஷணேயாலைக்கியம் கூறுகிறது.

அனேக வேதாந்த சாஸ்திரங்களிலுபதேசவாக்கியமான தத்துவமஸி மஹாவாக்கியமானது குருவால் விரிவாயுரைக்கப்பட்டிருந்தாலும் இங்கு அந்த அர்த்தத்தைச்சுருக்கிக்கூறினேம், இவ்வர்த்தத்தின் மகிமையை விவேகிகள் சதா சிந்திக்கக்கடவர்கள்.

(அ—கை) மேற்கூறிய 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿 மஹாவாக்கியார்த்தத்தைக்கேட்ட சீடன் குருவை வணங்கி எனதாசானே தங்களாலுபதேசிக்கப்பட்ட அர்த்தமானதென்மனதில் திருடப்படவில்லையென்று வினவியவச்சீடனுக்கு திருடப்படும்பொருட்டு மனதின் லக்ஷணத்தையும் அதின் நிவர்த்தியினுபாயத்தையும் தெரிவிக்கின்றார்.

𑌮𑌨𑍋 𑌹𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌚𑌾𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌅𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌂 ॥ (217½)

(பொ) ஆசையுடன்கூடிய மனது அசுத்தமென்றும், ஆசையற்றமனது சுத்தமெனவுமிரண்டு விதமாய்க்கூறப்படுகின்றன.

𑌮𑌨 𑌏𑌵 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋𑌃 ।
𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌂 ॥ (218½)

(பொ) மனமே மனிதர்களுக்கு பந்தமோக்ஷகாரணமாயிருக்கின்றது. விஷயத்திலாசக்தியுடன் கூடியமனமே பந்தஹேதுவாம், விஷயமற்றமனமே மோக்ஷஹேதுவாம்.

யதோ நிர்விஷயஸ்யாஸ்ய மநஸோ முக்திரிஷ்யதே ।
அதோ நிர்விஷயம் நித்யம் மநஃ கார்யம் முமுக்ஷுணா ॥ (219½)

(பொ) விஷயமற்றமனதிற்கு யாதொரு காரணத்தால் முக்தி கூறப்படுகின்றதோ அக்காரணத்தால் விவேகியான முமுக்ஷுவானவிடைவிடாமல் மனத்தை நிர்விஷயமாய்ச்செய்யவேண்டுவதே முக்கியகாரியமாம்.

நிரஸ்தவிஷயாஸங்கம் ஸந்நிருத்தம் மநோ ஹ்ருதி ।
யதா யாத்யாத்மநோ பாவம் ததா தத்பரமம் பதம் ॥ (220½)

(பொ) விஷயசங்கத்தையிழந்த மனமானது பிர்மாப்பியாசபலத்தால் ஹிருதயத்தில் நன்ருய் நிறுத்தப்பட்டு எப்பொழுது ஆத்மபாவத்தையடைகிறதோ அப்பொழுதே தத்பத லக்ஷியார்த்தமான பரப்பிர்மத்தையடையும்.

நைவ சிந்த்யம் ந சாசிந்த்யம் ந சிந்த்யம் சிந்த்யமேவ தத் ।
பக்ஷபாதவிநிர்முக்தம் ப்ரஹ்ம ஸம்பத்யதே ததா ॥ (221½)

(பொ) ரஜோகுண தமோகுணவிருத்தியால் சிந்திக்கத்தகாததாயும், சுத்தசத்துவகுணவிருத்தியால் சிந்திக்கத்தக்கதாயும், சிந்திக்கப்பட்டது சிந்திக்கப்படவில்லையென்றதர்மமிழந்ததாயும், எல்லாவஸ்துக்களிலும் பக்ஷபாதமன்றிச் சமமாயுமிருக்கிற ஆத்மவஸ்துவை இம்மனமானதெப்பொழுதடைகிறதோ அப்பொழுதே அந்த லக்ஷியார்த்தமான பிர்மத்தையடைகிறது.

ந நிரோதோ ந சோத்பத்திர் ந பத்தோ ந ச ஸாதகஃ ।
ந முமுக்ஷுர் ந வை முக்த இத்யேஷா பரமார்த்ததா ॥ (222½)

(பொ) இவ்வாத்மாவிற்கு நாசமுமில்லை. இவ்வாத்மாவில் யாதொரு ஜகத்துத்பத்தியாகவுமில்லை. கட்டுப்பட்டவனொருவனுமில்லை. கர்மங்களைச்செய்கிற சாதகனுமில்லை. முமுக்ஷுவுமில்லை. முக்தனுமில்லை. இதுவே பரமார்த்தமாயுளது.

ஸகலநிகமசூடாஸ்வாந்தஸித்தாந்தரூபம்
பரமிதமதிகுஹ்யம் தர்ஶிதம் தே மயாத்ய ॥ (223½)

(பொ) ஜாக்கிர சொப்பன சுஷுப்திகளில் விளங்குகிறவர் ஒரே ஆத்மாவென்றெண்ணக்கடவாய். அவஸ்தாத்திரயபாவனையிழந்த ஞானிக்கு மறுபடியும் ஜன்மம் கிடையாது.

ஏக ஏவ ஹி பூதாத்மா பூதே பூதே வ்யவஸ்தித꞉ ।
ஏகதா பஹுதா சைவ த்ருஶ்யதே ஜலசந்த்ரவத் ॥ (224½)

(பொ) ஒன்றாயிருக்கிற சந்திரன் ஜலவுபாதிபேதத்தால் நானாவாய்ப்பார்க்கப்படுவனபோல் ஒரே ஆத்மாதானே அந்தக்கரணவுபாதிகளால் நானாவிதமானபிராணிகளிடத்தில் வெகுவாய்ப்பார்க்கப்படுகிறார்.

கடஸம்வ்ருதமாகாஶம் நீயமானே கடே யதா ।
கடோ நீயேத நாகாஶஸ் தத்வஜ்ஜீவோ நபோபம꞉ ॥ (225½)

(பொ) கடத்தில் வளைபட்ட ஆகாசமானது, கடம்போகும்போது ஆகாசம் போவதாய்ச்சொன்னாலும், ஆகாசத்திற்கு போக்குவரத்தெவ்வாறில்லையோ, அவ்வாறு, சரீரத்தில் வளைபட்ட சுத்த ஜீவனானவன், சரீரம் சேஷ்டிக்கும்போது தான் சேஷ்டிப்பதாய்ச்சொல்லப்பட்டாலும், தானான ஜீவன் சிதாகாசனாகவேயிருக்கிறான்.

கடவத்விவிதாகாரம் பித்யமானம் புன꞉ புன꞉ ।
தத்பக்னம் ந ச ஜானாதி ஸ ஜானாதி ச நித்யஶ꞉ ॥ (226½)

(பொ) கடத்தில் வளைபட்ட ஆகாசமானது அறியாதவனால் இரண்டாய்ப்பார்க்கப்படுவதுபோல் சரீரத்தில் வளைபட்ட சைதன்னியமானது மூடர்களால் நானாவிதமாய்ப்பார்க்கப்பட்டாலும், வாஸ்தவத்தில் அறியப்பட்டதாயும் அறியப்படாததாயுமாகமாட்டாது.

க்ரந்தமப்யஸ்ய மேதாவீ ஜ்ஞானவிஜ்ஞானதத்பர꞉ ।
பலாலமிவ தான்யார்தீ த்யஜேத்க்ரந்தமஶேஷத꞉ ॥ (227½)

(பொ) பரோக்ஷாபரோக்ஷக்ஞானம் நிறைந்தவனும் வேதாந்தசாஸ்திரங்களை அப்பியாசம் செய்து மேதாவியாயுமிருக்கிற விவேகியானவன், நெல்லில் விருப்பமுள்ள புருஷன் வைக்கோல்களைத்தள்ளி நெல்லைமட்டும் கிரகிப்பதுபோல் சகலமான கிரந்தாப்பியாசங்களையும் குறைவன்றி விட்டுவிடுகிறான்.

கவாமனேகவர்ணானாம் க்ஷீரஸ்யாப்யேகவர்ணதா ।
க்ஷீரவத்பஶ்யதே ஜ்ஞானம் லிங்கினஸ்து கவாம் யதா ॥ (228½)

(பொ) பசுக்கள் நானுவர்ணமுள்ளதாயிருந்தாலும் பாலானது ஒரே நிறமாயிருப்பதுபோல் சாஸ்திரங்கள் நானுவாயிருந்தாலும் ஞானம் ஒன்ருயப்பார்க்கப்படுகிறது.

𑌘𑍃𑌤𑌮𑌿𑌵 𑌪𑌯𑌸𑌿 𑌨𑌿𑌗𑍂𑌢𑌂 𑌭𑍂𑌤𑍇 𑌭𑍂𑌤𑍇 𑌚 𑌵𑌸𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 ।
𑌸𑌤𑌤𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌥𑌯𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌥𑌾𑌨𑌭𑍂𑌤𑍇𑌨 ॥ (229½)

(பொ) பாலில் நெய்யானது ரகசியமாய்க்காணப்படுவதுபோல் சகலப்பிராணிகளிடத்திலும் ஞானம்ரகசியமாய்ப்பார்க்கப்படுகிறது. நெய்யில் விருப்பமுள்ளவன் பாலைக்கடைந்தெடுப்பதுபோல் பிர்மக்ஞானத்தில் விருப்பமுள்ள முமுக்ஷுக்கள் சுத்தமனசாகிறமத்தால் ஞானமாகியபாலைக்கடைந்து சுவானுபூதியாகிற நெய்யையடையக்கடவர்கள்.

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌾𑌯 𑌚𑍋𑌦𑍍𑌧𑌰𑍇𑌦𑍍𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌵𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂 ॥ (230)

(பொ) ஞானமாகிற நேத்திரத்தையடைந்து அக்கினிபோல் சுயம்பிரகாசமாயிருக்கிற ஆத்மாவை சம்சாரசமுத்திரத்தினின்றும் கரையேற்றிவைக்கவேண்டுமென அமிருதபிந்தூபநிடதம் கூறுகிறது.

𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌧𑍀𑌤𑍍𑌯 𑌮𑍇𑌧𑌾𑌵𑍀 𑌅𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 ।
𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌉𑌲𑍍𑌕𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑍋𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑍇𑌤𑍍 ॥ (231)

(பொ) தன்கையிலிருந்த ரத்நமோதிரத்தைத்தவிரவிட்டபுருஷன் சமீபத்திலிருந்த குடிசையிற்சென்று வாங்கிவந்த கொள்ளிக்கட்டையின் வெளிச்சத்தால் மோதிரத்தையடைந்தபின்னக்கொள்ளிக்கட்டையையெறிந்துவிடுவதுபோல், பிர்மத்தையறியும்பொருட்டு அடிக்கடி வேதாந்தசாஸ்திரங்களையப்பியாசித்த மேதாவியாகியபுருஷன் சுவானுபூதியடைந்தபின்னர் சகலசாஸ்திராப்பியாசங்களையும் விடக்கடவன்.

𑌅𑌨𑍍𑌧𑌵𑌤𑍍𑌪𑌶𑍍𑌯 𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌂 𑌬𑌧𑌿𑌰𑌵𑌚𑍍𑌛𑍃𑌣𑍁 ।
𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌵𑌤𑍍𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 ॥ (232)

(பொ) குருடனைப்போல் ரூபாதிகளைப்பார்ப்பவனும், செவிடனைப்போல் சப்தாதிகளைக்கேட்பவனும், கட்டையைப்போல் தன் தேகத்தைப்பார்ப்பவனும் யாவன் இருக்கிருனே அந்த பிர்மக்ஞானியே உபசாந்தலக்ஷணமுடையவனென்று சொல்லப்படுவான். இவ்வாறு அமிருதநாதோபநிடதமறைகின்றது.

𑌯𑌥𑌾 𑌨𑌿𑌰𑌿𑌨𑍍𑌧𑌨𑍋 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑍋𑌨𑌾𑌵𑍁𑌪𑌶𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑌿 ।
𑌤𑌥𑌾 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑍋𑌨𑌾𑌵𑍁𑌪𑌶𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ (233)

(பொ) கட்டையற்ற அக்கினியானதெவ்வாறு சுவபாவமாய் நாசமாகின்றதோ அவ்வாறு விருத்தியின் க்ஷயத்தாற்சித்தமானது சுவபாவத்தில் நாசமாகின்றது.

𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌹𑌿 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌶𑍋𑌧𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌯𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌮𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌂 ॥ (234)

(பொ) சித்தமே சம்சாரமாம், அதனை நன்றாய் பிரயத்தனத்துடன் சோதனை செய்யவேண்டும். அச்சித்தத்தை பிர்மமயமாய்ச்செய்வதே மேலான ரகசியமாம்.

𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌧𑍂𑌤𑌮𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍇𑌤𑌸𑍋 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌸𑍁𑌖𑌂
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 । 𑌨 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌗𑌿𑌰𑌾 𑌤𑌦𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑍇𑌨
𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ (235)

(பொ) நிர்விகற்பசமாதியினால் போக்கடிக்கப்பட்டமனதுடையவனையும் ஆத்ம சொரூபத்தில் மனதை நன்றாய் வைத்தவனையுமிருக்கிற யாதொரு ஞானியினுடைய சுகத்தை (ஆயிரம் நாவுடைய ஆதிசேஷனாலும்) நாவால் புகலவொண்ணா. அந்த சுகமானது சுத்தாந்தக்கரணத்தால்மாத்திரம் கிரகிக்கப்படுமே யொழிய அன்னியர்களாலறியவொண்ணா. இவ்வாறு மைத்திராயணியுபநிடதமுரைக்கின்றது.

(அ—கை) ஒரு யுகத்தில் சகல குணங்களும் நிறைந்த மைத்திரேயமகரிஷியானவர் கைலாசத்தையடைந்து ஈசுவரனை வந்தனம் புரிந்து ஹே பகவன் பரமார்த்த ரகசியத்தை எனக்குக்கூறவேண்டுமென்று கேட்ட அம்மகரிஷிக்கு கைலாசாதிபதியானமகாதேவர் மேலானபிர்மவிக்ஞானத்தை மைத்தரேயவுபநிஷத்து 2-வது அத்தியாயத்தில் கூறியிருக்கிறதையிங்கு யாமுரைக்கின்றோம்.

𑌦𑍇𑌹𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌲𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌜𑍀𑌵𑌃 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌃 ।
𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌦𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍋𑌹𑌂𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ (236)

தேகமே தேவாலயமென்றும் அதிலிருக்கிறஜீவனே தனிமையான சிவனென்றும் கூறப்படுகிறது. அக்ஞானமாகிற நிர்மால்லியத்தைத்தள்ளி நானே அந்த பிர்மமென்கிறபாவனையாலவ்விசனை பூஜிக்கக்கடவாய்.

𑌅𑌭𑍇𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 𑌮𑌨𑌃 ।
𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌨𑍋𑌮𑌲𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌃 𑌶𑍌𑌚𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ॥ (2;7)

(பொ) பேதமற்றபார்வையே ஞானமென்றும், நிர்விஷயமானமனமே தியானமென்றும், மனோமலத்தியாகமே ஸ்நானமென்றும், இந்திரியநிக்கிரகம்செய்வதே சௌசமென்றும் சொல்லப்படுகிறது.

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌪𑌿𑌬𑍇𑌦𑍍𑌭𑍈𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 ।
𑌵𑌸𑍇𑌦𑍇𑌕𑌾𑌕𑌿𑌕𑌾𑌮𑌮𑍇𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚𑍈𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌯𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ॥ 238

(பொ) பிர்மாமிருதத்தையே பானஞ்செய்யவேண்டும் தேகத்தை ரக்ஷிக்கும் நிமித்தம் பிக்ஷாசரணஞ்செய்யவேண்டும். துவைதமற்றதான ஏகாந்தத்தையடைந்தவனாகி, சொரூபானுசந்தானமாகிற ஏகாந்தத்தில் வசிக்கக்கடவாய்.

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌦𑍍𑌧𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌸 𑌏𑌵 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍 । (238½)

(பொ) மேற்கூறிய தர்மங்களை எந்தஞானி செய்துகொண்டு வருகிறானோ அவனே முக்தியையடைகிறான்.

𑌮𑍃𑌤𑌸𑍂𑌤𑌕𑌜𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ (239)

(பொ) தாய் தகப்பனுடைய சுக்கிலசோணிதத்தாலுண்டானதாயும், உத்பத்திநாசத்துடன்கூடினதாயும் தீண்டலாலுண்டானதாயுமிருக்கிற இத்தேகத்தைஸ்பரிசிப்பவன் ஸ்நானஞ்செய்யவேண்டும்.

𑌅𑌹𑌂 𑌮𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌣𑍍𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌲𑍇𑌪𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌦𑌿𑌮𑍋𑌚𑌨𑌂 ।
𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌶𑍌𑌚𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍃𑌜𑍍𑌜𑌲𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑌂 ॥ (240)

(பொ) நான் எனதென்ற மலஜலத்தைப்போக்குவதே சுத்த சௌசமென்றும், மண் ஜலங்களினால் சரீரத்திற்குச் செய்யும் சௌசமானது லௌகிக சௌசகமென்றும் சொல்லப்படும்.

𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌕𑌰𑌂 𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰𑌯𑌨𑌾𑌶𑌨𑌂 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑍍𑌤𑍋𑌯𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑌨𑌾𑌚𑍍𑌛𑍌𑌚𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ (241)

(பொ) சித்தசுத்திகரமான சௌசமானது தேக லோகசாஸ்திரவாசனாத்திரயங்களை நாசம் பண்ணும், ஞானவைராக்கியங்களான மண் ஜலங்களினால் அலம்புகிறதே சுத்த சௌசமென்றுங் கூறப்படுகிறது.

𑌅𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾 𑌭𑍈𑌕𑍍𑌷𑌮𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌭𑌾𑌵𑌨𑌮𑍍 ।
𑌗𑍁𑌰𑍁𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑍋𑌰𑍍𑌭𑍈𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ (242)

(பொ) அத்துவைதபாவனையே பிக்ஷாகாரமாம், துவைதபாவனையே புஜிக்கத்தகாததாம், வேதாந்த சாஸ்திரங்களால் கூறப்பட்ட சுத்த பாவனையாகிற அத்துவைத பிக்ஷையானது பிக்ஷுவான விவேகிக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌸𑍍𑌵𑌦𑍇𑌶𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃 ।
𑌕𑌾𑌰𑌾𑌗𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌚𑍋𑌰𑌵𑌦𑍍𑌦𑍂𑌰𑌤𑍋 𑌵𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥ (243)

(பொ) ஜயில் கொட்டடியினின்றும் விடுபட்ட திருடனைப்போல் சந்நியாசஞ்செய்துகொண்ட வித்துவான் தன்னுடையதேசத்தை விட்டுவிட்டு தூரதேசத்தில் வசிக்கவேண்டும்.

𑌅𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑍁𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌮𑌨𑍍𑌦𑌿𑌰𑌮𑍍 ।
𑌆𑌶𑌾𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥ (244)

(பொ) அகங்காரமாகிற மைந்தனையும் பணமாகிற சகோதரனையும் மோகமாகியவீட்டையும் ஆசையாகியமனைவியையும் யாவன் தள்ளியிருக்கிறானோ அவனே ஜீவன்முக்தனென்பதிலையமில்லை.

𑌮𑍃𑌤𑌾 𑌮𑍋𑌹𑌮𑌯𑍀 𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌜𑌾𑌤𑍋 𑌬𑍋𑌧𑌮𑌯𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌃 ।
𑌸𑍂𑌤𑌕𑌦𑍍𑌵𑌯𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍌 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌮𑌹𑍇 ॥ (245)

(பொ) மோகமயமான தாயானவள் மரித்தும், ஞானமயமான புத்திரன் பிரந்தும், மேற்கூறியவிருவகை தீண்டலுடன் கூடியிருக்கும்பொழுது யானெவ்விதம் சந்தியா வந்தனம் செய்யப்போகிறேன்.

𑌹𑍃𑌦𑌾𑌕𑌾𑌶𑍇 𑌚𑌿𑌦𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌦𑌾 𑌭𑌾𑌸𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌸𑌤𑌿 ।
𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌨 𑌚𑍋𑌦𑍇𑌤𑌿 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌮𑌹𑍇 ॥ (246)

(பொ) ஹிருதயமாகிறவாகாசத்தில் சைதன்னியமாகிய சூரியனெப்பொழுதும் உதயாஸ்தமனமன்றி விளங்கிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது சந்தியாவந்தனத்தையெவ்விதஞ்செய்யப்போகிறேன்.

𑌏𑌕𑌮𑍇𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍋𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌏𑌤𑌦𑍇𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨 𑌮𑌠𑍋 𑌨 𑌵𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ॥ (247)

(பொ) சுவகதசஜாதீய விஜாதீய பேதமற்றதான ஏகமேவாத்விதீயமான யாதொரு சத்வஸ்துவானது, குருவின்வாக்கியத்தால் நிச்சயம்பண்ணப்பட்டிருக்கிறதோ, அவ்வஸ்துவே ஏகாந்தமென்று கூறப்படுகிறது. மடமும் வனாந்தரங்களும் ஏகாந்தமல்ல.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (248)

(பொ) சம்சயமற்றவர்களுக்கே முக்திசித்திக்கும், சம்சயத்துடன்கூடிய புருடர்களுக்கு ஜன்மஜன்மாந்திரங்களிலும் முக்திசித்தியாது. ஆகையால் பிர்மக்ஞானத்தில் விசுவாசத்தைவைக்கவேண்டும்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (249)

(பொ) கர்மத்தைவிட்டதினாலும் பிரேஷோச்சாரணம் செய்ததினாலும் சந்நியாசமானது சித்திக்கமாட்டாது. ஜீவபரமாத்மாக்களுடைய சந்தியானவைக்கியமே சந்நியாசமென்று சொல்லப்படுகிறது.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (250)

(பொ) தாரேஷணை வித்தேஷணை புத்திரேஷணை முதலானதுகளில் எவனுக்கு வாந்திசெய்த ஆகாரம்போல் தோன்றியிருக்கிறதோ, தேகாபிமானமற்றவனான அந்தப்புருடனுக்கே சந்நியாசத்திலதிகாரமிருக்கிறது.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (251)

(பொ) சகலவஸ்துக்களிலும் எப்பொழுது, எவன் மனதில்வைராக்கியமுண்டாயிருக்கிறதோ அப்பொழுதே, அந்தவித்துவானானவன் சந்நியாசம்செய்துகொள்ளவேண்டும். அஃதற்றபுருஷன் சந்நியாசம் செய்துகொள்வானேயானால் பதிதனாகவே ஆகிவிடுவன்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (252)

(பொ) யாதொருபுருஷன் திரவியங்களைச்சம்பாதிக்கும் நிமித்தமாயாவது அன்னவஸ்திராதிகளைத்தேடுநிமித்தமாயாவது கீர்த்தியின்பொருட்டாவது சந்

ஸிபாசம் செய்துகொள்வானேயானல் கர்மமார்க்கத்திலும் ஞானமார்க்கத்திலும் நின்று நழுவிய உபயப்பிரஷ்டனுய் முக்தியையுமடையாமற்போகிருன்.

उत्तमा तत्त्वचिन्तैव मध्यमं शास्त्रचिन्तनम् ।
अधमा मन्त्रचिन्ता च तीर्थभ्रान्त्यधमाधमा ॥ (253)

(பொ) பிர்மதத்துவத்தையிடைவிடாமல்பார்ப்பதேஉத்தமசிந்தையென்றும், பிர்மசாஸ்திரங்களைச்சிந்திப்பது மத்தியமமென்றும், இதரமந்திரோபாசனைகளையதமசிந்தையெனவும், மயக்கத்தினல் தீர்த்தாடனம் முதலியவைகள்செய்வதே அதமாதமமென்றும், ஈசனல் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

अनुभूतिं विना मूढो वृथा ब्रह्मणि मोदते ।
प्रतिबिम्बितशाखाग्रफलास्वादनमोदवत् ॥ (254)

(பொ) எந்தமூடன் அனுபவமின்றிவீணுய் பிர்மத்தினிடத்தில் சந்தோஷிக்கிருனே அவன் ஜலத்தில் தோன்றுகிறபலத்தைச்சாப்பிட்டு சந்தோஷித்தவனுக்கொப்பாவான்.

न त्यजेद्यतिरन्तःस्थब्रह्मानुसन्धानमातरम् ।
वैराग्यजनकं श्रद्धाकलत्रं ज्ञाननन्दनम् ॥ (255)

(பொ) எந்த சந்நியாசியானவன் உள்ளேயிருப்பதான பிர்மானுசந்தானமாகிறமாதாகரத்தைவிடவில்லையோ அவனேவைராக்கியமாகிய பிதாவுடனும், சிரத்தையென்னும் மனைவியுடனும், ஞானமாகியமைந்தனுடனும் கூடினவனுய் முக்தனுயிருப்பன்.

धनवृद्धा वयोवृद्धा विद्यावृद्धास्तथैव च ।
ते सर्वे ज्ञानवृद्धस्य किंकराः शिष्यकिंकराः ॥ (256)

(பொ) தனவிருத்தர்களும் வித்தியாவிருத்தர்களும் முதிர்ந்தவயோவிருத்தர்களும், அந்த ஞானவிருத்தனுடைய சேவகர்களுக்குச்சேவகராவார்கள்.

मदीयया मोहितचेतसो मामात्मानं सर्वगं बुधाः ।
चरन्ति विद्वांसोऽप्युदरभरणाय हि काकवत् ॥ (257)

(பொ) என்னுடையமாயையினல் மோகிக்கப்பட்டமனதுடையவர்களாயும், சர்வவியாபகனுயும் ஆத்மாவாயுமிருக்கிறவென்னையடையாதவர்களாயுமிருக்கிற வித்துவான்களுங்கூட காக்கைகளுக்கொப்பாக உதரபோஷணைநிமித்தமாகவேகாலங்கழித்துக்கொண்டு திரிகிருர்கள்.

𑌪𑌾𑌷𑌾𑌣𑌲𑍋𑌹𑌮𑌣𑌿𑌮𑍃𑌣𑍍𑌮𑌯𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌷𑍁𑌪𑍂𑌜𑌾𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌜𑌨𑌨𑌭𑍋𑌗𑌕𑌰𑍀𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍋𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌤𑌿𑌃𑌸𑍍𑌵𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌰𑍍𑌚𑌨𑌮𑍇𑌵𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌚𑌨𑌂𑌪𑌰𑌿𑌹𑌰𑍇𑌦𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌭𑌵𑌾𑌯 ॥ (258)

(பொ) சிலை, இரும்பு, ரத்தினம், மண்முதலியவைகளாற்செய்யப்பட்டிருக்கிற விக்கிரகாதிகளின் பூஜையானது முமுக்ஷுவுக்கு மறுபிறப்புக்குயோக்கியமாயும், போகத்தையளிப்பதாயுமிருக்கிறது. ஆகையால் பிர்மஞானம் நிறைந்த யதியானவன் தன் ஹிருதயத்தில் விளங்குகிற சுவயம்பிரகாசமான அறிவாகிற சிவனையே அர்ச்சனைசெய்யவேண்டும். மறுபடி மாதாவின் கர்ப்பத்தில் வந்து பிறவாமலிருப்பதற்காகவே வெளிபூஜையைத்தள்ளவேண்டும்.

𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍋𑌬𑌹𑌿𑌃𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌃𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌇𑌵𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑍇 ।
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑍋𑌬𑌹𑌿𑌶𑍍𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌇𑌵𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑍇 ॥ (259)

(பொ) சமுத்திரத்தில் மூழ்கியிருக்கிறகடமானது உள்ளிலும் வெளியிலும் பூர்ணமாயிருப்பதுபோல் சைதன்னியமான ஆத்மவஸ்துவானது சரீரத்துள்ளும் சரீரத்திற்குவெளியிலும் பூர்ணமாயிருக்கின்றது. ஆகாசத்திற்குள்ளிருக்கிற கடமானது உள்ளும் வெளியும் சூன்னியமாயிருப்பதுபோல் சைதன்னியத்திற்குள்ளிருக்கிற ஜகத்தானது உள்ளிலும் வெளியிலும் சூன்னியமாகவேயிருக்கின்றது.

𑌮𑌾𑌭𑌵𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌚𑌮𑌾𑌭𑌵 ।
𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾𑌮𑌖𑌿𑌲𑌾𑌂𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂𑌤𑌨𑍍𑌮𑌯𑍋𑌭𑌵 ॥ (260)

(பொ) கிரகிக்கப்படுபதார்த்தமாயும் நீ ஆகவேண்டாம். கிரஹிக்கிறவனுயுமாகவேண்டாம். சகலவாசனைகளுமிழந்தபின்னர், எந்த சைதன்னியவஸ்துவானது சேஷித்திருக்கிறதோ அந்தசொரூபமாகவேயிருக்கக்கடவீர்.

𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍃𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑌾𑌸𑌨𑌯𑌾𑌸𑌹 ।
𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾𑌭𑌾𑌸𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂𑌭𑌜 ॥ (261)

(பொ) காண்பான் காக்ஷி பொருளிவைகளை வாசனையுடன்விட்டு, அந்தக்கரணவிருத்திக்குமுன்விளங்குவதாயும் தனிமையாயுமிருக்கிற ஆத்மவஸ்துவைபஜிக்கக்கடவீர்.

𑌸𑌂𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌯𑌾𑌶𑌿𑌲𑌾𑌵𑌦𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃 ।
𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌸𑌾𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃𑌪𑌰𑌾 ॥ (262)

(பொ) சகலசங்கற்பங்களும் சாந்தமாய் கற்போல் யாதொருஸ்திரமான விருப்பிருக்கிறதோ அந்த இருப்பே ஜாக்கிரம் நித்திரை இவைகளற்றமேலான சவரூபஸ்திதியாம்.

(அ—கை) ஒருக்கால்பிர்மதேவரை சகலதேவரிஷிகளும் பூஜித்து தத்துவமஸியாதி மஹாவாக்கியார்த்தரகசியத்தை எங்களுக்குபதேசிக்கவேண்டுமென்று கேழ்க்க பிர்மாவானவர், வேதவியாசரின் மைந்தனுன சுகப்பிர்மரிஷிக்கு நான்கு மஹாவாக்கியபிர்மோபதேசத்தை சுகோபநிஷத்தில் ஈசனுரைத்தவாறு யானிங்கு கூறுகின்றேன் கேழ்பீராக.

ருக்குவேதோபநிடதமான ஐதரேயோபநிஷத்தில் அப்பியாசவாக்கியமான (ப்ரஜ்ஞாநம் ப்ரஹ்ம) என்ற இரண்டுபதத்தில் முதற்பதமான பிரக்ஞான சப்தத்திற்கர்த்தம் கூறுகிறார்.

யேநேக்ஷதே ஶ்ருணோதீதம் ஜிக்ரதி வ்யாகரோதி ச ।
ஸ்வாத்வஸ்வாது விஜாநாதி தத்ப்ரஜ்ஞாநமுதீரிதம் (263)

(பொ) எந்த அறிவால் கண்ணனது உருவத்தைப்பார்க்கிறதோ, எவ்வறிவால் செவியானது சப்தத்தைக்கேழ்க்கிறதோ, எவ்வறிவால் நாசிகையானது கந்தத்தை நுகருகிறதோ, எவ்வறிவால் நாவானது சுருசி அருசிகளையறிகிறதோ எவ்வறிவால் வாக்கு வசனிக்கிறதோ அந்த அறிவே (ப்ரஜ்ஞாநம்) பிரக்ஞானமென்று கூறப்படுகிறது.

(அ—கை) (ப்ரஹ்ம) பிர்மமென்றபதத்திற்கர்த்தமாவது.

சதுர்முகேந்த்ரதேவேஷு மநுஷ்யாஶ்வகவாதிஷு ।
சைதந்யமேகம் ப்ரஹ்மாத: ப்ரஜ்ஞாநம் ப்ரஹ்ம மய்யபி ॥ (264)

(பொ) பிரமன் முதல் கவாதிவரையுள்ள சகலவஸ்துக்களிலும் யாதொருசைதன்னியமானது ஒன்ருய்விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறதோ அதுவேபிர்மமாம். ஆகையால் நம்மிடத்திலும் விளங்கிக்கொண்டிருக்கிற பிரக்ஞானமே பிர்மமென்றறி.

(கு—பு) ஐதரேயவுபநிஷத்தில் 3-வது அத்தியாயத்தில் (யேநவாரூபம் பஶ்யதி) என்றது முதல் (ப்ரஜ்ஞா ப்ரதிஷ்டா ப்ரஜ்ஞாநம் ப்ரஹ்ம) என்ற வாக்கியம்வரை மேற்கூறிய அர்த்தத்தை விரிவாய்க்கூறப்பட்டிருக்கிறது.

(அ—கை) அனுபவவாக்கியமான (அஹம்ப்ரஹ்மாஸ்மி) என்ற மூன்று பதங்களில் (அஹம்) அஹமென்ற சப்தத்திற்கு அர்த்தமாவது.

𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌃𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇𑌹𑍇𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌿 ।
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌃𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌯𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌨𑍍𑌨𑌹𑌮𑌿𑌤𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ (265)

(பொ) ஞானத்திற்கு யோக்கியமான இந்த மானிடசரீரத்தில் பரிபூர்ணமாயும் பரமாத்மாவாயும் புத்திக்கு சாக்ஷியாயுமிருந்து நானென்று விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறவரே அஹம் சப்தார்த்தரென்று சொல்லப்படுகிறார்.

(அ—கை) பிர்மசப்தத்திற்கு அர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌃𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌃 ॥ (265½)

(பொ) சுவபாவத்தினாலேயே பூர்ணரான பரமாத்மாவே பிர்மசப்தத்தால் வர்ணிக்கப்படுகிறார்.

(அ—கை) (𑌅𑌹𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮) அஹம் பிர்மமென்றவிரண்டு பதங்களுக்கும் ஐக்கியம் செய்கிற (𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿) என்ற பதத்தினர்த்தஞ்சொல்லுகிறார்.

𑌅𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑍈𑌕𑍍𑌯𑌪𑌰𑌾𑌮𑌰𑍍𑌶𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌭𑌵𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 ॥ (266)

(பொ) நானென்றவஸ்துவும் பிர்மமென்றவஸ்துவும் ஒன்றென்றைக்கியஞ்செய்து தானே பிர்மமென்றனுபவிப்பதே (𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿) அஸ்மி என்ற பதார்த்தமாம்

(கு—பு) சுக்கிலயஜுர்வேதகாண்வசாகை பிரகதாரண்யம் 3-வது அத்தியாயம் 4 வது பிராமணம் 10-வது வாக்கியம் (𑌅𑌹𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌭𑌵𑌤𑍍) என்று கூறுகிறது.

(அ—கை) சாமவேதோபநிஷத்தான சாந்தோக்கியத்திற்சாற்றப்பட்டிருக்கிற உபதேசமஹாவாக்கியமென்ற (𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿) தத்வமசியென்ற மூன்று பதங்களில் (𑌤𑌤𑍍) தத்யென்றபதத்திற்கர்த்தம் பகருகின்றார்.

𑌏𑌕𑌮𑍇𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌂 ।
𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌃𑌪𑍁𑌰𑌾𑌧𑍁𑌨𑌾𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌤𑌾𑌦𑍃𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂𑌤𑌦𑌿𑌤𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ (267)

(பொ) ஸ்வகத ஸஜாதிய விஜாதீயபேதமற்றதான ஏகமேவாத்துவிதியமாயும் நாமரூபமற்றதாயுமிருக்கிற யாதொரு சத்வஸ்துவானது சிருஷ்டிக்குமுன்னிருந்தனவோ அவ்வஸ்துவே சிருஷ்டிக்குப்பின்னும் சன்மாத்திரமாயிருப்பதே (𑌤𑌤𑍍) ததென்றபதத்தினர்த்தமாம்.

(அ—கை) (𑌤𑍍𑌵𑌂) த்வம் யென்றபதத்தினர்த்தமாவது.

ஶ்ரோதுர்தேஹேந்த்ரியாதீதம் வஸ்த்வத்ர த்வம்பதோதிதம் (267½)

(பொ) சிரவணம்பண்ணுகிறவனுடைய தேகேந்திரியாதிகளுக்கதீதமான யாதொருவஸ்துவிருக்கிறதோ அதுவே இந்த மஹாவாக்கியத்தில் (நீ) யென்றபதத்தாற்சொல்லப்படுகிறது.

(அ—கை) (அஸி) அசியென்றபதத்தினர்த்தமாவது.

ஏகதா க்ராஹ்யதே ஸீதி ததைக்யமனுபூயதாம் ॥ (268)

(பொ) தத்பதவாச்சியார்த்தமான (மாயேசர்களை)த்தள்ளியும் துவம்பதவாச்சியார்த்தமான (அவித்தியா ஜீவர்களை)த்தள்ளியும் லக்ஷியார்த்தர்களான பிர்மகூடஸ்தர்களுக்கு ஏகமாய் விட்டுவிடாதயிலக்கணையாலேக்கியஞ்செய்வதே (அஸி) அசியென்றபதத்தினர்த்தமாம்.

(அ—கை) அதர்வணவேத சம்மந்தமான உத்தரதாபநீயவுபநிடதத்தினுரைக்கப்பட்டிருக்கிற சாக்ஷாத்காரவாக்கியமான (அயமாத்மாப்ரஹ்ம) என்ற முப்பதங்களில் (அயம்) யென்றபதத்தினர்த்தமாவது.

ஸ்வப்ரகாஶாபரோக்ஷத்வமயமித்யுக்திதோமதம் । (268½)

(பொ) சுவயம்பிரகாசமாயும் பிரத்தியக்ஷமாயுமிருக்கிற யாதொரு அறிவுண்டோ, அந்த அறிவே இவரென்ற சொல்லாற்சொல்லப்படுகிறார்.

(அ—கை) தேகாதிகளிலும் ஆத்மசப்தம் காணப்படுவதால் யாரை ஆத்மாவென்று சொல்லுகிறதென்றசங்கையினிவர்த்திக்காக எதார்த்த ஆத்மாவைக் கூறுகின்றார்.

அஹங்காராதிதேஹாந்தாத் ப்ரத்யகாத்மேதி கீயதே ॥ (269)

(பொ) அஹங்காரமுதல் தேகமீறுயுள்ள தத்துவங்களுக்குவேறாய்விளங்குகிறவர் யாரோ அவரே ஆத்மாவென்று சொல்லப்படுகிறார்.

(அ—கை) பிராமணாதிகளையும் வேதத்தையும் யக்ஞத்தையும் பிர்மமென்றுசொல்லியிருப்பதாலவைகளைத்தள்ளுகிறநிமித்தம் இமமஹாவாக்கியத்திலிருக்கிற பிர்மசப்தத்திற்கர்த்தம் சொல்லுகிறார்.

த்ருஶ்யமாநஸ்ய ஸர்வஸ்ய ஜகதஸ்தத்த்வமீர்யதே ।
ப்ரஹ்மஶப்தேந தத்ப்ரஹ்ம ஸ்வப்ரகாஶாத்மரூபகம் ॥ (270)

(பொ) தோற்றப்பட்ட சகல ஜகத்திற்கும் எந்தவஸ்துவானது ஆதாரமாயிருந்துகொண்டிருக்கிறதோ அதுவே சுவயம்பிரகாசமான பிர்மவஸ்துவாம் (மற்றவைகள் பிர்மவஸ்துக்களல்ல).

(கு—4) நரசிம்மோத்தரதாபநீயவுபநிடதம் பிரதமகண்டம் (𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌅𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮] என்று கூறுகிறது.

𑌅𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌰𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑌹𑌂𑌮𑌮𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌗𑌤𑌿𑌂𑌗𑌤𑍋𑌹𑌂 ।
𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍇𑌽𑌭𑍍𑌯𑍁𑌦𑌿𑌤𑍇𑌸𑍍𑌫𑍁𑌟𑍋𑌕𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌗𑍁𑌰𑍋𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌪𑌦𑍈𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃 ॥ (271)

(பொ) அனாத்மதிருஷ்டியாலவிவேகமாகிற நித்திரையையடைந்து நான் எனதென்னும் சுவப்பனத்தையடைந்து புலம்பினவென்னை சொரூபமாகிற சூரியனுதித்தபின்னர் குருவாகிய சினேகிதர் மஹாவாக்கியபதங்களால் ஞானஜாக்கிரத்தில் விழித்திருக்கும்படிசெய்த குருவையெந்நாளும் மறக்கவொண்ணு.

𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌰𑌯𑌂𑌜𑍀𑌵𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑌾𑌂𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌬𑍋𑌧𑍋𑌽𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇॥(272)

(பொ) காரியவுபாதிகனே ஜீவனென்றும் காரணவுபாதிகனே ஈசனென்றும், காரியகாரணர்களான ஜீவேசுவரர்களைத்தள்ளி பூர்ணபோதமாய் சேஷித்திருக்கக்கடவாய்.

𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌂𑌤𑍁𑌗𑍁𑌰𑍋𑌃𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂𑌮𑌨𑌨𑌂𑌤𑌦𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 ।
𑌨𑌿𑌦𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌬𑍋𑌧𑌸𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 ॥ (273)

(பொ) முதலில் குருவினிடத்தில் சிரவணமும், பிற்பாடு மனனமும், அதன்பின்னர் நிதித்தியாசனமும் செய்வதானது பூர்ணமான ஞானத்திற்கு முக்கிய காரணமாயிருக்கிறது. (ஆகையாலிவ்வித நான்குமஹாவாக்கியவிசாரங்களினுண்மை குருபக்தியுள்ளவனுக்கே நன்ருய் வெளியாகும்). இவ்வாறு சுகரகசியோபநிஷத்திலும் ஸ்ரீவித்தியாரண்யசுவாமிகளாலியற்றப்பட்ட பஞ்சதசியின் மஹாவாக்கியவிவேகத்திலும் கூறப்படுகின்றன.

(அ—கை) இவ்வாறு ஆத்மஞானமடைந்தமகான்களின்பெருமைகூறல்.

𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍈𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ।
𑌸𑌂𑌯𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌵𑌤𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌕𑌵𑌤𑍍𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 ॥ (274)

(பொ) சமஸ்தபிராணிகளிடத்திலும் சமபுத்தியுடையவனாயும் வர்ணாசிரமமற்றவனாயுமிருக்கிற ஞானியானவன் குருடன்போலும் ஜடன்போலும் ஊமைபோலுமிம்மேதினியில் சஞ்சாரஞ்செய்துகொண்டிருக்கிறான்.

𑌤𑌂𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌨𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌦𑌿𑌵𑍌𑌕𑌸𑌃 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌦𑌣𑍍𑌡𑍋𑌧𑍃𑌤𑍋𑌯𑍇𑌨𑌏𑌕𑌦𑌣𑍍𑌡𑍀𑌸𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ (275)

(பொ) இப்படி சஞ்சாரஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற சாந்தமனதுடைய ஞானியைக்கண்டு தேவர்கள் புகழுகிறார்கள். எந்த ஞானியினால் ஞானமாகிய தண்டங்கிரகிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அவனே ஏகதண்டியென்று சொல்லப்படுகிறான்.

𑌅𑌬𑍍𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌮𑌲𑌾𑌶𑌯𑌾𑌃 ।
𑌨𑌿𑌯𑌤𑌿𑌂𑌨𑌵𑌿𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌨𑍍𑌤𑌿𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰𑌾 𑌇𑌵 ॥ (276)

(பொ) மரியாதையிற்கட்டுப்பட்டிருக்கிறசமுத்திரம்போல் நின்மலஞானிகள் லோகவிவகாரத்திற் கட்டுப்பட்டிருக்கிறார்கள். சூரியனைப்போல் மஹான்கள் கர்மகதியைவிடவில்லையென்று நாரதபரிவிராஜகோபநிஷத்து 4-வதுபதேசித்திற்கூறப்படுகிறது.

(அ—கை) ஈசசிருஷ்டியின் லக்ஷணத்தையும் ஜீவசிருஷ்டியின் லக்ஷணத்தையும் ஜீவேசவாதங்களிலுண்டாகிற மயக்கத்தையும் அதின் நிவர்த்தியையும் சொல்லவேண்டுமென்று வினவிய ரிபுமகரிஷிக்கு வராகரூபியான மகாவிஷ்ணுவானவருபதேசித்தவாறு இங்கு சுருக்கியுரைக்கின்றோம்.

𑌆𑌈𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍀𑌶𑍇𑌨𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾 ।
𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌦𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍋𑌜𑍀𑌵𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌃 ॥ (277)

(பொ) பார்வைமுதல் பிரவேசமீறாயுள்ள சிருஷ்டியானது ஈசனாற்கற்பிக்கப்பட்டது. ஜாக்கிரமுதல் மோக்ஷபரியந்தமுள்ள சம்சாரக்கற்பனையானது ஜீவனாலுண்டுபண்ணப்பட்டது.

𑌤𑍃𑌣𑌾𑌰𑍍𑌚𑌕𑌾𑌦𑌿𑌯𑍋𑌗𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌲𑍋𑌕𑌾𑌯𑌤𑌾𑌦𑌿𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌜𑍀𑌵𑍇𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ (278)

(பொ) திரணமுதல்காரண சரீராபிமானியான அந்தரியாமிவரையிலொவ்வொன்றுகளையுமீசுவரனென்று அததற்கேற்ற சுருதிஸ்மிருதிபுராணாதிகளுடன் ஒன்றுக்கொன்று மேலென்றுபாசிக்கிற ஜீவர்களீசுவரப்பிராந்தர்களென்று சொல்லப்

படுகிறார்கள். லோகாயதன்முதல் சாங்கியரீறாயுள்ளவாதிகள் ஒன்றுக்கொன்று மேலென்று அவரவர்களுக்குத்தகுந்த சுருதியுக்திகளாலும் அந்த மதாபிமானத்தாலும் அவைகளையே ஆத்மாவென்றாரோபிக்கிறவர்களெவர்களோ அவர்களேஜீவப்பிராந்தர்களென்று கூறப்படுகிறார்கள்.

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑍈𑌵 𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌜𑍀𑌵𑍇𑌶𑌵𑌾𑌦𑌯𑍋𑌃 ।
𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌲𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ (279)

(பொ) ஆகையால் முமுக்ஷுக்களினால் ஜீவேசவாதங்களிலொருக்காலும் புத்தியைச்செலுத்தவொண்ணா. பின்னையோவென்றால் நிச்சலமாயுள்ள பிர்மதத்துவத்தை விசாரிப்பதே அவர்களின் கடமை.

𑌅𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌏𑌵𑌾𑌖𑌿𑌲𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌵 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌵𑍇𑌹 𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌖𑌮𑍍 ॥ (280)

(பொ) இரண்டற்றதாயிருக்கிற பிர்மதத்துவத்தை எவ்வளவுகாலம் எவர்களறியவில்லையோ அவ்வளவுகாலம்வரையிலவர்கள் பைத்தியங்கொண்டவர்களேதவிற வேறல்ல. அவர்களுக்குமுக்தியும் சுகமுமெவ்விடத்துண்டாகும்.

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌧𑌮𑌭𑌾𑌵𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍇𑌨 𑌕𑌿𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌸𑍍𑌥𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌖𑌲𑍁 ॥ (281)

(பொ) ஜீவேசுவரர்களுக்குள் மேலென்றும் கீழென்றும் பார்ப்பதானது சொப்பனத்திலிராச்சியபரிபாலனஞ்செய்வதிலும் பிக்ஷையெடுப்பதிலும் சமானமாம். சொப்பனத்திலிருந்து விழித்தவனுக்கு அவ்விரண்டும் சம்மந்தப்படாததுபோல், ஞானஜாக்கிரத்தில் விழித்தவனுக்கு மேல் கீழென்றதோற்றமில்லை.

𑌅𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌚𑌿𑌦𑌨𑍍𑌵𑌯𑌾𑌤𑍍 ।
𑌸 𑌏𑌵 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍀 𑌸 𑌶𑌿𑌵𑌃 𑌸 𑌹𑌰𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ॥ (282)

(பொ) நாமே அறிவென்றதிருடக்ஞானத்தால் சகலஜகத்தையும் பிர்மமாய் யாவன் ஒருவிசேஷணமுமின்றி பார்த்திருக்கின்றானோ அவனே சாக்ஷாத்பிர்மக்ஞானி, அவனே சிவன், அவனே மால், அவனே அயன்.

𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌵𑌾 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ।
𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌨𑍋𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑌾𑌗𑌰𑌮𑍍 ॥ (283]

(பொ) இஜ்ஜகத்வாசனையே தீர்க்கசொப்பனமென்றும், இதுவே தீர்க்கமான சித்தமயக்கமெனவும், இதுவே தீர்க்கமாயுள்ள மனோராஜ்யமென்றும், இதுவே துக்கசமுத்திரமான சம்சாரமென்றும் கூறப்படுகிறது.

(அ—கை) வேதாந்தசாஸ்திரார்த்தத்தினுண்மையையறிவதற்கு நன்முயற்சியும் சாதுசங்கமும் மேலென்று வாசிஷ்டமுத்பத்திப்பிரகரணத்திற்கூறியிருப்பதைக்காண்பிவிக்கிறார்.

பால்யாதாரப்ய வேதாந்தஶாஸ்த்ரஸத்ஸங்கமாதிபி: ।
பௌருஷேண ப்ரயத்நேந யோஜநீயா ஶுபே கதி: ॥ (284)

(பொ) ஹே ராமா! பால்யமுதல் வேதாந்தசாஸ்திராப்பியாசத்தோடும் சாதுசங்கத்தோடுங்கூடிக்கொண்டிருக்கிற புருஷமுயற்சியால் சுபமானவழியைச் சேரக்கடவர்ய்.

ஸாதுஸங்கமஸச்சாஸ்த்ரபரோ பவஸி ராகவ ।
தத்திநைரேவ நோ மாஸை: ப்ராப்நோஷி பரமம் பதம் ॥ (285)

ஹே ராமா! சாதுசங்கசத்சாஸ்திரபாருயிருப்பாயேல் அத்தினத்திலேயே இம்மேலான மோக்ஷத்தையடைவாயென்பதிலேயமில்லை. இதற்கு மாதங்கள் வேண்டுவதில்லை.

(அ—கை) ராமன் வினவுதல்.

தீர்கஸம்ஸாரரோகஸ்ய நிவ்ருத்தி: கேந ஹேதுநா ।
ப்ராயஶ்சித்தம் விநா [illegible] ॥ (286)

(பொ) ஹே முனே! வெகுகாலமாயிருக்கிற சம்சாரவியாதியானது எந்தக்காரணத்தால் நிவர்த்தியடையும்? அதெவ்விதம் வந்தது? அதற்குப்பிராயச்சித்தம் யாது? அதையுரைக்கக்கடவீர்.

(அ—கை) வசிஷ்டருத்தரமளிக்கின்றார்.

மஹதாம் ஸங்கமாந்நாந்யத் ஸம்ஸாராமயபேஷஜம் ।
தைவாத்ததபி தம் த்யக்த்வா ப்ரதீகாரோ ந வித்யதே ॥ (287)

(பொ) மஹான்களின் சங்கமே சம்சாரவியாதிக்கு மருந்தாயிருக்கிறது அஃதன்றிவேறொன்றினாலும் நீங்காது. தெய்வகிருபையினாற்சாதுசங்கம் கிடைத்துமதையெவன்விட்டிருக்கின்றானோ அவனுக்குப் பிராயச்சித்தமொன்றுமில்லை.

[illegible] ஸம்ஸாரஸாகரோத்தாரணக்ஷம: ।
ஸத்ஸங்கம: [illegible] ॥ (288)

(பொ) இம்மூவுலகிலும் சம்சாரசமுத்திரத்தைக்கடப்பதற்கு சாதுசங்கமாகிறவோடமே முக்கியஹேதுவாம். அஃதை முமுக்ஷுக்களாலொருக்காலுந்தவறத்தகா.

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂𑌤𑍁𑌵𑍇𑌦𑌨𑌮𑍍 ।
𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂𑌸𑌾𑌧𑍁𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑍋𑌽𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌃𑌕𑌸𑍍𑌯𑌚𑌿𑌦𑌪𑌿 ॥ (289)

(பொ) பிர்மஹத்தியாதிமஹாபாபங்களுக்கு பிர்மக்ஞானமே பிராயச்சித்தமாயிருக்கிறது. அந்தக்ஞானம் சாதுசங்கத்தாலுண்டாகிறது. அச்சாதுசங்கத்தையிப்புவியிலொருவராலும் விடத்தகுந்ததன்று.

(அ—கை) கற்கடியானவள் கிராதராஜமந்திரிகளைக்கண்டு தனதபிப்பிராயத்தையுரைக்கின்றனள்.

𑌅𑌕𑍃𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌸𑍁𑌖𑌂𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵𑌾𑌭𑌿𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌤𑌾 ।
𑌸𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌹𑌿𑌤𑌦𑌾𑌦𑍇𑌯𑍈𑌃𑌪𑍂𑌜𑌨𑍀𑌯𑌾𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ (290)

(பொ) ஒன்றினால் பண்ணப்படாததான பிர்மசுகத்தையும் கீர்த்தியையும் ஆயுசையும் விரும்பியபுருஷர்களால் குணசாலிகளான மஹான்களுக்குவேண்டுவதைக்கொடுத்துப்பூஜிக்கக்கடவர்கள்.

𑌅𑌪𑌿𑌨𑌂𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨𑌨𑍈𑌵𑌾𑌹𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌯𑌜𑍍𑌞𑌿𑌹𑌿𑌵𑍇𑌤𑌾𑌂𑌸𑌿𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌾𑌹𑍍𑌵𑌿𑌲𑌾𑌯𑌵𑌃 ॥ (291)

(பொ) சாந்தியாதிகுணங்கள் நிறைந்த மஹான்களின் சரீரத்தை யான் புஜிக்கவிரும்பேன். அவர்களையானெப்பொழுதும் பூஜைசெய்வேன். சாதுக்கள் ஜீவத்துக்கொண்டிருப்பார்களேயானல் அவிவேகிகளின் மனதைக்குளிரபண்ணுவார்களன்றோ.

𑌅𑌪𑌿𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌦𑌾𑌨𑍇𑌨𑌗𑍁𑌣𑌿𑌨𑌂𑌪𑌰𑌿𑌪𑌾𑌲𑌯𑍇 ।
𑌗𑍁𑌣𑌵𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑍌𑌷𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ (292)

(பொ) யான் சாதுக்களைஜீவிக்கும்படி செய்வேனேயானல் அவர்கள்குணசாலிகளை ரெக்ஷிப்பார்கள். குணவான்களாகிய சாதுசங்கமென்னும் ஔஷதத்தால் யமனும் மித்திரனாகிறானன்றோ.

𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑌮𑌪𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌗𑍁𑌣𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍃𑌃𑌕𑍋𑌨𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑌿𑌹𑌾𑌰𑌶𑌿𑌵𑌾𑌲𑌯𑌮𑍍 ॥ (293)

(பொ) குரூரசுவபாவமுடைய ராக்ஷஸியாகிய நான் குணசாலிகளை ரக்ஷிப்பேனேயானால், மற்றவர்கள் ஹிருதயத்திற்கு ஹாரம்போல் விளங்குகிற நிர்மலர்களான மஹான்களை ஏன் பூஜிக்கமாட்டார்கள்.

உதாரமுக்யஸத்குணயுக்தா யே விஹரந்தீஹ தேஹிந: ।
யாதவேந்தவ: ப்ராஜ்ஞா லோகரக்ஷாயபூவாஸிந: ॥ (294)

(பொ) உதாரமுதலான சத்குணங்கள் நிறைந்தவர்களாயும், சகலமுமுக்ஷுக்களுமுய்யுவண்ணம் புவியிற்றோன்றின சந்திரர்களாயும் லோகரக்ஷார்த்தமாயவதரித்தவர்களாயுமிருக்கிற இம்மஹான்கள் இம்மேதினியிற்சரீரத்துடன் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

உத்திதஸ்யத்நாயத்ம் ஹி நிர்விகல்பஸமாதித: ।
அஜ்ஞா வா யதி வா ஜ்ஞா வா பரீக்ஷ்யா ஹம் க்ஷணாதிஹ ॥ (295)

(பொ) மஹான்களைத்தரிசிக்கும் நிமித்தமாகவே நிர்விகற்பசமாதியினின்றெழுந்து யான் வந்திருக்கின்றேன். ஆகையால் நம்மெதிரில் வரும்புருடர்கள் அக்ஞானிகளா அல்லது ஞானிகளாவென்று க்ஷணத்திலிப்பொழுதேபரிக்ஷித்தறிகின்றேன்.

பக்ஷ்யா யேऽஜ்ஞாஸ்தஜ்ஞாஸ்து ஜ்ஞாநிநோ வ்யாயேஶ்ய நாஶநம் ।
அநேகஜந்மஸம்ஸித்தபுண்யஸாத்ய: ஸதாம் ஸங்கம: ॥ (296)

(பொ) நம்மெதிரில் வந்திருக்கிறபுருடர்கள் அக்ஞானிகளேயாயின் என் பக்ஷியாதிக்கிரையாவார்கள். ஞானிகளேயாயின் என் மனோவியாதியை நாசஞ்செய்யயோக்கியராவார்கள். வெகுதுர்லபமாயிருக்கிற இச்சாதுசங்கதியானது அனேககோடி ஜன்மங்களிற்செய்த புண்ணியவிசேஷத்தாற்சித்திக்குமன்றோ.

ம்ருதிமப்யுத்தமாம் ப்ராஜ்ஞைர் ஜீவிதம் ப்ராஜ்ஞஸம்ஶ்ரய: ।
ஸம்ஸர்கஸ்வர்கமோக்ஷாதிஜீவிதாத் ப்ராஜ்ஞஸம்ஶ்ரயாத் ॥ (297)

(பொ) ஞானவான்களாற்றள்ளப்படுகிறவனே மரணத்தோடுகூடினவனும் ஞானவான்களாற் கிரகிக்கப்படுகிறவனே ஜீவனோடுகூடியவனும். மஹான்களுடன் சகவாசஞ்செய்துகொண்டிருப்பவனுக்கு சுவர்க்கமும் மோக்ஷமும் வேண்டுவதில்லையென்று வாசிஷ்டமுத்பத்தி பிரகரணம் கற்கடியுபாக்கியானத்திற்கூறுகிறது.

(அ—கை) கிரித்திரிமேந்திரோபாக்கியானத்தில் மகததேசாதிபதியான இந்திரத்யும்னனுடைய பத்தினியாகியவகலியானவள் கிரித்திரிமேந்திரனுடைய

வாசையால்ராஜபோகத்தையிழந்து அவனுடன் திரிந்துகொண்டிருந்தசங்கதிதெரிந்து அவனையும் மனைவியையும் சிக்ஷித்துக்கொண்டிருக்கும்போது அவன் மனைவியானவள் சொல்வதாவது.

[illegible] ॥ (298)

(பொ) ஹே ராஜன்! இத்தூலவுடல் சொப்பனவஸ்தையில் கீழேவிழுந்தவுடன் மனமானது தான் தானே நானாவிதமானவுடல்களை புதிதுபுதிதாய்த்தரித்து சுகதுக்கங்களையடையப்படுவதாய்ப்பார்க்கப்படுவனபோல், இச்சகத்திற் சகல சம்சாரங்களுமிச்சித்தத்தினாலுண்டாயிருக்கிறதென்றுணர்ந்து இத்தேகத்திலபிமானத்தைவிட்டு சித்தமாகிய ரத்நத்தை பரிபாலனம் செய்யக்கடவீர்.

(அ—கை) ஷை வாசிஷ்டத்தில் பாலகோபாக்கியானத்தில் வளர்ப்புத்தாயானவள் இராஜமைந்தனுக்குக்கூறியிருப்பதை இங்கு உதகரிக்கப்படுகிறது.

आदौ मनस्तदनु बन्धविमोक्षदृष्टी पश्चात्प्रपञ्चरचना भुवनाभिधाना ।
इत्यादिका स्थितिरियं हि गता प्रतिष्ठामाख्यायिका सुभग बालजनोदितेव ॥ (299)

(பொ) முதலில் மனதுண்டாயிற்று, அதன்பின்னர் பந்ததிருஷ்டியும் மோக்ஷதிருஷ்டியுமுண்டாயின. பிறகு ஜகத்தோற்றமுண்டாயிற்று. அத்தோற்றமுதலானவிருப்பானது பாலன் கதைக்கொப்பாம்.

மேற்கொள். असतोऽधि मनोऽसृज्यत । मनः प्रजापतिमसृजत । प्रजापतिः प्रजा असृजत ।

(பொ) அசத்தானமாயையினிடத்தினின்று மனதுண்டாச்சுதென்றும் அம்மனது பிர்மதேவரையுற்பத்திசெய்ததென்றும், அப்பிர்மதேவர்பிரஜைகளை உண்டுபண்ணினரென்றும், எஜுர்வேதம் 2-வதஷ்டகம் 2-வது பிரசனம் 1-வது வாக்கியத்திற்கூறியிருக்கின்றது.

अयं संसाररचना विचारोज्झितचेतसाम् ।
बालकाख्यायिकेवेयं स्थितिमभ्यागता ॥ (300)

(பொ) இச்சம்சாரத்தோற்றமானது அவிசாரத்துடன்கூடின மனதுடையவர்களுக்கு பாலன்கதையினிருப்பையடைந்ததாயிருக்கிறது.

(அ—கை) வசிஷ்டர் ராமச்சந்திரனுக்கு சங்கற்பலக்ஷணத்தையும் அதி னிவர்த்தியுனுபாயத்தையும் கூறுகிருர்.

𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌜𑌾𑌲𑌕𑌲𑌨𑍈𑌵 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑌮𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌜𑌾𑌲𑌕𑌲𑌨𑌾 𑌤𑍁 𑌮𑌨𑍋𑌵𑌿𑌲𑌾𑌸𑌃 ।
𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌲𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌹𑌿 𑌰𑌾𑌮 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌂

(பொ) சகல ஜகத்தும் சங்கற்பக்கூட்டங்களாகிற கற்பனையினுலேயே தோற்றப்படுகின்றன. அச்சங்கற்பநிறைந்தகற்பனையும் மனோவிலாசத்தாற் பார்க்கப்படுகின்றன. சங்கற்பமாகிற மலத்தைத்தள்ளி நிர்விகற்பத்தையடைந்து ஹே ராமா நிச்சயமான உபசாந்தியையடையக்கடவீர்.

𑌯𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌰𑌾𑌮 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌰𑌾𑌘𑌵 ।
𑌯𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌰𑌾𑌮 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 ॥ (302)

(பொ) ஹே ராமா! மனதினுலெது செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ அதுதான் செய்யப்பட்டதாயிருக்கிறதென்றறியக்கடவீர். எது மனதினுல் விடப்பட்டிருக்கிறதோ அதுதானெப்பொழுதும் விடப்பட்டதெனவுணரக்கடவீர்.

𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑍇𑌶𑍍𑌚𑌿𑌕𑌿𑌤𑍍𑌸𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍌𑌷𑌧𑌂 ।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌸𑍁𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌂 ॥ (303)

(பொ) இந்த மனதாகிற மஹாவியாதிக்கு சாதுக்களால் நிச்சயம்பண்ணப்பட்டதாயும், தன்ஸ்வாதீனமாயும், தன்னுல் நன்ருய்ச்சாதிக்கத்தகுந்ததாயுமிருக்கிற மேலானவௌடதத்தை யான் கூறுகின்றேன் நீர் கேழ்க்கக்கடவீராக.

𑌤𑍍𑌯𑌜𑌨𑍍𑌨𑌭𑌿𑌮𑌤𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌸𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌮𑌯𑌃 ।
𑌜𑌿𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌸𑌰𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌤𑌾 ॥ (304)

(பொ) யாதொரு புருஷன் தனக்குப்பிரியமான வஸ்துவைவிட்டு மனோவியாதியற்றவனுயிருக்கிருனே அவனே மனதை ஜயித்தவனுயும் வெளிவிஷய வியாபாரத்தின் பரபரப்பை இழந்தவனுயுமிருக்கிருன்.

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌵𑍇𑌦𑌨𑌂 ।
𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌧𑌿𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌕𑍀𑌟𑌕𑌂 ॥ (305)

(பொ) சுவாதீனமாயும் ஏகாந்தத்திற்கிதமாயுமிருக்கிற தன்னிச்சாத்தியாகமான ஞானமானது எவனுக்குப்பிரயாசமாயிருக்கிறதோ அந்தப்புருஷப்புழுவைச்சுடவேண்டும்.

𑌪𑌰𑌂 𑌪𑍌𑌰𑌷𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌨𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌤𑌾𑌂 ।
[illegible] ॥ (306)

(பொ) மேலான புருஷப்பிரயத்தனத்தையாசிரயித்து சித்தத்தைச்சித்தமற்றதாய்ச்செய்து, எப்பதவியையடைந்தால் வேறுபதவிவேண்டாவோ அவ்வுன்னதபதவியையடையக்கடவாய்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (307)

(பொ) விஷயத்தில் பரபரப்பாயிருப்பதே பந்தஹேது, பரபரப்பற்றிருப்பதே மோக்ஷஹேது. எப்புருஷனுக்கு மனோஜயமுண்டாயிருக்கிறதோ அப்புருஷன் மூன்று லோகத்தையும் திருணமாய் ஜயித்தவனாயாவன்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (308)

(பொ) இத்தேகமே நான், பிரபஞ்சமே சத்தியமென்றெவனுக்குத்திருடமாய்த்தோன்றியிருக்கிறதோ அவனே மனதுடன் கூடியவன். ஊழிக்காற்றடித்தாலுமடிக்கட்டும், சப்தசமுத்திரமுமொன்றாலுமாகட்டும், அதினால் மனோஜயமுள்ள புருஷனுக்கொருகுறைவுமில்லை.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (309)

(பொ) துவாதசாதித்தியர்களேககாலத்திலுதித்துத்தாபத்தையுண்டுபண்ணினாலும் மனதற்றபுருஷனுக்கு யாதொருகெடுதியுமில்லை. அசங்கற்பரூபமான பதவியையடைந்தவனாகி ஆத்மசாம்பிராஜ்யத்திலெப்பொழுதுமிருக்கக்கடவீர்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (310)

(பொ) எந்த ஆத்மவித்துக்களுடைய மனதானது, மேலானபரிசுத்தமாயும், மகாகுளிர்ச்சியாயும் சமத்துவமாயும் அகங்காரமற்றதாயுமிருந்து எந்தவஸ்துவில் சேடித்திருக்கிறதோ அந்த உத்பத்தியற்றபதவியானது உமக்குண்டாகட்டும்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (311)

(பொ) சிட்டுக்குருவியானது தன் மனைவியுடன் கலந்து அனேககுஞ்சுகளைப்பொரித்து சமுத்திரக்கரையினோரத்தில் வைத்திருக்க அவைகளை சமுத்திரராஜன் தன்னலைகளாகிறகைகளினலெடுத்துப்போய்விட அச்சிட்டுக்குருவிசமுத்திரராஜனுடன் கோபமாகி தன்மூக்கில் வைக்கப்பட்ட தர்ப்பநுணியால் சமுத்திரஜலத்தைவற்றச்செய்துவிடலாமென்றெண்ணி தன்மனைவிபந்துக்கள் முதலானவர்களின் வார்த்தைக்கிணங்காமல் தான் தனியாய் தர்ப்பநுணியால் சமுத்திரஜலத்தை துளிதுளியாகயிறைக்கமுயன்ற சங்கதியறிந்து மற்றப்பக்ஷிகளும் அச்சிட்டுக்குருவியுடன்கூடி அதுபோலவேயிரைக்கவாரம்பித்தன. அச்சங்கதியையறிந்த பக்ஷிஜாதிகள்யாவுமவ்வாறே செய்யத்தொடங்கின.

இதைக்கண்ணுற்ற நாரதரானவர் சிட்டுக்குருவியினிடம் வந்து ஹேடிட்டிபமே! அற்பமாயிருக்கிற நீயும் உன்னுடன்சேர்ந்த பக்ஷிகளும் பிரளயகாலத்தினும் வற்றாததான ஆழியை எவ்வாறு வற்றச்செய்யப்போகின்றீர்கள். நீங்களெவ்வளவு முயற்சிசெய்யினுமொருக்காலுமிச்சமுத்திரம் வற்றமாட்டாது. ஏன் வீணில் வருத்தமுறுகிறீர்களென்று வெகுவாய்ச்சொல்லியும், எங்கள் விஷயத்தில் நீர் கவனிக்கவேண்டுவதில்லையெனநிராகரித்துக்கூறிமுன்போலவே எல்லாப்பக்ஷிகளும் மூக்குநுணியில்வைத்த தர்ப்பநுணியாலிறைக்கவாரம்பித்தன. இவைகளின் விடாமுயற்சியையறிந்த பிர்மகுமாரனும் வைகுண்டமேகி மஹாவிஷ்ணுவின் சமீபத்தில் நின்றுகொண்டு புன்னகை செய்தனர். சர்வக்ஞராயும் சகலஜகத்கர்த்தாவாயுமிருக்கிற ஸ்ரீ மஹாவிஷ்ணுவானவர் ஹேநாரதா! யாதுகாரணம்பற்றி நகைக்கின்றீரெனவினவ, ஹே சுவாமின் பக்ஷிராஜனென்று பெயர்வகித்தகருடன் தன் ஜாதீயரான சிட்டுக்குருவிகளினவமானத்தை நினைத்துப்பாராமல் அரசனென்றுமாத்திரம் பெயர்வைத்துக்கொண்டிருக்கிறனென்றுசொல்ல, இவ்வார்த்தையைக்கேட்டகருடன் வெகுகோபத்துடன் சமுத்திரம்வந்தடைந்து தன்னிரக்கைளாலொருக்ஷணத்திற்குள் பாதிஜலத்தைவற்றடித்ததைக்கண்ட சமுத்திரராஜன் வெகுவியசனத்துடன் பக்ஷிராஜனை கருடனைச்சரணாகதியடைந்து தன்னைமன்னிக்கவேண்டுமென வெகுவிதமாய்வேண்ட அச்சமுத்திரராஜனைற் கொண்டுபோகப்பட்ட முட்டைகளைமீட்டியச்சிட்டுக்குருவிக்கீய்ந்து சுகமாயிருக்கும்படி நியமனஞ்செய்து தான் ஸ்வஸ்தானமான வைகுண்டமேகினர்.

(அதுபோல்) மனோநிக்கிரகமானது வெகுப்பிரயாசமாயிருந்தாலும் தன் விடாமுயற்சியால் சமதமாதிசாதனம் நிறைந்த முமுக்ஷுவானவன் சம்சாரமாகிற சமுத்திரத்தை வற்றடிக்கக்கூடியதான பிர்மவிசாரத்தாலும், குருவனுக்கிரகத்தாலும் சத்சங்கச்சேர்க்கையாலும் தினந்தோரும் க்ஷணிககாலமாவது நன்முயற்சியுடன்கூடி வியசனமுறாமல் அகண்டாகாரவிருத்தியின் மிகுதியால் சொரூபத்தில் மனதை நிர்விகற்பாகாரமாய்ச்செய்து எங்கும் பூர்ணமாய் நிறைந்தபிர்ம

மாய்விடுவாயென்று வித்தியாரண்ணியரின் குருவான சங்கரானந்தராற்செய்யப்பட்ட ஆத்மபுராணத்திலும் யோகதத்துவோபநிஷத்திலும் விரிவாய்க்கூறியிருப்பதால் நீருமவ்விதஞ்செய்யக்கடவீர்.

(அ—கை) இங்ஙனமுரைத்தவாசானைவணங்கி சிரவணாதிலக்ஷணத்தையும், சமாதியினிலக்கணத்தையுமனுக்கிரஹிக்கவேண்டுமென வினவியசீடனுக்குபதேசிக்கிறார்.

சிரவணத்தினிலக்கணங்கூறல்.

ஸர்வவேதாந்தவாக்யாநாம் ஷட்விதைர்லிங்கைஸ்ஸதத்வயே ।
பரே ப்ரஹ்மணி தாத்பர்யநிஶ்சயஶ்ஶ்ரவணம் விது: ॥ (312)

(பொ) சகலவேதாந்தவாக்கியங்களும் ஷட்விதலிங்கதாத்பரியத்தால் சத்தானவத்துவைதமாயும் சிரேஷ்டமாயுமிருக்கிற பிர்மத்தினிடத்தில் முடிவான நிச்சயத்துடன்கூடியிருப்பதே சிரவணமென்று பெரியோர்கள் கூறுகின்றனர்.

உபக்ரமோபஸம்ஹாராவப்யாஸோऽபூர்வதா பலம் ।
அர்த்தவாதோபபத்தீ ச லிங்கம் தாத்பர்யநிர்ணயே ॥ (313)

(பொ) சுருதிதாத்பரிய நிர்ணயத்தின்பொருட்டு உபக்கிரமோபசம்ஹாரம், அப்பியாசம், அபூர்வதை, பலம், அர்த்தவாதம், உபபத்தியென்று ஆறுவித லிங்கங்கள் கூறப்படுகின்றன.

(கு—டி) சாந்தோக்கியோபநிடதம், 6-வது பிரபாடகம் 2-வது காண்டம் 1-வது வாக்கியமான [ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீதேகமேவாத்விதீயம்] ஹே சுவேதகேதோ சுவகதசஜாதிய விஜாதியபேதமற்றதான ஏகமேவாத்துவிதீயமான சத்வஸ்துமாத்திரமிருந்ததெனவும் 6-வது பிரபாடகம் 8-வது காண்டம் 7-வது வாக்கியமான [ஐததாத்ம்யமிதம் ஸர்வம் தத்ஸத்யம்] தோணப்படுகிற சகலஜகத்தும் பிர்மமென்று கூறியிருப்பதே முதலாவதுலிங்கமான உபக்கிரமோபசம்ஹாரமாம்.

(2) ஸ ய ஏஷோऽணிமைததாத்ம்யமிதம் ஸர்வம் தத்ஸத்யம் ஸ ஆத்மா தத்த்வமஸி ஶ்வேதகேதோ இதி—அந்த இந்த ஆத்மாவே சகலநாமரூபஜகத்தாய்விளங்குகிறதோ அஃதுவேதத்பதமென்றும், சத்தியமென்றும், அதுவே ஆத்மாவென்றும், அதுவே நீயாயிருக்கிறாயென்றும், தன்மைந்தனான சுவேதகேதுவுக்கு உத்தாலகமஹரிஷி 6—பி—8—கண்டம் 7—வாக்கியத்திலும், 9—கண்டம் 4—வாக்கியத்திலும், 10—க—3—வாக்கியத்திலும் 11—க—3—வாக்கியத்திலும், 12—க

—3—வாக்கியத்திலும், 13—க—3 வாக்கியத்திலும், 14—க—3—வாக்கியத்திலும், 15—க—3—வாக்கியத்திலும், 16-க-3-வாக்கியத்திலும், நீயே [𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑌿] யென்று 9 தடவை உபதேசித்திருப்பதே 2-வது லிங்கமான அப்பியாசவாக்கியமாம்.

(3) 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌵𑍇𑌦—இந்த மனுஷ்ய சரீரத்தில் ஆசாரியருடன் கூடியிருக்கிற புருஷனே பிரத்தியக்ஷ முதலான வாக்குகளாலறியாமல் சப்தவாக்கியத்தால் பரமாத்மவஸ்துவையறிவானென்று 6—பி—14—க—2—வாக்கியமான அபூர்வதையென்ற 3-வதுலிங்கமாம்.

(4) 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌤𑌾𑌵𑌦𑍇𑌵𑌚𑌿𑌰𑌂𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨𑌵𑌿𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇𑌽𑌥𑌸𑌂𑌪𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿—குருவினுபதேசத்தால் அகண்டைகரசானந்தத்தையடைந்த ஞானி பிராரப்த்தபோகம் புஜித்து தீர்ந்தவுடன் விதேக கைவல்லியத்தையடைவதே 6—பி—14—க—2—வாக்கியத்திற்சொல்லியபலமென்ற 4-வது லிங்கமாம்.

(5) 𑌯𑍇𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌮𑌤𑌂𑌮𑌤𑌮𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌂𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿—எந்த ஞானத்தாற் கேட்கப்படாத வஸ்துவெல்லாம் கேட்கப்பட்டதாயாகுமோ, எந்தஞானத்தாலெண்ணப்படாத வஸ்துக்களெல்லாமெண்ணப்பட்டதாயாகுமோ, எந்த ஞானத்தாலறியப்படாததெல்லாமறியப்பட்டதாகுமோவென்று 6—பி—1—க—3—வாக்கியத்திற்கூறிய அர்த்தாபத்தியென்ற 5-வது லிங்கமாம்.

(6) 𑌯𑌥𑌾𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯𑍈𑌕𑍇𑌨𑌮𑍃𑌤𑍍𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍇𑌨𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌮𑍃𑌨𑍍𑌮𑌯𑌂𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌂𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌣𑌂𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍋𑌨𑌾𑌮𑌧𑍇𑌯𑌂𑌮𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂—ஹேசுவேதகேதோ ஒரு மண்பாண்டத்தை மண்ணென்றுணர்ந்தாலெல்லாபாண்டமும் மண்ணென்றுணரலாமென்றும், கடமென்றசொல்லும் வயருபெருத்து வாய்குவிந்திருக்கிற விகாரமான ரூபம் யாவும் வாக்கினுற் சொல்லப்பட்ட சொல்மாத்திரமேதவிர வேறில்லையென்றும், மண்மாத்திரமே உண்மையென்றும் 6—பி—1—க—4—வாக்கியத்திற்கூறியிருப்பதே உபபத்தியென்ற 6-வது லிங்கமாம்.

மேற்கூறிய திருஷ்டாந்தம்போலிரும்பையும் தங்கத்தையும் திருஷ்டாந்தமாய்க்கூறியிருக்கிறார். இவ்வாருவிதலிங்கங்களுடன் பிர்மத்தைகுருமுகமாயறிவதே சிரவணமாம்.

(அ—கை) மனனமாவது.

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌃𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌗𑌣𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑍁𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌨𑌂 ॥ (314)

(பொ) குருமுகமாய்க்கேட்ட இரண்டற்றபிரத்தியகாத்மவஸ்துவினுடைய நிர்ணயமான வேதாந்தவாக்கியானுகுணயுக்தியாற் சிந்திப்பதே மனனமாம்.

(அ—கை) நித்தியாசனமாவது.

[illegible]ஸ்ய ஸாக்ஷாத்காரணகாரணம் ।
விபரீதாத்மதீர்யாவத்விநஶ்யதி ந சேதஸி ॥
தாவந்நிரந்தரம் த்யாநம் கர்தவ்யம் மோக்ஷமிச்சதா । (315½)

(பொ) சிரவணமனனங்களால் நிச்சயஞ்செய்யப்பட்ட அர்த்தத்தை சாக்ஷாத்காரம் பண்ணுநிமித்தம் மனதிலெவ்வளவுகாலபரியந்தம் விபரீதபாவனையானதேகாத்மபுத்தியானது நாசமடையவில்லையோ அவ்வளவுகாலபரியந்தம்மோக்ஷத்தையிச்சித்த முமுக்ஷுவாலிடைவிடாமல் நிதித்தியாசனஞ்செய்யக்கடவன்.

யாவதேதந்ந நிர்யாதி [illegible] அபரோக்ஷபோதத: ।
விதேயம் தாவத[illegible] ஶ்ரவணாதி [illegible] ॥ (316½)

(பொ) திருசியப்பிரபஞ்சமானதெவ்வளவுகாலமபரோக்ஷஞானத்தால் நன்றாய்த்தள்ளப்படவில்லையோ அவ்வளவுகாலம் சன்னியாசியான முமுக்ஷு, சிரவண மனன நித்தியாசனாதிகளை நன்றாய்ச்செய்யக்கடன்.

(அ—கை) ஆறுவிதசமாதிகளின் லக்ஷணங்கூறல்.

ஸவிகல்போ நிர்விகல்ப இதி த்வேதா நிகத்யதே ।
ஜ்ஞாத்ராதிவிலயேநைவ ஜ்ஞேயே ப்ரஹ்மணி கேவலே ॥ (317½)

(பொ) சவிகற்பமென்றும் நிர்விகற்பமென்றுமிரண்டுவிதமாம். ஞாதாவானஜீவனும் ஞானமானமனதும் ஞேயமானகேவலபிர்மத்தில்லீனத்தையடைவதே நிர்விகற்பசமாதியாம்.

ப்ரஹ்மாகாராகாரிதயா சித்தவ்ருத்தேரவஸ்திதி: ।
ஸத்பிஸ்ஸ ஏவ விஜ்ஞேயஸ்ஸமாதிஸ்ஸவிகல்பக: ॥ (318½)

(பொ) பிர்மாகாரமான சித்தவிருத்தியினிருப்பானது யாதொன்றுண்டோ அதுவே மஹான்களால் சவிகற்பசமாதியென்று கூறப்படுகிறது.

ம்ருத்பாநவாரணேநைவ ம்ருண்மயத்விபபாநவத் । ஸந்மாத்ரவஸ்துபாநேபி த்ரிபுடீ பாதி ஸந்ததம் ॥ ஸமாதிரத ஏவாயம் ஸவிகல்ப இதீர்யதே ॥

(பொ) மண்ணாற்செய்யப்பட்ட கரியானது யானைபோல் பார்க்கப்பட்டாலும் மண்ணைத் தவிரவேறில்லாததுபோல், சன்மாத்திரமானவஸ்துவின் விளக்க

த்தில் திருபுடிதோற்றினும் சத்தைத்தவிரவேறல்லவென்று பார்ப்பதே சவிகற்பசமாதியென்று கூறப்படும்.

(அ—கை) நிர்விகற்பசமாதியின் லக்ஷணங்கூறல்.

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌾𑌵𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑍃𑌢𑌾 ।
𑌮𑌨𑌸𑍋𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌰𑍍𑌯𑍋𑌗𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌃 ॥ (321)

(பொ) காண்பான், காக்ஷி, பொருளிவைகளான திருபுடிபாவமிழந்து ஞேயமாத்திரமான பிர்மவஸ்துவில் மனது திருடமாயிருப்பதே நிர்விகற்பசமாதியென்றும், யோகசமாதியென்றும் கூறுகின்றனர்.

𑌜𑌲𑍇𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌲𑌵𑌣𑌂𑌜𑌲𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌤𑌯𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 ।
𑌪𑍃𑌥𑌙𑍍𑌨𑌭𑌾𑌤𑌿𑌕𑌿𑌂𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍𑌭𑌏𑌕𑌮𑍇𑌵𑌾𑌵𑌭𑌾𑌸𑌤𑍇 ॥ (322)

𑌯𑌥𑌾𑌤𑌥𑍈𑌵𑌸𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌤𑌯𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 ।
𑌪𑍃𑌥𑌙𑍍𑌨𑌭𑌾𑌤𑌿𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌮𑌵𑌭𑌾𑌸𑌤𑍇 ॥ (323)

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍𑌮𑌤𑍋𑌯𑌂𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌕𑌃 ॥ (323½)

(பொ) ஜலத்திற்கலந்தவுப்பானது, ஜலமாத்திரமானவிருப்பையடைந்து ஜலத்திற்கன்னியமாய் விளங்காமல் ஜலமாகவேவிளங்குவதுபோல், பிர்மாகாரமானவிருத்தியானது பிர்மமாத்திரமானவிருப்பையடைந்து பிரமத்திற்கன்னியமாய் விளங்காமல் பிர்மமாகவே பிரகாசித்து திருபுடி முதலான கற்பனைகளற்றிருப்பதே நிர்விகற்பசமாதியாம்.

𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌸𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌬𑌾𑌧𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌭𑌯𑍋𑌰𑍍𑌭𑍇𑌦𑌇𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ (324)

விருத்தியினிருப்பும் விருத்தியின் நாசமுமிவ்விரண்டுகாலங்களிலும் ஞானமொன்றேயிருப்பதாயங்கீகரிக்கப்படுகிறது.

𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑍌𑌤𑍁𑌨𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ (324½)

(பொ) சமாதியிலும் சுஷுப்தியிலும் ஞானம் பார்க்கப்படுகிறது. ஜீவர்களால் அக்ஞானத்துடனனுபவிக்கப்பட்ட சுஷுப்தியவஸ்தையில் ஞானம் காணப்படவில்லை.

𑌸𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍋𑌹𑍃𑌦𑌿 ।
𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍋𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌨𑌤𑌃𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑍇 ॥ (325½)

(பொ) முமுக்ஷுக்கள் விபரீதபாவனு நிவர்த்தியின்பொருட்டு ஹிருதயத்திலெப்பொழுதும் சவிகற்பசமாதி நிர்விகற்பசமாதியிவ்விரண்டுகளையும் பழகக்கடவர்கள்.

க்ருதேஸ்மிந் விபரீதாயா பாவநாயா நிவர்த்தநம் ।
ஜ்ஞாநஸ்யாப்ரதிபந்தத்வம் ஸதாநந்தஶ்ச ஸித்யதி ॥ (326½)

(பொ) மேற்கூறியசமாதிகளின் திருடப்பழக்கத்தால் விபரீதபாவனையானது நன்றாய் நிவர்த்தியடையும். ஞானத்திற்கு பிரதிபந்தமின்மையும் சதானந்தமும் சித்திக்கும்.

(அ—கை) சவிகற்பசமாதியினுருவமான திருசிய சப்தானுவித்தசமாதிகளின் லக்ஷணங்கூறல்.

த்ருஶ்யாநுவித்த: ஶப்தாநுவித்தஶ்சேதி த்விதா புந: ।
ஸவிகல்போபி தஸ்யாஹம் லக்ஷணம் வச்மி தச்ச்ருணு (327½)

(பொ) சவிகற்பசமாதியானது திருசியானுவித்தசமாதியென்றும் சப்தானுவித்தசமாதியென்றுமிருவிதமாய்க்கூறப்படுகிறதின் லக்ஷணங்களை யான் கூறுகின்றேன். நீ கேழ்க்கக்கடவாய்.

(அ—கை) அந்தர்திருசியானுவித்தசமாதியாவது.

காமாதிப்ரத்யயைர்த்ருஶ்யை: ஸம்ஸர்கோ யத்ர த்ருஶ்யதே ।
ஸோயம் த்ருஶ்யாநுவித்த: ஸ்யாத் ஸமாதி: ஸவிகல்பக: ॥ (328½)

(பொ) எந்த பிர்மவஸ்துவில் (அத்தியாசத்தால்) காமாதித்தோற்றங்களான திருசியங்கள் விளங்குகின்றனவோ அந்த இந்த வஸ்துவே திருசியானுவித்த சவிகற்பசமாதியாம்.

காமாதீநாமஹம் ஸாக்ஷீ த்ருஶ்யாணாம் மாயயா தத: ।
இதி ஸாக்ஷிதயாத்மாநம் ஜாநந்நாத்மநி ஸாக்ஷிணம் ॥

த்ருஶ்யம் காமாதி ஸகலம் ஸ்வாத்மந்யேவ விலாபயேத் । (330)

(பொ) காமாதிகளுக்கு நான் சாக்ஷியென்றும், அவைகள் ஆத்மாவான தன்னிடத்தில் மாயையாற்கற்பிக்கப்பட்டதென்றும், அவைகளுக்கு சாக்ஷியான ஆத்மாவே தானென்றுமுணர்ந்து, காமாதிகளானசகலதிருசியத்தையும், தானன ஆத்மாவிடத்தில் லீனஞ்செய்வதேதிருசியானுவித்தசவிகற்பசமாதியாம்.

व्योमवत्पूर्णोऽस्मि निर्मलोऽस्मि सदेकरूपोऽस्मि केवलोऽस्मि । इति स्वात्मानमवेक्षमाणः प्रतीतदृश्यं प्रविलापयन् यतिः ॥ जहाति विपरीतभावं स्वाभाविकं ह्यज्ञानवशात् प्रतीतम् ॥

(பொ) விபரீதபாவனையான தேகாத்மவாசனையற்று, ஆத்மாவேதானென்று சதாபார்த்துக்கொண்டிருக்கிற விவேகியானபுருஷன் ஆகாசத்தைப்போல் நாமேபூர்ணனாயிருக்கிறோமென்றும், நின்மலனென்றும், சத்தானயேகரூபனென்றும், கேவலனென்றுமுணர்ந்து, விபரீதபாவனையானது அக்ஞானமயக்கத்தால்தோற்றப்படுகிறதென்று தள்ளி, தோன்றுகிறதிரசியத்தை பிரவிலாவனஞ்செயவதே திருசியானுவித்தசமாதியாம்.

(அ—கை) அந்தர்சப்தானுவித்தசமாதியாவது.

शुद्धोऽहं बुद्धोऽहं प्रत्यग्रूपेण नित्यसिद्धोऽहम् ।
शान्तोऽहमनन्तोऽहं सततपरानन्दसिन्धुरेवाहम् ॥ (332½)

(பொ) நானே சுத்தன் நானே புத்தன் நானே பிரத்தியக்ரூபனான நித்தியசுத்தன், நானே சாந்தன், நானே அனந்தன் இடைவிடாதபரமானந்தசிந்துவே நானாயிருக்கிறேனென்றுமெண்ணுவதே சப்தானுவித்தசமாதியாம்.

आद्योऽहमनाद्योऽहं वाङ्मनसासाध्यवस्तुमात्रोऽहम् ।
निगमवचोवेद्योऽहमनवद्याखण्डबोधरूपोऽहम् ॥ (333½)

(பொ) நானே ஆதியென்றும், நானே அனாதியென்றும், வாக்குமனசினாலறியப்படாதவஸ்துமாத்திரமே நானென்றும், நான் வேதவார்த்தையாலறியத்தகாதவனென்றும், குறைவற்றவகண்டபோதரூபனே நானென்றுமுணருவதே சப்தானுவித்தசமாதியாம்.

एवं सन्मात्रगाहिन्या वृत्त्या तन्मात्रगाहकैः ।
शब्दैः समर्पितं वस्तु भावयन्निश्चलो यतिः ॥ (334½)

(பொ) இவ்விதமான சன்மாத்திரப்பிரவாகவிருத்தியாற் சலனமற்றயதியானவன், தன்மாத்திரசொரூபத்தையளிப்பதான மேற்கூறிய நான், சுத்தன் முதலிய சப்தங்களினால் வஸ்துவை பாவனைசெய்துகொண்டிருப்பவனே சப்தானுவித்தசமாதியுடன் கூடினவனும்.

कामादिदृश्यप्रविलापपूर्वकं शुद्धोऽहमित्यादिकशब्दमिश्रः ।
दृढैकनिष्ठस्य य एष भावः स्वस्थान्तः सविकल्पः कथितः समाधिः ॥ (335½)

(பொ) முதலில் காமாதிதிருசியங்களை லீனஞ்செய்து நானே சுத்தனென்றயிவைமுதலான வாக்கியங்களுடன் நிறைந்து, திருக்வஸ்துவேதானென்ற நிஷ்டையுடன் யாவன் விளங்குகிறானோ அவனே சவிகற்பசப்தானுவித்த சாமாதியுடன் கூடினவனும்.

(அ—கை) அந்தர்நிர்விகற்பசமாதி லக்ஷணங்கூறல்.

𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌵𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿 ।
𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪 𑌉𑌦𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ (336½)

(பொ) தோன்றுகிற சகலதிருசியப்பிரபஞ்சத்திற்கும் சாக்ஷியாயிருக்கிறேமென்ற சுத்தவிருத்தியானது தன் சொரூபத்தில் திருடமான விருப்பையடைதிருப்பதே நிர்விகற்பசமாதியாம்.

𑌸𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌂 𑌯𑍋 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ।
𑌸𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌿𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 (337½)

(பொ) யாதொருபுருஷன் சவிகற்பசமாதியை வெகுகாலமிடைவிடாமற் பழகி, சத்சொரூபாகாரமாயிருக்கும்படி செய்கிறானோ அவனுக்கே நிற்விகற்பசமாதிசித்தியாம்.

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑌹𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌵𑍇𑌦𑌨𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌮𑍃𑌤𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍁𑌨𑌿𑌮𑌗𑍍𑌨𑌸𑍍𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌨𑌨𑍍𑌯𑌃 ॥ (338½)

(பொ) விவேகியானவித்வான் நானெனதென்றபாவமும்உள்வெளியென்றதோற்றமும் கிஞ்சிற்றேனுமில்லாமல் தன்னானந்தாம்ருத சமுத்திரத்தில் மூழ்கி வேறொருதோற்றமுமின்றி மௌனமாயிருக்கின்றான்.

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌯𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌧𑍌 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌤 𑌏𑌵 𑌧𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌦𑍃𑌶𑌾𑌮𑍍 ॥ (339½

(பொ) எவர்கள் இந்நிற்விகற்பமான பரப்பிர்மநிஷ்டையுடன்கூடியிருக்கிறார்களோ அவர்களே தன்னியர்கள், வெளிப்பார்வைக்கு ஜீவித்துக்கொண்டிருப்பவர்கள்போல் தோன்றினும் முக்தர்களேவொழியவேறல்லர்.

(அ—கை) சவிகற்பசமாதியில் அந்தர்திருசியானுவித்தமும் அந்தர்சப்தானுவித்தமும் அந்தர்நிர்விகற்பமும் சொல்லப்பட்டதுபோல் பகிர்திருசியானுவித்தமுதலான மூவகைசமாதியின் லக்ஷணமுறைத்தல்.

யதா ஸமாதித்ரிதயம் யத்நேந க்ரியதே ஹ்ருதி |
ததைவ பாஹ்யதேஶேபி கார்யம் த்வைதநிவ்ருத்தயே ||
தத்ப்ரகாரம் ப்ரவக்ஷ்யாமி நிராயாஸம் ஸமாஸத: | (341)

(பொ) எவர்களால் முற்கூறிய மூவகை சமாதிகளை அந்தரங்கத்திற்பழகப்பட்டதோ அதுபோல், வெளியிலும் துவைதநிவர்த்தியின்பொருட்டு மூவித சமாதிகளும் பழகவேண்டும். அவைகளின் தன்மைகளை நன்குயறியும்படியுரைக்கிறேன்.

(அ—கை) பஹிர்திருசியானுவித்தசமாதியாவது.

அதிஷ்டானம் பரம் ப்ரஹ்ம ஸச்சிதாநந்தலக்ஷணம் |
தத்ராத்யஸ்தமிதம் பாதி நாமரூபாத்மகம் ஜகத் || (342)

(பொ) அதிஷ்டான பரபிர்மமானது ஸச்சிதானந்தலக்ஷணங்களுடன் கூடியிருக்கின்றன, அதிற்கற்பிதமாக இந்த நாமரூபஜகம் விளங்குகின்றன.

ஸத்த்வம் சித்த்வம் ததாநந்தரூபம் ப்ரஹ்மணஸ்த்ரயம் |
கல்ப்யம் ஜடமேதத்ரூபம் நாமரூபமிதம் த்வயம் || (343)

(பொ) சத்துவமும், சித்துவமும், ஆனந்தத்துவமும் இம்மூன்றுகளும் பிர்மத்தின் லக்ஷணங்களாம். பிர்மவஸ்துவில் கற்பனையான நாமரூபங்களிரண்டும் ஜகத்தின் லக்ஷணங்களாம்.

ஏதாநி ஸச்சிதாநந்த நாமரூபாணி பஞ்ச ச |
ஏகீக்ருத்யோச்யதே மூடைரிதம் விஶ்வமிதி ப்ரமாத் || (344)

(பொ) ஸச்சிதானந்தங்கள் மூன்றுநாமரூபமிரண்டு இவ்வைந்துகளையுமொன்றுய்ச்சேர்த்து அக்ஞானமயக்கத்துடன்கூடின மூடர்களாலிது ஜகத்தென்று கூறப்படுகிறது.

ஶ்வேதம் ஶைத்யம் ரஸம் த்ரவ்யம் தரங்கமிதி நாம ச |
ஏகீக்ருத்ய தரங்கோயமிதி நிர்திஶ்யதே யதா ||

உதாஸீநோ நாமரூபே உபேக்ஷ்ய ப்ரஹ்மண: ஸ்தித: |
ஸ்வரூபே ஸாத்ருஹணம் ஸமாதிர்பாஹ்யத்ருஷ்டிக: || (346)

(பொ) ஜலத்தில் வெளுப்பு நிறமும் குளிர்ச்சியும் ரசமும் நிகழ்தலு மொன்ருகச்சேர்த்துத்தரங்கமென்று சொல்லுவதுபோல் (மூடர்கள் ஜகத்தென்றுகற்பிக்கின்றனர்). ஆரோபிதங்களான நாமரூபங்களைத்தள்ளி அதிஷ்டான பிர்மத்தினுடைய ஸச்சிதானந்த லக்ஷணங்களைக்கிரகிப்பதேபாகியதிருசியானுவித்தசமாதியாம்.

ஸச்சிதா³நந்த³ரூபஸ்ய ஸகாஶாத்³ப்³ரஹ்மணோ யதி: ।
நாமரூபே ப்ருத²க்க்ருத்ய ப்³ரஹ்மண்யேவ விலாபயேத் ॥ (347)

(பொ) ஞானத்துடன்கூடின யதியானவன் ஸச்சிதானந்த சுவரூபமான பிர்மத்தினின்று நாமரூபங்களைப்பிரித்து பிர்மத்தில்லீனஞ்செய்யக்கடன்.

அதி⁴ஷ்டா²நம் பரம் ப்³ரஹ்ம ஸச்சிதா³நந்த³மத்³வயம் ।
யத்ததே³வாஹமித்யேவ நிஶ்சிதாத்மா ப⁴வேத்³த்³ருட⁴ம் ॥ (348)

(பொ) அதிஷ்டானமாயும் ஸச்சிதானந்தலக்ஷணமாயும், இரண்டற்றதாயுமிருக்கிற பிர்மமானது யாதொன்றுண்டோ அதுவேநாமாயிருக்கிருேமென்ற திருடநிச்சியமே பாகியதிருசியானுவித்த சமாதியாம்.

(அ—கை) பாகியசப்தானுவித்த சமாதியாவது.

[illegible] ॥ (349)

(பொ) சப்த, ஸ்பரிச, ரூப, ரச, கந்தாதிகளான ஐவிஷயங்களும் நாமல்லவென்றும், இவைகளுக்கெல்லாம் அதிஷ்டானபூதமாயும் விசுத்தமாயும் தத்பதலக்ஷியார்த்தமாயும் ஏகமாயும் பரமாயுமிருக்கிற சத்வஸ்து யாதோ அதுவே நாணுயிருக்கிறேனென்றெண்ணுவதே பாகியசப்தானுவித்தசமாதியாம்.

[illegible] ॥ (350)

(பொ) யாதொருவிவேகியானவன் இந்த நாமரூபாத்மகமான திருசியப்பிரபஞ்சமானது கற்பனையென்றும், அவைகளுக்கதிஷ்டானமான பிர்மமேசத்தியமென்றும், அதுவே நானென்றும், போய்க்கொண்டிருந்தாலும் இருந்துகொண்டிருந்தாலும் படுத்துக்கொண்டிருந்தாலும் அதுவேநாமென்ற திருடநிச்சயத்துடன்பழகிக்கொண்டிருக்கிருனே அவனே பாகியசப்தானுவித்த சமாதியுடன்கூடியவனும்.

(அ—கை) பகிர்நிர்விகற்பசமாதியாவது.

இத்யேவம் நிர்விகாராதிஶப்தமாத்ரஸமந்விதம் |
த்யாயத: கேவலம் வஸ்து லக்ஷ்யே சித்தம் ப்ரதிஷ்டதி || (351)

(பொ) இவ்விதநிர்விகாராதிசப்தமாத்திரத்துடன் சேர்க்கப்பட்டதான பிர்மவஸ்துவைத்தியானஞ்செய்து கேவலலக்ஷியவஸ்துவில் மனதைவைத்திருப்பவனே பகிர்நிர்விகற்ப சமாதியுடன்கூடியவனும்.

ப்ரஹ்மாநந்தரஸாவேஶாதேகீபூய ததாத்மநா |
வ்ருத்தேர்யா நிஶ்சலாவஸ்தா ஸ ஸமாதிரகல்பக: || (352)

(பொ) பிர்மானந்தரசத்திணுவேசத்தால் சுத்தமானவிருத்தியானது, சிதாத்மவஸ்துவிலொன்றாய்க்கலந்து யாதொரு நிச்சலஸ்திதியையடைந்திருக்கின்றதோ அதுவேகற்பனையற்ற பகிர்நிர்விகற்பசமாதியாம்.

ஸமாதிஷட்கமேதந்நேதவ்யம் ஸததம் ப்ரயத்நத: |
விபரீதாத்மதீர்யாவந்நிஶ்ஶேஷம் ந நிவர்த்ததே || (353)

(பொ) எவ்வளவுகாலம் தேகமே தானென்ற விபரீதபாவனையை எந்த விவேகி நிச்சேஷமாய் நிவர்த்திக்கவில்லையோ அவனே அஃது நிவர்த்தியாகும்வரை மேற்கூறிய ஷட்விதசமாதிகளையிடைவிடாமற்பழகவேண்டும்.

ஸ்வரூபஸ்ஃபுரணம் யாவந்ந ப்ரஸித்யத்யநிர்மலம் |
தாவத்ஸமாதிஷட்கேந நயேத்காலம் நிரந்தரம் || (354)

(பொ) எவ்வளவுகாலம் சுவரூபஸ்பூர்த்தியானது தடையின்றி நன்முய் சித்தியையடையவில்லையோ, அவ்வளவுகாலம், மேற்கூறியஷட்சமாதிகளையிடைவிடாமற்பழகவேண்டும். மேற்கூறிய சுலோகங்கள் பகவத்பாதபூஜ்ஜியாளான சங்கரகுருவாற் செய்யப்பட்ட சர்வவேதாந்த சித்தாந்தசாரசங்கிரமென்னும் கிரந்தத்திற் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

(அ—கை) நிர்விகற்பசமாதியாவது.

த்யாத்ருத்யாநே பரித்யஜ்ய க்ரமாத்த்யேயைககோசரம் |
நிவாததீபவச்சித்தம் ஸமாதிரபிதீயதே || (355)

(பொ) தியானஞ்செய்த சுத்தஜீவனையும், தியானயோக்கியமான சுத்தவிருத்தியையும் நன்முய்த்தள்ளி, கிரமமாய் தியேயமான பிர்மவஸ்துவில் காற்றற்

றவிடத்தில் வைத்த தீபம்போற் சித்தமானது சமமாயிருப்பதே நிர்விகற்பசமாதியாம். பஞ்சதசிதத்துவவிவேகத்திற் கூறியிருக்கிறது.

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌪𑍍𑌯𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍈𑌃 [illegible] 𑌷𑌟𑍍𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌭𑌿𑌃 [illegible] ।
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦 [illegible] 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋𑌷𑌾𑌤𑍍 ॥ (356)

(பொ) ஆகையால் நீயும் மேற்கூறிய ஷட்விதசமாதிகளை சாவதானமாய் நன்ருய்ப்பழகியும், ஹிருதயக்கிரந்தியை வேறுடன் தகித்தும், இடைவிடாமல் பிர்மானந்தாமிருதசமுத்திரத்தில் மூழ்கிக்கொண்டும், விளையாடிக்கொண்டும், சந்தோஷத்துடன் கூடினவனுய் ரமிக்கக்கடவாய்.

(அ—கை) தங்களால் கூறப்பட்ட ஆறுவிதசமாதியின் லக்ஷணங்களை யான் கேட்டும், என் மனதானது திருடப்படாமலிருக்குங்காரணம்யாது? அதெவ்விதப்பழக்கத்தால் திருடப்படுமென்று வினவியசீடனைநோக்கி பகிர்முகவஷ்டாங்கயோகமானது மேற்கூறியசமாதிகளையளிக்கமாட்டாதென்றுணர்ந்து அந்தரங்கரூபமான அஷ்டாங்கயோகமே முக்கிய உபாயமென்றுகூறத்துடங்கலுற்ருர்.

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌸𑌮𑌾𑌧𑍌 𑌯𑌾 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌲𑌰𑍂𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾 ।
𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌯𑍋𑌗 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌯𑍋𑌗𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑍋𑌵𑌿𑌦𑌾𑌃 ॥ (357)

(பொ) விருத்தியானது நிச்சலமான இருப்பையடைந்து விளங்குவதுயாதொன்றுண்டோ அதுவே நிர்விகற்பசமாதியென்றும், அதுவேயோகமென்றும் யோகசாஸ்திரார்த்தமுணர்ந்த மஹான்கள் கூறுகின்றனர்.

(அ—கை) அஷ்டாங்கலெக்ஷணங்கூறல்.

𑌯𑌮𑍋𑌽𑌥 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑌨𑌂 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾 ॥
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌗𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌣𑌃 ॥ ($358\frac{1}{2}$)

(பொ) யமம், நியமம், ஆசனம், பிராணுயாமம், பிரத்தியாஹாரம், தாரணை, தியானம், சமாதியெனயிவ்வெட்டுவிதங்களே யோகத்திற்கு முக்கியசாதனமென்று ஞானயோகிகளுரைக்கின்றனர்.

(அ—கை) யமமாவது.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌸𑌂𑌯𑌮𑌃 ।
𑌯𑌮𑍋𑌽𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑌸𑌨𑍀𑌯𑍋 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃 ॥ ($359\frac{1}{2}$)

(பொ) சமஸ்தமும் பிர்மமென்ற விக்ஞானத்தாலிந்திரியக்கூட்டங்களினிக்கிரகமே யமமென்றும், இதுவே அடிக்கடி முமுக்ஷுக்களாலப்பியசிக்கத் தகுந்ததென்றும் கூறுகின்றனர்.

(அ—கை) நியமமாவது.

ஸஜாதீயப்ரவாஹஶ்ச விஜாதீயதிரஸ்க்ருதி꞉ ।
நியமோ ஹி பராநந்தோ நியமாத்க்ரியதே புதை꞉ ॥ (360½)

(பொ) விஜாதீயமான நாமரூபகற்பனைகளிழந்து சஜாதீயமான பிர்மபிரவாகத்துடன் கூடியதாயும் பிர்மானந்தவஸ்துவில் மேலான ஆனந்தத்தையடைந்து, அதில் திருடமாய் நியமமாயிருப்பதே நியமமென்றுமுரைக்கப்படுகிறது.

(அ—கை) ஆசனமாவது.

ஸுகேநைவ பவேத்யஸ்மிந்நஜஸ்ரம் ப்ரஹ்மசிந்தநம் ।
ஆஸநந்தத்விஜாநீயாந்நேதரத்ஸுகநாஶநம் ॥ (361½)

(பொ) எந்த பிர்மவஸ்துவில் இடைவிடாமல் பிர்மசிந்தையுடன்கூடி சுகமாயிருப்பது யாதோ அதுவே ஆசனமென்றறியக்கடவாய். மற்றபகிர்முகங்களாய்க்கூறிய ஸ்வஸ்திகாதியாசனங்கள் மேற்கூறிய சுகத்தை நாசஞ்செய்யுமேயொழிய வேறுப்பிரயோஜனமில்லை.

(அ—கை) பிராணுயாமமாவது.

சித்தாதிஸர்வபாவேஷு ப்ரஹ்மத்வேநைவ பாவநாத் ।
நிரோத꞉ ஸர்வவ்ருத்தீநாம் ப்ராணாயாம꞉ ஸ உச்யதே ॥ (362½)

(பொ) பிர்மபாவனையினாலேயே சகலவிஷயபாவங்களினின்று மனதுமுதலான சகலவிருத்திகளையும் நிரோதஞ்செய்வதே பிராணுயாமமென்று சொல்லப்படுகிறது.

(அ—கை) மேற்கூறியபிராணுயாமமானது ரேசகம், பூரகம், கும்பகமென மூவிதமாயிருக்குமென்பதை வெளியிடுகின்றனர்.

நிஷேதநம் ப்ரபஞ்சஸ்ய ரேசகாக்ய꞉ ஸமீரண꞉ ।
ப்ரஹ்மைவாஸ்மீதி யா வ்ருத்தி꞉ பூரகோ வாயுரீரித꞉ ॥
ததஸ்தத்வ்ருத்திநைஶ்சல்யம் கும்பக꞉ ப்ராணஸம்யம꞉ ॥ (364)

(பொ) பிரபஞ்சத்தின் நிஷேதமே ரேசகம், பிர்மமே நாமாயிருக்கிறே மென்ற விருத்தியே பூரகம், அவ்விருத்திகளின் நிச்சலபாவமே கும்பகம், இம் மூன்றுடன் கூடியதே பிராணுயாமமெனப்படும்.

ஊபஞாவிபுபா - ஊா - நா ஜ்ஞா - நாம்பு ாணவீடநம் । ($364\frac{1}{2}$)

(பொ) அறிந்த மஹான்களுக்கு இதுவே பிராணுயாமமென்றும், அறியாத அக்ஞர்களுக்கு பிராணுதிகளின் நிக்கிரகமே பிராணபீடனமென்றும் சொல்லப்படும்.

(அ—கை) பிரத்தியாஹாரமாவது.

விஷயெஷ்வாத்ததாம் த்யக்த்வா நஸஸ்ஸிதிஜ்ஜநம் ।
ப்ரத்யாஹாரஸ்ஸவிஜ்ஞெயொஹ்யஸநீயொமுமுக்ஷுபி: ॥ ($365\frac{1}{2}$)

(பொ) மனசானது விஷயத்தில் தனதென்றவபிமானத்தைவிட்டு சைதன்னிய சொருபத்தில் மூழ்கியிருப்பதே பிரத்தியாஹாரமென்றும், அதையேமுமுக்ஷுக்கள் பழகவேண்டுமென்றும் சொல்லப்படுகிறது.

(அ—கை) தாரணையாவது.

யத்ரயத்ரமநொயாதிப்ரஹ்மணஸ்தத்ரதர்ஶநாத் ।
மநஸொதாரணஞ்சைவதாரணாஸாபராமதா ॥ ($366\frac{1}{2}$)

(பொ) எவ்வெவ்விடத்தில் மனது சென்றுலும் அவ்வவ்விடத்தில் பிர்ம பார்வையுடன் கூடியிருப்பதே மேலான தாரணையெனப்படும்.

(அ—கை) தியானமாவது.

ப்ரஹ்மைவாஸ்மீதிஸத்வ்ருத்த்யாநிராலம்பதயாஸ்திதி: ।
த்யாநஸப்தேநவிக்யாதாபரமாநந்ததாயிநீ ॥ ($367\frac{1}{2}$)

(பொ) நானே பிர்மமென்ற சத்விருத்தியால் நிராலம்பமான இருப்பை அடைவதே பிர்மாணந்தத்தைக்கொடுக்கக்கூடிய தியானமென்றுசொல்லப்படும்.

(அ—கை) சமாதியாவது.

நிர்விகாரதயாவ்ருத்த்யாப்ரஹ்மாகாரதயாபுந: ।
வ்ருத்திவிஸ்மரணம்ஸம்யக்ஸமாதிர்ஜ்ஞாநஸம்ஜ்ஞக: ॥ ($368\frac{1}{2}$)

(பொ) நானே நிர்விகாரனென்ற விருத்தியாலும் நானே பிர்மாகாரனுயிருக்கிறேனென்றவப்பியாசத்தாலுமுண்டாயிருக்கிற சத்விருத்தியின் லீனமேசமாதியென்று கூறப்படும். இவ்விதம் சங்கரகுருவால் சர்வவேதாந்த சித்தாந்தசார சங்கிரகத்திலும் சூதசம்ஹிதை ஞானயோககாண்டம் 13 முதல் 20 அத்தியாயம் வரையிலும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

(அ—கை) சமாதியின் பலம் கூறல்.

𑌅𑌨𑌾𑌦𑌾𑌵𑌿𑌹𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍇𑌸𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌃𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑍋𑌟𑌯𑌃 ।
𑌅𑌨𑍇𑌨𑌵𑌿𑌲𑌯𑌂𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑍇 ॥ (369½)

(பொ) அனுதியாயிருக்கிற சம்சாரமான சஞ்சிதகர்மகோடிகள் இந்நிர்விகற்பசமாதியால் நன்றாய் நாசமடைந்து சுத்தமான தர்மமும் விருத்தியடைகின்றது.

𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑍇𑌘𑌮𑌿𑌮𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍁𑌃𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌂𑌯𑍋𑌗𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 ।
𑌵𑌰𑍍𑌷𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑌯𑌤𑍋𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌮𑍃𑌤𑌧𑌾𑌰𑌾𑌃𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌃 ॥ (370½)

(பொ) யாதொரு காரணத்தாலிந்தசமாதியானது, தர்மங்களாகிறவமிருததாரைகளை அடிக்கடி பொழிகின்றனவோ அக்காரணத்தாலிந்த சமாதியை, தர்மமேகமென்று யோகவித்தமர்கள் கூறுகின்றனர்.

𑌅𑌮𑍁𑌨𑌾𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌜𑌾𑌲𑍇𑌨𑌿𑌶𑍍𑌶𑍇𑌷𑌂𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌲𑌾𑌪𑌿𑌤𑍇 ।
𑌸𑌮𑍂𑌲𑍋𑌨𑍍𑌮𑍂𑌲𑌿𑌤𑍇𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌪𑌾𑌪𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌞𑍍𑌚𑌯𑍇॥ (371½)

(பொ) இந்நிற்விகற்பசமாதியானது வாசனைக்கூட்டங்களை நன்றாய்நிவர்த்திசெய்து தர்மத்தால் சேர்க்கப்பட்ட புண்ணியபாபமென்ற பெயருடன்கூடிய சஞ்சிதகர்மமாகியவிருக்ஷத்தைவேருடன் களைந்தெறிக்கிறவக்கினியாயிருக்கிறது

(அ—கை) பரோக்ஷாபரோக்ஷக்ஞானபலமாவது.

𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌦𑍍𑌧𑌂𑌸𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌵𑌭𑌾𑌸𑌿𑌤𑍇 ।
𑌕𑌰𑌾𑌮𑌲𑌕𑌵𑌦𑍍𑌬𑍋𑌧𑌮𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌯𑌤𑍇॥ (372½)

(பொ) முதலில் குருமுகமாய் ஷட்விதலிங்கதாத்பரியத்துடன் சிரவணம்பண்ணின சத்வஸ்துவின் வாக்கியமானது, முன்பரோக்ஷமாய்த்தோன்றி, பின்கையின் நெல்லிக்கனிபோல அபரோக்ஷக்ஞானமாய் விளங்குகின்றது.

𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂𑌶𑌾𑌬𑍍𑌦𑌂𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌂 ।
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑌂𑌪𑌾𑌪𑌂𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌂𑌦𑌹𑌤𑌿𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌵𑌤𑍍 ॥ (373½)

(பொ) அக்கினியானது சகலவஸ்துக்களையுமெரிப்பதுபோல் குருமுகமாய்க்கேட்ட பரோக்ஷபிர்மக்ஞானக்கினி புத்திபூர்வமான சகலபாபத்தையும் தகிக்கிறது.

கவரொாக்ஷா_தூவிஜ்ஞா_நம்ஶாஜூம்ெஉஶிகவ_ஞவ_ுகம் ।
ஸம்ஸாரகாரணாஜ்ஞா_ந_தமோஸஸூண்ஜஹாஷுர: ॥ (374½)

(பொ) குருமுகமாய்க்கேட்ட சாப்தவாக்கியரூபமான அபரோக்ஷாத்மக்ஞானமானது சம்சாரகாரணக்ஞானவிருளை நாசஞ்செய்கின்ற மத்தியான்னசூரியனுக்கொப்பாயிருக்கிறதென்று சூதசம்மிதையிலும் பஞ்சதசிதத்துவவிவேகத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

(அ—கை) உத்தமாதிகாரிகளுய்யும் வண்ணம் வேதாந்ததாத்பரியார்த்தங்களைக்காண்பிவித்து அஃதுணரசக்தியற்ற மந்தாதிகாரிகளுமுய்யுவண்ணமிப்பிரணவவிசாரத்தைக்கூறுகின்றனர்.

வ்ரணவம்ஸம்வ்ரவக்ஷ்யாஜிஸோாெஸ_ந_நவிஸூராக ।
வராவரவிஹாமெநவ்ரணவஸூ_ஜியாோதஃ ॥ (375½)

(பொ) பிரணவத்தின் லக்ஷணத்தையிங்கு சுருக்கியுரைக்கின்றேன் அதுபரப்பிரணவமென்றும், அபரப்பிரணவமென்றுமிருவகையாயுளது.

வர:வா_தரம்ப்ரஹ்வ்ரஜ்ஞா_நந்தாதிலக்ஷணம் ।
வ்ரகமெஷுண_நவம்யஸூா_தூரம் ப்ரஹஸூஹாவ_த: ॥ (376½)

(பொ) மாயைக்கப்புறப்பட்டதாயும் ஸச்சிதானந்தமுதலான லக்ஷணமுமுள்ள பிர்மமானது யாதொரு காரணத்தால் நன்றாய்விளங்குகிறதோ அதுவே பரப்பிரணவமென்று கூறப்படுகிறது.

கவர:வ்ரணவஸாக்ஷாஜ்ஞபர_ஞவஸ_நிோஜம: ।
வ்ரகமெஷுண_நவகவஸ்யெஹ_த_கவா_தூணவஸூர_த: ॥
வரோவ்ரணவவ்ராஷூிெஹ_த_கவா_தூணவொயவா । ॥ (378)

(பொ) நின்மலமான சப்தரூபமாய் யாதொரு வஸ்துவிளங்குகிறதோ, அதுவே அபரப்பிரணவமாம். அபரப்பிரணவவுபாசனையே பரப்பிரணவபிராப்திக்கேதுவாம்.

(அ—கை) பிர்மாவானவர் சகலேந்திரியங்களையும் நிக்கிரகஞ்செய்து, பஞ்சாக்கினிமத்தியிலிருந்து ஈசனைக்குறித்து 3-வருஷம் உக்கிரமான தபசைச்

செய்து அவ்வீசப்பிரசாதத்தால் பூமி அந்தரிக்ஷ சுவர்க்கங்களான 3-உலகங்களையும், அக்கினி வாயு சூரியனென 3 ஜோதிகளையும், ருக்கு, யஜுஸ், சாமம் 3 வேதங்களையும், சுக்கில கிருஷ்ண நீலமென்ற 3 வர்ணங்களையும், அகார உகார மகாரங்களென்ற லக்ஷணங்களையுமுண்டுபண்ணியயாவும் (ஓம்) என்ற பிரணவத்துடன் கலந்திருக்கிறதென்றதையறைகிறார்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (379)

(பொ) பஞ்சபூதமுதலான பதார்த்தங்களுக்கு இப்புவிலெந்தவஸ்து சப்தவாசகமாயிருக்கிறதோ அதுவே பிரணவமென்று கூறப்படும்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (380)

(பொ) சகலவஸ்துக்களையும் விளக்கிவைக்கிறதாயிருக்கிற இப்பிரணவமந்திரத்தை யெந்தப்பிராமணன் ஜபிக்கிறானோ அவன் சகலமந்திரத்தின் பலத்தையும் சீக்கிரத்திலடைந்தவனாவான்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (381)

(பொ) ஆகையால் சகலமான மந்திரத்தையுந்தள்ளியெப்பொழுதுமிந்த (பிரணவ) மந்திரத்தையே ஜபிப்பவன் ஷட்கர்மத்தின் பலத்தையடைவதுமன்றி அணிமாதி அஷ்டசித்திகளையுமடைகிறான்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (382)

(பொ) அப்பிரணவஜபவிசேஷத்தால் சகலபாபங்களினின்றும் விடுபட்டுசுவபாவசித்தமான மோக்ஷத்தையுமடைந்து, சகலவித்தைகளுக்கும் ஸ்தானபூதனாகி தானிச்சித்தபலத்தையுமடைவான். சூதசம்ஹிதையஞ்ஞவைபவகண்டம் 5-வது அத்தியாயத்திற்சொல்லப்படுகிறது.

(அ—கை) 6-வது அத்தியாயத்தில் கூறிய பிர்மோபதேசத்தினர்த்தம் கூறல்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (383)

[illegible]
[illegible] (384)

(பொ) காயத்திரிக்குச்சமானமாய் ஜபிக்கக்கூடியதுமிவ்வுலகில் வேறில்லை. வியாகிருதிக்குச்சமானமாய் ஹோமம் செய்யவேண்டுவதும் வேறில்லை, எந்த தேவருடைய பிரேரோபணையால் (ஓம்)மென்ற பிரணவமானது சகல புருடர்களுக்கும் பிரத்தியக்ஷமாய் சுவபாவத்தில் தானாய் விளங்குகிறதோ அதுவே நம்முடைய புத்திமுதலானவைகளையும் அந்தரியாமிசொரூபமாயிருந்தேவிக்கொண்டிருக்கிறது.

[illegible]
[illegible] (385)

(பொ) சுவாத்மபூதராயும், சகலப்பிராணிகளிலும் சிரேஷ்டராயும் அந்தணர்களால் பஜிக்கத்தகுந்தவராயும் சைதன்னியலக்ஷணராயுமிருக்கிறவரே பர்க்கரென்று கூறப்படுகிறார்.

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] (387)

(பொ) தத்சப்தவாச்சியராயும், சர்வச்ஞராயும், ஜகத்சிருஷ்டியாதிகாரணராயும், தன்மாயாசக்திவிசித்திரத்தால் சிவன் முதலான நாமங்களைவகித்தவராயும், சூரியன் முதலானதேவதைகளையுமேவுகிறவராயுமிருக்கிற பிர்மரூபமான பிரணவத்தை நாங்களுபாசிக்கிறோம்.

[illegible] (387½)

(பொ) காயத்திரியினர்த்தத்தைச்சுருக்கமாய் ஆதரவுடன் சூதசம்ஹிதை யக்ஞவைபவகண்டம் 6-வதத்தியாயத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்விதமாய் காயத்திரியினர்த்தத்தையுணர்ந்து ஜபிப்பவனே மேலான மோக்ஷகதியைப்பொருந்துவன். இதிற்கிஞ்சிற்றேனுமைய்யமில்லை.

(அ—கை) சிவலிங்கத்தின் மகிமைகூறல்.

[illegible]
[illegible] (388½)

(பொ) அறிவான சிவனே சுவயம் லிங்கமாயொருவராயிருக்கிறார். சிவனாலேயே சகலமுமடையப்படுகிறது. அவரொன்றினாலுமடையப்படமாட்டார்.

[illegible]
[illegible] ॥ (389½)

(பொ) ஹே மஹரிஷிகளே ஜடமானவஸ்து அடையப்படுமேயொழிய சைதன்னியமாயும் சுவப்பிரகாசமாயுமுள்ள சிவன் ஒன்றினாலுமடையப்படமாட்டார்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (390½)

(பொ) மஹேசுவரரையே சுவயஞ்சோதிசொரூபரென்று மஹாபதிவிருதையான வேதமானது கூறுகின்றது. அவருடையப்பிரகாசத்தால் சகலமும் விளங்குகிறதென்று கடவல்லிமுண்டகோபநிடதங்கள் கூறுகின்றன.

[illegible] ।
[illegible] ॥

(பொ) ஹே அந்தணர்களே சகலஜகத்தையும் விளக்கிவைக்கிறவராயும் சுவயம்பிரகாசராயும், தான் மாத்திரம் தனிமையாயும், சுருதியின்மஸ்தகத்திலிருப்பவராயுமிருக்கிற சிவனே லிங்கமென்று என்னுற்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையாலவரே பூஜிக்கத்தகுந்தவர்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (392½)

(பொ) ஹே முனீசுவரர்களே சிலவேதவித்துக்கள் சிவனுடைய அடையாளமே சிவலிங்கமென்று கூறுகின்றனர். சுவயம்பிரகாசரான சிவன் ஒன்றிலும் சேரமாட்டார். ஆகையால் சுவயம்பிரகாசரான சிவனே லிங்கமாம்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (393½)

(பொ) ஹே அந்தணர்களே விவேகமற்ற சித்தவிருத்தியுடன்கூடின சகலப்பிராணிகளால் சிவலிங்கமென்ற சப்தமானது கூறப்படுமேயொழிய சுவபாவ

த்தில் பிரசித்தரான சிவனெப்பொழுதுமொன்றினுலும் சம்மந்தப்படமாட்டார். ஆகையால் சிவனுடைய லிங்கமென்றவார்த்தையானதிவ்விடத்தில் சம்மந்தப்படாதன்றே. சூதசம்ஹிதை யக்ஞவைபவகண்டம் 28-வதத்தியாயத்திற் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

(அ—கை) பஸ்மமென்றும் மஹாபஸ்பமென்றும் கூறுகிற அர்த்தத்தை வெளியிடுகின்றனர்.

[illegible] ॥ (394½)

(பொ) மஹாமாயையைவிளக்கிவைக்கிற மஹாதேவரேமஹாபஸ்மமென்றும் சகலபாபங்களையும் நாசம்பண்ணுவதால் பஸ்மாவென்றும், யதார்த்தக்ஞானத்தை விளக்கிவைப்பதால் மஹாபஸ்மாவென்றுங்கூறப்படுகிறது.

[illegible] ॥ (395½)

(பொ) சம்சயத்துடன்கூடினமுனிவர்களே வேதத்தினுத்பவமானவித்தையேசாக்ஷாத்மஹாபஸ்மாவென்றும் மற்றவைகள் அவித்தையின்பலமென்றும், சத்தியமாய்க்கூறுகின்றேன்.

[illegible] ॥ (396½)

(பொ) யாதொருபுருஷனுக்கு இந்தமஹாபஸ்மாவானது ஆத்மசொரூபமாய் சுவபாவத்தில் விளங்குகிறதோ அப்புருஷனுக்கு பாஹியவிபூதியின் தாரணங்களாலும், ஜடைமுதலானது வளர்ப்பதாலும், மரவுரியணிவதினுலுமெவ்விதப்பிரயோசனமுமில்லை.

[illegible] ॥ (397½)

(பொ) ஹே முனிபுங்கவர்களே யாதொருமஹானுக்கு மஹாவிபூதியானது ஆத்மசொரூபமாய் பிரகாசிக்கிறதோ அவனுக்கு வர்ணசிரமாதிதர்மங்களின் காரியத்தினுலொருபயனுமில்லை.

[illegible] ॥ (398½)

(பொ) எந்த ஞானிக்கு சாக்ஷிசொரூபமாக சுவயம்பிரகாசமான மஹாவிபூதியானது விளங்குகிறதோ அவனுக்கு வேதமோதுவதாலும், சுருதிஸ்மிருதி புராணங்களின் படனங்களினாலும் யாதொருபயனுமில்லை.

யஸ்ய ஸ்வஸ்வரூபேண விபாதி வரயோகிந: ।
ந தஸ்ய தபஸா கார்யம் ந தாநேந நவேஜ்யயா ॥ (399½)

(பொ) யாதொருபரயோகிக்கு மஹாவிபூதியானது தன் சொரூபமாய்ப் பார்க்கப்படுகிறதோ அவனுக்கு தபசுசெய்வதினாலும் தானங்கொடுப்பதினாலும் யாகம் நடத்துவதினாலுமெப்பயனுமில்லை.

ப்ரஹ்மவிஜ்ஞாநநிஷ்டஸ்ய நகர்தவ்யம் க்வசந । (400)

(பொ) மேற்கூறியபஸ்மத்தினுண்மையையறிந்து விக்ஞானநிஷ்டனாயிருப்பவனுக்கு இப்புவியிலொருவிதகிருத்தியமும் செய்யவேண்டுவதில்லை.

(ப—ம்) தேகாத்மவாசனையுடன்கூடியிருக்கிற மகாமூடர்களுக்கு நாமரூபாகாரமானலிங்கார்ச்சனையும், கோமயத்தினாலுண்டுபண்ணப்பட்ட பஸ்மாவும் அருகமேவொழிய ஆத்மக்ஞானபரிதனான ஜீவன்முக்தனுக்கு தன் சுவரூபானுசந்தானமே லிங்கமாயும், பஸ்மாவாயுமிருக்கும்போது வெளிவியாபாரத்துடன்கூடினமேற்கூறியவைகள் சாக்ஷாத்ஞானமாகமாட்டாது. ஆகையால் ஜாபாலோபநிஷத்து, காலாக்கினிருத்திரோபநிஷத்து முதலான சுருதிகளிற்கூறியிருக்கிற பஸ்மலிங்கார்ச்சனையானது நிஷ்காமியமாய்ச்செய்பவர்களுக்குமோக்ஷசாதனஹேதுவாகுமேவன்றி சாக்ஷாத்மோக்ஷத்தையளியாவாம். என சூதசம்ஹிதை யக்ஞவைபவகண்டம் 30-வதத்தியாயத்திற்கூறுகிறது.

(அ—கை) சம்சாரசமுத்திரத்தில் மூழ்கியிருக்கிற புருஷர்களின் சுவபாவத்தையும், அச்சம்சாரத்தில் மூழ்கும்படி செய்துவைத்த மஹாமாயையின் வலிமையையும், அதை நிவர்த்தித்திருக்கிற மஹான்களின் பெருமையையும் திரும்பவும் கூறுகிறார்.

ஸம்ஸாரார்ணவமக்நாநாமஜ்ஞாநாமவிவேகிநாம் ।
ஜடமதீநாம் கதிஸ்ஸாக்ஷாத்ஜ்ஞாநமேவ ஹி கேவலம் ॥ (401)

(பொ) பிரவிக்கடலில் மூழ்கிக்கரையேரமார்க்கமறியா அவிவேகிகளான பிராணிகளுக்கு தனிமையான ஞானமே முக்கியநற்கதியாயிருக்கிறது.

ஸம்ஸாரதப்தசித்தாநாம் தத்த்வஜ்ஞாநாத்ருதாம்ஹஸா ।
தாபஶாந்திர்பவேந்நித்யம் ஸத்யமேவ நஸம்ஶய: ॥ (402)

(பொ) சம்சாரதுக்கத்தால் தாபமடைந்திருக்கிறவர்களுக்கு ஆத்மக்ஞானாமிருதமான ஜலத்தால் தாபசாந்தியுண்டாகவேண்டுமேயொழிய வேறொன்றினாலுமுண்டாகாவென்றுண்மையாய்ச்சொல்லுகிறேன்.

த்வைதவிஜ்ஞாநஸாத்யாம் முக்திம் வாஞ்சந்தியே நரா: ।
தே மஹாமோஹஸம்ஸாரஸர்பதஷ்டா நஸம்ஶய: ॥ (403)

(பொ) துவைதக்ஞானத்துடன்கூடி எப்புருடர்கள் முக்தியைவிரும்புகின்றார்களோ அவர்கள் மகாமோகசம்சாரமாகிற அரவாற்கடியுண்டவர்களென்பதிற் சிறிதுமைய்யமில்லை.

ஏகமேவாத்விதீயம் ஸதித்யாஹ ஶ்ருதிராதராத்
மாயாமாத்ரமிதம் த்வைதமிதிவாஹபராஶ்ருதி: ॥ (404)

(பொ) ஸ்வகதஸஜாதீயவிஜாதீயபேதமற்ற ஏகமேவாத்துவிதீயமானசத்வஸ்துமாத்திரமுளதென்று வெகாதரவுடன்சாந்தோக்கியோபநிடதமரைகின்றது. துவைதம் மாயாமாத்திரமென்று முக்திகோபநிடதமுரைக்கின்றது.

ஏகத்வம்பஶ்யதோமோஹ: க: ஶோக இதிவாஹ ஹி ।
த்விதீயாத்வைபயம் நால்பே ஸுகம் வித்யாதிவாஹ ஹி ॥ (405)

(பொ) ஏகமானவஸ்துவே தானென்று பார்ப்பவனுக்கு மோகமேது துக்கமேதென்று கடவல்லியபநிஷத்துரைக்கின்றது. தன்னாத்மவஸ்துவைத்தவிர துவைதமிருப்பதாய்ப்பார்ப்பவனுக்குப்பயமுண்டென்றும், அற்பவிஷயத்தில் சுகமில்லையென்றும், ஆத்மவஸ்துவே மேலானசுகமென்றும் சாந்தோக்கியோபநிஷத் 7-வதத்தியாயத்தில் சநத்குமாரர் நாரதருக்குகருளியிருக்கிறார்.

அத: ஶ்ருத்யா ச தர்கேண ப்ரஹ்மைகத்வம் ஸுநிஶ்சிதம் । (405½)

(பொ) ஆகையால்வேதப்பிரமாணத்தாலும், ஆசானுரைத்தயுக்தியாலும் பிர்மவஸ்து ஒன்றேயென்று நன்றாய் நிச்சயஞ்செய்யவேண்டும்.

ஸ்வப்நவதேகத்வம் மஹாவாக்யாத்விஜாநந்தியே ஜநா: ।
தே முக்தா ஹி ஸம்ஸாராத்யதா ஸ்வப்நப்ரபோதநாத் ॥ (406½)

(பொ) சொப்பனத்திலிருந்துவிழித்தவன் தன்னை ஏகமாய்க்காண்பதுபோல் எப்புருடர்கள் மஹாவாக்கியவிசாரத்தால்வஸ்துவொன்றெனவுணர்ந்திருக்கின்றனரோ அவர்களே சம்சாரபந்தத்தினின்று விடுபட்டவர்கள்.

𑌭𑍇𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑍇 𑌨𑌰𑌾𑌃 ।
𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍋𑌹𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍇 𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥ (407½)

(பொ) பேதப்பார்வையுடன்கூடி யெந்தப்புருஷர்கள் முக்தியைவிரும்புகிறார்களோ அவர்கள் மஹாமோகமாகிற சம்சாரத்தில் வீழ்ந்தவர்களென்பதிற்சந்தேகமில்லை. யக்ஞவைபவகண்டம் 10-வதத்தியாயத்திற் கூறப்படுகிறது.

(அ—கை) சம்சாரத்தின் வலிமையும் அதினிவர்த்திரூபமான ஞானத்தின்பெருமையும், அந்த ஞானத்துடன்கூடின மகான்களின் சொரூபங்களையும் அவர்களின் பூஜையின் மகிமையுங்கூறுகின்றார்.

𑌅𑌹𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
[illegible]𑌜𑍍𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍇𑌸𑌦𑌾𑌸𑌾𑌰𑍇 𑌨𑌰𑌾𑌧𑌮𑌾𑌃 ॥ (408½)

(பொ) ஞானமாகிற அமிருதபானத்தையிழந்து மாயையினால் மோகத்தையடைந்தவர்களான மனிதாதமர்கள் சாரமற்றவிச்சம்சாரத்தில் சாரமென்றெண்ணி சதாமூழ்குகிறார்களன்றோ, அஃதுவெகு ஆச்சர்யம்.

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌮𑍃𑌤𑌰𑌸𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌕𑍃𑌦𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌪𑌰𑌿𑌧𑌾𑌵𑌤𑌿 ॥ (409½)

(பொ) ஞானமிருதரசத்தை எவர்கள் ஒருதடவை பானம்பண்ணியிருக்கிறார்களோ அவர்கள் சகலவிஷயவியாபாரங்களையும்விட்டு ஞானமிருதத்திலேயே மூழ்கிக்கொண்டிருப்பார்களன்றோ.

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌮𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌹𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌯𑌾 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌨 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ (410½)

(பொ) வேதாந்தவிசாரணையாலுண்டானவபரோக்ஷக்ஞானமே மேலான ஞானமாம். அஃதறியாமையே அக்ஞானமாம். ஹே பிரகஸ்பதே ஞானத்தின் மகிமையையென்னாலுரைப்பதற்குமுடியாதன்றோ, அஃதாச்சரியமல்லவா

𑌯𑌥𑌾𑌲𑍍𑌪𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌰𑌵𑌿𑌰𑍍𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌧𑌤𑌮𑌸𑌂 𑌤𑌮𑌃 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌲𑍍𑌪𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌪𑍋𑌹𑌤𑌿 ॥ (411½)

(பொ) அற்பமாயுள்ள சூரியப்பிரகாசமானது மகத்தானவிருளைப்போக்குவதுபோல் ஞானப்பியாசமற்பமாயினும் மகத்தானபாபங்களைப்போக்குவதில்லையமில்லை.

𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍁𑌷𑍍𑌕𑌮𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌹𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌥𑌾 𑌶𑍁𑌭𑌾𑌶𑍁𑌭𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌹𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥ (412½)

(பொ) மகத்தான ஜுவாலையுடன்கூடின அக்னியானது உலர்ந்ததாயும் ஈரமாயுமிருக்கிற விரகுகளையெவ்வாறு தகிக்கிறதோ அவ்வாறு ஞானக்கினியானது புண்ணியபாபகர்மங்களாகிற கட்டைகளை க்ஷணத்தில் தகிக்கிறது.

𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌬𑌲𑍋𑌪𑍇𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 𑌨 𑌦𑌂𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
[illegible] ॥ (413½)

(பொ) மந்திரபலத்துடன்கூடின மந்திரவாதி சர்ப்பங்களுடன் விளையாடினாலும் அச்சர்ப்பங்களாலெப்படி கடிபடமாட்டானோ அப்படி இந்திரியங்களாகிற பாம்புகளுடன்கூடி விளையாடிக்கொண்டிருக்கிற ஞானி விஷயங்களாகிறவிஷத்தாற் பீடிக்கப்படமாட்டான்.

𑌅𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌹𑌮𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌹𑌮𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌸𑌦𑌾 𑌮𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 ॥ (414½)

𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃 [illegible] 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌯𑌃 ।
𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨 𑌸 𑌪𑌾𑌪𑍇𑌨 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌵𑌾𑌮𑍍𑌭𑌸𑌾 ॥ (415½)

(பொ) நான் அகர்த்தாவென்றும், நான் அபோக்தாவென்றும், நான் அசங்கனென்றும், நானே பரமேசுவரனென்றும், நம்முடையசந்நிதானமகிமையாற்சகலேந்திரியங்களும் சேஷ்டிக்கின்றனவென்றிவ்விதம் அபரோக்ஷக்ஞானம் நிறைந்தயாதொருமகான் விஷயசங்கத்தைவிட்டு மூடர்கள்நிமித்தமாய்க்கிரியைசெய்தாலும், அத்தியாசமின்றி தாமரையிலைத்தண்ணீர்போற் புண்ணியபாபங்களிற் சம்மந்தப்படான்.

𑌯𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 [illegible] ।
𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌰𑌕𑍇 𑌘𑍋𑌰𑍇 [illegible] ॥ (416½)

(பொ) ஞானியாகிய மகாத்மாவை, எந்தமனுடப்பதர்கள் துவேஷிக்கின்றார்களோ அவர்கள் குரூரமான நரகத்திற்றனிமையாய்க்கற்பகோடிகாலம் வாசஞ்செய்துகொண்டிருப்பார்கள்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (417½)

(பொ) துர்நடத்தையுடையவனுயும், நன்நடத்தையுடையவனுயும், மூர்க்கனுயும், பண்டிதனுயுமிருந்தும் ஞானப்பியாசபரனுயிருப்பவனே பெரியோர்களால் பூஜிக்கப்படுவானேயானுல், ஞானவானுன புருஷன் பூஜிக்கப்படுவானுயில்லையாவென்பதைக்கேழ்க்கத்தேவையில்லை.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (418½)

(பொ) விஷயத்தில் நிராசையுடையவனுயும், மனனசீலனுயும், உபசாந்தனுயும், சத்துருமித்துருவென்றபாவமற்றவனுயும், சகலமானவஸ்துக்களிலும் சமபுத்தியுடையவனுயுமிருக்கிற ஞானியின் பாததூளானது என்னைபரிசுத்தஞ்செய்யுமென்று ஹே பிரகஸ்பதே நானவர்களைப்பின்துயர்ந்து சென்றுகொண்டிருக்கிறேன். பாகவதம் 11மத்தியாயத்திலும் கிருஷ்ணன் உத்தவருக்கு கூறியிருக்கிறுர்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (419½)

(பொ) ஹே முநிசிரேஷ்டரே உலகில் சகலப்பிரஜைகளாலும் அரசனெவ்வாறு பூஜிக்கப்படுகிறுனே அவ்வாறு ஞாநியும் முனிவர்களாலும் தேவதைகளாலுமெப்பொழுதும் பூஜிக்கப்படுவன்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (420½)

(பொ) நல்லவிரதத்துடன் கூடியபிரகஸ்பதே, எவனுடையவீட்டையாவது உத்தேசித்து ஞானியானவன், போவானேயானுல் அவனுடையபிதிருக்கள் மேலானகதியையடைந்துவிட்டோமென்று கூத்தாடுகின்றனர்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (421½)

(பொ) எப்புருடனுக்கு சொரூபானுபூதிவரையில் திருடமானபுத்திபிரவர்த்தித்திருக்கிறதோ அம்மஹானுபாவன் பார்வைக்குப்பாத்திரனுகிற சகலப்பிராணிகளும் சர்வபாபங்களினின்றும் விடுபடுவார்கள்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (422½)

(பொ) எந்த மஹாத்மாவானவன் கரையற்ற ஸச்சிதானந்தமாகிய சமுத்திரத்தில் மூழ்கியமனதுடன்கூடி சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கிறானோ அம்மஹானுடைய குலமேபரிசுத்தம். அவனைப்பெற்றதாயே செய்யவேண்டுவதான சகலகாரியங்களுஞ்செய்துமுடித்தவளாம். அம்மஹானை வகித்துக்கொண்டிருக்கிறபூமியே புண்ணியவதியாம்.

உஹா தமொாஜ்ஞா நவ தஃவ்யூஉஶ ூநா தூ-ரெஶ்ஹுாகூம்ஸஷி திவ்யாதி ।
விஹாயஸம்ஸாரஉமொஹாஉயள நராஃரஉஷி தம்வாவஸவாஉமொஹாஉ-மெந ॥

(பொ) ஹே பிரகஸ்பதே? ஞானவானுன மகாத்மாவின் தரிசனத்தால் சீக்கிரத்திலிந்திரபதவியையடைவானென்பதிலையமில்லை. இவ்விதமளிக்குமகான்களைவிட்டு, முற்செய்தபாபத்தால் சம்சாரசிந்துவில் அவிவேகிகளான மூடர்கள் ரமித்துக்கொண்டிருக்கிறார்களன்றோ. அதுமிகவும் ஆச்சரியமல்லவா!

உஹா நியிம்வ்யாவ்யவிஹாய தம்வஜயாவிவெஷ மெதமொஉாஹஸமெநஸாஉகஃ ।
யயா தயாஜ்ஞா நிநீஶ்ஹுமெரஶ்ஹுரம்விஹாயமொஉாமெஹநவஉஷிஉாநவாஃ (424½)

(பொ) பெரிதானபுதயலையடைந்தபாலன், அப்புதயலின் சொரூபந்தெரியாதமயக்கத்தினலதைவிட்டு வீணுய் விளையாட்டால் காலங்கழிப்பதுபோல், ஈசனுக்குமீசனுன ஞானியைவிட்டு மோகபலத்தாலிச்சீவர்கள் உலகிற்சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்களன்றோ.

சுமெஹாஉஹாஷம்வரஉாயூஉஶிூநம்விஹாயஉாயாவஶிமொஉாஷிதாஜநாஃ ।
விஹாயமொமெகவிவஉஷிமெதஉ-மெநவிஷம்விஸமெஜ்யவஉஹாஉ்ஜதம்விநா ॥

(பொ) அறியாதவர்கள் மேலான அமிருதத்தையிழந்து விஷத்தைப்பானம்பண்ணிக்கொண்டிருப்பதுபோல், மாயையால் மோகத்தையடைந்த ஜனங்கள் பரமார்த்தரிசியான மகான்களாகிய அமிருதத்தையிழந்து, இவ்வுலகில் விஷயாசையுடன் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அஃதாச்சரியமன்றோ.

யஸ்யமெஹவெவஉாஹகியூயாமெஹவெதயாமு-ரள ।
தமெஸ்யமெதகயிதாஹ்யஉாஃவ்யகாஶமெஷநஸம்ஶயஃ ॥ (426½)

(பொ) எப்புருஷன் என்னிடத்திலும் தேவியிடத்திலும் எவ்வாறு பக்தி செய்கின்றானோ அவ்வாறு தன்னுசானிடத்தில் பக்திவைத்த முமுக்ஷுவுக்கு கூறிய அர்த்தங்களும் கூறாத அர்த்தங்களும் விளங்குமென்பதிலையமில்லை. சூதசம்ஹிதை ஞானயோககண்டம்16-வதத்தியாயத்தில் பிரகஸ்பதிக்கு ஈசனருளியிருக்கின்றார். சுவேதாஸ்வதர உபநிஷத்து 6-வது அத்தியாயம் 23-வது வாக்கியத்திலும் இவ்வாறு கூறியிருக்கிறது.

[illegible]
[illegible] ॥ (427½)

(பொ) தினந்தோறும் வேதாந்தமஹாவாக்கியார்த்தஞானமுணர்ந்து உபதேசிக்குமாசாரினை, யாவன் பூஜிக்கவில்லையோ அவனேபாஷண்டன். பிர்மகீதை 2-அ-52.

[illegible]
[illegible] ॥ (428½)

(பொ) யாவன் தன்குருவினுபதேசத்தால் ஆத்மசொரூபமேதானென் றுணர்ந்திருக்கின்றனோ அம்மஹான் புண்ணியபாபங்களொன்றினாலும் ஒருக்காலும் பீதியையடையமாட்டான். 3—அ—69.

[illegible]
[illegible] ॥ (429½)

(பொ) ஆதிகுருவான தெக்ஷிணாமூர்த்தியின் பிர்மாத்மஞானகானமானது லோகானுக்கிரகநிமித்தமாயேற்பட்டிருப்பதுபோல், இம்மஹானின் ஞானகானமானது உலகத்திற்கனுக்கிரககரமாகவேயிருக்கிறது. 3—அ—109.

[illegible]
[illegible] ॥

(பொ) ஆகையால் தன் சம்சாரத்தை நன்றாய் நாசஞ்செய்யக்கூடியதான ஞானத்தை, சுருதிப்பிரமாணத்தாலும் யுக்தியாலும் சுவானுபவத்தாலும் நன்றாயடைந்து, முற்கூறியஞானகானத்தையெப்பொழுதுஞ்செய்துகொண்டு இவ்வுலகிற்சஞ்சரிக்கக்கடவாய். 3—அ—116.

[illegible]
[illegible] ॥ (431½)

(பொ) இந்த அர்த்தமானது எம்மஹானுக்கு சுவயமாய் விளங்குகிறதோ அம்மஹானுக்கு பிராமணாதிவர்ணங்களும் பிர்மசரியாதி ஆசிரமங்களும் முற்றுமில்லை.

[illegible]
[illegible] ॥ (432½)

(பொ) இந்த வேதார்த்தமானது எம்மஹானுக்கு சுவபாவத்தில் பிரகாசிக்கிறதோ அவனுக்கு தர்மாதர்மங்களும் விதிநிஷேதங்களும் கிடையாது.

யதேதம் மஹார்த்தம் ய: ப்ராப்தவாந் ஶம்போ: ப்ரஸாதத: ।
ஸ ஶம்புரேவ நைவாந்ய இதி மே நிஶ்சிதா மதி: ॥ ($433\frac{1}{2}$)

(பொ) மஹத்தாயிருக்கிற இந்த அர்த்தத்தை ஈசனருளினல் யாவனுணர்ந்திருக்கின்றானே அம்மஹானவ்வீசனே தவிர வேறல்லவென்பது என்னுடைய நிச்சயம்.

யதேதம் மஹார்த்தம் ய: ப்ராப்தவாந் ஶம்போ: ப்ரஸாதத: ।
தஸ்யாஹம் வைபவம் வக்தும் ந ஶக்தஸ்த்ரிஸத்யகம் ॥ ($434\frac{1}{2}$)

(பொ) இந்த மேலான அர்த்தமானது தேவனருளால் யாவனடைந்திருக்கின்றானே அம்மஹானின் வைபத்தை என்னுற்சொல்லமுடியாதென்று யான் சத்தியமாயுரைக்கின்றேன். 4—அ—37—40.

(அ—கை) இம்மானுடவுடலில் ஞானத்தை அடையாவிடில் மேலானகெடுதிவருமென்றும், அடைந்தவனுக்கு மேலானசுகமுண்டென்றும் கூறுகிறார்

இஹ சேதவேதீதத ஸத்யமஸ்தி ந சேதிஹாவேதீந்மஹதீ விநஷ்டி: ॥ (435)

(பொ) இம்மானுடதேகத்தில் புத்திசாக்ஷியான தானென அறிவை இப்பொழுதே உணர்ந்தார்களேயானல் அழியாத பிர்மத்தையடைவார்கள். அங்ஙனமறியாதவர்கள் ஜனனமரணபரம்பரையாகியமேலானகெடுதியையடைவார்களென்று (கேனோபநிடதம் 2-ம் கண்டம் 4-வது வாக்கியம் கூறுகிறது.

(அ-கை) கேனோபநிடதத்தினர்த்தத்தையே தன்னை சரணகதிவந்தடைந்த இமையோர்களைக்குறித்து அச்சுருதியினுபபிர்மணரூபமாய் பிர்மதேவர் கூறுகிறார்.

ஶரீரே ஹி யதி ஜ்ஞாத: பூர்வோக்தார்தோ மஹாநயம் ।
ஸ ஸாக்ஷாத்க்ருத்ய சைவ தம் நிர்வாணம் யாதி மாநவ: ॥ (436)

(பொ) இம்மனிதவுடலில் வசித்துக்கொண்டிருக்குப்போதே மேற்கூறிய மேலான இந்த அர்த்தத்தை யாவனறிந்திருக்கிறானே அம்மானவனே அழியாததாயும் இரண்டற்றதாயுமிருக்கிற நிர்வாணபதவியையடைவன்.

ஶரீரே ஹ்யவிஜ்ஞாத: பூர்வோக்தோ'யம் மஹாந்யதி ।
விநஷ்டிரேவ மஹதீ தஸ்ய நாஸ்தி பரா கதி: ॥ (437)

(பொ) முன்னுரைத்த மகிமைபொருந்திய இவ்வர்த்தத்தை ஒருவனிச் சன்மத்திலுணராவிடின் அவனுக்கு மேலானகெடுதியுறுமென்றும், நற்கதியின் றென்றும் கூறினர்.

ஸ்வஸ்மின்பரஸ்மிந்நபி மக்ஷரம் பிநஸ்தம் ஸத்வம் ।
ஸமீக்ஷந்தே மஹாத்மா புநர்ஜாயந்தே ஸதஸ்ரம் ॥ (438)

(பொ) தன்னுடலிலும் அன்னியர்களின் சரீரத்திலும் விளங்குகின்ற சத்வஸ்து ஒன்றேயென்று திருடமாக நிச்சயஞ்செய்திருக்கிற தீரர்கள் திரும்பவும் பிறவாரென்றும், மேலான அமிருதத்தைப்பொருந்தினவர்களென்றும் கூறப்படுவார்கள்.

பத்தோ முக்தோ ஜ்ஞானி அஜ்ஞான இதி கல்ப்யதே ।
ஸ்வப்னவத் விபாதி ஏக ஏவ ஸ்வயம் ॥ (439)

(பொ) சொப்பனத்தில் தானொருவனயிருந்தும் நானவிதத்தோற்றங்களாய்க்காணப்பட்டு விழித்தவுடன் தானொருவனுய் விளங்குவதுபோல், அக்ஞானதிசையில் பெத்தனென்றும் ஞானதிசையில் முக்தனென்றும் வித்துவானென்றும் அக்ஞானியென்றும் இவைமுதலான கற்பனைகளாற்பார்க்கப்பட்டாலும் தானொருவனகவே பிரகாசிப்பான். 4—அ—44—47.

வ்யாஸாதேஸ்தி கீடோ வா மநுஷ்யோ வா ।
தேவோ வா நரோ வா விமுச்யதே ஜ்ஞாநம் ॥ (440)

(பொ) குருகிருபைக்குப்பாத்திரபூதனை மனுடனானும் புழுவாயிருந்தாலும் விட்டில் பூச்சியானாலும் அல்லது (குரங்கானாலும்) தேவனானாலும் அரக்கராயினும்உத்தமமானபிர்மக்ஞானத்தையடைவார்கள். 4—அ—78.

ஸர்வஸாக்ஷிணம் ஆத்மாநம் விதித்வா ஸகலம் ஜகத் ।
ஸாக்ஷிமாத்ரதயா நித்யம் ய: பஶ்யதி ஸ பஶ்யதி ॥ (441)

(பொ) சர்வசாக்ஷியான தன்னையறிந்து சகலஜகத்தையும் சாக்ஷிமாத்திரமாய் யாவன் பார்த்திருக்கின்றானே அவனே பார்த்தவனும்.

யஸ்மாத் விஜ்ஞாநநிஷ்டாகாஷ்டா ஸம்ப்ராப்தா ।
ஶிவாத்மதயா ஸ்ரஷ்டா ஸ்ரஷ்டா வா தேஹவேதஸ: ॥ (442)

(பொ) பரமாத்துவைதவிக்ஞானநிஷ்டையின் முடிவானது வெகுதுர்லப மன்றோ, அவ்வஸ்துவைக்காட்டிலும் வேறொன்றிருப்பதாய் மயக்கத்தாலெவனெண்ணுகிறானோ அவனே பசுவாம்.

பரமாத்³வைதவிஜ்ஞாநீ ஸ்வயஞ்ச பரதே³வதா ।
தஸ்யைவ பரமா முக்திர்நாஸ்தி ஸம்ஶயகாரணம் ॥ (443)

(பொ) மேலான அத்துவைதவிக்ஞானியே பரதெய்வமாம். அவனுக்கே சிரேஷ்டமான முக்திசித்திக்குமென்பதிலேயமில்லை. 4—அ—135—137.

பரமாத்³வைதவிஜ்ஞாநீ ஆராத்⁴யஸ்ஸர்வதே³வதை꞉ ।
நாராயணேந ருத்³ரேண ஸதா³ தே³வைர்விஶேஷத꞉ ॥ (444)

(பொ) பரமமான அத்துவைதவிக்ஞானியானவன் என்றும் நாராயணனும் ருத்திரனும் சகலமானதேவர்களாலும் எப்பொழுதும் ஆராதிக்கத் தகுந்தவன்.

பரமாத்³வைதவிஜ்ஞாநீ யத்ர யத்ர வஸேத்ததா³ ।
தத்ர ஸந்நிஹிதா முக்திர்நாத்ர கார்யா விசாரணா ॥ (445)

(பொ) பரமாத்துவைதவிஞ்ஞானியானவன் எங்கெங்குவசிக்கின்றானோ அங்கங்கு முக்தியானது தடையன்றிகிடைக்குமென்பதை விசாரிக்கத்தேவையில்லை.

பரமாத்³வைதவிஜ்ஞாநநிஷ்ட²ஸ்ய பரயோகி³ந꞉ ।
ஶுஶ்ரூஷா க்ரியதே யேந தத்பாதௌ³ ஶிரஸி ஸ்வகே ॥ (446)

(பொ) பரமாத்துவைத விக்ஞானநிஷ்டையுடன்கூடிய பரயோகிக்கு யாவன் சிசிருஷைசெய்கின்றானோ அவன் பாதங்களிரண்டையும் யான் சிரசில்வகிக்கின்றேன்.

பரமாத்³வைதவிஜ்ஞாநநிஷ்ட²ஸ்ய பரயோகி³ந꞉ ।
ஸமே தே³வாந்ந பஶ்யாமி ந ஹரிம் ந மஹேஶ்வரம் ॥ (447)

(பொ) மேலான அத்துவைதவிக்ஞானநிஷ்டனான பரயோகிக்கு சமமாக தேவர்களையும் மாலையும் ஈசனையும் யான் பார்க்கின்றிலேன்.

பரமாத்³வைதநிஷ்டா²ய பராய பரயோகி³நே ।
ஶரீரேந்த்³ரியப்ராணபு³த்³த்⁴யாத்³யஸாக்ஷிணே ॥ (448)

(பொ) பரமாத்துவைதவிக்ஞானநிஷ்டனான பரயோகிக்கு சிரத்தையுடன் உடல் பொருள் ஆவி இம்மூன்றுகளையும் சீடன் நன்றாய்க்கொடுக்கக்கடவன்

பரமாத்வைதவிஜ்ஞாநநிஷ்டஸ்ய பரயோகிந: ।
ஶுஶ்ரூஷா ஸர்வவித்யாயா: ஸாதநம் ஹி ந ஸம்ஶய: ॥ (449)

(பொ) பரமாத்துவைதவிக்ஞானநிஷ்டனான பரயோகியினுடையசிசிருஷையே பிர்மக்ஞானத்திற்கு முக்கியசாதனமென்பதிலற்பமேனுமய்யமில்லை. 4—அ—143—148.

பரமாத்வைதவிஜ்ஞாநம் ஸம்ஸாரபயாபஹம் ।
யதா நக்தஞ்சராஶ்ஸூர்யப்ரகாஶோ நைவ பாஸதே ॥ (450)

(பொ) மேலான அத்துவைதவிக்ஞானமே பவபயத்தைப்போக்கடிக்கிறதாயிருக்கிறது. கோட்டான்களுக்கு சூரியப்பிரகாசமானது விளங்காததுபோல் மூடர்களுக்கு அவ்விக்ஞானப்பிரகாசமானது விளங்காது. 5—அ—124

(அ—கை) உலகில் அனேகர்கள் தன் தன்னபிமதமான தெய்வங்களை பூஜித்து பலனடையவேண்டுமென்றெண்ணியுபாசிப்பதற்கு சுருதியிலொருவிதமான ஆதாரவுமில்லை. சுருதியில் கூறியிருப்பது யாதெனில் மகான்களையுபாசிப்பதே சமஸ்தகாமங்களையுமடைய யோக்கியமென்று முண்டகோபநிஷத் 3-முண்டகம் பிரதமகண்டம் 10-வது வாக்கியம் கூறியதையிங்குரைக்கிறார்.

யம் யம் லோகம் மநஸா ஸம்விபாதி விஶுத்தஸத்த்வ: காமயதே யாம்ஶ்ச காமாந் ।
தம் தம் லோகம் ஜயதே தாம்ஶ்ச காமாம்ஸ்தஸ்மாதாத்மஜ்ஞம் ஹ்யர்சயேத்பூதிகாம: ॥

(பொ) சுத்த மனதுடைய புருஷன் எந்தெந்த லோகங்களையும் அந்தந்தலோகங்களிலிருக்கிற காமங்களையும் மனதிலெண்ணி ஆத்மஞானியைப்பூஜை செய்வனேயானால் அந்தந்தலோகங்களையும் அந்தந்தபலங்களையுமடைகிறான்.

(அ—கை) மேற்கூறிய சுருதியினர்த்தத்தையே உபபிர்மணமாக பிர்மகீதையில் கூறப்பட்டிருப்பதை யிங்குவெளியிடுகிறோம்.

ஸம்விபாதி ஸ்வசித்தே யம் யம் லோகம் விஶுத்ததீ: ।
ஸதா காமயதே யாம்ஶ்ச தஜ்ஜயத்யவிலம்பத: ॥ (452)

(பொ) நல்லமனமுடைய விவேகி தன் சித்தத்தாலெந்தெந்தலோகங்களையும், அந்தந்தலோகங்களின் காமங்களையும் கருதுகின்றானோ அவன் ஆத்மக்ஞானியைப்பூஜித்தால் சகலகாமங்களையுமடைகிறான்.

तस्मादात्मविदं साक्षादीशं संसारतारकम् ।
पूजयेत्सर्वकामार्थी स्वशरीरेण वा युतः ॥ (453)

(பொ) ஆகையால் பவதாரகனும் ஈசனும் ஆத்மவித்தாயுமிருக்கிற ஞானியை சகலகாமங்களையுமடையும் நிமித்தம் தன் சரீரத்தாலும் பணத்தாலும் பூஜைசெய்யக்கடவன். 7—84—85.

(அ—கை) கர்மஞ்செய்வதானது வெகுபிரயாசத்தையும் ஜன்மாந்திரத்திற் பலத்தை கொடுப்பதாயிருந்தும் அதிலாசக்தியுடன்செய்கிறார்கள். சிரமமற்றதாயும் இவ்விடத்திலேயே அழியாதமோக்ஷத்தையளிப்பதாயுமுள்ள பரமாத்மக்ஞானத்தை ஒருவரும் விரும்பவில்லையென்பதைக்காண்பிக்கிறார்.

आयासस्वल्पता दृष्टिः सुखं मुक्तिरिहैव च ।
तथापि परमाद्वैतज्ञानं वाञ्छन्ति मानवाः ॥ (454)

(பொ) ஆயாசம் வெகு அற்பமாயும் இவ்விடத்திலேயே எளிதில் முக்திலாபம் கிடைப்பதாயுமிருக்கிற பரமாத்துவைதஞானத்தை இம்மானவர்கள் விரும்பவில்லையன்றோ.

कदाचिदपि चित्तस्य भयं किञ्चिन्न विद्यते ।
तथापि परमाद्वैतज्ञानं वाञ्छन्ति मानवाः ॥ (455)

(பொ) ஒருக்காலேனும் தன்மனதிற்கு பயத்தைக்கொடுக்காததாயும் மேலாயுமிருக்கிற இந்த அத்துவைதக்ஞானத்தை இப்புவியில்ஜனித்தஜீவர்களிச் சிக்கவில்லையன்றோ.

स्वस्वरूपातिरेकेण नास्ति मानं विरोधि च ।
तथापि परमाद्वैतज्ञानं वाञ्छन्ति मानवाः ॥ (456)

(பொ) தன்சொரூபக்ஞானத்தாலன்றி வேறுப்பிரமாணங்களால் விரோதிக்கத்தகாததான இந்த பரமாத்துவைதக்ஞானத்தை பிராணிகள் தேடவில்லையன்றோ.

स्वस्वरूपातिरेकेण तर्कस्तु न विद्यते ।
तथापि परमाद्वैतज्ञानं वाञ्छन्ति मानवाः ॥ (457)

(பொ) தன் சொரூபானுபூதியாலன்றி வேறுயுக்தியால் பார்க்கத்தகாததான இப்பரமாத்மக்ஞானத்தை சரீரிகள் விரும்பவில்லையன்றோ.

ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிபுராணாநி வ்யாஹரந்த்யேகதாத்மந: ।
ததா²பி பரமாத்³வைதஜ்ஞாநம் வாஞ்ச²ந்தி நோ நரா: ॥ (458)

(பொ) ஆத்மாவின் ஏகத்துவத்தையே சுருதிகளும் ஸ்மிருதிகளும் புராணங்களும் கூறியிருந்தும், ஜீவர்கள் அந்தத்துவைதவிக்ஞானத்தையிச்சிக்கவில்லையன்றோ.

வேதா³ந்தந்யாயயுக்தீநாம் ஸர்வேஷாமத்³வைதவேத³நம் ।
ததா²பி பரமாத்³வைதஜ்ஞாநம் வாஞ்ச²ந்தி நோ நரா: ॥ (459)

(பொ) வேதாந்தானுகூலயுக்திகளும் அத்துவைதக்ஞானத்தையே கூறுகின்றன. அங்ஙனமிருந்தும் நரர்கள் பரமாத்துவைதக்ஞானத்தை விரும்பவில்லை

ஶிவாக³மேஷ்வபி அத்³வைதம் ஸம்பா⁴ஷதே மஹேஶ்வர: ।
ததா²பி பரமாத்³வைதஜ்ஞாநம் வாஞ்ச²ந்தி நோ நரா: ॥ (460)

(பொ) பரமசிவன் தன்னாகமத்திலும் அத்துவைதத்தையே கூறியிருக்கின்றார். அப்படியிருந்தும் அத்துவைதத்தை ஒருவருமிச்சிக்கவில்லை.

நாராயணோऽப்யத்³வைதம் ஸம்பா⁴ஷே ஸ்வாக³மேஷ்வபி ।
ததா²பி பரமாத்³வைதஜ்ஞாநம் வாஞ்ச²ந்தி நோ நரா: ॥ (461)

(பொ) வைஷ்ணவாகமத்திலும் நாராயணர் அத்துவைதமே உண்மையென்று கூறியிருந்தும் அதையொருவருமிச்சிக்கவில்லை.

ப்³ரஹ்மாப்யத்³வைதம் ஸந்தி³தே³ஶ ஸ்வாக³மேஷ்வபி ।
ததா²பி பரமாத்³வைதஜ்ஞாநம் வாஞ்ச²ந்தி நோ நரா: ॥ (462)

(பொ) பிர்மாவானயானும் என்னாகமத்தில் அத்துவைதமே உண்மையென்று கூறியிருந்தும் இப்புவியிற்சனித்தமானவர்களொருவருமதையிச்சிக்கவில்லையன்றோ.

அந்யேஷ்வபி மஹாந்தோ வ்யாஹரந்த்யத்³வைதமாத்மந: ।
ததா²பி பரமாத்³வைதஜ்ஞாநம் வாஞ்ச²ந்தி நோ நரா: ॥ (463)

(பொ) அன்னியர்களான அநேக மஹான்கள் தங்கள் தங்கள் சாஸ்திரங்களிலும் அத்துவைதமே சொல்லப்பட்டிருக்கும் இதைக்கேட்டமூடர்களிவ்வத்துவைதக்ஞானத்தை விரும்பவில்லையன்றோ.

ஶுத்தவிஜ்ஞாநிநாமத்வைதநிஷ்டா ப்ரத்யக்ஷதோ'பி வா ।
ததாபி வாரணே'த்வைதஜ்ஞாநவார்தா ஹி ஸுராந்நாம் ॥ (464)

(பொ) ஹே இமையோர்களே சுத்த விக்ஞானிகளுக்கு அத்துவைதமா னயிந்த நிஷ்டையானது பிரத்தியக்ஷமாயிருந்தும் அதையாருமிச்சிக்கவில்லை.

கேஷாஞ்சிதாத்ம த்வைதம் வதந்தி ஹ்ருதயே'த்வைதமஸ: ।
விஶேஷத்வைதகாரஸ்ய த்ருதேஷாம்ஹி வேதநம் ॥ (465)

(பொ) எவர்கள் அக்ஞானமயக்கத்தால் துவைதத்தையுண்மையென்றெ ண்ணி அத்துவைதக்ஞானம் மேலல்லவென்று புலம்புகின்றனரோ அவர்களுக்கு பிர்மக்ஞானமானதொருக்காலுமுண்டாகமாட்டாது.

த்வைதமேவ ஹி ஸர்வத்ர வதந்திவகேசந ।
நதேநராஷ்ட்ரா: கீடாஶ்ச பதங்காஶ்ச பதாஹிதே ॥ (466)

(பொ) சிலவாதிகள் சகலசாஸ்திரங்களிலும் துவைதமே உண்மையெ ன்று கூறியிருக்கிறதென்று புலம்புகின்றனர். அவர்கள் மனுடருமல்ல, புழுக்களு மல்ல, விட்டில்பூச்சியுமல்ல, பின்னையவர்களென்னவென்ருல் ஜடமாகியகடமே வொழியவேறல்ல.

ஸவிஶேஷேண ஸர்வத்ர ய: பஶ்யதி ஹி ஶாம்பவம் ।
ஸ ஏவ ஸாக்ஷாத் விஜ்ஞாநீ ஸ ஶிவஸ்ஸ ஸுதுர்லப: ॥ (467)

(பொ) பரபிர்மமே எல்லாவஸ்துக்களிலும் யாதொரு விசேஷமன்றியே லொன்ருய் விளங்குகிறதென்று யாவன் பார்த்திருக்கின்ருனே அவனே விக்ஞானீ. அவனே சிவன் அவனே துர்லபனன்றே 9—அ—35—மு—48—வ.

விஸ்ருஜ்ய ஸந்தேஹமஶேஷதாஸ்திகா: ஸர்வம் ஜகத்தஜ்ஜடாஜடம் ।
ஆசார்யோபதேஶேந ஶிவம் விலோகயேத்விலோகநம் சாபி ஶிவம் விலோகயேத் ॥

(பொ) ஹே விண்ணேர்களே சகல சந்தேகங்களும் விடுத்து ஜடாஜட மாய்த்தோன்றப்பட்ட சமஸ்த உலகத்தையும் ஆசானுபதேசத்தால் பிர்மமாகவே பார்க்கவேண்டும், அப்பார்வையும் சிவனுகவே நோக்கவேண்டும்.

விலோகநஞ்சாபி ஶிவம் விலோகயந்விலோகநஞ்சாபி விஸ்ருஜ்ய கேவலம் ।
ஸ்வபாவபூதஸ்ஸ்வயம் தாவஶிஷ்யதே தாவஶேஷஶ்ச ந தஸ்ய தத்த்வத: ॥ 469

(பொ) பார்வையாவும் சிவனுப் நோக்கி தனிமையானவப்பார்வையையு மிழந்து சுவபாவபூதசைதன்னியமாத்திரமாய் மிஞ்சியிருப்பான். அங்ஙனம் மிஞ்சி யிருக்குமிருப்பும் அவனுக்குண்மையன்று.

(அ—கை) மேற்கூறிய ஞானியினிஷ்டையின் மகிமைகூறல்.

[illegible] ॥ (470)

(பொ) ஹே தேவர்களே? அம்மஹாத்மாவின் நிஷ்டையையுரைக்கயான் வல்லவனல்லன். மேலான சிவனும் முனிசமூகங்களும் ஸ்ரீமந்நாராயணனும் அநாதியான வேதமும் பராசக்தியும் பின்னேயெவரும் அம்மஹாநிஷ்டையின் வைபவத்தைக்கூற சமர்த்தர்களல்லர். அந்நிஷ்டை மௌனபாவம் பொருந்தியது. அந்த நிஷ்டை எவ்விதமிருக்கிறதோ அவ்விதமிருக்குமென்று வேதங்கூறுகின்றது.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (471)

(பொ) ஹே அமரர்களே ஈசன்கருணைபெலத்தால் சகலவேதார்த்தங்களேயும் உங்களுக்கு யான் கூறினேன். வேதமேசமஸ்த அர்த்தத்தையும் போதிக்கின்றது. அந்த அர்த்தமும் என்வசனத்துடன்கூடியுளது 9-அ-54-மு-57-வ.

[illegible] ।
[illegible]

(பொ) பிர்மக்ஞானியின் மகிமையானது அழியாததாய்விளங்குகின்றது அம்மகிமை நிகிருஷ்டகர்மத்தாலும் உத்கிருஷ்டகர்மத்தாலும் விருத்தியடையமாட்டாது. ஆத்மபதத்தையறிந்த அம்மஹான் புண்ணியபாபகர்மங்களினல் சம்மந்தப்படமாட்டான். 10—அ—45.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (473)

(பொ) சொபாவத்தால் தானனவிருப்பையடைந்த ஆத்மசிவன், தன்னவித்தையினுல் தன்சிவத்துவத்தைமறந்து சம்சாரிபோல் விளங்குகிருர்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (474)

𑌸𑌹𑌿𑌤𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌚 ।
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍇𑌨 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ॥ (475)

𑌮𑌨𑌨𑍇𑌨 𑌤𑌥𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌕𑍍𑌯𑌤𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌂 ॥ (476)

(பொ) வேதங்களாற் கூறப்பட்ட மார்க்கத்தாலும், குருபரம்பராக்கிரமத்தாலும் மேலான முமுக்ஷுத்துவத்தையும், சமாதிசாதனங்களையுமடைந்து, சிவபக்தியுடன்கூடி குருபாதத்தை நமஸ்கரித்து, ஆசானுரைத்த வேதாந்தமஹாவாக்கியசிரவணத்தாலும், தான் தனித்திருந்துசெய்யும் மனனத்தாலும் பரமாத்மசொரூபத்தியானத்தாலும் ஜீவனும் அந்தக்கரணவிருத்தியும் லீனமாகி பிரத்தியக்பிர்மாத்மைக்கியக்ஞானத்தைப்படைந்து மேலான பிர்மத்தையடைகிறான்.

𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌮𑌹𑌂𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 ।
𑌶𑌿𑌵𑌮𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌤𑌾𑌂 ॥ (477)

(பொ) பிரத்தியகாத்மாவாயும் இரண்டற்றவராயும் அஹம் சப்தலக்ஷியராயுமிருக்கிற வஸ்துவே தானென்று ஞானத்தாற்பார்த்தவனே பூர்ணஸ்திதியையடைந்தவன். 12—அ—3—மு—7—வ.

𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑌦𑍃𑌶𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌨 𑌚𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌹𑍇 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 ॥ (478)

(பொ) ஹே தேவர்களே விவகாரதிருஷ்டியில் அவித்தையென்றும் பாரமார்த்திகதிசையில் அதினிவர்த்தியென்றும் கூறப்படுகின்றனவன்றி தத்துவதிருஷ்டியில் அவித்தையுமதினிவர்த்தியுமில்லவேயில்லை. 12—அ—10.

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑍇𑌦𑌤𑌃 ।
𑌗𑍁𑌰𑍁𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌭𑌾𑌸𑌤𑍇 ॥ (479)

(பொ) அந்த பிர்மந்தானே ஞானக்ஞானாதிபேதமாயும், பாவாபாவாதிபேதமாயும் குருசீடாதிபேதமாயும் விளங்குகின்றது. 12—அ—12.

𑌈𑌦𑍃𑌶𑍀 𑌪𑌰𑌮𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌗𑍁𑌰𑍋𑌃 𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍 ।
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌚𑌾𑌯𑌾𑌸𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌿𑌧𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥ (480)

(பொ) இப்பேற்கோத்த மேலான பிர்மநிஷ்டையானது குருவின்கடாக்ஷவீக்ஷண்யத்தாலும் புண்ணியபாபகர்மசாம்யத்தாலும் எளிதிற்சித்திக்குமென்பதிலையமில்லை.

தேஶிகஸ்யைவ தேவேஶம் ஶிவம் வித்யாத்விசக்ஷண: ।
ததிஷ்டம் ஸர்வயத்னேன கர்தவ்யம் ஸ்வாதராத்ஸதா ॥ (481)

(பொ) புத்திசாலியான விவேகி தன்னுசாரியை தேவதேவனான ஈசனென் றுணர்ந்து அவ்வாசாரியனிஷ்டத்தை வெகுப்பிரயாசப்பட்டாவது ஆதரவுடன்செய் யவேண்டும்.

ஸ்வஸ்யானிஷ்டமபி ப்ராஜ்ஞ: கார்யம் குருணோதிதம் ।
குரோரிஷ்டம் ப்ரகுர்வாண: [illegible] ॥ (482)

(பொ) தனக்கிஷ்டமில்லாதகாரியத்தை குருவினுற்சொல்லப்படினும், பிரா க்ஞனை முமுக்ஷு குருவினிஷ்டத்தைச்செய்வேண்டுவதே கடமை. அக்குரு வினிஷ்டத்தை எச்சீடன் செய்கின்முனே அவனே நிர்வாணபதத்தை அடைவன்

ஸ்வாஶ்ரமம் ஸ்வஜாதிம் ஸ்வகீர்திபுஷ்டிம் ததைவ ச ।
ஸ்வாநிஷ்டம் லோகநிந்தாம் ச பந்துபுத்ராதிஸங்கமம் ॥ (483)

க்ருஹக்ஷேத்ரதநாதீநாம் ஹாநிம் க்லேஶம் ஸுகம் ததா ।
அநபேக்ஷ்ய குரோரிஷ்டம் கார்யம் [illegible] ॥ (484)

(பொ) தன்னுசிரமத்தையும் தன் ஜாதியையும் தன் கீர்த்தியையும் தன கிஷ்டமில்லாமையையும் உலகத்தில் நித்திப்பார்களேயென்றயெண்ணத்தையும், பந்து புத்திராதி சங்கமத்தையும் கிரகக்ஷேத்திரதனுதிகளின் ஹானியையும் துக் கசுகத்தையும் கருதாமல் வெகுப்பிரீதியுடன் நற்சிடன் குருவினிஷ்டமானகாரிய த்தையே செய்யவேண்டும்.

குரௌ ப்ரீதே ஶிவ: ஸாக்ஷாத் ப்ரஸந்ந: [illegible] ।
குரோர்தேஹே மஹாதேவ: ஸாம்ப: ஸந்நிஹித: ஸதா ॥ (485)

(பொ) குரு சந்தோஷமானுல் சிவனும் பிரசன்னமாவார் குருவின் சரீர த்தில் தன் தேவியுடன் மஹாதேவரெப்பொழுதும் சாந்நித்தியமாய் விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறூர்.

குரோரநிஷ்டம் மோஹாத்ய: கார்யம் [illegible] ।
வஸேத்ஸ நரகே தீவ்ரே யாவதாபூதஸம்ப்லவம் ॥ (486)

(பொ) குருவினனிஷ்டத்தை மோகத்தினுல்செய்து குருவினிஷ்டத்தை யாவன் செய்யவில்லையோ அவனே எவ்வளவுகாலபரியந்தமுலகமிருக்கின்றதோ அவ்வளவுகாலம் வரை தீவிரமான நரகத்தில் வசிப்பன்.

ஶிவே க்ருத்தே குருஸ்த்ராதா குரௌ க்ருத்தே ந கஶ்சந ।
தஸ்மாதிஷ்டம் குரோ: கார்யம் காயேந மநஸா கிரா ॥ (487)

(பொ) சிவன் கோபித்தால் குரு ரெக்ஷிப்பார் குருகோபித்தாலிவ்வுலகிற் காப்பாற்றுகிறவர்கள் யாருமில்லை. ஆகையால் குருவினிஷ்டத்தையே சரீரத்தாலும் மனதாலும் வாக்காலுஞ்செய்யக்கடவன்.

குருநாமாத்மநாம்நோ நாதிகம் ஸத்யமேவ ந ஸம்ஶய: ।
ஆத்மலாபாத்பரோ லாபோ நாஸ்தி நாஸ்தி ந ஸம்ஶய: ॥ (488)

(பொ) குருவின் நாமத்தைக்காட்டிலும் அன்னியமான ஆத்மநாமமானது பெரிதல்லவென்று நான் சத்தியமாயுரைக்கின்றேன். அதிற்கிஞ்சிற்றேனுமையமில்லை. ஆத்மலாபத்தைக்காட்டிலும் வேறுலாபமில்லவேயில்லை. அதிற்சம்சயமில்லை.

அநாத்மரூபதேஹாதேர்யோ தாதா ஸ பிதா தத: ।
ந மந்த: கதித: ப்ராஜ்ஞை: க்லேஶஹேதுப்ரதோ ஹி ஸ: ॥ (489)

(பொ) அனாத்மரூபமான தேகாதிகளை யாதொருத்தர்கொடுத்திருக்கிறாரோ அவரே பிதாவென்றும் அப்பிதாவே துக்ககாரணரென்றும், குருவானவரவ்விதத்துக்கத்தைக்கொடாமல் சுகத்தையளிப்பதால் பிதாவைக்காட்டிலும் மேலென்றும் பிராக்ஞர்கள் மொழிந்திருக்கின்றார்கள்.

அஷ்டைஶ்வர்யப்ரதாதாரோ கந்தர்வபதவீப்ரதா: ।
ந மந்த: கதித: ப்ராஜ்ஞை: க்லேஶஹேதுப்ரதோ ஹி ஸ: ॥ (490)

(பொ) அஷ்டைசுவரியத்தையளித்தவர்களும் கந்தர்வபதவியைக்கொடுத்தவர்களும் துக்ககாரணர்களேயொழிய வேறல்லர். குருவானவரவ்விதமானவரல்லவென்றும், மேற்கூறியவர்களுக்குமேலென்றும் தக்ஞர்கள் கூறுகின்றனர்.

ஸார்வபௌமப்ரதாதார: ஸர்வகாமப்ரதாயிந: ।
ந மந்த: கதித: ப்ராஜ்ஞை: க்லேஶஹேதுப்ரதோ ஹி ஸ: ॥ (491)

(பொ) சார்வபௌமபதவியையளித்தவர்களும் சர்வகாமபதவியை ஈய்ந்தவர்களுந்துன்பக்காரணர்களேயொழிய வேறல்லர். குருவானவரவர்களைப்போலல்லவென்று அறிக்ஞர்களறைகின்றனர்.

இந்த்ரத்வாதிப்ரதாதாரோ லோகபாலப்ரதாயிந: ।
ந மந்த: கதித: ப்ராஜ்ஞை: க்லேஶஹேதுப்ரதோ ஹி ஸ: ॥ (492)

(பொ) மந்திரதந்திரங்களை உபதேசித்தவர்களும் லௌகிகோபாயங்களைக்கூறியவர்களும் துக்ககாரணரேயொழிய வேறல்லர். குருவானவரவ்விதஞ்செய்பவரல்லவென்று மஹான்களுரைத்திருக்கின்றனர்.

𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌦𑍍𑌭𑌾𑌸𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌤𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌚𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍇𑌤𑌨𑌂 ॥ (493)

(பொ) சத்தியம்போல் தோன்றுகிற ஜகத்தைப்பொய்யென்று நிக்சயித்து, அதினின்றும் சேதனமாயும் சர்வசாக்ஷியாயுமிருக்கிற ஆத்மாவைப்பிரித்தறியவேண்டும்.

𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌦𑍀𑌪𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌨𑌿𑌜𑌂 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍋𑌧𑌯𑌤𑌿 𑌸 𑌏𑌵 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌵𑌰𑌃 ॥ (494)

(பொ) வேதாந்தமானதீபத்தினால் நிஜமான பிர்மவஸ்துவே (நீ) என்ற பிர்மாத்மைக்கியக்ஞானத்தை யாவர்போதிக்கின்றனரோ அவரே சாக்ஷாத்குருவென்றும் மற்றவர்கள் குருவல்லவென்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍃𑌗𑍍𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌲𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌚 ।
𑌦𑍃𑌗𑍍𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌯𑍋 𑌵𑍇𑌦 𑌸 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑍍𑌨𑌾𑌪𑌰𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃 ॥ (495)

(பொ) திருசியரூபமான இச்சகத்தை, திருக்குரூபமாய் லீனஞ்செய்து திருக்குரூபமான பிர்மத்தையாவனுணர்ந்திருக்கின்றானோ அவனேகுரு மற்றோர் குருவாகார்.

𑌪𑌰𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍈𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌬𑍋𑌧𑌯𑌤𑌿 𑌯𑌃 ।
𑌸𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌚𑍍𑌛𑌿𑌵 𑌏𑌵 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥ (496)

(பொ) பரமாத்துவைதவிக்ஞானத்தை தயையால் யாவர் போதிக்கின்றாரோ அவரே மேலானகுருவென்றும் அவரேசிவனென்றுஞ்சொல்லுவதிற்கிஞ்சிற்றேனுமய்யமில்லை.

𑌈𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰𑌂 ।
𑌤𑍋𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌯𑌸𑍇 𑌨𑌰𑌃 ॥ (497)

(பொ) வேதாந்தமாகிறதாமரையை விளக்கிவைக்கும் சூரியனாயிருக்கிற தேசிகேந்திரனை உத்தமமான முமுக்ஷு தான் மோக்ஷத்தையடையும்பொருட்டெவ்வித முயற்சியாலாவது (பூஜித்து) சந்தோஷிக்கும்படி செய்யவேண்டும்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (498)

(பொ) என் குருவானவீசன் எந்தவேதாந்தார்த்தங்களை எனக்குபதேசித்தாரோ அதை உங்களுக்கு யானிங்கு சங்கிரகித்துக்கூறினேன். 12-அ-29-மு-47-வ.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (499)

(பொ) வேதார்த்தங்களுக்கு யான்சொன்ன அர்த்தமின்றி வேறர்த்தமெவர்கள் கூறுகின்றனரோ அவர்களே பிடிப்பற்ற அந்தகாரமான கூபத்தில் வீழ்வார்களென்பதிற் சந்தேகமில்லை.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (500)

(பொ) ஹே முனிசிரேஷ்டர்களே என்னாற்சொல்லப்பட்ட இந்தபரமாத்துவைதமே வேதார்த்தமாம். அப்பிர்மாத்துவைதக்ஞானமானது வேறுவிதமான அர்த்தத்தோடுகூடியிருக்குமானாலிந்தவிடத்திலிப்பொழுதே நம்சிரசானதறுந்துவிழட்டும்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (501)

(பொ) வேதவாக்கியங்களுக்கு என்னாலுங்களுக்கிப்பொழுதுரைக்கப்பட்டிருக்கிற அர்த்தத்தைத்தவிர வேறு அர்த்தமுண்டென்று நீங்களெண்ணுவீர்களேயானால் உங்கள் சிரசுகளுமிப்பொழுதே இவ்விடத்திலறுந்துவிழட்டும்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (502)

(பொ) ஹே சுரர்களே இதைக்காட்டிலுமுங்களுக்கு வேறுபுகலவேண்டுவதில்லையென்று ஆதிகுருவான தெக்ஷிணாமூர்த்தியின் பாதத்திலாணைவைத்து யான் உண்மையாயுரைக்கின்றேன். 12—அ—52—மு—55—வ.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (503)

(பொ) ஹே விண்ணோர்களே சகலசாதனமும் நிறைந்தவிவேகி ஞானத்தினால் சகலஜகத்தும் பிர்மரூபமென்றுணர்ந்து உள்ளங்கையிலுள்ள பில்வபலத்தைப்போல் சொரூபானுபூதனாய் அனுபவிக்கிறான்.

நைநம் பாபம் தபதி ப்ரஹ்மிஷ்டம் ஸர்வம் பாபம் தரதி ப்ராக்ருதம் ।

(பொ) பிர்மநிஷ்டனை பாபமும் துன்பமும் தபிக்கப்பண்ணாது அவனே பிரகிருதிசம்மந்தமான சகலபாபத்தையுந்தாண்டினவன்.

இத்தம் ப்ரஹ்மாத்மதத்த்வம் விதித்வா ஶ்ரத்தயா தேஹகேஹம் ஸ்வகீயம் ।
காயம் ஸர்வம் க்ஷேத்ரஜாதம் ஸமஸ்தம் ததா தேஶிகேந்த்ராய தத்யாத் ॥

(பொ) இவ்விதமாய் ஆத்மபூதமான பிர்மத்தைத்தானறிந்து சிரத்தையுடன் தன்னுடல் பொருளாவியையும் தனக்குள்ளயாவற்றையும் தேசிகேந்திரனை குருவின்பொருட்டு நற்சீடனானவன் கொடுக்கக்கடவன்.

யஸ்மாத் ஜந்துர்விதத்தே நகணுமபி ஸுகம் வாஸ்தவம் ப்ராஹ்மணஸ்ய ।
தம் தேவம் ஸத்குரும் தம் தைவேதம் ப்ரத்யக்ஷம் ஸத்யஜ்ஞாநம் ॥

(பொ) உலகத்திலுள்ள மாதாபிதாக்கள் தன்மைந்தனுக்கு சரீரோத்பத்தி காரணர்களாயிருந்து காதைக்குத்தி துன்பப்படுத்தி ஆபரணாதிகள்போட்டு விவாஹாதிகள்செய்து சம்சாராழியிலமைத்துவைத்தார்களேயன்றி சுகத்தையளிக்கவில்லை அவர்களை அன்னை பிதாவென்று சொல்லுகிறது ஔபசாரிகமேயொழியவேறில்லை. கருணாகடாக்ஷம் நிறைந்த ஆசான் நற்சீடனுக்கு துக்கமுண்டாகாமலிருக்கும்படி விவேகமாகிறகாதுகுத்தி இனிப்பிறவாசொரூபானுபூதியிலிருக்கும்படி அமைத்துவைத்ததேசிகேந்திரனையே தாய் தகப்பனென்றுணரக்கடவாய் ஆகையால் குருவானவரேபிறவித்துன்பத்தை நீக்கி பிர்மானந்தத்தையளித்து மோக்ஷசாம்ராஜியத்தையடையும்படிச்செய்துவைக்கும்போது அக்குருவுக்கு எவனாவது துரோகஞ்செய்வானா! செய்யவேமாட்டான் என்பதேகருத்தாம்.

ஸ்வதேஶிகஸ்யைவ ஶரீரசிந்தநம் பவேதநந்தஸ்ய ஶிவஸ்ய சிந்தநம் ।
ஸ்வதேஶிகஸ்யைவ ச பூஜநம் ததா பவேதநந்தஸ்ய ஶிவஸ்ய பூஜநம் ॥

(பொ) தன்குருவின் சரீரசிந்தனைசெய்வதே ஈசசிந்தனையாம் தன் குருவின் (பாதகமலங்களின்) பூஜையே அனந்தனான பரமசிவன் பூஜையாம்.

ஸ்வதேஶிகஸ்யைவ ச நாமகீர்த்தநம் பவேதநந்தஸ்ய ஶிவஸ்ய கீர்த்தநம் ।
ஸ்வதேஶிகஸ்யைவ ச த்யாயநம் ததா பவேதநந்தஸ்ய ஶிவஸ்ய த்யாயநம் ॥

(பொ) தன் குருவின் நாமத்தை உச்சரிப்பதே ஈசன்நாமத்தை கீர்த்தனஞ்செய்ததாம். தன்குருசானுக்கு சரீராதிகளாற்பாதனம் செய்வதே அனந்தனுனசிவனுக்குக்கெடுதிசெய்ததாம்.

[illegible]
[illegible] ॥508½

(பொ) ஆகையால் நற்சீடனான வித்துவான் சகலவிஷயாசையையும் விட்டு, சிரத்தையுடன்கூடினவனாய் வித்தையின்ஸ்தானபூதமாயும் வேதவேதாந்த நிஷ்டராயும் சகலதர்மமும் நிறைந்தவராயும் சத்தியரூபராயுமிருக்கிற ஆசானை நித்தியம் (சரணாகதி) யடையவேண்டும்.

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ (509½)

(பொ) ஹே அமரர்களே சொல்லவேண்டுவ யாவும் தேவனனுக்கிரகத்தாலுங்களுக்கு யாம் சொல்லிமுடித்தனம், பிர்மாத்மநிஷ்டனான முனியின் சிஸ்ரூஷையே அநவரதஞ்செய்யவேண்டும். அதிற்கிஞ்சிற்றேனும் அஜாக்கிரதையாயிருக்கவொண்ணு. பிர்மமே தானென்று சதாஸ்மரித்து ஸச்சிதானந்தமாயும் எங்கும் நிறைந்ததாயும் எங்கும் பிரகாசிக்கின்றதாயும் சமரசமாயுமிருக்கின்ற சொரூபமாகவே யானெப்பொழுதும் விளங்குகின்றேன்.. 10—அ—48—மு—55வரை பிர்மகீதையிற் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

(அ—கை) மேற்கூறிய பிர்மவஸ்துவின் பெருமையும் அஃதறியுமார்க்கத்தையும் அவ்விதமறிந்த மகான்களின் மகிமையும் பிர்மநிஷ்டர்களான வசிஷ்டபுசுண்ட சம்வாதமும் நிர்வாணப்பிரகரணத்தில் வெகுவாய்க்கூறியிருப்பதை சுருக்கியுரைக்கிறுர்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (510½)

(பொ) குருடனுக்கிவ்வுலகமிருட்டாயும் கண்ணுடையவனுக்குப்பிரகாசமாயுந்தோன்றுவதுபோல், இச்சகத்தானது அக்ஞானிக்கு துக்கமயமாயும் ஞானிக்கானந்தமயமாயுமிருக்கிறது.

[illegible]

[illegible] ॥ (511½)

(பொ) இந்நிச்சயத்தையுடையவர்களே மஹான்களென்றும், சகலபாபங்களற்றவர்களென்றும், சத்தியமசத்தியமென்றபதம் சாந்தமாகி சமமானவஸ்துவில் சுகமாயிருக்கிறார்களென்றும் கூறப்படுகிறது.

[illegible]

[illegible] ॥ (512½)

(பொ) ஹே ராமா ஒரு கற்பத்தில் புசுண்டமகரிஷியானவர்: தம்மிடம் வசிஷ்டனையான் வந்ததை திருகாலஞானத்தாலுணர்ந்து, பருவதத்தினின்றும் மேகஜாலங்கள் கிளம்புவனபோல், தானிருந்தவிருக்ஷபத்திரத்தினின்றுமெழுந்தனர்.

[illegible]

[illegible] ॥

[illegible] ॥ (514)

(பொ) ஹே மகரிஷியே நும் வரவு நல்வரவாகுகவென மதுரவாக்கால் மொழிந்து தன்சங்கற்பமாத்திரத்தாலுண்டான கரங்களையுடையவராய் புஷ்பாஞ்சலியாற்பூஜைசெய்து புதிய இதழான ஆசனத்திலெழுந்தருளவேண்டுமெனக்கூறினர்.

[illegible]

[illegible] ॥ (515)

(பொ) ஹே முனீசுவரரே என்னால் வெகுகாலமாய்ச்செய்தபுண்ணியபலமானதின்று தங்களைத்தடையன்றி தரிசித்தவிசேஷத்தாலிப்போதுதான் யெனக்குப்பலிதமாயிற்று.

[illegible]

[illegible] ॥ (516)

(பொ) ரசாயனமயமாயும் குளிர்ச்சியாயும் பரமானந்தத்தைக்கொடுப்பதாயுமிருக்கிற சாதுசங்கமாகிற சந்திரிகையானது எப்புருடனுக்குத்தான் ஆனந்தத்தையளிக்கமாட்டாது!

நாதஃவரதரங்கிணி நூநேந்யகாஶமநாதநஃ ।
ஸஞ்ஜாயதவமந்யெஜீவஸஹ்யகஸகமெஷிணஃ ॥ (517)

(பொ) சகல சடஞ்ஞத்திரயங்களையுமிழந்தசத்துக்களின் வரவானது எனக்கு மேலானக்ஷேமமென்று யானெண்ணுகிறேன். அதைக்காட்டிலும் வேறுரைக்கவேண்டுவதிங்கில்லை.

ஸயிமதவரநாதநோவிநந்யஹவதவமொகநஶாஜதஷ்டிதஸ்ய ।
நநஸஹமஜிஹாத்யஜநஸாயொஸகமஹயாவஹரோஹிஸாயஸம்ஃ ॥

(பொ) பரமாத்மசொரூபத்தை தாங்களடைந்தவர்களென்று யானெண்ணுகிறேன். தங்கள் திருஷ்டியினால் நாசமற்றபாபத்தையுடையயென்ஜன்மமானது இப்பொழுதே சபலமாயிற்று, ஹே சாதோ சாதுசங்கமானது சகலபயத்தையும் போக்குமன்றோ.

இத்யுக்தாவஷ்யஜவாத்யஜுஹமுயொதத்வதிஷ்யம் ।
ஹமுயஃவ்ரஷெடாநஹாவாஹொகஜவ்ரக்ஷமதாம்ரகெ ॥ (519)

(பொ) இவ்விதமுரைத்து தானே அர்க்கியபாத்தியமளித்தபிறகு கற்பகவிருக்ஷதளத்தினுணியிலிருந்த புசண்டரைப்பார்த்து யான் பிரச்னஞ்செய்தேன்.

வநதாஜஜமதோஶெவ்யவஹாநவதாநவி ।
கயம்விஹமராஜெநெஹம்ஸ்ரத்யுஙூவாயதெ ॥ (520)

(பொ) ஹே பக்ஷிராஜேந்திரா? தாம் சகலவிவகாரம் செய்தும், நும் சரீரம் யமனாலேன் பீடிக்கப்படவில்லை? அதையானறியும்படி கூறுவீராக.

(அ—கை) புசண்டர் சமாதானம் கூறுகிறார்.

ஜாநஞவிஹிஸவ்ருஜஹஜ்ஞாஸமெவநாம் ।
வ்ருஷிவ்ரஹவொநித்யம்ஹ்ரத்யம்வாவாமஙிஹி ॥

தயாவியத்வஷிநாம்ததேவ்ரகயயாந்யஹம் ।
ஞாஜ்ஞாவரணநெவாஹநூவ்யநாரயநம்ஸதாம் ॥ (522)

(பொ) ஹே பிர்மன்? திருகாலஞானத்தாற் சகலமுமறிந்ததாம். அறியாதுபோற்கேட்கிறவார்த்தையைக்கடப்பதற்கு யான் வல்லவனோ? உலகில் பிரபுவின் வார்த்தையைக்கடக்கமுடியாத வேலைக்காரன்போல் யானும் தாங்கள் சே

ட்டதைத்தெரிவிக்கின்றேன். சத்துக்களினுத்திரவுப்படி நடப்பதே மேலானவாராதனமென்றுபெரியோர்கள் கூறியிருக்கின்றனர்.

𑌦𑍋𑌷𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌹𑌾𑌰𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾 𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍁𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌿𑌃 ।
𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌨 𑌧𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌨 𑌜𑌿𑌘𑌾𑌂𑌸𑌤𑌿 ॥ (523)

(பொ) வாசனையாகிய கயிற்றிற்கோர்க்கப்பட்ட தோஷங்களாகிற முத்தாஹாரங்களை எவர்கள் மனதாகிற மார்பில் தரிக்கவில்லையோ அவர்களை யமன் கொல்லயிச்சிக்கமாட்டான்.

𑌰𑌾𑌗𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌵𑌿𑌷𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇 [illegible] ।
𑌲𑍋𑌭𑌵𑍍𑌯𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌨𑍋 𑌦𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌯𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌨 𑌜𑌿𑌘𑌾𑌂𑌸𑌤𑌿 ॥ (524)

(பொ) ராகத்துவேஷங்களான விஷங்களால் நிறைந்த மனதாகிய வீட்டில் வாசஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற லோபமாகிற சர்ப்பத்தாலெவர்கள் கடிபடவில்லையோ அவர்கள் காலனுல் விழுங்கப்படமாட்டார்கள்.

𑌪𑍀𑌤𑌾𑌶𑍇𑌷𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌃 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌧𑌿𑌵𑌾𑌡𑌵𑌃 ।
𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌹𑌤𑌿 𑌯𑌂 𑌕𑍋𑌪𑍋 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌨 𑌜𑌿𑌘𑌾𑌂𑌸𑌤𑌿 ॥ (525)

(பொ) விவேகமாகிற ஜலத்தை சோஷிக்கச்செய்து சரீரமாகிற சமுத்திரத்தில் வாசஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற கோபமாகிற வடவாமுகாக்கினியானது எவர்களை தகிக்கவில்லையோ அவர்களை யமன் புஜியான்.

𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 [illegible] ।
𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌨 𑌜𑌿𑌘𑌾𑌂𑌸𑌤𑌿 ॥ (526)

(பொ) பரிசுத்தமாயும் நிர்மலமாயுமிருக்கிற பிர்மத்தில் எவர்கள்மனது விசிராந்தியையடைந்திருக்கிறதோ அவர்கள் காலனாலபகரிக்கப்படமாட்டார்கள்.

[illegible] 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌨𑍍𑌨𑌰𑌃 ।
[illegible] ॥ (527)

(பொ) நானாவிதத்தோற்றமான பிசாசாற்பீடிக்கப்பட்டமனதை பிர்மாகாரமாய்ச்செய்யவேண்டுவதே விவேகிகளின் கடமை. இந்தக்ஞானமானது தங்களைப்போலொத்த மஹான்களாலெளிதாயடையப்படும். எம்போன்றவர்களுக்கிவ்விதக்ஞானம் கிடைப்பது வெகு அரிது.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (528)

(பொ) நானே ஜகத்தென்றும் நானே வானென்றும் நானே தேசகாலக் கிரமமென்றும் நான்நீயென்றபுத்தியுமிழந்த ஞானத்தினுல் வியாதியற்றவனுய் யான் ஜீவிக்கின்றேன்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (529)

(பொ) சித்தே கடமென்றும், சித்தே படமென்றும், சித்தே ஆகாசமென்றும், சித்தே சின்மயமென்றும், சித்தே சகலவுலகமென்றும், எனக்குண்டாயிருக்கிற ஞானத்தால் யான் துன்பமற்று விளங்குகின்றேன்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (530)

(பொ) ஹேமுனிவரியா மூன்றுலோகங்களாகிற தாமரைத்தடாகங்களிற் சந்தோஷமாய் வசித்துக்கொண்டிருக்கிற யான் தங்களாக்ஞாசித்திமாத்திரத்தால் திருடக்ஞானம் பெற்றவனுயிருக்கின்றேன்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (531)

(பொ) புசுண்டருரைத்தவார்த்தையைச்செவியுற்ற வசிஷ்டரானவர் ஹே புசுண்டரே சுருதியின் பூஷணமாயும், ஆச்சரியகரமாயும், ஆத்மவிருத்தாந்தமாயும் மேலானவாச்சரியத்தைக்கொடுப்பதாயுமிருக்கிற தங்கள் வசனமானது வியப்பன்றே.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (532)

(பொ) உமக்கு மங்களமுண்டாகட்டும். மனேக்கியமான ஆத்மகுகையிற் பிரவேசியும், மத்தியாஹ்நசமயமாய்விட்டது, யான் தேவலோகம் செல்லுகிறேன்.

[illegible] ।
[illegible] ॥

ஜயா நிவர்த்திதஃ க்ஷூராஜ-ஷஸ்ஜா ஸம்மதிஷ தாம் । (533½)

(பொ) இவ்விதங்கூறின வசிஷ்டரின் வார்த்தையைக்கேட்டு தன்ஸ்தானத்தினின்று பக்ஷிபோலாகாசத்திற்கிளம்பி ஒருயோசனை தூரம்வரை என்னுடன் பின்றுயர்ந்துவந்த புசுண்டரை யான் (வெகுதூரம்) வரவேண்டாமென்று சொன்னவுடன் சத்சங்கதியானது ஒருக்காலும் விடத்தகாதென்று வெகுவர்த்தத்துடனிருப்பிடமேகினர்.

யெவ்ஜ்ஞா மவ௱ொவஹாவிஜூாஸ்ஹாஷஸாஶிநஃ ।

ரா மதெஜஷ ஜயாஶா ந்ஸமஜஹாஷெயிமஷ-தாந ॥ (534½)

(பொ) தாங்களே புத்திசாலிகளென்ற கர்வம் நிறைந்தவர்களாயும் சாஸ்திரங்களையறிந்தோமென்ற எண்ணத்துடன்கூடியிருப்பவர்களாயும். ராகத்வேஷரூபர்களாயுமெவர்களிருக்கின்றனரோ அவர்களே பூஜ்யர்களான கர்த்தபங்களென்றும் அவர்களைச்சுடவேண்டும் (என்று பெரியோர்கள்) கூறுகின்றனர்.

(அ—கை) ஒருக்கால் வசிஷ்டமஹரிஷியானவர் தேவபூஜையினுபாக்கியானத்தில் பரமசிவனைநோக்கி ஹே பகவன் ? தங்கள் பிரசாதத்தாற் பூர்ணதிருஷ்டியையடைந்த வெனக்கு தங்களிடத்திற்கேட்கவேண்டிய சந்தேகமொன்றிருக்கிறது. அதை நன்ருய் நிவர்த்தித்து அதினுண்மையையுரைக்கவேண்டும். சர்வபாபங்களையும் நிவர்த்திசெய்வதாயும், சமஸ்தமங்களங்களையும் விருத்திபண்ணுவதாயுமிருக்கிற தேவார்ச்சனவிதானமெவ்விதமென்பதைக்கூறவேண்டுமென்றுவினவ ஈசனருளுகின்ருர்.

ஶ்ரண-ஷஸ்ஹவிஜாம்ஶெஷ்ஜெவாவநஶந-தூஶம் ।

ஜெவஃகஸ்ாதிதிகெவதத்வ யஶஜ்ஞாவஜ-ஷ்யதெ ॥ (535½)

(பொ) பிர்மவித்துக்களில் சிரேஷ்டரான வசிஷ்டரே உத்தமமான தேவார்ச்சனையின் விதியையும் தெய்வமின்னதென்பதையும் யான் கூறுகின்றேன். நீர் வினவிராக.

நஜெவஃவ-ஷ்ணுஶீகாகெஷா நவஜெவஷிஜொவநஃ ।

நஜெவொஜெவ-ருவொஹிநஜெவஸ்தூ-ருவகஃ ॥

தஜெவஜெவஸஷெநகஷ்ஜெதத்வ வ-ருஜயெக ॥ (537)

(பொ) மாலுந்தெய்வமல்ல, முக்கண்ணுடையயானும்தெய்வமல்ல, அயனும் தேவர்களும் தெய்வமல்ல, சித்தசொரூபமுந்தெய்வமல்ல, இவைகளுக்கதிஷ்டானவஸ்துவே தெய்வசப்தத்தாற் சொல்லப்படுகிறது. அத்தெய்வத்தையே பூஜிக்கக்கடவீர்.

சுஜ்ஞாதஶிவதத்வாநாம் ஸாகாராத்யர்சநம் ஸ்ம்ருதம் ।
யோஜநாஸந்நஶக்தஸ்ய க்ரோஶாஸாமர்த்யவாதிவத் ॥ (538)

(பொ) ஒருயோஜனை தூரம்போகச்சக்தியற்ற புருஷனுக்கு கூப்பிடுதூரம்போகச்சொல்லுவதுபோல் தன்சொரூபமான சிவதத்துவத்தையறியச்சக்தியற்ற மூடர்களுக்கு பிரதிமாதி பூஜைவிதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

போதஸாம்யஶமைஶ்சைவ புஷ்பைராத்மஶிவஸ்ய ச ।
ஶிவம் நிர்மலமாத்மாநம் பூஜ்யம் பூஜாவிதோ விது: ॥ (539)

(பொ) போதமென்ன, சமபாவமென்ன சமமென்ன இப்புஷ்பங்களால் நிர்மலமாயுள்ள அறிவானசிவனைப்பூஜிக்கவேண்டுமென்று இப்பூஜையின்மகிமையையறிந்தபெரியோர்கள் கூறியிருக்கின்றனர்.

ஶமபோதாதிபி: புஷ்பைர்தேவஸ்த்வாத்மாऽர்ச்யதே ।
தத்தேவார்சநம் விஶ்வாகாராத்யர்சநம் ந து ॥ (540)

(பொ) சமபோதாதி புஷ்பங்களால் ஆத்மாவான இத்தேவனை அர்ச்சிப்பதெதுவோ அதுவே தேவார்ச்சனமென்றும், பிரதிமாதிகளான மூர்த்திகளை அர்சனைசெய்வது பூஜையல்லவென்றுமறிந்துகொள்ளக்கடவீர்.

ஸ்வஸ்யைதஸ்ய ஸ்வபோதேந ஸ்வபோதவஶத: ஸ்வத: ।
குருவசநஶாஸ்த்ரார்த்தவிஜ்ஞாநாத்விநா ஸ்வஸ்யதே ॥ (541)

(பொ) தன் ஞானத்தால் தன்சொரூபத்தை தானே உணரவேண்டும், அவ்விதக்ஞானமானது குருபதேசசாஸ்திரார்த்தக்ஞானமின்றி விளங்காவாம்.

ஸ்வாத்மதேவம் ஜ்ஞாத்வோக்தரீத்யா ஸம்பூஜயேத் ।
ஏவம் தேவார்சநம் நித்யம் ஜ்ஞ: குர்யாந்முநிநாயக ॥
ஸத்யாஸத்யவிவேகேந த்யக்த்வா ஸர்வம் விதிம் ॥ ($542\frac{1}{2}$)

(பொ) ஹே முனிநாயக மேற்கூறியமார்க்கத்தால் தானான ஆத்மதேவனையறிந்து பூஜிக்கவேண்டும். இவ்விதம் தேவார்ச்சனையை நித்தியமெந்தஞானிசெ

ய்கின்றனே அவனுக்கு யான்முதலனைவோரும் வேலைக்காரர்களாகி, அவன் அந்த பிர்மபதத்தையடைவானென்பதிலையமில்லை.

𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 ।
𑌏𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌦𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 ॥ (543½)

(பொ) பிர்மக்ஞானநிஷ்டையையளிப்பதாயும், தத்துவக்ஞானர்த்தத்தை விளக்கிவைப்பதாயுமுளது யாதோ அதுவே ஞானமென்றும், அதற்கன்னியமானவை அக்ஞானமென்றுமிவ்விதமாய் ஈசுவரன் கூறியிருக்கின்றார்.

(அ—கை) பகீரதமகாராஜன் திருதூலமுனியையடைந்து ஞானோபதேசஞ்செய்யவேண்டுமென்று வினவ பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

𑌤𑍍𑌯𑌜𑌾𑌶𑍇𑌷𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣𑌾𑌵𑌿𑌮𑌤𑍀𑌸𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍈𑌵𑍇𑌷𑍇𑌣𑌾𑌮𑌕𑍍𑌵𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌶𑌤𑍍𑌰𑍌𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂। 𑌤𑍍𑌯𑌜𑌾𑌹𑌂𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁𑌦𑍇𑌹𑌹𑌕𑍂𑌨𑌷𑍇𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌟𑌨𑌾𑌶𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍𑌮𑌮𑌂𑌯𑌦𑌿𑌹𑌵𑌸𑍍𑌯𑌸𑍇𑌷𑍁𑌸𑍍𑌵𑌷𑌸𑍇𑌷𑍁𑌰𑌵𑌸𑌿 ॥ (544½)

(பொ) ஹே பகீரதமஹாராஜனே சகலபயங்களையும்விடுத்து உபசாந்தமடைந்தவராய் ஈடணைத்திரயங்களையும் தள்ளி மேலானஞானமடைந்து சத்துருவிடத்திற் சகலசம்பத்துக்களையுமளித்து, தேகத்தில் நானென்றகங்காரமிழந்து, அந்தராஜ்ஜியத்திலேயே பிக்ஷைவாங்கிப்புஜித்து என்னைவந்தடைந்தீரேயானால் மேலானபதவியையடைவீர்.

𑌏𑌵𑌂 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌣𑌾𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍇𑌶𑌮𑌵𑌾𑌪 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌤𑍍 ।
𑌪𑍌𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌮𑌯𑌾𑌚𑌤 ॥ (545½)

(பொ) கூறியபடி பகீரதனும் தன்தேசஞ்சென்று சத்துருவுக்கு பட்டாபிஷேகம் செய்து மஹரிஷியினிடஞ்சென்று ஞானமடைந்து ஒருக்கால் சத்துருவாலாக்கிரமித்த தன்பட்டணமடைந்து, மந்திரிவீடுகளிலும் பட்டணத்து ஜனங்கள் வீடுகளிலும் நெல்லியிலைப்பிரமாணம் பிக்ஷையெடுத்துப்புஜித்துக்காலங்கழித்தனர்.

𑌸𑌮𑌶𑍍𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌨𑌾 𑌮𑍌𑌨𑍀 𑌵𑍀𑌤𑌰𑌾𑌗𑍋 𑌵𑌿𑌮𑌤𑍍𑌸𑌰𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍈𑌕𑌕𑌰𑌣𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌸𑍀𑌦𑍍𑌗𑌤𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌃 ॥ (546½)

(பொ) சுகதுக்கங்களில் ஸமமானபுத்தியுடையவராயும், சாந்தமனமுடையவராயும், மௌனியாயும், ஆசையற்றவராயும், மாச்சரியமிழந்தவராயும் பிரா

ரப்தவலியால் வந்தபோகங்களைப்புஜிப்பவராயும், சந்தோஷவியசனமற்றவராயுமி ருக்கிற பகீரதமஹாராஜனானவர் சந்தோஷத்துடன்கூடிஞானவானாய்விளங்கினின் றார்.

(அ—கை.) பிரிங்கீசமஹரிஷியானவர் தன் வழக்கம்போல் தேவியின் சன்னதிக்குப்போகாமல் வெகுகாலம் ஈசுவரனைமட்டுமுபாசித்துவந்த யிச்சங்கதி யையறிந்த தேவியானவள் தன்நாயகனிடமறிவிக்க சர்வக்ஞனான ஈசுவரன் அவ ருடையபக்திவிசேஷத்தைக்காண்பிவிக்கவேண்டி அர்த்தநாரீசுவரரானார். அதை க்கண்ணுற்ற அம்முனிவர் தன்ஸ்தூலசரீரத்தைவிட்டு வண்டுரூபமான சரீரத்தை யடைந்து மாயாசக்திரூபியானதேவியை பிரதக்ஷிணம்செய்யாமல் ஈசனைமட்டும் பிரதக்ஷிணம்செய்து வெளியில்வந்து தன் சுவபாவசரீரத்திற் பிரவேசித்துவிளங் கிய பிரிங்கீசரைக்கண்ட அத்தேவியானவள் மாயாசக்தியுடன்கூடியவென்னை அலக்ஷியம்செய்து நீர் ஈசனைமட்டுமுபாசித்தால் உம் சரீரத்திலென்னம்சமான ரக் தத்தைமட்டுமேன்வைத்துக்கொண்டிருக்கிறீரென்றுரைத்தவுடன் ரக்தாம்சத்தை யுந்தள்ளி, அஸ்தியான சரீரத்துடன்கூடியிருப்பதைக்கண்டு ஈசனாற்கொடுக்கப் பட்ட தண்டத்தைவகித்துக்கொண்டு அதிகவணக்கத்துடன் கூடியவராய் ஞானி களின் விருதத்திரயங்களையுபதேசிக்கவேண்டுமென்று வினவ அவ்வீசனருளிய தாய் வாசிஷ்டம் நிர்வாணபிரகரணத்தில் கூறியிருக்கிறது.

𑌕𑌿𑌂𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌕𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌕𑌿𑌂𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍀 𑌕𑌥𑌯𑍈𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌫𑍁𑌟𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 (547½)

(பொ) ஹே பிரபோ ? மஹாகர்த்தாவின் லக்ஷணம் யாது, மஹாபோக் தாவின் தன்மையெப்பேர்க்கொத்தது, மஹாதியாகியின் பெருமையாது, இவை களின் தர்மங்களையானறியும்வண்ணமருள்வீராக.

(அ—கை) மஹாகர்த்தாவின் லக்ஷணம் கூறல்.

𑌰𑌾𑌗𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍌 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑍌 𑌫𑌲𑌾𑌫𑌲𑍇 ।
𑌯𑌃 𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍𑌯𑌨𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌸 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ (548½)

(பொ) ராகதுவேஷங்கள், சுகதுக்கங்கள், தர்மாதர்மங்கள், பலாபலங் கள், இவைகளில் யாதொரு விவேகி ஆசையன்றிசெய்கின்றானோ, அவனே மாஹா கர்த்தாவெனக்கூறப்படுவன்.

𑌮𑍌𑌨𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑌹𑌂𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌤𑍍𑌸𑌰𑌃 ।
𑌯𑌃 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌗𑌤𑍋𑌦𑍍𑌵𑍇𑌗𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌸 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ (549½)

(பொ) மௌனியாயும் அகம்பாவமற்றவனாயும் மமதையற்றவனாயும் மாச்சரியமிழந்தவனாயுமிருந்து யாவன் பரபரப்பின்றிக்கிரியைகளைச்செய்கின்றானோ அவனே மஹாகர்த்தாவென்றுரைக்கப்படுவன்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (550½)

(பொ) சகலவிஷயங்களிலும் சினேகமற்று சாக்ஷிபோல் யாவனிருந்துகொண்டு காரியங்களிலிச்சையற்றவனாய்ச்செய்கின்றானோ அவனே மஹாகர்த்தாவென்று சொல்லப்படுகிறான்.

(அ—கை) மஹாபோக்தாவின் லக்ஷணங்கூறல்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (551½)

(பொ) அன்னாதிகளிலறுசுவைகள் அற்பமாயிருந்தாலும் அதிகமாயிருந்தாலும் அவைகளின் குணங்களை ஆராய்ந்துபாராமல் சமமாய் யாவன் புஜிக்கின்றானோ அவனே மஹாபோக்தாவெனச்சாற்றப்படுவன்.

(அ—கை) மஹாத்தியாகியின் லக்ஷணங்கூறல்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (552½)

(பொ) சமஸ்தமான ஆசைகளையும் சகலசம்சயங்களையும் சகலேச்சைகளையும் சர்வநிச்சயங்களையும் புத்தியினால் யாவன் நன்றாய் விட்டிருக்கின்றானோ அவனே மஹாத்தியாகியெனக்கூறப்படுகிறான்.

(அ—கை) ராமனுக்குபதேசங்கூறல்.

[illegible] । [illegible] ॥ (553½)

(பொ) ஹே ராமா எப்பொழுதும் விளங்குகிறதாயும் நின்மலமாயும் ஆதியாயும் அனந்தரூபமாயும் சகலகற்பனைகளற்றதாயும் யாதொரு பிர்மம் பிரகாசிக்கின்றதோ அதுவே நானென்றுணர்ந்து நின்மலசாந்தவிருத்தியுடன்கூடி மோக்ஷத்தையடையக்கடவாய்.

(அ—கை) இக்கிரந்தாப்பியாசபலனும் பெருமையுங்கூறல்.

அயமேவ ஹி வேதார்தோ விஷ்ண்வாதீநாஞ்ச நிஶ்சய: |
லக்ஷவர்ஷாந்நதாநாநி கோடிவர்ஷாஜதாநகம் ॥
ஏகஶ்லோகஶ்ரவணோத்தஸ்ய கலாம் நார்ஹந்தி ஷோடஶீம் ॥ (555)

(பொ) ஹே ராமசந்திரா ? இன்னிச்சயமே வேதார்த்தம் இதுவே விஷ்ணுவாதிகளின் நிச்சயம் லக்ஷவருஷான்னதானம் செய்தாலும் கோடிவருஷம் அஜதானம் செய்தாலும் ஒருசுலோகத்தைக்கேட்டபலத்தின் பதினறிலொருபங்குக்கிணையாகா.

ஏதத்க்ரந்தஶ்ருதேஃ பலம் கோடிகல்பைர்ந ஶக்யதே |
ரோமாணி ஸர்வபூதாநாம் ஶக்யந்தே ஸைகதாந்யபி ॥ (556)

(பொ) மணல்களையெண்ணினுலுமெண்ணலாம், சகலப்பிராணிகளின் ரோமங்களைக்கணக்கெடுத்தாலுமெடுக்கலாம் இக்கிரந்தத்தைக்கேட்பவர்களின் பலன்களை கோடிகற்பமானுலும் கணக்கிடமுடியாவாம்.

நக்ஷத்ராணி ச ஶக்யந்தே ததா கோஶகணா அபி |
ஶவா அபி ச ஶக்யந்தே ந ஶக்யம் ஶாஸ்த்ரவைபவம் ॥ (557)

(பொ) நக்ஷத்திரங்களையும் கோசக்கூட்டங்களையும் பிணங்களையுமெண்ணினுலுமெண்ணலாம் இச்சாஸ்திரத்தின் பெருமைபுகலவொண்ணு.

ஏதத்க்ரந்தப்ரவக்தா ஹி ஸத்குருர்நாத்ர ஸம்ஶய: |
ஏதத்க்ரந்தப்ரவக்தா ஹ்யாதிதேவோ ந ஸம்ஶய: ॥ (558)

(பொ) இக்கிரந்தத்தையுரைப்பவனே சத்குருவென்பதிலையமில்லை. இச்சாஸ்திரத்தைக்கூறினவனே ஆதிதேவனென்பதிலுஞ்சந்தேகமில்லை.

ஏதத்க்ரந்தப்ரவக்தாரம் முமுக்ஷு: ஸர்வத: பூஜயேத் |
ப்ரஹ்மநிஷ்டோ(அ)ஹமேவேதி நைவ தோஷோ(அ)ஸ்தி கஶ்சந ॥

ஏவம் ஸ்ம்ருத்வா ப்ரவக்தாரம் பூஜயதி ஸாதரம் |
ஸ போதஸாரகார்த்ஸ்ந்யேந வித்யாயாம் ஜாயதே க்ருதீ ॥ (560)

(பொ) இக்கிரந்தத்தையுபதேசித்தவரான ஆசானை முமுக்ஷுவானவன் சர்வவிதத்தாலும் பூஜிக்கக்கடவன். நாமே பிர்மநிஷ்டனென்றும், நமக்குத்தோஷம் யாதொன்றுமில்லையென்றுமெண்ணி, தன்குருவை யாவனுதரவுடன் பூஜிக்க

வில்லேயோ அவனே பயங்கரமான நரகங்களையனுபவித்து மலத்தில்வசிக்கும் புழுவாய் ஜனிக்கிறான்.

जडान्यप्यायुधान्येव तक्षादीनां फलं यथा ।
महात्मनां ब्रह्मविदां तावतायोग्यता किम् ॥ (561)

(பெ்ா) தச்சன் முதலானவர்களால் கிரகிக்கப்பட்டஜடமான வாயுதங்களே அவர்களுத்தேசிக்கும் பலத்தைக்கொடுக்குமென்றால், பிர்மவித்தானமஹான்களுக்கு அவ்வளவு யோக்கியதைகூடயில்லாமற்போய்விடுமா என்ன சொல்.

तनुं त्यजतु वा काश्यां श्वपचस्य गृहेऽथवा ।
ज्ञानसंप्राप्तिसमये मुक्तोऽसौ विगताशयः ॥ (562)

(மபா) சண்டாளன் கிரகத்திலாவது நல்லதீர்த்தக்கரையிலாவது, இச்சரீரம் பிராரப்தநாசகாலத்தில் விழுகட்டும், ஆசையற்றவிவேகி ஞானமுண்டாகும் சமயத்தில் முக்தனேயொழிய வேறல்ல.

सदात्मकत्वं सर्वस्य प्राहाहि वचनाश्रुतिः ।
श्रोतश्चित्तविवेकेन विविच्य वचनाश्रुतिः ॥

स्वचित्तपाकानुरूपं वक्ति व्यावहारिकं पृथक् ।
इदानीं तत् ज्ञानं तदज्ञानं न संशयः ॥ (564)

(பொ) மேலானவேதமானது தோன்றப்பட்ட சகலஜகத்தும் பிர்மமென்று கூறுகின்றது. பகிர்முகதிருஷ்டியுள்ள ஜீவர்களின் மனதின் பக்குவத்தையுத்தேசித்து பிர்மத்திர்கன்னியமாய் ஜகத்திருக்கிறதென்றேகதேசத்தில் ஒருக்கால் விசனத்துடன்சொல்லுகின்றது வஸ்துவைக்காட்டினும் வேறொன்றிருக்கிறதாகவறிகிற ஞானமே அக்ஞானமாம் அதிற்சந்தேகமில்லை.

विचारणेऽप्येवायमुक्तस्यैवाविचारणे ।
जिह्वया परशुं तप्तं गृह्णाम्येष संसदि ॥ (565)

(பொ) விசாரித்தாலும் விசாரிக்காவிட்டாலும் யாம்கூறிய யிவ்வர்த்தமே சுருதியின் முடிவென்று இச்சதசில் நாவில் மழுவேந்திக்கூறுகின்றேன்.

विश्वासाय शिवं स्पृष्ट्वा शपथं च करोम्यहम् ।
श्रुत्या वेदान्तसिद्धान्तः सत्य एव भविष्यति ॥ (566)

(பொ) ஹே ராமா உனக்கு நம்பிக்கையுண்டாகும் நிமித்தமாய் சிவனை என் குருவின்பாதத்திலாணை வைத்துக்கூறுகின்றேன். நான்சொன்ன அர்த்தமிவ் விதமன்றி வேறுவிதமாயிருக்குமேயாயின் இப்பொழுதே என் சிரசானது இவ் விடத்திலேயே அறுந்து விழுகட்டும்.

அத்ர யே ஸம்ஶயாவிஷ்டாஸ்தேஷாம் சிர: பதத்வய: |
ப்ரஹ்மைவாஸ்மீதி நிஶ்சயம் குருத ஸர்வதா || (567)

(பொ) யான் கூறிய அர்த்தத்தில் எவர்கள் சம்சயத்துடன்கூடியிருக் கிறார்களோ அவர்களின் சிரசானது இவ்விடத்தே அறுந்து கீழே விழுகட்டும். நானே பிர்மசொரூபமென்றுயெப்பொழுதும் நிச்சயஞ்செய்யக்கடவீர்.

நிஶ்சயாதபரோ மோக்ஷோ நாஸ்தி நாஸ்தீதி நிஶ்சிதம் |
நிஶ்சயம் காரணம் மோக்ஷே நான்யத்காரணமஸ்தி வை || (568)

(பொ) இந்த நிச்சயத்தைக்காட்டிலும் வேறுமோக்ஷமில்லவே யில்லை இன்னிச்சயமே மோக்ஷகாரணமின்றிவேறில்லை. வாசிஷ்டம் நிர்வாணபிரகரணத் தில் கூறியிருக்கின்றது.

(அ—கை) இந்தப்பிரகாரம் குருவாலுபதேசிக்கப்பட்ட சீடனேகாந்த த்திலிருந்து சமாதியோகத்தினாலுண்டாயிருக்கிற ஆத்மசாக்ஷாத்காரத்தின் தன் மையைக்கூறுகின்றான்.

ஶிவாவதாரஸ்வாசார்யஸத்யவசனதோ நர: பஞ்சகோஶாந்நிராக்ருத்ய
ஶூன்யம் ஜீவத்வஸம்பவம் | கூட
ஸ்தோ ப்ரஹ்மாஹமிதி ஶுத்தவ்ருத்திஸமாஹித: ஸத்யானந்தைகரூபம்
விமலம் அஜம் ப்ரஹ்ம பூர்ணமைக்ஷத || (569)

(பொ) ஈசுவராவதாரமான தன்னாசாரியனருளியவுண்மை நெறிதவறா மல் அன்னமயாதிபஞ்சகோசங்களுந்தானல்லவெனநேதித்து அஞ்சனவிருளான சூன்னியத்தையுந்தள்ளி அகத்தில் தான் கிஞ்சிக்ஞனான ஜீவனாயிருந்தோமென்ற பாவமும்விடுத்து நான் கூடஸ்தனென்றும் நான் பிர்மமென்றும் நிச்சயித்திருக் கிற சுத்தவிருத்தியும் நழுவியவச்சீடனான மஹாத்மாவானவன் சத்தியானந்தைக ரூபமாயும் நிர்மலசிரேஷ்டமாயும் உத்பத்தியற்றதாயும் பூர்ணமாயுமிருக்கிற பிர்ம த்தைக்கண்டான்.

ஸந்ததாப்யாஸபரிபக்வசேதஸாம் ஸர்வஸாக்ஷிணாம் ஸர்வகார
ணானாம் ஸம்க்ஷயாத்ஸ்வயமேவ ஸ்வாத்மா | ஸமஸ்தவிஶேஷவ்யாவ்ருத்திஷு ஸ்
ஹாத்மாவஸ்தானம் ஸர்வஸாக்ஷிணோ கைவல்யம் ஸம்பவதி || (570)

(பொ) அனுபவசுகமாகியஜலத்தில் மூழ்கிவிளங்கியபின் எங்கும் பூர்ண போதமாத்திரமாய் தேகேந்திரியகரணுதிபாவங்களுமிழந்து தன்குருவானுபதேசித்தபடி சிதாகாசசுவரூபத்திற் சமாதிநிஷ்டையடைந்து நனவிற்சுஷுப்தியுடையவனுகியவம்மஹாத்மா வெகுகாலம் சுவானுபூதியுடன் விளங்கினுன்.

[illegible] ॥ (571)

(பொ) அன்புள்ளசீடனுனவன் பகுகாலம்மேலானசிதாகாசஸ்வானுபூதியுடன்கூடினவனுயிருந்தபின்னந்தக்கரணமானது ஸ்வரூபத்தைவிட்டு கிரமமாக வெளியில்வந்தவுடன் தன் குருவென்றும் ஜகத்தென்றுமுணர்ந்து ஆனந்தபாஷ்பம்பெருகிக்கொண்டிருக்கிற நேத்திரங்களையுடையவனுய் குருவின்பாதகமலத்தில் தண்டம்போல் அஷ்டாங்கநமஸ்காரஞ்செய்தெழுந்து பிரதக்ஷிணம்செய்து கைகூப்பிநின்று சந்தோஷம் நிறைந்தவங்கத்துடன் கூடியவனுய் ஸ்ரீகுருசுவாமி கேட்டருள விண்ணப்பஞ்செய்வான்.

[illegible] ॥ (572)

(பொ) ஹே சுவாமின் அநேககோடி ஜனனங்களில் எனதந்தக்கர்ணத்துள்ள கோரமானவாசனைகளான விருளைநிவர்த்திக்கவுதித்த மத்தியான்னவொளியே உம்மை யான் வணங்குகின்றேன. ஆவரணசொரூபம் நீங்கி எனது நிஜசொரூபத்தையான் தரிசிக்கும்படி செய்துவைத்தயிணையறறதானவிவ்வுதவிக்கு (என்னைத்தவிரவேறென்றுமில்லாததால்) கைமாறென்றும் யான் கண்டிலேன். ஆகையால் நினது திருவடிபோற்றி போற்றி.

[illegible] ॥ 573

(பொ) நல்லமாணுக்கனுனவன் பிரத்தியுபகாரஞ்செய்ய யாதும்காணேனென்றுசொன்னமொழியைக்கேட்டவாசாரியர்மகிழ்ந்து தமதுகிருபாநோக்கத்தாலவனைப்பார்த்தருளி இங்கேவாவென்று சமீபத்தில்வைத்து வணக்கத்துடன் கூடியவச்சீடனுக்கு கிருபையாலனுக்கிரகிப்பார், தீமைகளாகிய பிரதிபந்தங்களான அக்ஞானம் சந்தேகம் விபரீதங்களாகியமூன்றையுந்தள்ளி சுவரூபஞானத்திலாரூடனுயிருப்பாயேல் இதுவே நீ எனக்குச்செய்யாநிற்கும் பிரத்தியுபகாரமாம்

[illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ (574)

(பொ) சகலகற்பனைகளுமிழந்து ஆகாசம்போலெங்கும் பூர்ணமாய்நிறைந்தசுவானுபவஞானமானது எப்பொழுதாவது நழுவுமோ குருவேயென்றுகேட்டசீடனைநோக்கி தன்மயமாகும் பிர்மரூபமானது சத்குருபதேசத்தாலும் சச்சாஸ்திரவிசாரத்தாலுந்தோன்றும். அவ்விதந்தோன்றினாலும் அக்ஞானசந்தேகவிபரீதங்களாகிய மூவகைப்பிரதிபந்தங்களிருக்கும்பக்ஷத்தில் பிர்மானுபவந்திருடப்படமாட்டாது.

(அ—கை) மேற்கூறியபிரதிபந்தங்களைப்பிரித்துக்காட்டவேண்டுமெனில்

[illegible]
[illegible] । [illegible] ॥

(பொ) என்னை நானறியவில்லையென்றவஞ்ஞானமும் அந்தபிர்மம் நாமாவோமாவென்றசந்தேகமும் தேகமே நான் ஜகத்சத்தியமென்ற விபரீதமுமான இம்மூன்றுபிரதிபந்தங்களும், பகுஜன்மாப்பியாசத்திற் பழகிவந்ததிருடவாசனையானதால் நீ இப்போதுபழகியபிர்மஞானத்தைக்கெடுத்துவிடுமென்பதிலாக்ஷேபமில்லை. மேலானபிர்மாத்மைக்கியக்ஞானமும் பலத்திற்கேதுவாகாமற்போம், ஆகையால்சிரவணத்தாலக்ஞானத்தையும் மனனத்தாற்சந்தேகத்தையும் நிதித்தியாசனத்தால் விபரீதபாவனையையும் போக்கடிக்கக்கடவாய்.

(அ—கை) சொல்லியவர்த்தம் நன்ருய்புத்தியிற்படும்பொருட்டு திருஷ்டாந்தத்துடன்விரித்துக்காண்பிவிக்கிறுர்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (576)

(பொ) மணிமந்திராதிகளாற் கட்டுண்டவக்னியானது காஷ்டமுதலியவைகளைத்தஹிக்கவற்பமும் யோக்கியமாகாதுபோல் அக்ஞானசந்தேகவிபரீதங்களுடன்கூடிய தத்துவக்ஞானமாகியவக்கினியால் அனுதிகாலந்தொடுத்துவந்துள்ள கருத்து நத்துவாதிபந்தமும் நீங்காது. நெடுங்காலமப்பியசித்துவந்த சிரவணமனன நிதித்தியாசனங்களாலேயே மோக்ஷப்பிரதிபந்தங்களானவம்மூன்றுதடைகளையுமொழிக்கக்கடவாய்.

[illegible]
[illegible] । [illegible]

[illegible] ॥ (577)

(பொ) பிர்மாஹமெனும் பாவனையைமறைத்து நான் பிர்மமல்லனெனும் நினைப்பைவிருத்திசெய்வதே அக்ஞானமாம். குருவால் நீயேபிர்மமென்று தத்வமஸியாதிவாக்கியங்களாலுபதேசித்ததைவிசேஷித்து நம்பாமல் நான் பிர்மமோ அல்லவோவென்று கலங்குவது சம்சயமாம். ஜகத்சத்தியமென்றும் தேகமே நானென்றும் அகத்தேபொருந்துவதான மோஹமே விபரீதபாவனையாம். மேற்கூறியபிரதிபந்தத்திரயங்களை புத்திசாலிகளான விவேகிகள் சிரவணமனன நித்தியாசனங்களால் தியஜிக்கக்கடவர்கள்.

[illegible] ॥ (578)

(பொ) ஷட்விதலிங்கதாத்பரியத்துடன் குருமுகமாய் தத்துவானுபூதியைக்கேட்பதே சிரவணமாம். சிரவணத்தாற்சம்மதித்துள்ள (பொருளை) அபேதத்தைத்சாதிப்பதும் பேதத்தைவாதிப்பதுமானயுக்தியாற்சிந்திப்பதே மனனமாம். சித்தம் பிர்மாகாரமாத்திரமாய் நிற்கும் நிலைமையின் பழக்கமே நித்தியாசனமாமென்று பெரியோர்கள் கூறுகின்றனர். ஆகையால் நாடோறுமிவ்வாறு சிரவணாதிகளை யனுஷ்டித்துவருவாயாகில் அவ்வக்ஞானாதி பிரதிபந்தகம் நீங்கி நீ மோக்ஷமடைவாய்.

[illegible] ॥ (579)

(பொ) எவ்வளவுகாலம் ஞாதாவும் ஞானமுமுன்னிடத்திருக்குமோ அவ்வளவுகாலம் அக்ஞானாதிபிரதிபந்தகவிரோதிகளான சிரவணாதிகளைப்பழகவேண்டும். அப்பாற்பழகவேண்டுவதில்லை. ஆகாசமானது வாய்வாதிநான்குபூதங்களிலும் சம்மந்தப்பட்டிருந்தும் சம்மந்தமின்மைபோற் கற்பனையானதேகாதிசம்மந்தமற்று பிர்மாகாரமாத்திரமாயிருந்துகொண்டு சகலஜகத்தையும் சொப்பனம்போற் பார்ப்பவன் யாவனோ அவனே ஜீவன் முக்தனும். அஜ்ஜீவன்முக்தன் பிராரப்தாவசானகாலத்திற் சொரூபாகாரமான விதேஹமுக்தியைப்பொருந்துகின்றான்.

(அ—கை) ஜீவன்முக்தர்களின்பேதமும் விதேஹமுக்தர்களின் தன்மை யுங்கூறல்.

வக்ஷ்யாமோ ஜ்ஞாநஸம்பந்நஜீவந்முக்திபிதாம் தாஸ்வபுமோ ஞெகொ வா
ஸ்யாத்வேஷாமேவத்த்வம்ப்ராப்ய ஸ ஏ ஹஹவெத்ப்ரஹ்மவிஞா ஸயேய: ।
தத்ராத்யோ ப்ரஹ்மவித்வரோ ப்ரஹ்மவித்ஸஹிவரீயாந்தாந்யோ வரிஷ்டாவ
க்ஷ்யாமிப்ரஹ்மவெத்த்ரம்ப்ரதிஸவிசவரேஷாந் ப்ரயாணாநுமேஹம் ॥ (580)

(பொ) ஞானம் நிறைந்தஜீவன்முக்தர்கள் இவ்வுலகிற் சகலராலுமுபாசிக்கப்பட்டவர்களாய் நான்குபேதங்களுடன்கூடியிருக்கின்றனர், அப்பேதங்களைப்பகரக்கேள். அவர்களுக்குள் நான்காவது பூமியையடைந்தவன் பிர்மவித்தென்றும், ஐந்தாவது பூமியையடைந்தவன் பிர்மவித்வரனெனவும், 6-வது பூமிப்பாருந்தியவன் பிர்மவித்துவரீயானாகவும், 7-வது பூமியடைந்தவன் பிர்மவித்துவரிஷ்டனும் அஜ்ஜீவன்முக்தர்களின்தன்மையை நான்குவிதமாய்க்கூறப்பட்டிருப்பதில் பிர்மவித்து, வரன் வரீயான் மூவர்களின் லக்ஷணங்களையுங் கூறுகின்றோம்.

(அ—கை) 1-வது பிர்மவித்தின் லக்ஷணங்கூறல்.

யீரா ப்ரஹ்மவிதஃப்ரஶாந்தஸ நஸோவோயாத்வராயத்ஸ்தத்வம்வாகந
யம்வசிதயதேநத்ருத்வணம்ராஶ்ரஸா: । ஸஸ்ருக்ஷ்வநிஜஸ்வர்ணவஸ்ஷிதா
நோஸஞிநேஜஸ்ஷிதிம்மோகாநந்ரஹதத்வராஶ்சவிவரஞ்யா நதீவ ஸூ
ணம்ராஶயா: ॥ (581)

(பொ) மனோதைரியமுடையவர்களாயும் உபசாந்தமனதுடையவர்களாயுமிருக்கிற பிர்மவித்துக்கள் ஞானம்வருவதற்குமுன் தங்களால் யாதொருலௌகிகவைதிககர்மங்கள் செய்யப்பட்டனவோ அவைகளை அன்னியர்களின்காரியம்போல் லோகோபகாரநிமித்தம் தங்கள் தங்கள் வர்ணாசிரமதர்மங்களைவிடாமற்செய்கின்றனர். தன்ஸ்வரூபத்தை நன்றாயறிந்து சந்தோஷத்தோடுகூடின ஞானிகள் பிராரப்தவசியால் வந்தகர்மங்களைத்தள்ளாமலும் தன்னிஜஸ்திதியைவிடாமலும் லோகானுக்கிரகதத்பரர்களாயிருந்து ஆனந்தமான பூர்ணபிப்பிராயத்தோடுகூடியவர்களாய் இம்மேதினியிற் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

காஸாதயோஹ்ருதியஷிக்ஷணதாவ்ரஜேயஸ்ஸ்தாநவக்ஷரவஶாஶவ த த்ரு
மோகே । உஷ்யாமிநாவிஜவஸஞகஸஸாஶ்வரஞிஸௌநாநிதாஶ்வஸ
யியோவிவிஸத்ஸ்தேஷா: ॥ (582)

(பொ) காமாதிகள் பிராரப்தவலியால் பிர்மவித்துக்களின் ஹிருதயத்திற்ருேன்றினும் பிர்மக்ஞானத்திடத்தாற் கணத்தில் நாசமுறுகின்றன. விவேகயினர்களால் அவைகளிற்சம்மந்தப்பட்டதாய்ச்சொல்லப்படினும் தாமரையிலையுடன்கூடியஜலமானது தாமரையிலையிற்பற்ருததுபோல் நானசங்கனென்னுமனுபூதியால் அவ்வாசனைகளிற்சம்மந்தமுருர். இவ்வுலகத்தில் ஞானிகள் விவகாரத்துடன்கூடியிருந்தாலும் கர்மோபாசனைகளைச்செய்யினுமவைகளிற் சம்மந்தமுருமல் அறியாதஜடர்கள்போலும் ஊமைபோலுமிருக்கிறதன்மையைக்காட்டுவார்கள் ஞானசாமர்த்தியத்தையுங்காட்டார்கள். மௌனபாவம் பொருந்தினவர்களாயிருந்தாலும் மஹான்களானபெரியோர்கள் நிரங்குசதிருப்தியடைந்து ஜீவன்முக்தர்களாய்ச்சஞ்சரிக்கின்றனர்.

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑌨𑌾𑌨𑌾𑌗𑍁𑌣𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍇𑌕𑌧𑌾𑌵𑌾 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑌾𑌃। 𑌵𑌾𑌣𑌿𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌤𑌪𑍋 𑌵𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌟𑌨𑌂 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑍇𑌵 𑌵𑌾
𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 ॥ (583)

(பொ) பிராரப்தகர்மங்களும் நானாப்பிரகாரமாயிருப்பதால் அவர்களின் பிராரப்தத்திற்குத்தகுந்த விவகாரம்பொருந்தும். வியாபாரஞ்செய்யினும்செய்வார், பெருமைபொருந்தியதவத்தைச்செய்யினுஞ்செய்வார், பிக்ஷைபுகுந்துண்ணினுமுண்பார், ராஜ்யத்தையாளினுமாளுவார்.

𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌦𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑌤𑍇𑌽𑌥𑍋 𑌯𑌦𑌿 𑌖𑌂 𑌪𑌤𑌤𑌿। 𑌰𑌵𑌿𑌃 𑌶𑌶𑍀𑌵𑌚𑍍𑌛𑍀𑌤𑌳𑌃 𑌶𑌵𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌾
𑌗𑍁𑌣𑌾𑌗𑍁𑌣𑌯𑍋𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 ॥ (584)

(பொ) சென்றதைப்பற்றிநினையார்கள். வரப்போகிறதைப்பற்றிக்கருதார்கள். பிராரப்தவலியாலெதிற்படும் போகங்களைப்புஜியாநிற்பர். ஆகாசமானது விழுதுபோற் பூமியில் விழினும் இரவியானது சந்திரகிரகணங்களைப்போற் சீதளமாகினும் மறித்தசவம்பின் ஜீவிக்கினும், குணகுணங்களென்னும் புத்திகளிழந்த 4-வது பூமியடைந்தஜீவன்முக்தர்கள் மேற்கூறியவைகளை ஆச்சரியமாய்க்கருதார்களென்று கைவல்லியதத்துவதீபிகை 83முதல் 98வரை சுலோகங்கள்ளாற்கூறப்படுகிறது.

𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍈𑌕𑌨𑍍𑌯𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌵𑌾𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑌦𑍇𑌹
𑌣𑌿𑌰𑍍𑌂𑌕𑌸𑌾𑌰𑌾𑌵𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌰𑌾𑌸𑍀𑌨𑍍𑌨𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌸𑌾𑌨𑍇𑌵𑌨𑍇। 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌸𑍍𑌵𑌂𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑌨𑌸𑍋𑌷
𑌣𑌾𑌦𑌿𑌰𑌾𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌹𑌸𑍍𑌸𑌾𑌰𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌂𑌕𑍍𑌰
𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌿 ॥ (585)

(பொ) சங்கற்பமற்றவனும் அன்னியர்களையாசியாமற் பிக்ஷாசரணஞ் செய்து புஜிப்பவனும் நதிகளிலும் தடாகங்களிலுமுள்ள நீரைப்பானஞ்செய்பவனும், தடையற்றவாத்மானந்ததிருப்தியுடன்கூடியவனும், மயானத்திலும், வனத்திலும் பயமற்றுதுயில்வோனும், தோய்த்துலர்த்தாததானவஸ்திரதாரியாயும் அல்லது திக்கையேவஸ்திரமாய்த்தரித்தவனும் பூமியேபடுக்கையாயமைந்தவனுமிருக்கிற ஞானி வேதாந்தமாகிறவீதியிற்சஞ்சாரஞ்செய்து மேலானதானபிர்மசொரூபத்தில் ரமித்துக்கொண்டிருக்கிறான்.

𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌲𑌂𑌬𑍍𑌯𑌶𑌰𑍀𑌰𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌭𑍁𑌨𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌶𑍇𑌷𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 ।
𑌪𑌰𑍇𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾𑌬𑌾𑌲𑌵𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌾𑌯𑍋𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌲𑌿𑌂𑌗𑍋𑌨𑌨𑍁𑌷𑌕𑍍𑌤𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌃 ॥(586)

(பொ) ஸ்வரூபசாக்ஷாத்காரமாகியபிடிப்பையடைத்து, பாலனைப்போன்றவாத்மவித்தானவன் அன்னியர்களின் பிரயத்தினத்தால் தன்னைவந்தடைந்தவிஷங்களைச்சரீரத்தாற்புஜித்தும் அதிற்சம்மந்தமற்றவனும்பாஹியத்தோற்றமற்றவனுமிருப்பன்.

𑌦𑌿𑌗𑌂𑌬𑌰𑍋𑌵𑌾𑌪𑌿𑌚𑌸𑌾𑌂𑌬𑌰𑍋𑌵𑌾𑌤𑍍𑌵𑌗𑌂𑌬𑌰𑍋𑌵𑌾𑌪𑌿𑌚𑌿𑌦𑌂𑌬𑌰𑌸𑍍𑌥𑌃 ।
𑌉𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤𑌵𑌦𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿𑌚𑌬𑌾𑌲𑌵𑌦𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑌵𑌦𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿𑌚𑌰𑌤𑍍𑌯𑌵𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 ॥ (587)

(பொ) திக்கேவஸ்திரமாயுடையவனும், அல்லது வஸ்திரத்தோடுகூடியவனும் மரவுரிதோல் முதலியவைகளை வஸ்திரமாய்த்தரித்தவனும் சிதாகாசத்தில் வசித்துக்கொண்டிருப்பவனுமான மஹாத்மாவானவன் இப்புவியிற் பித்தன்போலவும் பாலன்போலவும் பைசாசுபோலவுஞ்சஞ்சரிக்கின்றான்.

𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑍂𑌢𑍋𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑌪𑌿𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜𑌵𑌿𑌭𑌵𑌃𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌃𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑌜𑌗
𑌰𑌾𑌚𑌾𑌰𑌕𑌲𑌿𑌤𑌃 । 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑍂𑌤𑌃𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑌵𑌮𑌤𑌃𑌕𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃𑌸𑌤𑌤𑌪𑌰𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍁𑌖𑌿𑌤𑌃 ॥ (588)

(பொ) இடைவிடாமல் மேலானவானந்தசுகத்தில் ரமித்துக்கொண்டிருக்கிற பிராக்ஞனானவன் ஓரிடத்தில் மூடன்போலவும், ஒருக்கால் வித்துவான்போலும், ஓரிடத்தில் மஹாராஜவைபவமடைந்தவன்போலவும் ஓர்சமயத்திற்பைத்தியங்கொண்டவன்போலும், ஓர்சமயம் நல்லமனதுடையவன்போலும், ஒருவேளையில் மலம்பாம்பின் சுவபாவத்துடன்கூடியும், ஒருக்கால் பூஜிக்கப்படுகிறவனும், ஓரிடத்திலவமதிக்கப்படுகிறவனும் ஓரிடத்திலின்னவிதமாயிருக்கிறானென்றறியத்தகாதவனுமிருந்து இவ்வுலகிற்சஞ்சரிக்கின்றான்.

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌧𑌨𑍋𑌪𑌿𑌸𑌦𑌾𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍋𑌪𑍍𑌯𑌸𑌹𑌾𑌯𑍋𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌃 ।
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑍋𑌪𑍍𑌯𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌨𑍋𑌪𑍍𑌯𑌸𑌮𑌃𑌸𑌮𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 ॥ (589)

तद्वद्देहादिबन्धेभ्यो विमुक्तं ब्रह्मवित्तमम् ।
पश्यन्ति देहवन्मूढाः शरीराभासदर्शनात् ॥ (590)

(பொ) உண்மையில் இராகுவால் விழுங்கப்படாதசூரியனை ரவியின் சுபாவம் அறியாதவர்களால் விழுங்கப்பட்டதாய்ச்சொல்லுவதுபோல் தேஹாதிபந்தங்களினின்றும் விடுபட்டிருக்கிற பிர்மவித்தை சரீராபசத்தோற்றத்தால் மூடர்கள் தேஹவானைப்பார்க்கின்றனர்.

अहिनिर्ल्वयनीं वायं मुक्त्वा देहं तु तिष्ठति ।
इतस्ततश्चाल्यमानो यत्किञ्चित्प्राणवायुना ॥ (591)

(பொ) சட்டையைக்கழற்றின சர்ப்பமானது அச்சட்டையிலபிமான முறாதுபோல் சமசாரபந்தமற்ற ஜீவன் முக்தன் சரீரமாகிறசட்டையானது பிராணவாயுவாலங்குமிங்குமாய்ச் சலிக்கப்படினும் அச்சரீரத்திலபிமானமற்றவனாயிருப்பன்.

स्रोतसा नीयते दारु यथा निम्नोन्नतस्थलम् ।
दैवेन नीयते देहो यथाकालोपभुक्तिषु ॥ (592)

(பொ) பிரவாகத்தாலிழுக்கப்பட்டக்கட்டையானது பள்ளமேடுகளிலெவ்விதம்போகின்றதோ அவ்விதம் பிராரப்தகர்மத்தாலிழுக்கப்பட்ட ஞானியின் சரீரமானது சுகதுக்கபலன்களையடைகின்றது.

प्रारब्धकर्मपरिकल्पितवासनाभिः संसारिवच्चरति भुक्तिषु मुक्तदेहः । सिद्धः स्वयं वसति साक्षिवदत्र तूष्णीं चक्रस्य मूलमिव कल्पविकल्पशून्यः ॥ (593)

(பொ) தேஹவாசனையற்றவிவேகி ஆரப்தகர்மத்தாற்கற்பிக்கப்பட்டவாசனைகளால் விஷபபோகங்களில் சம்சாரிபோற் நடித்துக்கொண்டிருந்தாலும், பிர்மவஸ்துவில் தான் சாக்ஷிமாத்திரமாயிருந்து சக்கரம்சுற்றுவதற்காதாரமானகட்டைபோல் விகற்பசூன்னியமான நிர்விகற்பமௌனியாயிருப்பன்.

लक्ष्यालक्ष्यगतिं त्यक्त्वा यस्तिष्ठेत्केवलात्मना ।
शिव एव स्वयं साक्षादयं ब्रह्मविदुत्तमः ॥ (594)

(பொ) யாவன் லக்ஷியாலக்ஷியகதியற்று கேவலமான ஆத்மஸ்திதியையடைந்திருக்கின்றானோ அவனேசாக்ஷாத்சிவனென்றும் பிர்மவித்சிரேஷ்டனென்றுங் கூறப்பட்டிருக்கின்றானென விவேகசூடாமணியில் 541-முதல் 556 வரை சுலோகங்கள் வாயிலாய் வெளியிட்டிருக்கின்றனர்.

(அ—கை) வரன் முதலியோர்தன்மை கூறல்

[illegible] ॥ (595)

(பொ) வரன் வரீயான் வரிட்டனென்னுமேனையமூவர்களில் வரன் வரீயானிருவர்களும் சமாதியோகத்தைப்பொருந்தியிருப்பார்கள். பிக்ஷாடனுதி தேஹசஞ்சாரநிமித்தம் தானுய்ச்சென்றுண்ணுவோன் 5-வது பூமியையடைந்தவரன் சமீபத்திலுள்ளவன்னியரானசீடன் முதலியோராலுணவளித்தும் சுவரூபானுபூதிபரவசததாலறியாநிற்பவன் 6-ம் பூமியையடைந்தவரீயான். அன்னியராலும் தன்னுலும் சரீரபிரக்ஞையின் தன்மையையறியாதவன் 7-வது பூமியுடன் கூடியவரிஷ்டனும். அவனே துர்லபமான மாஹாத்மா. அவனே யெப்பொழுதும் தேகமற்றவனுய்ப்பிரகாசிப்பன்.

(அ—கை) தங்களாற்கூறப்பட்ட பிர்மவித்துமுதலானபேதங்களையடைந்த நால்வர்களுக்கும் முகதிசமமாயிருந்தும் சிலர்நிர்விகற்பசமாதியுடையவர்களாயும், சிலர்விவகாரமுடையவர்களாயுமிருப்பதை உலகிலும் சாஸ்திரங்களிலும் கண்டிருப்தால் அவர்களுக்குள் சமாதிபலத்தில் தாரதம்மியமுண்டாவல்லவாவென்பதைக்கேட்ட சிஷ்யனைக்குறித்து சமாதானஞ்சொல்லுகிருர்.

[illegible] ॥

(பொ) திருலோகத்தும் கிடைத்தற்கதிதுர்லபமானவிச்சீவன்முக்தர்கள் பிராரப்தவசத்தால் நானுபேதமான விவகாரங்களையுடையவராயினும் ஞானபலமான மோக்ஷசுகம் சமமாம். வரன் முதலியோர் வெகுவருத்தப்பட்டடைக்திருப்பதான நிர்விகற்பசமாதியின் பிரயோஜனம் யாதென்று கேழ்பாயாயின் பிராரப்தவசத்தாலுண்டாகாநிற்கும் பெரியதாகியதிருஷ்டதுக்கத்தை பிர்மவித்தேயனுபவிப்பன். வரியானும் வரனும் மற்றவரிஷ்டனும் ஜீவன்முக்திசுகத்தினையேவுடையவராய்வாழ்வார்கள். இவைகளைக்காட்டிலும் அவர்களுக்குள் வேறுபேதமில்லை.

(அ—கை) ஞானிகளுக்கு விவகாராதிகளுண்டாகுமென்று தாங்கள்சொல்வீர்களேயாகுல் முன்பழக்கத்தால்வந்த ராகாதியால் ஜடபரதன்முதலியவர்களைப்போல் திரும்பவும் சம்சாரத்தையடைவார்களேயென்று சொல்லுவாயாகிலவர்களுக்குச்சம்சாராசக்திவரமாட்டாதென்று கூறுகின்றர்.

[illegible] ॥ (597)

(பொ) பிர்மவித்துக்களும் அறிவீனரைப்போலவே பிராரப்தத்திற்குத் தக்கப்பிரபஞ்சவியாபாரங்களையுடையவர்களாய் ஜீவித்தால் வலிபொருந்திய அவித்தைகாமகர்மங்களொழிந்து மீண்டு பிரவாதிருக்குங்காரணம் யாதென்றுகேட்பாயாகில் வாய்வாதிபூதபௌதிகங்களனைத்திலும் விரிந்திருக்குமாகாசமானது, ஒன்றிலும்பற்றாதுபோல் ஞானிகள் ஒருவிவகாரத்திலும் பற்றுதலையடையாமலே சம்மந்தமன்றியிருப்பார்கள். வாய்வாதிநான்குபூதங்களும், தம்மோடுகலவாநிற்கும் பதார்த்தங்களோடும் சம்மந்தியாநிற்கும்செயல்போல் அக்ஞானிகள் சம்சாரத்தையடைவார்கள்.

ப்ரஹ்மஶ்ரீபதிஶங்கரா: ப்ரப்ருதய: ஸம்பூஜிதாஸ்தேந [illegible]
[illegible] தேநைவ ஸர்வம் க்ருதம் । ஜீவந்முக்தபதாரவிந்த[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ (598)

(பொ) ஜீவன்முக்தர்களின் பாதாரவிந்தங்களையெவர்களாதரவுடன் பூஜிக்கின்றனரோ அவர்கள் அயன் அரி அரன் மூவர்களையும் பூஜித்தவராவார்களென்றும் உத்தமமானதபோநுஷ்டானங்களும் சாதுக்களாற்செய்யவேண்டிய சகலகிர்த்தியங்களையுஞ்செய்தவராவார்களென்றும் அனுதியானவேதங்கள் வெகனபுடன்கூறுகின்றன. இனிப்பொருந்துதற்கரியஜீவன்முக்தர்கள் நிற்கும் விதேஹகைவல்லியமுக்தியையும் நீ கேட்பாயாக.

[illegible] ஜ்ஞாநவஹ்நிர்ஜீவஸஞ்சிதம் [illegible]
[illegible] ।
[illegible] ப்ராரப்தம் க்ஷயமேதி போகவஶத: [illegible] த்ரயாணாம்
க்ஷதி: ॥ (599)

(பொ) பஞ்சைப்படபாமுகாக்னியானதெரித்து நீறெழுப்பண்ணுவது போல் நானாவிதஜனனங்களுக்குப்பீஜங்களாகிய சஞ்சிதகர்மங்களனைத்தையும் ஞானக்கினியானது எரித்துபஸ்மமாகச்செய்யும். ஞானியினுகாமியகர்மமானது ஜீவன்முக்திபலத்தால் அசரீரியான யிவனையற்பமும் சம்மந்தியாமற்போம். சேடமான பிராரப்தகர்மமானது போகானுபவத்தால் நாசத்தையடைகின்றது. இவ்விதம் முக்கர்மங்களும் நாசத்தையடைகின்றனவென்று கைவல்லிய 1-வது பிரகரணம் 99-முதல் 103-வரை சுலோகங்களாலரைகின்றனர்.

(அ—கை) ஆத்மாவின் மாயையானது மூன்றுவகையாய் நாசமடையுமென்று கூறுகின்றார்.

ஶாஸ்த்ரேண நஶ்யேத்பரமார்த்ததிருஷ்டி: கார்யக்ஷமா நஶ்யதி சாபரோக்ஷாத் । ப்ராரப்தநாஶாத் ப்ரதிபாநநாஶ ஏவம் த்ரிதா நஶ்யதி சாத்மமாயா ॥ (600)

(பொ) ஜகத்சத்தியமென்றும் பிர்மவஸ்துவில்லையென்றுமுண்டாயிருக்கிற ஆத்மமாயாரூபமான அசத்தாவரணசக்தியானது நீயே அந்தபிர்மமென்று குருவானுபதேசித்த சாஸ்திரஜன்னியஞானத்தால் நாசமடைகிறது. தேஹமே நானென்றும் ஆத்மவஸ்துவிளங்கவில்லையென்றதுமான அபானுவரணும்சமானது சொரூபசாக்ஷாத்காரவனுபூதியால் நாசமடைகின்றது. ஜகத்தின் தோற்றமானது பிராரப்தாவசானகாலத்தில் நாசமடையுமென்றுமூவகையாய் கூறுகிறது. வராகோபநிஷத் 2-வது அத்தியாயம்.

யதைதாம்ஸி ஸமித்தோऽக்நிர்பஸ்மஸாத்குருதேऽர்ஜுந ।
ஜ்ஞாநாக்நி: ஸர்வகர்மாணி பஸ்மஸாத்குருதே ததா ॥ (601)

(பொ) ஹே அர்ஜுனு அக்கினியானது கட்டைகளையும் சமித்துக்களையுமெரித்துச்சாம்பலாய்ச்செய்வதுபோல் ஞானக்கினியானது சஞ்சிதம் ஆகாமி பிராரப்தமிம்மூன்று கர்மங்களையுமெரித்துச் சாம்பலாய்ச்செய்யுமென்று பகவத்கீதை 4—அ—37—சு.

பித்யதே ஹ்ருதயக்ரந்திஶ்சித்யந்தே ஸர்வஸம்ஶயா: ।
க்ஷீயந்தே சாஸ்ய கர்மாணி தஸ்மிந் த்ருஷ்டே பராவரே ॥ (602)

(பொ) மாயாரகிதமான பிர்மத்தை யாவன் பார்க்கின்றுனே அவனுக்கு அன்னியோன்னியாத்தியாசத்தாலுண்டாயிருக்கிறஹிருதயக்கிரந்தியானதுபேதிக்கப்படுகிறது. அவனுக்கேசகலசம்சயங்களும் போகின்றன. அவனுக்கேசஞ்சிதாகாமிபிராரப்தகர்மங்களும் நாசமாகின்றனவென்று முண்டகோபநிடதம் 2-வது கண்டம் 8-வது வாக்கியம்.

(அ—கை) ஜீவன்முக்தர்களுக்குபோகத்தாலுண்டாயிருக்கிறபுண்ணியபாபபலங்கள் மருஜன்மங்களுக்குச்சம்மந்தப்படாமற்போகுமென்றமார்க்கத்தைக்கேட்கக்கடவாயென்று குருகூறுகின்றூர்.

உக்தாநாம் மோக்ஷகாமைர்விஹிதமவிஹிதம் முக்தஜ்ஞாநாயஸ்ய ஸௌஹ்ருத
த்விஷ்யாக்யம் ஶ்ரேயணம் ச த்வேஷத்வேஷத் கார்யம் ச நீஷிந்து । தோஷாநேவம் ச

[illegible] ॥ (603)

(பொ) பிராரப்தபயனுன சுகதுக்காதிகளை ஜீவன்முக்திதிசையிலனுபவி க்குங்கால் ஜீவன்முக்தர் சரீராதிகளாற்செய்யாநிற்கும் புண்ணியபாபமிசிரரூபமா னகர்மங்களவாகளைத்துடர்ந்திடாமலிறந்துபோமார்க்கம் யாதென்று சங்கிக்கில் அறிவின்மையோர் தோஷதிருஷ்டியால் நிந்தித்து அச்சீவன்முக்தர் தேகத்தாற் செய்தபாபங்களையேற்றுக்கொள்வர். அறிவுடையோர் பிர்மவித்து பிர்மமேயென் றும் சுருதிவாக்கியத்தின்படி ஞானியை பிர்மசொரூபமென்றுமறிந்து மனோவாக் குக்காயங்களாலாராதித்து அவர்களின் புண்ணியங்களனைத்தையுமேற்றுக்கொ ள்ளுவர். ஆகையால் பிராரப்தாதீனத்தாலுண்டாகிறகர்மங்களாலும் ஜன்மஹே துவாகமாட்டாதென்றுணரக்கடவாய்.

(அ—கை) விதேஹமுக்தியின் தன்மைகூறல்.

[illegible] ॥ (604)

(பொ) துர்லபமானதத்துவக்ஞானக்கினியால் அவித்தையாகிய காரண தேகம் வெந்து நீருய்விடும். தூலதேஹமும் அதற்கு நியமித்தகாலத்தில் (வே ருகளைந்த விருக்ஷம்போல்) சவமாய் வீழாநிற்கும். அப்பொழுது உரிமையாகிய சூக்ஷ்மதேஹமானது கொல்லனுலையிற் காய்ந்தவிரும்புண்டநீர்போல் துரியமா யும் பூரணமாயும் அழியாதவானந்த சிதாத்மாவாயும் சிரேஷ்டமாயும் நின்மலமா யும் சாசுவதமாயுமிருக்கிற மேலானபிர்மசொரூபத்தின்கண் லீனத்தையடையு மென கைவல்லியம் தத்துவப்பிரகரணம் 104—மு—105—வ—சுலோகவாயி லாக கூறுகிறது.

[illegible] ॥ (605)

(பொ) பிராரப்தகர்மமும் போகத்தால் நாசமானவுடன் பிராணுதிகளும் திரும்பவெளியில்வருவதற்கு யோக்கியமின்றி காய்ந்தகல்லிலிட்ட ஜலம்போல் போதசுவரூபியான நம்மிடத்தில் லீனமாகின்றன. அவ்வேதுபற்றி மறுஜன்மத் திற்கு யோக்கியமன்றென்று சதாசிவபிர்மயதீந்திரர் சொல்லியவாத்மவித்தியானு பூதியிற்கூறப்பட்டிருக்கிறது.

யத்ர யத்ர ம்ருதோ ஜ்ஞாநீ பரமாக்ஷரவித்ஸதா ।
பரப்ரஹ்மணி லீயேத ந தஸ்யோத்க்ராந்திரிஷ்யதே ॥ (606)

(பொ) பரமார்த்தசொரூபத்தை எப்பொழுதுமறிந்திருக்கிற ஞானியின் சரீரமானது பிராரப்தாவசானத்திலெங்கெங்கவிடத்தில் வீழ்ந்தாலும் பிராணாதிகள் பரபிர்மத்தில் லீனத்தையடைவதால் அவனுக்கு திரும்பஜனனயோக்கியமானவுத்க்கிரமணமுண்டாகமாட்டாதென்று உபநிடதமரைகின்றது.

கும்பே நஷ்டே ஸதி யதா நபோ தேஹநாஶே வ்யோமவத்பூர்ண(?) ஏகம்(?) விதத ஸகலோபாதயஸ்தத்ர யத்ர ஹதா: । ததைவாத்ய ஜ்ஞாநதத்வப்ரமிதா:(?) கோ ப்ரத்யாதிஶந்யாஶ்சதா ஶாந்தமநவிமோஸ்தாஶதீக: பரம்வஸ்ய பூ: ॥

(பொ) கடவுபாதியானது அபாவமாயின் கடாகாசமானது மஹாகாசத்தோடேகமாவதுபோல் சரீரத்திரயங்களாகியவுபாதிகள் நீங்கியவுத்தரக்ஷணம் துரியபதவியடைந்த ஜீவன்முக்தர்கள் ஆதியுமந்தமும் மத்தியுமில்லாமல் உள்ளும் புறம்புமில்லாமல் தானிருந்தபடியே விளங்காநின்ற விதேஹகைவல்லியபதத்தைப்பெற்று எண்ணையற்றதீபம்போற் சாந்தமாயிருப்பார்கள். கை—106—சு.

க்ஷீரே க்ஷீரம் யதா க்ஷிப்தம் தைலே தைலம் ஜலே ஜலம் ।
ஸம்யுக்தமேகதாம் யாதி ததாத்மந்யாத்மவிந்முநி: ॥ (608)

(பொ) பாலிற்பால் கலந்ததுபோலும் எண்ணெயிலெண்ணெசேர்ந்தது போலும் ஜலத்தில் ஜலம் கலந்ததுபோலும் ஆத்மவித்தான முனியானவன் ஆத்மசொரூபத்தில் விதேஹமுக்தியான ஏகீபாவத்தையடைகிறானென்று ஆத்மோபநிஷத்திற்கூறுகிறது.

ஜீவந்முக்தபதம் த்யக்த்வா ஸ்வதேஹே காலஸாத்க்ருதே ।
விஶத்யதேஹமுக்தத்வம் பவநோऽஸ்பந்ததாமிவ ॥ (609)

(பொ) ஞானியின் சரீரமானது காலத்தாற் பிணமாய்விழுஞ்சமயத்தில் ரூபநாசமான ஜீவன்முக்திபதத்தைவிட்ட ஞானி அசவற்றகாற்றைப்போல் சொரூபத்தில் அரூபநாசமான விதேஹமுக்தியையடைகிறானென்று யோககுண்டலியுபநிடதம் 3—அ—கூறுகிறது.

கதா: கலா: பஞ்சதஶ ப்ரதிஷ்டா தேவாஶ்ச ஸர்வே ப்ரதிதேவதாஸு ।
கர்மாணி விஜ்ஞாநமயஶ்ச ஆத்மா பரேऽவ்யயே ஸர்வ ஏகீபவந்தி ॥ (610)

(பொ) சுரோத்திரேந்திரியமுதலான பதினைந்துகலைகளும் அவைகளுக் கதிஷ்டானங்களான திக்கு முதலியதேவதைகளும் பதினாறாவது கலையான ஜீவ னும் இச்சா அனிச்சா பரேச்சாவென்ற பிராரப்தகர்மங்கள் மூன்றும் நாசரகித மானபிர்மத்திலொன்றாய் விதேஹமுக்தியில்லீனத்தையடைகின்றன.

𑌯𑌥𑌾 𑌨𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯 ।
𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌮𑍁𑌪𑍈𑌤𑌿 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥

(பொ) சமுத்திரத்தில் கங்கைமுதலியநதிகளனைத்தும் தங்கள் நாமமும் உருவமுமிழந்து சமுத்திரவடிவமாவதுபோல் மஹாத்மாவும் ஜீவனென்றநாமமும் சரீரவுருவமுமற்று மாயைக்கப்புறப்பட்டதாயும் புருஷராயும் சுவயம்பிரகாசரா யுமிருக்கிற பிர்மத்தையடைகிறானென்று முண்டகோபநிஷதம் மூன்றாவது முண் டகம் 2-வது கண்டம் 7, 8 வது வாக்கியத்தில் கூறுகிறது.

[illegible] ॥ (612)

(பொ) ஹே குழந்தாய் எவ்விடத்தும் நிறைந்துள்ளவாகாசம் தானிருந் தபடியேயிருக்க பூமியை அகழ்ந்தபின்னர், ஆகாசம் பூர்ணமென்னும் ஞானமில் லாதவனுக்கு நூதன்மாய்த்தோன்றுகிற கூபாகாசம்போல, ஏர்க்கணவே சித்த மாயுள்ள பிர்மம் குருவுபதேசத்தாலும் சாஸ்திரவிசாரத்தாலும் அப்போதுநூத னமாகவடையப்பட்டதுபோலவேதோன்றுகிற்கும். பிரமமாகியநாமெப்போதும் அகண்டைகரசவஸ்துவென்றிருக்கக்கடவாய். கை—107—சு.

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌤𑍁 𑌸𑌤𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑌦𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 ।
𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌶𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑌦𑍍𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌣𑍍𑌠𑌾𑌭𑌰𑌣𑌂 𑌯𑌥𑌾 ॥ (613)

(பொ) தன் கழுத்திற்போடப்பட்டிருந்த ஆபரணமானது தன்னாலறி யப்படாமலிருந்து சினேகிதனால் தன் கழுத்திலிருப்பதாய்ப்பார்ப்பதுபோல் எப்பொழுதுந்தானாயிருக்கிற ஆத்மா அவித்தையாலடையப்படாதவர்போல்தோ ன்றி குருவுபதேசஞானத்தால் அவித்தைநாசமானவுடன் தானந்தபிர்மத்தைய டைந்தவன்போல் விளங்குகிறான். ஆத்மபோதம் 44 சுலோகம்.

[illegible] ॥ (614)

(பொ) ரஜ்ஜுவிற்சர்ப்பம்போலும் கானலிற்ஜலம்போலும் ஸ்தாணுவிற் புருடன்போலும ஸ்வப்னநகரம்போலும் ஆகாசத்தில்தோன்றுகிற கந்தர்வபட்டணம்போலும் வந்தியாசுதன்போலும் அஹங்காராதிப்பிரபஞ்சஸ்ஸ்ரேஷ்டம்பித்தை யென்றும் ஞானமேசத்தியமென்றும், மைந்தா? இத்தன்மையான உனதான்மாவை நம்மேலாணைவைத்துறைக்கின்றேன் நீமறவாதிருக்கக்கடவாயென்று கைவல்லியதீபிகை 108-வது சுலோகத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

(அ—கை) நாமுரைத்த பிர்மக்ஞானம் யாருக்கு சுலபமாய் கிடைக்கும் எவருக்கு கிடைக்காதென்று கேட்டசிடனுக்கு மூடனுக்கு முக்திசுலபமாய்க்கிடைக்கமாட்டாதென்பதை திருஷ்டாந்தத்துடன் ஆசான் காண்பிவிக்கிறார்.

சஜ்ராலவிஷூாருஊெநகவியாத்ஹெஷஈஜூாநஈாஸ்ரீ தவ தஸூாம
ஹாநஈாக்தி:। க்ருஷஶாயெமஹஈஹிதஃவ்ரதிஷிம்ஷிதாஷயாரம்மதஸ்யநவ
ஹிமாதிரஹாயகஸ்ய ॥ (615)

(பொ) நான்குவாயலிலும் கண்ணாடியாற்கட்டப்பட்டகிரகத்தையடைந்தமைந்தனுக்கு எங்குபார்த்தாலும் வாசலாய்த்தோணி அதைவிட்டுவெளியில்வாமுடியாததுபோல் அத்தியாசத்தால் நானாவிதரூபமாய்விளங்குகின்ற அக்ஞானத்தையடைந்தபுருஷனுக்கு மோக்ஷமானது சுலபமாய் கிடைக்கமாட்டாது.

(அ—கை) பின்னைமோக்ஷமடைகிறவர்கள் யாரென்றால் சாதனசதுஷ்டயத்துடன்கூடியபுருடர்களே குருகிருபையால்மோக்ஷமடைவார்களென்று திருஷ்டாந்தமூலமாயறிவிக்கிறார்.

ஶாஸ்த்ராஷிலாயநவதாவராரோஷாத்பஈநஸ:வ்ராவ்யதெநிஜவஷ:வர
ஷெஶிகொத்வ்யா। வொரொராரண்யஸரிணிம்மஜீம்தநவ:ஸாஷெஶாநி
ஜொஹிதஷஹிஜூமிமெராவமஶ்ய: ॥ (616)

(பொ) ஆபரணங்களையபகரிக்கும் நிமித்தம் திருடர்களாற்கொண்டுபோகப்பட்டு அரண்யத்தையடைந்தராஜகுமாரன் தன்தேசமார்க்கமுணர்ந்த புருடர்களின் வாககியத்தால் தன்தேசமடைவதுபோல், சத்வாசனைகளாகியவாபரணங்களணிந்த சுத்தஜீவனை காமாதிகளானதிருடர்கள் கிரகித்துக்கொண்டுபோய் அவ்வாபரணங்களைப்பிடிங்கிக்கொண்டு சம்சாரமாகிறவனத்தில ஞானமாகிற கண்களைக்கட்டிவிட்டுவிட்டார்கள். அதனுல் தக்கிக்கின்ற அனேகர்களில் புண்ணியசாலியான ஜீவன் சாந்தியாதிசாதனம் நிறைந்தபுருடசிரேஷ்டரான குருவின் வாக்கியோபதேசத்தால் ஞானமாகிறகண்ணுடன்கூடி தன்தேசமானபிர்மபதத்தை தடையின்றியடைகிறான்.

(அ—கை) இந்தஜீவன் அக்ஞானகாலத்தில் கருத்துருத்துவாதியபிமானம் நிறைந்தவனுயிருந்து நீயே அந்தபிர்மமென்று தேசிகனுலுபதேசிக்கப்பட்டு சுவபாவஸ்திதியையடைந்ததன்மையை திருஷ்டாந்தத்துடன்தெரிவிக்கின்ருர்.

[illegible] ॥ (617)

(பொ) ராஜகுமாரன் ஜனித்தவுடன், யௌவ்வனகாலத்தில் ராஜியபட்டாபிஷேகம் கிடைக்குமென்றுசொன்ன ஜோஸியர்வார்த்தையைநம்பிய மஹாராஜன் தன்மைந்தனுக்கு நவரத்தனுதியாலிழைக்கப்பட்டவாபரணங்களைப்போடும்படிசெய்து சீராட்டுங்கால் அப்பாலன் நித்திரையடைந்ததருணமறிந்த திருடர்கள் ஆபரணங்கள் நிமித்தம் அப்பாலனைவனத்திற்கெடுத்துப்போய் நகைகளையபகரித்து அம்மைந்தனையும் நாசஞ்செய்யவெத்தனிக்குங்கால் அவர்கள்சமீபத்திலிருந்த சகோதரியின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி அப்பாலனையவள்வசமொப்பிவிக்க அவனும் அவ்வனத்திலிருக்கிறவேடுவர்களின் சேர்க்கையால் தான் ராஜாவென்பதைமறந்து வேடனென்று நிச்சயஞ்செய்து வெகுகாலம்ஜீவித்துக்கொண்டிருந்தான். அந்தப்புரத்திற்சென்று குழந்தையைப்பார்க்கும்போது காணுமல் விசனத்துடன்கூடியவரசன் ஜோஸியராலவனிருக்குந்திசையையுணர்ந்து அத்தேசஞ்சென்று ராஜகுமாரனைப்பார்த்து நீயாரென்றுவினவ நான் வேடனென்றுசொன்னதைக்கேட்டு, உன்மாதாவிடம்போய் சகோதராதிபந்துக்களின் லக்ஷணங்களைத்தெரிந்துவரச்சொன்னமேல் மாதாவான அவித்தையிடஞ்சென்று, நான் யாருடையபிள்ளை, இங்கிருக்கிறவர்களெவ்விதசம்மந்தமென்றுவினவ மாதாவும் நீ உண்மையில் ராஜகுமாரன், உன்னை பாலியத்திலேயே நகைகளையபகரிக்க என்சகோதிரர்களான காமாதிவேடுவர்கள் உன்னை கொண்டுவந்து நகைகளையபகரித்து உன்னையும் நாசஞ்செய்யவெத்தனிக்குங்கால் என்வேண்டுகோளுக்கிணங்கி குழந்தையற்றவளானவென்னிடமொப்பிவித்தார்கள், அதுமுதலென்னைத்தாயென்றும், சுற்றத்தாரானவகங்காராதிகளை பந்துக்களென்றெண்ணி வேடனென்றபாவனையைச்செய்துகொண்டிருக்கிருய். வாஸ்தவத்தில் நீ அரசன்மைந்தனேயொழியவேறல்லவென்றுசொல்ல வெகுவேகமாய் ராஜாவுடன்கூடியஜோஸியரிடம் வந்து மேற்கூரியவைகளைத்தெரிவிக்க, அவரும் நீ மஹாராஜாவின் குமாரனேயொழியவேடுவனல்லவென்றுசொல்ல, நான் ராஜாவென்றுணர்நது வேடபாவத்தைவிட்டுச்சுகியாயிருப்பதுபோல், பிர்மப்பிரதிபலனமான ஜீவனுனமைந்தன் சிருஷ்டிகாலத்திற் சுத்தசத்துவகுணம் நிறைந்திருக்கிற தன்மையையறிந்தகாமாதி திருடர்கள் நற்குணங்களானவாபரணங்களையபகரித்துக்கொண்டு இவன் சுத்தஜீவத்தன்மையை நிவர்த்திக்கப்பிரயத்தனப்படுங்கால் அவித்தையான தன்சகோதரி

பிடத்திலொப்பிவித்து அவளுடையசேர்க்கையாலும் பந்துக்களானவகங்காராதிச்சேர்க்கையாலும் தன் சுத்தபாவமிழந்து நான்கர்த்தாவென்றும் போக்தாவென்றும அநேவிதமாய்ச்சங்கற்பித்து சம்சாரமாகியவனத்தில் வெகுகாலந்துக்கித்துத்திரிந்துகொண்டிருந்தான்.

முன்செய்தபுண்ணியவிசேஷத்தால் குருவாகிய ஜோஸியரானவர் அவ்வனத்திற்குவந்து உபநிஷத்துடன்கூடியவாக்காலிவனையழைத்து ஆத்மானாத்மவிசாரத்தால் (நீ சர்வவியாபகமாயிருக்கிற பிர்மமேயொழிய கர்த்தாவானவேடனல்லவென்றுசொன்னவுடன் மனனமாகிய தன்வேடகிரகத்திற்குவந்து மலினசத்வமான தன் தாயின்வசனத்தினாலும் தான்கர்த்தாவல்லவென்றுணர்ந்து நிதித்தியாசனபலத்தால் கருத்துருத்துவாதிதர்மங்களைவிட்டு சர்வவியாபகமான பிர்மமே தானென்றறிந்து சகலதுக்கங்களுமிழந்து தன் பிர்மசொபாவத்தைமறவாமல் தானாகவேசுகித்துக்கொண்டிருந்தான்.

(அ—கை) கூடஸ்தனான தனக்கு பந்தமோக்ஷாதியில்லையென்று திருஷ்டாந்தத்துடன் வெளியிடுகின்றனர்.

[illegible] ॥ (618)

(பொ) மலடிமைந்தனுக்கு சரீரம்முதலான சகலவியாபாரங்களும் அவன் நாசமும் மிகவும் கற்பனையாயிருப்பதுபோல், கூடஸ்தராயும் நித்தியராயும் சுகபோதசொரூபராயுமிருக்கிற பிரத்தியகாத்மாவான தனக்கு அக்ஞானதிசையில் வந்ததாயெண்ணிய பந்தமும் ஞானதிசையில் நிவர்த்தியானதாயெண்ணிய ஜீவன்முக்தத்துவமும் சுத்தகற்பிதமேயொழிய வாஸ்தவமன்று.

(அ—கை) மேலெழுந்தபார்வையால் தோன்றுகிற ஜகத்து சுத்தபொய்யென்பதை திருஷ்டாந்தத்துடன் அருளுகின்றார்.

[illegible] ॥ (619)

(பொ) பயந்தபுருஷனுக்கு இருளே மயக்கத்தால் எங்கும் பிசாசாய்த் தோன்றின தோற்றமானது தீபதரிசனத்தால் க்ஷணமே நிவர்த்தியையடைவதுபோல், தன்சொரூபத்தையுணராதமேலெழுந்தபார்வையால் திருசியம் சத்தியமென்றெண்ணியபுருடர்களுக்கு, ஜகத்துண்மையாய்த்தோன்றுமேயன்றி யதார்த்தமாய் ஞானதீபத்தால் பார்க்குங்காலிச்சகத்தில்லவேயில்லை.

(அ—கை) சைதன்னியசொரூபமாய்ப்பார்க்கும்போது இச்சகத் கற்பனையில்லவேயில்லையென்பதை திருஷ்டாந்தமூலமாயறிவிக்கிறார்.

[illegible] ॥ (620)

(பொ) பழுதையில் மயக்கத்தாற்கண்டசர்ப்பப்பிராந்தியானது பழுதைதான் வாஸ்தவமென்றுணர்ந்தமாத்திரத்திற் சர்ப்பம் பார்க்கப்படாததுபோல், சைதன்னியமான ஜோதிஸ்வரூபத்தை தன்னஞ்ஞானமயக்கத்தால் ஜகத்தாய்ப் பார்க்கப்பட்டு சொரூபவிசாரத்தாலவ்வறிவேதானென்றறிந்தவுடன் அச்செகத்துப்பொய்யாய்ப்போகின்றது.

(அ—கை) பிரபஞ்சமானது சுத்தமயக்கமென்பதை காண்பிவிக்கிறார்.

[illegible] ॥ (621)

(பொ) சகலஜகத்தும் சுத்தமயக்கமாம். சச்சிதானந்தமானவாத்மாவேயெப்பொழுதுமுளது. தோற்றுமாத்திரத்தாலிச்சகமுண்டென்று சொல்லுவாயாயின் கிழிஞ்சலைவெள்ளியென்றுநம்பியபுருஷன் ஏன் தனவானுயாகமாட்டான்?

(அ—கை) ஜகத்தே இல்லவேயில்லையென்று வற்புருத்திக்கூறுகின்றார்.

[illegible] ॥ (622)

(பொ) சிருஷ்டிக்குமுன்னும் பிரளயத்திற்குப்பின்னுமில்லாதவிச்சகமானது இப்பொழுதுதோன்றுகிற மாத்திரத்காற் சத்தியமாகவொருக்காலுமாகவேமாட்டாது. இச்சகம் தோன்றுகிறதேயென்று கேட்பாயாகில், இந்திரஜாலக்காரன் வருவதற்குமுன்னும் அவன் சக்தியை நிருத்தினபின்னுமில்லாமல் மத்தியில் தோன்றிய இந்திரஜாலப்பட்டணமானது அவன் சக்தியாற்கற்பிக்கப்பட்டதுபோல் இச்சகமானது மாயையாற்கற்பிக்கப்பட்டதேயொழியவாஸ்தவத்திலில்லை.

(அ—கை) ஒன்றானவாத்மவே தன்மயக்கத்தாலிரண்டாய்க்கற்பிக்கப்படுவதை திருஷ்டாந்தத்துடன் போதிக்கின்றனர்.

[illegible] ॥ (623)

(பொ) ஒன்ருயிருக்கிற சந்திரன் தன் திருஷ்டிதோஷத்தாலிரண்டு சந்திரனுய்ப்பார்க்கப்படுவதுபோல் ஒருவராயும் சர்வவியாபகராயும் பூமானந்தசொரூப்ராயுமிருக்கிறவாத்மாவே தன்னிடத்திற்கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறவக்ஞானபடலத்தின் மிகுதியால் நானுவாய்ப்பார்க்கப்படுகிருர்.

(அ—கை) இச்சகம் வாஸ்தவத்திலில்லையென்பதை பின்னும் திருஷ்டாந்தத்துடனுரைக்கிருர்.

[illegible] ॥ (624)

(பொ) பொரிவாணம் சுற்றும்பொழுது நெருப்புப்பொரிகள் தோன்றுவனபோல் இச்சசகம் புவனச்சக்கிரத்தால் அஸ்திரமாய்த்தோன்றுகிறதெனப்பார்க்கக்கடவாய். பொரிவாணம் சுற்றுவது நின்றவுடன் அதன்பொரிகள் காணப்படாததுபோல் தெய்வகிருபையால் மயக்கமாகிற சுற்றுதல் நீங்கியவுடனிச்சகம் காணப்படமாட்டாது.

(அ—கை) ஆரோபமானஜகத்து நம்மிடத்திலில்லவேயில்லையென்று திருஷ்டாந்தத்துடன் வெளிப்படுத்துகின்றனர்.

[illegible] ॥ (625)

(பொ) சைதன்னியமாகியவாகாசத்தில் இச்சகத்தாகிய கந்தர்வபட்டணமானது விவஸ்தையின்றித்தோன்றுகிறது. ஆத்மவித்தையான மின்னலுதித்சமாத்திரத்திலிச்சகம் தோன்ருமற்போகிறது.

[illegible] ॥ (626)

(பொ) ரணரங்கத்திற்சென்றமதங்கொண்டயானை சத்துருக்களையும்சாரத்தியஞ்செய்த புருஷனையும் ஹதம்செய்து தான்மாத்திரமாய்ச்சஞ்சரிப்பது

போல் பிரமாகாரமான சித்தம் தோற்றுமாத்திரமானவக்ஞானசத்துருக்களைக் கொன்று கர்த்தாவானஜீவனையும் நாசமுறச்செய்தபின் ஜகத்தின்தோற்றமற்று தான்மாத்திரமாய்ச்சேஷிக்கின்றது.

(அ—கை) இச்சரீரமானது இப்பவேநசிப்பதாலும் வெகுகாலமிருந்து நசிப்பதாலும் யாதொருபிரயோஜனமில்லையென்று திருஷ்டாந்தத்துடனுரைக்கின்றார்.

𑌅𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌮𑍇𑌤𑍁𑌵𑌪𑍁𑌰𑌾𑌶𑌶𑌿𑌤𑌾𑌰𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂𑌕𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌤𑌾𑌪𑌿𑌮𑌮𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌪𑍁𑌷𑍋𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 । 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑍇𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿𑌚𑌿𑌰𑌂𑌸𑌮𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇𑌵𑌾𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌸𑍍𑌯𑌨𑌹𑌿𑌕𑍋𑌽𑌪𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌲𑍇𑌶𑌃 ॥ (627)

(பொ) கடமானது இக்கணத்தில் நாசமுற்றாலும் வெகுகாலமிருந்தாலும் கடாகாசத்திற்கெவ்விதவிசேடமுமேற்படாததுபோல் இவ்வுடலிப்பொழுதேநாசமுற்றாலும் சந்திராதித்தியர்களுள்ளபரியந்தமிருந்தாலும் சிதாகாசசொரூபமான நமக்கு அவைகளாலொருவிசேடமுமில்லை.

𑌅𑌹𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌲𑍍𑌵𑌯𑌨𑍀𑌸𑌰𑍍𑌪𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍋𑌕𑍋𑌜𑍀𑌵𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ।
𑌵𑌲𑍍𑌮𑍀𑌕𑍇𑌪𑌤𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌤𑍍𑌤𑌂𑌸𑌰𑍍𑌪𑍋𑌨𑌾𑌭𑌿𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ (628)

𑌏𑌵𑌂𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌞𑍍𑌚𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌞𑍍𑌚𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂𑌨𑌾𑌭𑌿𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌶𑌿𑌖𑌿𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍇𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌸𑌹𑍇𑌤𑍁𑌕𑍇 ॥ (629)

(பொ) சட்டையைக்கழற்றின நல்லபாம்பானது ஜீவனற்றதான அச்சட்டை தான்வசிக்கும் பொந்தின் வாயலிற்கிடந்தாலும் தன்னதென்றபிமானிக்காததுபோல் பொய்யாயிருக்கிறவக்ஞானம் காரணத்துடன் பிரத்தியக்ஞானக்கினியாற் பொசுக்கப்பட்டிருக்கும்பொழுது இத்தூலசூக்ஷ்மசரீரங்கள் ஞானிக்குத் தோன்றினாலும் அவைகளில் தன்னதென்றவபிமானமுறான் வராகோபநிடதம் 2-வது அத்தியாயத்திலும் அத்வைதரசமஞ்சரியிலும் கூறியிருக்கிறது.

(அ—கை) சிந்தையாலேயே ஜகத்தோற்றமுண்டாகுமென்பதை திருஷ்டாந்தத்துடனுசான் மொழிகின்றார்.

𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑍁𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤 [illegible] । 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 [illegible] 𑌜𑌨𑌿𑌤𑌾𑌂𑌵𑌨𑌿𑌤𑌾𑌂 [illegible] ॥ (630)

(பொ) மனதினுலொருஸ்திரீயை வெகுகாலம்நினைத்து மனோராஜ்யஞ் செய்யுங்கால் அவளேவந்துவிட்டதாய் அம்மனோராஜ்யகாலத்திலெண்ணி சந்தோஷமடைவதுபோல் சங்கற்பமாத்திரத்தாற் கற்பிக்கப்பட்டஜகத்தை மந்தபுத்தியுடையபுருஷன் சத்தியமென்றெண்ணிமோகிக்கிருன்.

(அ—கை) ஜகத்தோற்றமில்லவேயில்லையென்பதை திருஷ்டாந்தத்துடன் சொல்லுகிருர்.

ஸெத்யெऽஸ்மிந்பரஸத்யஸ-வாவவொயெவ்யாஓோஹதொஜமஃதிவ்யவ
ஃஶ்யதெயஃ। கந்யூதக-துவிஃஃராஷ ஃ௱-வொ௱-வஃஷூாநவிதுஃதி
நிஷ்டிந-ஃஷூதெஃதஃ ॥ (631)

(பொ) சத்தியமாயும் தன்னுத்மாசம்பொருந்தியதாயும் அழியாதசுகபோதரூபமாயுமிருக்கிற தன்னிடத்தில் மயக்கத்தாலிச்சகமிருப்பதாய்த்தோற்றப்படுகிறது. ஓரிடத்திலும் பார்க்கப்படாததாயும் அரூபமாயுமிருக்கிறவிச்சகத்தை ஆகாசசித்திரத்திற்குச்சமானமாய் யாமெண்ணுகிரேம்.

ஞஸ்யாஷிகஷ-௱ணஹெஃதிரொஹிதொவிவிஜாத-ரெகாஸதா௦நஜ
ஹாதிஜாத-। நாநாவாவாவிவிதுவிவித்ரு தொவிவிதுஃவடொநவடி
ஷாவஃவொஸ்யதிஷு௦ ॥ (632)

(பொ) மையின்விகாரத்தால் நானுவிதசித்திரங்கள்தோன்றுகிறவஸ்திரமானது தன்சுபாவதர்மத்தையிழக்காதிருப்பதுபோல், அத்தியாசத்தால் அறிவுசொரூபமான நம்மிடத்தில் தோன்றப்படுகிற இச்சகத்துத்பத்திநாசங்கள் சிறிதும் ஒருக்காலுமுண்டாகவுமில்லை, தள்ளப்படவுமில்லை.

(அ—கை) ஆத்மசொரூபமேநானென்றனுபவத்துடன் கூடியிருப்பதை திருஷ்டாந்தத்துடன் கூறுகின்ருர்.

ஸத்த்வாதகஃவெண்ணிதஃோதகஃ௦ஃதெந்யதகஷ்டிஃஹஃத்யதிநிஷ்டிதாய௦।
தெஹெஃயாஃகஃவிஹஃவாஸநாஷிவஷ்யாவெஷூாஃஃோஹஃதியஃஃவிஃஃா
தா ॥ (633)

(பொ) மூடன் அக்ஞானமயக்கவாசனையால் தேகேந்திரியாதிகளைத்தானென்றபிமானிப்பதுபோல் ஞானி சச்சிதானந்தசுகசொரூபமாயும் தேசகாலவஸ்து பரிச்சேதரகிதமாயுமிருக்கிற ஆத்மவஸ்துவையெப்பொழுதும் நானென்றெண்ணிக்கொண்டிருக்கிருன்.

(அ—கை) விவேகிகள் ஜகத்தோற்றத்தை சத்தியமென்றெண்ணார்களென்பதை திருஷ்டாந்தத்துடனளிக்கிறார்.

[illegible] ॥ (634)

(பொ) அறிஞர்கள் கானற்பூமியிற் சூரியகிரணத்தால்தோன்றுகிற கானல் நீரைத்தள்ளி மனோக்கியமாயுள்ள கங்காஜலத்தைப்பான்ம்பண்ணுவதுபோல் மஹான்கள் தமக்குண்டாயிருக்கிறஞானதைரியத்தால் இச்சகம் பொய்யென்றும் ரசமற்றதென்றுமெண்ணி சத்தியபுத்தியை நீக்கி பிர்மானந்தரசத்தை அந்தரங்கத்திலனுபவிக்கின்றனர்.

(அ—கை) ஆத்மசொரூபத்தை அக்ஞர்களறியவேயில்லையென்பதை திருஷ்டாந்தத்துடன் தெரிவிக்கிறார்.

[illegible] ॥ (635)

(பொ) சகலஜகத்தையும் விளக்கிவைக்கிறவராயும் சர்வப்பிராணிகளாலும் சூரியமண்டலத்திற் பிரத்தியக்ஷமாய்ப்பார்க்கப்படுகிறவராயுமிருக்கிற பாஸ்கரனை கோட்டான்கள் சூரியனுதித்திருக்கிறாரென்று சந்தோஷியாததுபோல் ஏகாந்தத்திலனுபவிக்கத்தக்கவராயும் சுவயம்பிரகாசராயுமிருக்கிற தானான ஆத்மசொரூபத்தை மூடர்களாதரிக்கவில்லையன்றோ. ஆ! கஷ்டம்.

(அ—கை) தன்சொரூபத்தில் அறியாமையால் தோன்றுகிறஜகத்தை தனக்கன்னியமாய் நினைத்துத்துக்கிக்கிறார்களென்பதை திருஷ்டாந்தத்துடனுரைக்கின்றார்.

[illegible] ॥ (636)

(பொ) பாலன் தீபாதிவெளிச்சத்தால் தன்சரீரநிழலை தனக்கன்னியமாயெண்ணி மயங்கித்துக்கிப்பதுபோல், மூடன் தன்னானந்தஸ்பூர்த்தியால் விளங்குகிற பொய்யான ஜகத்தை தனக்கன்னியமாயெண்ணி பரிதபிக்கிறான்.

(அ—கை) மாயாவிகாரங்களில் அசங்கரானவாத்மா சம்மந்தப்படாரென்பதை திருஷ்டாந்தத்துடன் தெரிவிக்கின்றார்.

[illegible] ॥ (637)

(பொ) தாமரையிலைகளில் முகில்கூட்டங்களெவ்வளவு ஜலம் வருஷித்தாலும் அவைகளைநனைப்பிக்கமுடியாததுபோல் அசங்கனுயிருக்கிற என்னை மாயையாற்கற்பிக்கப்பட்டபஞ்சபூதவிகாரங்களாற் சங்கனுகச்செய்யமுடியாதன்றே.

[illegible] ॥ (638)

(பொ) ஆகாசத்திற்கற்பனையால் தோன்றப்பட்ட நீலநிறமுதலானவைகள் ஆகாசத்தை சம்மந்தப்படுத்தாதுபோல் சகல சங்கமற்று அசங்கனுயிருக்கிற என்னை தோற்றுமாத்திரமான சரீராதிஜகத்கற்பனைகள் வந்தணுகமாட்டா.

(அ—கை) அவஸ்தாத்திரயாதிகற்பனைகள் தோன்றினும் அவைகளில் ஞானி சத்தியபுத்திவைப்யானென்பதை திருஷ்டாந்தத்துடன் காட்டுகிறார்.

[illegible] ॥ (639)

(பொ) அரவமானது தன் சட்டையைக்கழற்றியபின் அச்சட்டையானது அப்பொந்துவாயிலிற்கிடந்தாலும் அதிலபிமானமுறாதுபோல் ஜாக்கிர சொப்பன சுஷுப்திகளான மூன்றவஸ்தைகளும் அடிக்கடி உண்டாய் நாசமுற்றாலும் நாமாகிறசாக்ஷியினிடத்தில் தோன்றிக்கொண்டிருக்கிறதென்றுதெரிந்து அவைகளிற் சத்தியபுத்தியற்றவனுயும் அபிமானமற்றவனுயுமிருப்பன்.

(அ—கை) விவகாரத்தில் ஜாக்கிரசொப்பனமென்றகற்பனைபோல் பிரத்தியகாத்மா பரமாத்மாவென்ற கற்பனையுண்டாயிருக்கிறதென்பதை திருஷ்டாந்தத்துடன் காட்டுகிறார்.

[illegible] ॥ (640)

(பொ) ஜாக்கிரம் சொப்பனமென்றுசொல்லுகிற சொற்கள்பேதமாகினும் மாயாமயமென்பதிலிரண்டும் சமமாயிருக்கின்றனபோல் பிரத்தியகாத்மாவென்றும் பரமாத்மாவென்றும் சொற்களாற்பேதமாயினும் சச்சிதானந்தசொரூபத்திலிரண்டுமொன்ருய் ஓரேசொரூபமாய்விளங்குகின்றன.

(அ—கை) குருவிடத்தில் சிரவணமனன நிதித்தியாசனங்கள்செய்தசிஷனவன் சத்துவாபத்தியான நான்காம்பூமியடைந்த தன்மையும் பிர்மசொருபத்திற்சித்தவிசிராந்தியுடன்கூடிய நிற்விகற்பசமாதிரூபமான நனவினிற் சுஷுப்தியவஸ்தையைப்பொருந்திய பிர்மவித்தின் லக்ஷணத்தையும் காண்பிக்கிருர்.

விஶ்ராந்தபாஹ்யவிஷயவ்யஸநாநுபந்தா யோகாஶ்ரிதா விஜிதஸர்வகரணா: ஸமஸ்தா: । ஸாநந்தமாத்ரபரிஶேஷிதசேதஸோ யே ஜாக்ரத்யவஸ்தாஸு ஸுஷுப்த்யவஸ்தாம் ॥ (641)

(பொ) பாஹியவிஷயதுக்கபந்தமற்றவர்களாயும் சகலவிந்திரியவியாபாரங்களிலொழிவையடைந்தவர்களாயும் ஜகத்விகற்பங்களற்று தான் ஆனந்தமாத்திரமாய்ச்சேடித்தமனதுடையவர்களாயுமிருக்கிற மஹான்கள் அவிவேகிகளுக்கு ஜாக்கிராதாவஸ்தையையடைந்தவர்கள்போற்காணப்பட்டாலும் நனவினிற்சுஷுப்தியடைந்தவர்களேயாம்.

(அ—கை) ஐந்தாவதுபூமியான அசம்சத்திஸ்திதியைப்பழகியபிர்மவித்துவரான ஜீவன்முக்தன் நிர்விகற்பசமாதியினின்று விருத்திவெளியில்வந்து ஆகாரவிவகாரங்களுக்குச்செல்லுங்கால் மூடர்களாற்கர்த்தாவென்று சொல்லினும் கர்த்தாவாகானென்பதை திருஷ்டாந்தமூலமாயறிவிக்கின்ருர்.

கஶ்சித்ஷட்திகாயிகவிவேஷ்டிதமுஸிதுபோ நாஸ்ம்யஹம் தஹனவேக்ஷ்ணயைவ தயா ஹஸதி । வாரிதஸ்ய வாயுசலிதஸ்ய கமநம் ந ஹி சந்த்ரமஸ: ஷட்கரம் ப்ரபவதி ॥ (642)

(பொ) மூடர்கள் அறுபதுனயிரம்யோஜனை தூரத்திலுள்ளமேகம் ஓடுகிறதைப்பார்த்து லக்ஷம்யோஜனையுடன்கூடிய சந்திரனேடுவதாய்ச்சொல்லினும் அச்சந்திரன் மேக சலனவிகாரங்களேயடையாததுபோல், அக்ஞானிகள் நம் சரீராதிகரணங்களின் சேஷ்டைகளேநோக்கி அகர்த்தாவாகிய நம்மை கர்த்தாவாகக் கிரகித்தாலும் நாம் கர்த்தாவாக ஆவோமா என்ன சொல்.

தேஹ்யாதிஸம்ஸ்ரயத்வேநாத்மநி கர்த்ருத்வம் கர்த்தாவாத்மா இதி ஸங்கேதவிஜ்ஞாநாத் மூடா: । ஸ்வப்நே ஹயம் கரமஜாதிநிரீக்ஷணேந ஸ்வாத்மக்ஷ்ணேந ஸ்வர்தமே தோஷமேதி: ॥

(பொ) சொப்பனத்திற்கண்ட கஜாதிகளாற் பயத்தைபடைந்தபுருஷன் விழித்தபிறகு அச்சொப்பனவிஷயத்தைஸ்மரித்தாலும் பீதியடையாதுபோல், மித்தையாயிருக்கிறவிச்சகத்விசித்திரமானது நம்மிடத்திற்கற்பனையாய்த்தோன்றினும் நிர்மலமானத்துவஞானத்தையடைந்த நமக்கு அத்தோற்றத்தால் அறபமேனுங்கெடுதியில்லை.

(அ—கை) ஆத்மஞானிக்கு ஆஹாரவிவகாரகாலத்தில் தோன்றுகிறஜகத்தோற்றம் ஞானத்தைத்திருடப்படுத்துமென்பதை திருஷ்டாந்தமூலமாய்த்தெரிவிக்கின்றார்.

[illegible] ॥ (644)

(பொ) தர்ப்பணத்திற்தோன்றுகிற தன்முகப்பிரதிபிம்பம் பொய்யென்று பார்க்கப்படினும், தன்முகசௌந்தரியத்தைக்காண்பதற்காக அக்கண்ணாடியை அடிக்கடிபார்ப்பதுபோல் இச்சகம் பொய்யென்றுணர்ந்த பிர்மவித்வானானவன் தன்னாதம்திருஷ்டியையனுவர்த்தித்து உலகத்தையனுசரித்தவன்போல் விளங்குகின்றான்.

(அ—கை) ஆராவது பூமியினப்பியாசமுடைய பிர்மவித்வரீயானானவன் தனக்கு சீடர் முதலியோர்களால் ஆகாராதியளிக்கினும் அவைகளின் தர்மங்களையறியானென்பதை திருஷ்டாந்தமூலமாய் வெளியிடுகின்றார்.

[illegible] ॥ (645)

(பொ) நித்திரையடைந்த தன்மைந்தனுக்கு மாதாவால் ஒவ்வொரு கபள அன்னத்திற்கும் தட்டியெழுப்பி ஊட்டி அவ்வன்னம் புஜித்ததையுணர்ந்தும் அந்தநித்திரையின் பலத்தால் அஃதுணராதபாலன்போல், சகலஜகத்தும் இந்திரஜாலமென்றுணர்ந்த பிர்மஞானி சிஷ்யர்முதலியோர்களால் அன்னாதிகளளிப்பதை தன்திருஷ்டியால்ப்பார்த்திருந்தும் தன் சுவானுபவானந்தவிசேஷத்தால் அவ்விவகாரத்தை புத்தியிலொருக்காலுமெண்ணவேமாட்டான்.

(அ—கை) திருசியத்தைப்பார்ப்பவனுக்கு ஆனந்தவஸ்துபார்க்கப்படமாட்டாதென்றும், ஆனந்தவஸ்துவிலிருப்பவனுக்கு திருசியந்தோற்றமாட்டாதென்றும் திருஷ்டாந்தமூலமாய்விளக்குகின்றார்.

[illegible] ॥ (646)

(பொ) சமுத்திரமத்தியிலுள்ள துவீபாந்தரத்திற்சென்றவனுக்கு பூமண்டலத்தின் தர்மங்களும் பூமண்டலத்திலிருப்பவனுக்கு அத்துவீபாந்தர தர்மங்களும் விளங்காதுபோல், திருசியத்தை சத்தியமென்று நம்பினவனுக்கு சர்வவியாபகமான பூமானந்தசொரூபம் விளங்கமாட்டாது. பூமானந்தசொரூபத்தையுடையவனுக்கு திருசியங்கள் தோற்றப்படமாட்டாது.

(அ—கை) ஞானமானது அப்பியாசபலத்தால் விருத்தியாய் அக்ஞாநாதிகளைப்போக்குமென்பதை திருஷ்டாந்தமூலமாய்க்காண்பிக்கிறார்.

[illegible] ॥ (647)

(பொ) சுக்கிலபக்ஷம் பிரதமைமுதல் பௌர்ணமை வரை சந்திரகலையானது நாள்தோறும் விருத்தியாய் சோடசகலையுடன்கூடிய பௌரணமைதினத்தில் அந்தகாரத்தைப்பூராவாய் நிவர்த்திசெய்வதுபோல் ஞானுப்பியாசமானது நிரந்தரப்பழக்கத்தால் சாக்ஷாத்காரமடைந்தபின் போதசந்திரன் ஹிருதயத்திலிருக்கிற அக்ஞானுந்தகாரத்தை நிச்சேடமாய் நிவர்த்தித்து தானுய் விளங்குகின்றான்.

(அ—கை) பிர்மானந்தானுபவபரனுன ஞானிக்கு கர்மானுபந்தவிதியில்லையென்பதை திருஷ்டாந்தமூலமாய்க்கூறுகின்றார்.

[illegible] ॥ (648)

(பொ) சித்தர்களால் காண்பிக்கப்பட்ட ரசாயனபானதிருப்தியடைந்த புருஷனுக்கு இவ்வுலகிலுள்ளபாகவிஷயமான விதியில் பிரீதிவாராதுபோல பிர்மானுபூதியான ரசபானஞ்செய்து திருப்தியடைந்திருக்கிற முனீந்திரனிடத்தில் கர்மானுபந்தவிதிகள் வந்தணுகாவாம்.

(அ—கை) பிர்மக்ஞானத்தையடைந்து கிருதகிருத்தியனுயிருந்தும் ஞானியென்றவங்கத்திற்காக சிரவணுதிகளுடன்கூடியிருப்பானென்பதை திருஷ்டாந்தத்துடன் தெரிவிக்கிறார்.

[illegible] ॥ (649)

(பொ) சகலசத்துருக்களேயும் ஜெயித்து சர்வசம்பத்தையுமடைந்திருக்கிற சார்வபௌமமண்டலசக்ரவர்த்தி ராஜனென்றவங்கத்திற்காக ரதாதி சதுரங்க சைன்னியங்களை வைத்துக்கொண்டிருப்பதுபோல (தன் காலங்கழிக்குநிமித்தம் சதுரங்கமாடுவதுபோல) சர்வாத்மபாவத்தையடைந்து இகபரலோகமோக்ஷகிருத்தியங்களிழந்த மஹானும் முன்தன்னலப்பியசிக்கப்பட்ட சிரவண மனன நிதித்தியாசன சமாதிகளே சிஷ்யானுக்கிரகார்த்தமாய் வகித்துக்கொண்டிருக்கிறன்.

(அ—கை) ஞானிக்கு விதிநிஷேதங்களில்லேயென்ற சுருதிவாக்கியத்தைக்கண்டு ஞானி சந்தோஷிக்கிறனென்பதை திருஷ்டாந்தமூலமாயுரைக்கிறர்.

[illegible] ॥ (650)

(பொ) வியாபாரத்திலொழிவையடைந்தவனையும் மஹாசோம்பனுள்ளவனையுமிருக்கிற புருஷனுக்கு ஒருவியாபாரமுஞ்செய்யவேண்டுவதில்லேயென்று சொல்லுகிறவார்த்தைகள் சந்தோஷமாயிருப்பதுபோல் சகலவிதிநிஷேததர்மங்களற்றவனையிருக்கிற ஆத்மஞானியை வேதத்திற்சொல்லப்பட்ட விதிநிஷேதவாக்கியங்கள் சந்தோஷத்தைச்செய்துவைக்கின்றன.

(அ—கை) தத்துவஞானத்தையடைந்தபுருஷனே ஒருவிதகிருத்தியங்களாலும் தடைசெய்யமுடியாதென்பதை திருஷ்டாந்தத்துடன்சொல்லுகின்றர்

[illegible] ॥ (661)

(பொ) சாம்ராஜ்யபதவியையடைந்து தன்னிஷ்டம்போற் சுகியாயிருக்கிற மஹாராஜன் தன்வேலேக்காரர்களால் ஏவப்படாததுபோல் தத்துவானுசந்தானபரனையும் மனனசீலனையும் பிர்மசாம்ராஜ்யத்தையடைந்தவனையும் சுவச்சந்தனையுஞ்சஞ்சரிக்கிற ஞானியானவன் வேதத்திற்சொல்லியிருக்கிற விதிநிஷேதவாக்கியங்களாலேவப்படமாட்டான்.

(அ—கை) ஞானி பிராரப்தபோகங்களாலுண்டாகிற சுகதுக்கங்களிற் சம்மந்தப்படானென்பதை திருஷ்டாந்தமூலமாய் சாற்றுகிறார்.

[illegible] ॥ (652)

(பொ) சுவபாவமான ஊஷரபூமியில் அனேகவருஷம் வருஷித்தலாலும் அதிகவெய்யலாலும் பயிர்பச்சைகள் விருத்திநாசத்தையடையாததுபோல் ஞானப்பியாசத்திற்கு முன்செய்யப்பட்ட புண்ணியபாபகர்மங்களினாலுண்டாகிற சுகதுக்கங்கள் பரமார்த்ததரிசியான ஞானியைவந்தணுகமாட்டா.

(அ—கை) ஞானியின் சரீரமானது பிராரப்தகர்மப்படி சேஷ்டிக்குமென்பதைக்கூறுகின்றார்.

[illegible] ॥ (653)

(பொ) பாம்பாட்டிகையிலகப்பட்ட சர்ப்பமானது அவனுடையதண்டனவிதியைமீறமுடியாதுபோல பிராரப்தகர்மத்தாலுண்டாகிற சம்பத்தையுமாபத்தையும் ஞானியனுபவித்தும் தனக்கு சம்பந்தமில்லையென்ற ஞானதிருடத்தால் பரிசுத்தனாயிருக்கிறான்.

(அ—கை) பிராரப்தகர்மத்தினுண்மையையறிந்த ஞானி அவைகளாலுண்டாகும் சுகதுக்கங்களை நினையானென்பதை உரைக்கின்றார்.

[illegible] ॥ (654)

(பொ) தன் ஊரின் வழிதெரிந்தபுருஷன் மத்தியில் வெய்யலால்துக்கமடைந்தாலும் ஊர்வந்துவிட்டதென்றசந்தோஷத்தால் துக்கமுறான்போல், பிராரப்தகர்மமிருக்கும் வரையில் துக்கந்தோன்றுமென்றறிந்த ஆத்மவேதியானவன் பிராரப்ததுக்கத்தால் வாட்டமுறான்.

சஞ்ஜஷஹிஸ்துவாரோய௰யாநவஸ்ரூக்ஞஸ்ருதிவ்யஸநஓக்கடவெவ்ய
வெதஃ। யீரஃகிஆவஹஓவெவிஜயெகஷ்ஃ ஷ்த்யயி௰ஹிஃஷ்யி
தொவிநவிக்ஞவஸ்ராக॥ (655)

(பொ) தைரியசாலியான ராஜகுமாரன் யுத்தத்தில் சத்துருக்களின் பா ணங்களால் நன்முயடிபட்டிருந்தாலும் ஜயத்தில் மனதுடையவனுப் அப்பாண வேதனையைக்கருதாதுபோல் உள்வெளியெங்கும் பரமார்த்தசொரூபமே தானெ ன்றுணர்ந்த மஹாத்மாவானவன் பிராரப்தவலியால் வருந்துயரத்தைமனதிற்சற் றேனுமெண்ணுன்.

(அ—கை) பிரபஞ்சத்தினுண்மையையறிந்த ஞானி அவைகளின் தர்ம த்தைக்கண்டு மயங்கானென்பதையறிவிக்கின்ருர்.

ஷாவஞிகஸ்துவிஹவஃவாஓஹ்தொவியீரஞரஂஜயதிக்ஷ்தீயதகஂ।
ஸ்ரீவெஷஹஷிததநஃவஷொவிஆவெஸ்துஜூஂயவாநஓவிஓா
ஹயிதஂஹிநாஂ॥ (656)

(பொ) தன் சிநேகிதன் ஸ்திரீவேடம் பூண்டிருக்கிருனென்றறிந்த புருஷன் தான் யௌவனசாலியாயிருந்தாலும், அவன்செய்கிற ஸ்திரீசேஷ்டையானது அவனைமோஹமுறச்செய்யாதுபோல், ஜகத்து மாயாமயமென்றறிந்த தைரியசாலி யான ஞானியை பிரபஞ்சத்தோற்றமானது சந்தோஷிக்கும்படிச்செய்யாதன்ருே.

(அ—கை) அக்ஞானகாலத்தில் விஷயத்துடன் மனது மயங்கியதுபோல் ஞானகாலத்தில் மயக்கமுண்டாகாதென்பதைக்காண்பிக்கிருர்.

சஞநிஷஞநிஜஷநிஜாதகொநஷாமிவவ்யஸநிதாஂவிஷெயஷ
யக்தெ। ஹாஷ்ராக்தஸ்துிஉவிஷநியிஓநஸ்ஷீகிஂவஷவக்ஷவணதாஓ
ஷீகரொதி॥ (657)

(பொ) முன்தரித்திரத்தாற் சங்கடமுற்றபுருடன் புதயலேபடைந்தபிறகு அவ்வறுமையைக்கொண்டாடாதுபோல் அந்தரங்கத்திலிடைவிடாமல் பிர்மாத்ம ஞானதிருடப்பிரக்ஞையுடன் கூடியவிவேகி முன்னக்ஞானகாலத்திலனுபவித்த விஷயத்திலாசக்தியுருன்.

(அ—கை) ஞானபலத்துடன்கூடின மஹானை சத்சாஸ்திரத்திற்கூறிய நற்குணங்கள் சுவபாவத்தில் வந்தடையுமென்பதை திருஷ்டாந்தமூலமாயறிவிக் கிருர்.

[illegible] ॥ (658)

(பொ) அரசனை சிநேகத்தால் சுவாதீனஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற புருடனை அவ்வரசனுடைய ஏவலர்கள் தானேவந்தாசரியிப்பதுபோல் சகலஜகத்திற் கதிஷ்டானமான பிர்மமேதானென்றுணர்ந்த மஹானை வேதாந்தசாஸ்திரங்களிற் கூறியசாந்தியாதி நற்குணங்கள் சுவபாவமாய் வந்தடைகின்றன.

(அ—கை) தன் சொரூபப்பிரக்ஞையில் ஒருவிதகற்பனையுமில்லையென் பதையறிவிக்கின்றார்.

[illegible] ॥ (659)

(பொ) நமக்கு அக்ஞானமேயில்லாதபோது அதினுற்கற்பிக்கப்பட்ட சகத்தின் தோற்றமெங்கேயிருக்கிறது. ஜீவேசகுருமுதலியகற்பனைகளையும் தூரத் தள்ளி ஏகாந்தநிர்மலசிதேகரசசொரூபமான பிர்மமே நானுயிருக்கிறேனென்று பரமஹம்ச சிவேந்திரகுருவின் சீடரான சதாசிவபிர்மயதீந்திரரால் அத்துவைதா சமஞ்சரியென்ற கிரந்தத்திற் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

(அ—கை) இவ்வாறருளியவாசானைநோக்கி அப்பிரதிபந்தாபரோக்ஷபிர் மசாக்ஷாத்காரத்தையடைந்த சீடன் தன்னனுபவத்தைவெளியிடுதல்.

ஸர்பாதௌ³ ரஜ்ஜுஸத்தேவ ப்³ரஹ்மஸத்தைவ கேவலம் ।
ப்³ரஹ்மாதி³கீடபர்யந்தா: ப்ராணினோ மயி கல்பிதா: ॥ (660)

(பொ) பாம்புமுதலான மயக்கத்தோற்றத்திலும் பழுதையினிருப்புத் தவருமலிருப்பதுபோல் பிர்மசத்தையானது சகலஜகத்திலுமிருந்துகொண்டிருக் கிறது. ஸச்சிதானந்த சுவரூபமான நம்மிடத்தில் சகலஜகத்தும் கற்பிக்கப்பட் டிருக்கிறது.

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

ப்³ரஹ்மாநந்தே³ நிமக்³நஸ்ய விஷயாஶா ந தத்³ப⁴வேத் । (662½)

(பொ) சமுத்திரத்தில் அலை நுரை குமிழி முதலியவைகள் காற்றினுலுண்டாவதுபோல் பிர்மசொரூபமாயிருக்கிற நமமிடத்தில் மாமையால் பிர்மாமுதல் புழுபரியந்தமுள்ள பிராணிகள் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறுர்கள். சமுத்திரமானது அலையினிடத்திலிருக்கிற நிகழ்ச்சியையெப்படியிச்சிக்கவில்லையோ அப்படி ஆனந்தசொரூபமாயிருக்கிற நமக்கு விஷயானந்தவாசனையானது கிடையாது. தனிகனுக்கு தரித்திரத்தினசையானதெவ்விதமுண்டாகாதோ அவ்விதம் பிர்மானந்தத்தில் மூழ்கியிருக்கிற நமக்கு விஷயாசையுண்டாகாது.

விஷம் த்³ருஷ்ட்வாம்ருதம் த்³ருஷ்ட்வா விஷம் த்யஜதி பு³த்³தி⁴மாந் ।
ஆத்மாநமபி த்³ருஷ்ட்வாஹமநாத்மாநம் த்யஜாம்யஹம் ॥ (663½)

(பொ) விஷத்தையும் பார்த்து அமிருதத்தையுங்கண்டு, விஷத்தைத் தள்ளி அமிருதத்தைககிரகிக்கிற புத்திமான்போல் நான் ஆத்மாவையறிந்து அனுத்மபுத்தியை விட்டிருக்கிறேன்.

க⁴டாவபா⁴ஸகோ பா⁴நுர்க⁴டநாஶே ந நஶ்யதி ।
தே³ஹாவபா⁴ஸக: ஸாக்ஷீ தே³ஹநாஶே ந நஶ்யதி ॥ (664½)

(பொ) கடத்தை விளக்கிவைக்கிற சூரியனுனதான் கடனுசத்தால் நாசமுறுதுபோல் தேகத்தை விளக்கிவைக்கிற ஸாக்ஷியான தான் தேகநாசத்தால் நாசமுறுன்.

அஹமேவ ஹி சிந்மாத்ரமஹமேவ ஹி கேவல: ।
அஹமேவ ஶரீராக்²யமஹமேவாஸ்மி ஸர்வதா³ ॥ (665½)

(பொ) நானே அறிவுமாத்திரன், நானே சகலவடிவமாய் விளங்குகின்றேன், என்னையன்றிவேறென்றுமில்லை, நானே சரீரத்தின்கண் விளங்குகின்றேன், நானே யெப்பொழுதுமிருக்கிறேன். ஆத்மபோதோபநிடதமறைகின்றது.

(அ—கை) இவ்விதங்கூறிய நற்சீடனைப்பார்த்து மேற்கூறியநிச்சயமுடையவனே ஞானியென்றும் பிர்மாதிசகலதேவர்களாலும் வணங்கப்படுவோனென்றும் கூறுகிறுர்.

ய ஏவம் விஜ்ஞாநவாந் ஜ்ஞாநீ ஹ்யேவம் ஜ்ஞாநீ ஸ ஸாக்ஷாத்ஸுஹ: ।
ஸ தே³வை: ஸ்துதஸ்ஸாஹஸ்ரைர்ஷேவ்யஸ்ஸ ஏவ விவேகவாந் ॥ (666½)

(பொ) மேற்கூறிய பிர்மஞானநிச்சயத்தை யாவன் பொருந்தியிருக்கிருனே அவனே விஞானவானென்றும் முக்தனென்றும் இவ்விதத்திருடஞானி இவ்வுலகில் துர்லபனென்றும் அனேககோடிபேர்களுக்குள் ஒருவனே திருடஞானமுடையவனுயிருப்பனென்றும் கூறுகின்றனர்.

தஸ்ய தர்ஶநமாத்ரேண பிதரஸ்த்ருப்திமாகதா: ।
ஜ்ஞாநிநோ தர்ஶநம் புண்யம் ஸர்வதீர்த்தாவகாஹநம் ॥ (667½)

(பொ) அத்திருடக்ஞானியின் தரிசனத்தால் பிதிருக்களும் திருப்தியாவார்கள். அத்திருடக்ஞானியின் தரிசனமே மேலானபுண்ணியமாம். திருடஞானியின் தரிசனமே சகலதீர்த்தாடனபலரூபமாம்.

ஜ்ஞாநிநஸ்த்வர்சநேநைவ ஜீவந்முக்திரவாப்யதே ।
ஜ்ஞாநிநோ போஜநே தாநே ஸத்யோ மோக்ஷோ பவேத்த்ருவம் ॥ (668½)

(பொ) அந்த ஞானியினர்ச்சனையால் ஜீவன்முக்தியுண்டாகும். அத்திருடஞானிக்கு போஜனமளிப்பதும் வேண்டியபடி தன் திரவியத்தைக்கொடுப்பதும் உடனே மோக்ஷத்தைக்கொடுக்கஹேதுவாம் இவ்வாறு ரிபுகீதையில் ரிபுமுனிவர் நிதாகருக்குக்கூறினர்.

அஹம் ப்ரஹ்ம ந ஸந்தேஹ அஹமேவ குரோர்குரு: ।
ஶரீரத்ரயதோ ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்திக: ॥
அவ்யக்தாத்பரதோதீதோ ஹமித்யேவம் ஜ்ஞாநநிஶ்சய: ॥ (670)

(பொ) நானே பிர்மம். அதிலற்பமேனுமய்யமில்லை. நானே குருவுக்கு குருவாயும் சரீரத்திரயங்களுக்கன்னியனுயும் ஜாக்கிரசொப்ன சுஷுப்தியவஸ்தைகளுக்கு சாக்ஷியாயும் மாயைக்கப்புறப்பட்டவனுயுமிருக்கிறேனென்றுமெண்ணியிருப்பதே திருடக்ஞானியினிச்சயமாம்.

ஸ்வநிஶ்சயம் விஹாய ஸர்வவாஸநாம் ஸர்வதா ।
தூஷ்ணீம் ப்ரஹ்ம பரம் ப்ரஹ்ம ஶாஶ்வதம் ப்ரஹ்மஸத்வயம் ॥ (671)

(பொ) அன்னிச்சயமிழந்து சகலவாசனுதிகளையும் விட்டு ஊமைபோல் மேலாயும் அழிவற்றதாயுமுளதான பிர்மசொரூபத்தில் ஏகிபாவத்தையடைந்து மௌனியாய் விளங்குகிருன்.

ஜ்ஞாநிநோ ஹிதகாரிண: ஸர்வத்ர ஸுவிஶிஷ்டம் ।
ஹரிணாபி ஹரேணாபி ப்ரஹ்மணாபி ஸுரைரபி ।

நஸக்ருதிதவண்ணுயிதஸ்நக ஷூகொடிமஸெதாவி ॥ (672½)

(பொ) சிவன் மால் அயன் மூவர்களாலும் விண்ணோர்களாலும் ஞானியின் சொரூபானுபூதிமகிமையை அனேககோடி கற்பங்களிலும் தங்கள் சாமர்த்தியத்தாற்கூறினும் ஒருக்காலும் அம்மகிமையை வர்ணிக்கமுடியாதன்றோ.

ஸஹம்ப்ரஹ்மேதிவிஜ்ஞாநிதுர்லபோலோகேஷு த்ரிஷு ॥ (673)

(பொ) யான் பிர்மமென்றுணர்ந்த விஞானியே மூவுலகிலும் வெகு அரிதாம்.

விவேகிநம்ஹாத்மாநம்ப்ரஹ்மரூபேணஸம்ஸ்திதம் ।
ஐஷ்டம்ஸம்பாஷிதஞ்ஜந்மத்ரயஜந்மஸேவநம் ॥
ஸதாபிதீர்த்தேயோந்நாதஸ்ஸப்ரஹ்மவவஸ: ॥ (674½)

(பொ) விவேகியாயும் பிர்மசொரூபமாயுமிருக்கிற மகாத்மாவின் சேர்க்கையும் சம்பாஷணையும் பாதசேவனைமுதலான சிஸ்ரூஷையும் இச்சன்மத்திற்கிடைப்பது வெகரிதன்றோ? முன் ஜன்மங்களிற்செய்த புண்ணியவிசேஷங்களால் ஒருக்கால் அம்மகானின் பாததீர்த்தத்தில் யாவன் ஸ்நானம் செய்கிறானோ அவனே பிர்மமாவானென்பதிலீஷத்தேனுமய்யமில்லை. ரிபுகீதையிற்கூறியுளது.

(அ—கை) ஞானிகளின் மகிமை அறியமுடியாதென்றுரைக்கிறார்.

ஜாத்யம்தோநஹிவெத்திரத்நவிஷயம்ஷண்ட:ஸ்த்ரீஸெளக்யம் கந்யா

ஸத்பர்த்ருஷணஸளவ்யவநவீவம்யாவருஸந்திகிர்யாம் । காகோஹம்ஸகதிம்வாஸளர்நுஷவவஸ்ளவ்யம்நிதெர்யயாஸ்வாவாஸிம்ஹவாராக்ரமம் ஸவிதமூடோவோஹாஜ்ஞாநிநம் ॥ (675½)

(பொ) பிறவிக்குருடன் ரத்னபரிட்சையையும், நபும்சகன் ஸ்திரீசுகத்தையும், கன்னிகை நாயகன் சுகத்தின் தன்மையையும், மலடி பிரசவகஷ்டத்தையுமறியாபோலும், காக்கையானது அன்னபக்ஷியின் நடையையுணராதுபோலும், கழுதை மெதுவாய்ப்பேசுந்தன்மையைப்பழகமுடியாதுபோலும், தரித்திரன் தனவானின் சுகத்தையறியாதுபோலும், நாய் சிம்மத்தின் பராக்கிரமத்தைத்தெரியாதுபோலும் இப்புவியின்கண் மகாத்மாவின் மகிமையை மூடனறியவேமாட்டான்.

(அ—கை) தாங்கள் சொன்னபடி சாதனாதிகள் நிறைந்தவர்களே மோக்ஷத்திற்கதிகாரிகளென்றால் ஸ்திரீபுருஷ நியாயம் வேண்டுவதில்லையோவெனில் நியமம்வேண்டுவதில்லையெனக்கூறுகிறார்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (676½)

(பொ) சகலவஸ்துக்களும் சைதன்னியமாத்திரமாய் விளங்குவதால் சைதன்னியவஸ்துவில் ஸ்திரீபுமான்களென்றபேதங்களிலில்லவேயில்லே, வேத சாஸ்திரங்களுடன்கூடின பிராக்ஞர்களாயினும் பிர்மஞானமில்லாததால் விதந்துக்களேவொழியவேறல்லர் (ஆத்மஞானமாகிய மாங்கல்லியமான தந்துவற்றதைம்பெண்சாதிகளெனக்கூறப்படுவார்கள்.)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (677½)

(பொ) பிர்மமே தந்துவாயிருக்கிறது. அந்ததந்துவாற்கட்டப்பட்டவர்கள் முக்தியையடைவார்கள். பிர்மதந்துவற்றவர்கள் பிராமணர்களாயினும் விதந்துக்களேவொழியவேறல்லரென்று பிர்மகுமாரரான ரிபுமகரிஷியால் ரிபுகீதை 31—அ—63—64—வது சுலோகவாயிலாய் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் விவேகிகள் ஸ்திரீபுருஷாதிபேதங்களை கனவிலும் நினைக்கவொண்ணு.

(அ—கை) ஞானியின் சிஷ்ருஷாமகிமையும் வைபவத்தையும் கூறப்படுகிறது.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (678½)

(பொ) ஹே புருஷோத்தமா மகான்களின் சிச்ருஷையாலுண்டாகும் பலமகிமையையானுரைக்கிறேன். நீர் சிரத்தையுடன்கேழுமென ஈசன் கூறுகிறுர்

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ (684½)

(பொ) முற்கற்பத்தில் பாகயக்ஞரென்றபெயருடன்கூடிய பிராமணருக்கு பாபகர்மத்தையேச்செய்கிறவனுன சசிவர்ணனென்னும் பிராமணகுமாரனொருவனிருந்தான். அவன் அக்ஞானத்தால் மூடப்பட்டமனதுடையவனும் பிர்மஞானத்தைத்தூஷிக்கிறவனும், வேதநிந்தாபரனும் சகலப்பிராணிகளையும் ஹிம்சிப்பவனும் அதமனும் சிவநிந்தையைச்செய்பவனும் எப்பொழுதும் சகலதெய்வதூஷகனும் தர்மத்தையழிப்பவனும் தார்மிகர்களுக்கு அபகாரத்தைப் பண்ணுகிறவனும் விப்பிரவர்ணுசிரமதர்மங்களற்றவனும் மாதிருசகோதரர்களைக்கொன்றவனும் தன்னுலியன்றவரை பிதிருதுரோகம் செய்கிறவனும் கோஹத்திபண்ணுகிறவனும் செய்தநன்றிமறந்தவனும் மேலானநாஸ்திகமததர்மத்தையடைந்து மகாகர்விஷ்டனும் அன்னியர்களின் பூமியையும் ஸ்திரீகளையுமபகரிப்பவனும் அன்னியகிரகங்களுக்கு அக்கினிபாதையையுண்டுபண்ணுகிறவனும் திரவியாதிகளைக்கவரும்பொருட்டு அவர்களுக்கு விஷத்தையளிக்கின்றவனும் சண்டாள ஸ்திரீயின் சேர்க்கையையுடையவனும் மதுமாம்சாதிகளைப்புஜிப்பவனும் மகாதைரியசாலியாயுமிருக்கிற மகாபாபியான அச்சசிவர்ணன் இவ்வுலகிற் சஞ்சாரஞ்செய்துகொண்டிருந்தான்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (685½)

(பொ) சத்தியலோகத்தையடைந்திருந்த, அம்மகாபாபியின் பிதிருக்களும் சுவர்க்கலோகத்திலிருந்த பிதிருக்களும் அன்னேன் துர்நடத்தையால் நரகமேகினர்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (686½)

(பொ) ஹே விஷ்ணே அம்மகாபாபியான சசிவர்ணனும் அற்பகாலத்திற்குள் வியாதியாற்பீடிக்கப்பட்டு அபஸ்மாரபைசாசமுதலானவைகளாற் கிரகிக்கப்பட்டவனும் மகத்தானசங்கடத்தையடைந்து சகிக்கமுடியாததுக்கத்துடன் கூடியவனுயிருந்தான்.

பாகயஜ்ஞ: பிதா தஸ்யா: ஸஹஸ்தோத்ரஹவத்தர: ।
நிஶம்ய தநய: ஶ்ருத்வா ப்ரமுத: ப்ராணவல்லபீ: ॥
பதிதோ ஹாஹதோஸ்மீதி விஷ்ணோ ரோதமாநோ திவாநிஶம் ॥ (688)

(பொ) ஹே விஷ்ணோ? அத்தருணத்தில் என்னிடததில் மேலானபக்தியுடன் நிறைந்த அம்மகாபாபியின் பிதாவான பாகயக்ஞரானவர் தன்பிராணனைக் காட்டிலுமதிகப்பிரியனான தன்மைந்தன் சசிவர்ணன் படுந்துயரத்தைச்சகிக்காதவராய் பூமியில்வீழ்ந்தழுதுகொண்டிருந்தனர்.

தம் த்ருஷ்ட்வா தேவபக்தாக்யோ முநி: ஸர்வார்த்தவித்தம: ।
க்ருபயா பாகயஜ்ஞாக்யம் ஸமாபாஷத ஸத்தமம் ॥
உத்திஷ்டோத்திஷ்ட போ ஹே பாகயஜ்ஞ ஹரிப்ரிய ।
ஸ்வபுத்ரஸ்யாபி வக்ஷ்யாமி ஶ்ரேய: ப்ராப்தேஸ்து காரணம் ॥ (690)

(பொ) அச்சமயத்திற்சகல சாஸ்திரார்த்தமுணர்ந்தவராயும் மனனசீலராயுமிருக்கிற தேவபக்தரென்னுமுனிவரர் பாகயக்ஞரென்றவவ்வந்தணரைநோக்கி தயையால் சமாதானம் கூறினர். ஈசனுக்குப்பிரியனான ஹே பாகயக்ஞரே நீர் எழுந்திரும், இனிவிசனமுறாதிரும் நும்மைந்தனுக்கு மோக்ஷநற்கதியடையும் வழியை யான் கூறுகிறேன் நீர் வினவீராக.

ஶ்ரீமத்கோபர்வதே யஸ்மிந் ப்ராஹ்மணாய ப்ரஹ்மவித்கரே ।
ப்ரதத்தம் முஷ்டிமாத்ரம் வா ப்ரபூதம் வா ஸ்வல்பமேவ வா ॥

தஜ்ஜந்மப்ரஹ்மவித்ஸ்வேவ ஸ்தோத்ரம் ததோ ஹவேத் ।
தத்ஸாக்ஷாந்மோக்ஷதாயோ மிஸவ புவேதாஸ்வாரம: ॥

ஸஹகாரணிகோ நாத்ர ஸஹாநந்தவராயண: ।
ஶ்ரேஷ்டம் வேதவித்ஸு ஶ்ரேஷ்ட பாகயஜ்ஞஸ்வஸந்நிதௌ ॥

தத்ருஷ்ட்வா ஸஹாஸக்த்யா ப்ராணஸ்யஸந்திதண்ஜவஸ ।
தஸ்ய ஶிரஶ்சேஷண ஹித்யம் கர்த்தாரகம் ஹவேத் ॥ (694)

(பொ) வேதவித்சிரேஷ்டரான ஹே பாகயக்ஞரே? பிர்மவித்தின் கையில் யாவர் பிடியரிசியாவது ஜாஸ்தியாவது அற்பமாயாவது கொடுத்தாலும் மேலான முக்தியையளிக்கின்றதெந்தஸ்தலமோ அம்மகாக்ஷேத்திரமாயும் முக்தியடைவதற்கு முக்கியசாதனமாயும் புண்ணியபூமியாயுமுள்ள ஸ்ரீமத்கோபர்வதமென்னும்

க்ஷேத்திரத்தில் சகல வேதாந்தத்தின் கரைகண்டவராயும், மகாதயாளுவாயும், சாக்ஷாத்காரமடைந்த மஹாயோகியாயுமிருக்கிற மஹானந்தபராயணரென்னும் மஹான் வசித்துக்கொண்டிருக்கிருர். நீர் உம்முடையபுத்திரனுடன் சென்று அம் மஹானைத்தரிசித்து பக்திபூர்வமாக புவியில் தண்டம்போல் வீழ்ந்து நமஸ்கரித்து அவருக்கிடைவிடாமற் சிசுருஷைசெய்யும்படி செய்வீராகில் உம்முடைய புதல்வன் மேலானகதியையடைவான். இதிலய்யமில்லை.

இத்யுக்தோ தேவபக்தேந முநிநா கஞ்ஜேக்ஷண ।
வாக்யஜ்ஞ:பிதாபுத்ரம் ஶிவஶர்மஸமாஹ்வயம் ॥

ஆதாய ஶ்ரீகிரௌ ஶ்ரேஷ்டே கோபர்வதம் கத: ।
வந்த்ஸ்வா ஶக்தீஶ்வரம் தேவம் ஸஹபுத்ரேண வவந்தி ॥

த்ருஷ்ட்வா ப்ரதக்ஷிணீக்ருத்ய ஶ்ரத்தயாஷ்டோத்தரம் ஶதம் ।
ப்ரஸாதாத்தஸ்ய ஸர்வஜ்ஞம் ஜீவந்முக்தம் ஜகத்குரும் ॥

அதிவர்ணாஶ்ரமம் தீரம் மஹாநந்தபராயணம் ।
த்ருஷ்ட்வா ஹ்ருஷ்டஸ்ஸபுத்ரேண ஸஹஸா ப்ரணநாம ஸ: ॥

ப்ரணம்ய விஜ்ஞவத்தத்ர வாக்யஜ்ஞ: க்ருதாஞ்ஜலி: ।
ஸர்வம் விஜ்ஞாபயாமாஸ ஸ்வவ்ருத்தம் கமலேக்ஷண ॥(699)

(பொ) ஹே தாமரைக்கண்ணு? இவ்விதம் தேவபக்தமுனிவர் திருவாய் மலர்ந்தருளியவார்த்தையைக்கேட்டு மகாபாபியாயும் மகாரோகியாயுமிருக்கிற தன் புதல்வனையழைத்துக்கொண்டு கோபருவதக்ஷேத்திரமேகினர். பௌரணமியன்று தன்குமாரனேடு அக்ஷேத்திரஙாதரான சக்தீஸ்வரரானதேவரை தரிசித்து வலம் வந்து பக்தியாலவ்வீஸ்வரனுக்கு அஷ்டோத்தரவர்ச்சனைசெய்வித்து அக்கடவுளருட்டிறத்தால் சர்வக்ஞராயும் ஜீவன்முக்தராயும் ஜகத்குருவாயும் அதிவர்ணுசிரமியாயும் தீரராயுமிருக்கிற மகானந்தபராயணரானவம்மகானைக்கண்டு சந்தோஷித்து தன் குமாரனுன சசிவர்ணனும் தானும் புவியில் தண்டம்போல் வீழ்ந்து நமஸ்கரித்து பக்தியோடு கைகூப்பிநின்று, ஹே தாமரைக்கண்ணனே? தன்மைந் தன் வரலாறு யாவற்றையும் தெரிவித்தனர்.

ஸோऽபி ஸாக்ஷாந்மஹாயோகீ மஹாகாருணிகோத்தம: ।
ஸ்வாத்மாநந்தாநுஸந்தாநப்ரமோதேந ஸமாவ்ருத ॥

விலோக்ய வத்ஸம் பாபிஷ்டம் ஸுசிவர்ணம் ஸஹாக்ரஹம் ।
ஶிஷ்யஞ்சகார ஸ்ரீவிஷ்ணோ ப்ரஹ்மவித்யாபலேந து ॥

தஸ்யாவலோகநாதேவ ஸுசிவர்ணஸ்ய காநிசித் ।
விநஷ்டாநி பாபாநி தத்ஸ்ப்ருஹகாரணாத் ॥

காநிசித் க்ஷுத்ராண்யஸ்ய போகாவிநிரோதகாம்ஸ்தத: । (702½)

(பொ) ஹே அச்சுதா? அம்மொழியுற்ற கிருபாளுவானவம்முனிவர் தன் சுவாத்மானுசந்தான சந்தோஷத்துடன்கூடி, மகாபாபியாயும் பாகயக்ஞகுமாரனுமிருக்கிற சுசிவர்ணனை கிருபாதிருஷ்டியுடன் பார்த்து பிர்மவித்தியாபலத்தால் சிஷ்யனுகக்கிரகித்துக்கொண்டனர். அம்மகாத்துமாவின் பார்வையாலும் அவனைச்சிஷ்யனுய்க்கிரகித்ததினுலும் சுசிவர்ணனுக்கேற்பட்டிருந்த சகலபாபங்களும் நாசமாகி ரோகமற்றவனுனன்.

ததஃ காஷ்டத்ருணஞ்சாயம் ஶாகமூலபலாநிச ।
திநேதிநே ஸமாதாய மஹதே குரவே ததௌ ॥ (703½)

(பொ) அதின் பிற்பாடு சமித்துக்களும் சாகமூலபலாதிகளும் ஜலமும் கிரகித்துக்கொண்டு தினந்தோறும் குருவுக்கு சந்தோஷத்தாற் கொடுத்துக்கொண்டுவந்தனன்.

தஸ்ய கோரக்ஷணாத்பாபி ஸுசிவர்ணஸ்ஸதாஹித: ।
ஸகலாந்யேவ பாபாநி நஷ்டாநி ஸர்வஶஸ்ததா ॥ (704½)

(பொ) அம்மகாத்மாவினுடைய பசுக்களுக்கு நல்லதுளிரான புல் முதலானவைகள்கொடுத்து கோரக்ஷணமுஞ்செய்துகொண்டுவந்த புண்ணியவிசேடத்தாற் சகலபாபங்களும் நாசமடைந்தன.

ததஸ்தஸ்ய ஶுஶ்ரூஷாம் பாதஸம்மர்தநம் ததா ।
தைலாப்யங்கஞ்ச வஸ்த்ராதி ஶோதநஞ்சாபரம் ததா ॥

தைரேவ சேத நாந்யஸ்ய ஸுசிவர்ணஸ்ய கேஶவ ।
மஹத்தராணி நஷ்டாநி பாபாநி ஸர்வஶஸ்ததா ॥ (706½)

(பொ) ஹே விஷ்ணே தினந்தோரும் அம்மகானந்தபராயணரின் சரீர சிசுருஷையும் பாதமர்த்தனசிசுருஷையும் எண்ணெதேய்த்தல் வஸ்திரம் சுத்திசெய்தல் முதலிய ஏனைய குருசிசுருஷையினுலும் சுசிவர்ணனுக்குண்டாயிருந்த மதிமயக்கமுதலான சகலபாபதுன்பங்களும் க்ஷீணத்தையடைந்தன.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (707½)

(பொ) அதன் பின்னர் சகலயோகிகளுக்குமீசனும் சர்வக்ஞனுமிருக்கிற மகானந்தபராயண குருவானவர் கருணையினலதிகப்பிரியத்தோடு தான் புஜித்தசேடமான உச்சிஷ்டத்தை அவனுக்களித்தனர்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ 708½

(பொ) அக்குருவினுச்சிட்டாமிருதபானத்தாற் சகலபாபங்களினின்றும் துன்பங்களினின்றும் நீங்கினவனுயிருக்கிற மகானுபாவனன சசிவர்ணன் அக்குருவை அன்புடன் வந்தனஞ்செய்து அதிக சந்தோஷத்துடன் சிசுருஷைசெய்து காலங்கழித்துவந்தனன்.

[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ॥

(பொ) ஹே வித்வானன விஷ்ணே அதன்பின்னர் சந்தோஷத்துடன் கூடிய அக்குருவானவர் அன்புடன் சிசுருஷைசெய்துவருகிறவனையும் பாபமிழந்தவனையும் பரிசுத்தமனதுடையவனுமிருக்கிற சசிவர்ணனைத்தன் சிஷ்யனைக்கிரகித்து விபூதியினலவன் சரீரமுழுமையும் உத்தூளனஞ்செய்வித்து, அம்மகாத்மா வேதாந்தவிக்ஞானத்தால் நன்ருய்நிச்சயம்பண்ணப்பட்டிருக்கிற தன் சுவானுபவார்த்தத்தையச்சீடனுக்குபதேசஞ்செய்தனர்.

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ (712)

(பொ) ஹே ரிஷீகேசா? என் பிரசாதத்தால் அச்சீடனன சசிவர்ணனும் ஆத்மவடிவமானவென்னையபரோக்ஷானுபவத்தால் தானுயுணர்ந்து ஜீவன்முக்தனுனன். ஹே விஷ்ணே? அவன் பிதாவும் சிரத்தையின் பலத்தாலும் என்னருளினுலும் அவ்வானந்தபராயணரின் சிசுருஷையின் புண்ணியவிசேடத்தாலும் அக்ஞானம் நீங்கி மேலான மோக்ஷமடைந்தான். ஹே ஹரே? அச்சசி

வர்ணன் பிர்மவித்தையையடைந்த விசேஷத்தால் வெகுகாலம் நரகானுபவஞ் செய்த பிதிருக்களனைவோரும் கரையேற்றப்பட்டார்கள்.

குலஞ்ச வம்ஶ்யவித்ரு தாம்ச தம்வஸுதீவீவர்ண்யவதீ விஶேஷத: ।
ஸர்கே வஸாபேதநீஹாநஹாவவர்ஜாலகந்யாவிஜிவம்வஸுவஸா ॥
த்ருஷ்டாநராஹ்யுயநாகவஸுஷேவிஷ்யாவமேநாஸ்யஹ்வம்வஸுயாதா: ।

(பொ) அம்மகான் குலமும் பரிசுத்தமாயின, அவன் வசிக்கும் பூமியும் புண்ணியபூமியாயிற்று, அச்சசிவர்ணனுல் முன்னனுபவிக்கப்பட்ட சண்டாள கன்னிகையும் சுவர்க்கமேகினள். அம்மகானுபாவனுற் பார்க்கப்பட்டமானுடரனைவோரும் இவன் பிரமவித்தியாபலத்தால் மேல்னகதிக்கு யோக்கியமானுர்கள்.

சுபகையின் விருத்தாந்தம்.

ஶ்ருணுஷ்வ ந்ருத்யயாஹூஹாஹரேதவாஹஹீஷ்யாஷிவஹாஜிஸஹ்ரோ:।
விலக்ஷணஸ்யாத்விஷோஹாத்நஸ்ஶ்ரீரஶுஶ்ருஷணகஹுண:ஹமம் ॥

(பொ) ஹே விஷ்ணே? பிர்மவித்துக்களாயும் மஹான்களாயுமிருக்கிற சத்குருவின் சரீரசிசுரூஷைசெய்யும் புண்ணியபலத்தின் பெருமையை அன்னிய கதையின்வாயிலாய் யான் வெளியிடுகின்றேன். நீரன்புடன் கேழ்பீராகவென்றீ சனுரைக்கின்றனர்.

வராஹோவாவவஷாத்வாநாதநிஹத்யவெஶ்யாஸஹமாஷியா வதீந । யநாநிதேஷாஹதிவாத்யாஸஹாஹரேஸஹாயஸஹஜ்ஜ தேநவி ॥ ஸ்வஹாஸவதைஹுஸ்ஹவத்ருகேஸ்வகேஸ்தயாம்பயாஹ க்ஷ்வதீஹாஸவம் । (716)

(பொ) ஹே விஷ்ணே முன்காலத்தில் சுபகையென்றதாசியானவள் மேலானபாபபலத்தால் தானனுபவித்தநாயகர்களைக்கொன்று புதியநாயகர்களையடைந்து அதிகவாஞ்சையாலவர்கள் தனங்களையபகரித்துக்கொண்டு எப்பொழுதும் தன் சிநேகிதர்கள் தன் மைந்தர்கள் தன் மாதா தன் வேலைக்காரர்கள் முதலனைவோர்களுடன் தன்னிஷ்டம்போல் காலங்கழித்துவந்தாள்.

விஶாவகாஹி:வஸிவீபிதாவநஸ்ஹாஹோவ்யாயிஸிவ்யதீவஸா ।
நித்ராவிநாஹத்வஷேஷாத்ஹேஸ்யா:கஷ்டாம்ஹஶாஹேவஸஹஸ்கீ யெ: ॥ (717)

(பொ) ஹே புருஷோத்தமா? அதன் பின்னர் பிசாசாற் பீடிக்கப்பட்டு மிகவும் வியாதியாற் துன்பமடைந்து நித்திரையற்றவளாய் மேலானகஷ்டதிசையுடன்கூடிய சுபகையானவள் தன்பந்துவர்க்கத்துடன் சதாதுக்கித்துக்கொண்டிருந்தனள்.

[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥

(பொ) அத்தருணம் அதிவித்துவானன சக்கிரதரரென்ற பிர்மக்ஞானி பசியினற்பீடிக்கப்பட்டு சுபகை தான் முன்ஜன்மங்களிற்செய்த புண்ணிய விசேஷத்தால் அவள்கிரகத்திற்கு வந்தனர். தன் கிரகத்திற்கு அதிதியாய்வந்த பிர்மவித்தானவம்மகானை அவள் தரிசித்து தண்டம் சமற்பித்து அவருடைய பாதபத்மங்களைப்பூஜித்து தன்வீட்டினந்தப்புரத்திற்கழைத்துப்போய் ஆசனத்திலுட்காரவைத்து குளிர்ச்சியாயிருக்கிற கந்தஜலத்தாற்பாதங்களையலம்பி அதிகபக்தியுடனப்பாதோதகத்தையுட்கொண்டவுடன் முன்னிருந்த பைசாசசங்கடமும் சகலரோகங்களும் நீங்கி, அதன்பின்னதிக சந்தோஷத்தோடுகூடி பரமார்த்த தரிசியானவம்மகானை தரிசித்தவிசேஷத்தாலுபசாந்தையாயிருந்தனள்.

[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ (720)

(பொ) மனேக்கியமான அபூபமுதலியமிருஷ்டான்ன போஜனதிகளளித்தும் குங்குமசந்தனதிகளாலலங்காரஞ்செய்தும் வஸ்திராதிகளும் நல்லபுஷ்பங்களும் தாம்பூலமுதலியவைகளுமளித்தும் சந்தோஷமானமனதுடையவளான சுபகையானவள் பரமார்த்தநிஷ்டரை மகாவணக்கத்துடன் பூஜைசெய்து பின்வருமாறு தெரிவிக்கின்றனள். ஹே குரோ தங்களுடையதரிசனவிசேஷத்தாற் சக

லரோகங்களினின்றும் விடுபட்டு நிர்மலமான சரீரத்தோடுகூடியவளாயிருக்கிறேன்.

கூதஸ்ஶாராரணாஉவிஷ்ஹோஸஹஸஃகூஉஸஸ்யஃகாரவாணிகெதஸஃஷா ।
ஐதைஷ்வஃஷ்ராயிதஸ்ஸஸாக்ஷயாவஸூதொஜநாஉதுந ॥

ஷாஸலுகஉணாநீதஸ்ஷயாவக்கூதிஃபஃயஃ ।
ஸாவிநிதஃஹாவிஷொஷ்யஸயாவரயாஸஹ ॥

கூதீவவஜயாஸஸ்வாதநாவயநெநவ ।
வஸாராணாஃதுயஃவஜாஃக்ஷாதஸ்யஹாதநஃ ॥ (725)

(பொ) ஆகையால் ஹே பிரபோ மரணபரியந்தம் என்னையனுபவித்துத் தங்கள் வேலைக்காரியாகச்செய்துகொள்ளவேண்டுமென்றடிக்கடிப்பிரார்த்தனை செய்தபிறகு பிராரப்தகர்மமவ்விதமாயிருக்குமென்று அம்மகான் கருதி அவ்வார்த்தைக்கிணங்கி அவள் கிரகத்தில்வசித்துக்கொண்டிருந்தார். மகாசிரத்தாளுவான சுபகையும் பக்தியுடன் தன் சரீரத்தாலும் திரவியத்தாலும் அளவற்றவுபசாரங்களைச்செய்து மூன்றுவருடபரியந்தம் பூஜித்துவந்தனள்.

ஸஹமாஸாதகொஜ்ஞாநஃஷாக்தாஹவஸரெ ।
தஸ்யாஃவஷாஸ்ஷவளஷாஸ்ஷஸஹ்ஷொஷஷஃவாஃயவாஃ ॥
ஊஸவமஸ்ஶாதாவஸ்மஷொகஃமதாஹரெ । (726½)

(பொ) ஹே ஹரே அம்மகாத்மாவுக்குச்செய்தபணிவிடையின் புண்ணியபலத்தால் மேலான வபரோக்ஷ சாக்ஷத்காரக்ஞானத்தையடைந்து ஜீவன்முக்தையாயினள். அச்சுபகையின் புத்திரர்களும் பௌத்திரர்களும் அவளுடைய சினேகிதர்களும் பந்துக்களும் வேலைக்காரர்களும் அவள் தாயும் சுவர்க்கலோகமேகினர்கள்.

ஷஹவொஷ்ஹவிஷாஃஸஃஸராஷஸ்யயாஷஃ ।
தெநஷ்ஹாதவிஜ்ஞாநஃவெஉாஷாயுஷஸஷஃ ॥
கூவரொக்ஷவாஷ்யாஸவிஷாஹவஷஃயநாஸ ॥ (728)

(பொ) ஹே விஷ்ணோ இவ்விதம் வெகுபேர்கள் மகான்களைப்பூஜித்தவுடன் பிர்மாத்மைக்கியாபரோக்ஷஞானத்தையடைந்து, சுவானுபூதி திருடப்பிரக்ஞர்களாயிருந்து பவபந்தம் நீங்கி ஜீவன்முக்தர்களாய் வசிக்கின்றனர்.

யத்ர நித்யம் வஸேஜ்ஜ்ஞாநீ தத்ராஹம் ஸர்வதா³ ஸ்தி²த꞉ ।
ஸுதூ³ரமபி க³ந்தவ்யம் யத்ர ஸந்தி மஹாஜநா꞉ ॥

க்ஷணமேகம் நாவிச்சி²ந்நம் வ்யுஷ்டஸ்தத்ராஹம் ஸர்வதா³ ஸ்தி²த꞉ ।
நிமேஷம் வா தத³ர்த⁴ம் வா யத்ர ஜ்ஞாநீ ஹரே ஸ்தி²த꞉ ॥

தத்ர ஸர்வாணி தை³வதாநி திஷ்ட²ந்த்யேவ ந ஸம்ஶய꞉ ॥ (730½)

(பொ) எவ்விடத்தில் ஞானிகள் வசிக்கின்றார்களோ அவ்விடத்தில் நான் வசித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். அவ்விடமெவ்வளவு தூரமாயினுமங்கு சென்று அம்மகான்களைக்கண்டு தரிசிக்கவேண்டியதவசியம். எங்கு ஞானியானவன் ஒரு க்ஷணமாவது அவ்வொருக்ஷணத்தின் பாதியாவது வசிப்பனேயானால் சகலதேவதைகளுடன் நானுமவ்விடத்து வசித்துக்கொண்டிருக்கிறேனென்பதிற் கிஞ்சிற்றேனுமையமில்லை.

யோঽநிஷ்டம் ப்³ரஹ்மநிஷ்ட²ஸ்ய கரோத்யஜ்ஞாநதோঽபி வா ।
விக்⁴நஸ்தஸ்ய நிஷ்டம் கரோத்யேவ ந ஸம்ஶய꞉ ॥

ஸாம்பி³காயா꞉ ப்ரியோ நித்யம் மம ஜ்ஞாநீ ஸதா³ ஹரே । (732)

(பொ) எப்புருடன் மோகத்தினலாவது அறியாமையாலாவது பிர்மஞானிக்கு இஷ்டமில்லாமையைச்செய்கிறானே அம்மூடன் எனக்கும் கெடுதியைச் செய்வானென்பதிற் சற்றேனுஞ்சந்தேகமில்லை. ஹே விஷ்ணே சாக்ஷாத்பராசக்திக்கும் என்னுடைய பிர்மக்ஞானியானவன் எப்பொழுதும் அதிகப்பிரியமாயிருக்கிறானன்றோ.

ப³ஹிஷ்டா²ஸ்ஸர்வதா³ ஸர்வே ஜ்ஞாநீ மாமேவ கேவலம் ।
ஸத்யநிஷ்ட²ஞ்ஞாநம் விஷ்ணோ விஹிதம் ப்ரவதா³மி தே ॥

தேঽஞ்யாநவந்தோ மூடா⁴ஸ்து காயபீடா³விதா³ரணா꞉ ।
தஸ்மாத்³ விது³ஷ்ஷு ஸர்வேஷு ப⁴ஜநீயா விஶேஷத꞉ ॥

இதி வேதா³ந்தவாக்யாநாம் ஆசார்யஸ்ஸம்ப்ரதா³ய꞉ ।
கதி²தஸ்ஸாரஹ்ருத³யம் ஶேஷாஸ்த்வந்யே ப்ரவிஸ்தரா꞉ ॥ (735)

(பொ) ஹே விஷ்ணே ஞானியானவன் என்னாத்மசொரூபமாயிருப்பதால் அவரே எனக்கு சம்மதமானவர். மற்றவர்களை யான் விரும்பேன். பிர்மக்ஞானநிஷ்டனையுமென்னையும் எவர்கள் பேதமாய் நினைக்கிறார்களோ அவர்கள் மூடர்க

ளேவொழிய வேறல்ல. அவ்விஷயத்தில் விசாரிக்கத்தேவையில்லை. ஆகையால் ஆத்மவித்தான மகான்கள் சகலராலுமெப்பொழுதும் பூஜிக்கத்தகுந்தவர்கள். இவ்விதமாய் வேதாந்தவாக்கியார்த்தங்களின் சங்கிரகமானது என்னுற்கூறப்பட்டது. அதுவே சாரபூதமாயுள்ளது மற்றவைகள் கிரந்தவிஸ்தாரமேவொழிய வேறல்ல. சூதசம்ஹிதை முக்திகாண்டம் 7-வதத்தியாயத்தில் விஷ்ணுவுக்கு ஈசுவரனருளியிருக்கின்ருர்.

(அ—கை) ஐயா ஞானத்திற்கு பிராமணுதிவர்ணங்கள் தரித்தபுருடர்களதிகாரியா? வேறுவிசேஷதர்மங்களுடன் கூடியவர்களதிகாரியாவென்றசங்கைக்குத்தரம் யானறியும்வண்ணமருள்வீராக, ஆசானுத்தரம்.

யயாவ்ருஹஸ்திஸவெவ்ராஹ்ணவஎவ ராஜஸூயெக்ஷத்ரியவஎவஸ்தோமெ வெஸ்யவஎவ தயாவெதாஙஶாஸ்த்ரஸாயநவதுஷ்டயஸம்வஞவஎவாயிகாரீ ॥ (736)

(பொ) பிரகஸ்பதிசவமென்ற யாகத்திற்கு பிராமணனெவ்வாறதிகாரியோ, ராஜஸூயயாகத்திற்கு க்ஷத்திரியனெவ்விதமதிகாரியோ, ஸ்தோமமென்ற யாகத்திற்கு வைசியனெப்படியதிகாரியோ அவ்வாறு வேதாந்தசாஸ்திரவிசாரணைக்கு சாதனசதுஷ்டயம் நிறைந்தவனேயதிகாரி. வாசுதேவமனனத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

(அ—கை) சாதனுதிகள் நிறைந்தவர்களே அதிகாரியென்று சொன்னீர்களே, ஸ்திரீகள் சாதனங்களுடன் நிறைந்திருந்தாலவர்கள் பிர்மவிசாரணைக்கு யதிகாரிகளாவென்று கேட்டசீடனுக்குத்தரம்.

ஸ்த்ரியஸ்தீ: । தாஉஜெவசம்ஸகூஹா: ॥ (737)

(பொ) ஸ்திரீகள் சன்னடத்தையான சாதனசதுஷடயங்களுடன்கூடியிருப்பார்களேயானல் அவர்களை புருஷர்களென்று கூறவேணுமேயொழியவேறல்ல. ஆரணம் 1-வது பிரச்னம் 13-வதனுவாகம் 4-ம் பஞ்சாதி 7, 8 வாக்கியம் கூறுகிறது.

வதவெடியஜோவிஷ்ரஸ்க்ஷப்ரஹ்நவிதுதெ ।
வெதஹாஜஹாகூராஞாஸ்வெவ்ராஹ்ணமதுஹா: ॥ (738)

(பொ) நாங்குவேதங்களையுங்கற்றவேதியன் ஸூக்ஷ்மமான பிர்மத்தை உணராமலிருப்பானேயானல் அவன் வேதபாரங்களைச்சுமந்த பிராம்ணக்கழுதையென்று சனஸுஜாதீயத்திற்கூறியுளது.

(அ—கை) ஞானயக்ஞத்துடன் கூடியமகானின் வைபவம் கூறல்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (739)

(பொ) நன்ருயாராதிக்கப்பட்ட சைதன்னியமானவக்கினியுடன் கூடியிருக்கிற ஆத்மயாஜியான பிராம்ணன் அதிஷடானந்தாமிருதமாகிய சோமபானத்தைச்செய்து மோக்ஷவாணுகிருன்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (740)

(பொ) ஈசன் முதல் விராட்வரையுள்ள விஸ்தாரமான பிரஸ்தாரத்துடனும் உச்சசுவரத்துடன் வேதகோஷமுஞ்செய்துகொண்டு ஆத்மாக்கினியில் ஆத்மவித்தையான பூர்ணாஹுதியை ஆத்மதீக்ஷிதன் செய்யக்கடவன்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (741)

(பொ) சர்வாத்மபாவனையாகிய புண்ணியதீர்த்தத்தில் அவபிருதஸ்நாநஞ்செய்து தன்பாதத்தைச்சரணுகதியடைந்த பக்தர்களானவேழை ஜனங்களுக்கு அபரோக்ஷஞானமாகிற தக்ஷிணையைக்கொடுக்கக்கடவன்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (742)

(பொ) ஆலோசனைரூபமான தபசுடன் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிற ஆத்மயாஜியான பிராமணன் மேலானயத்தனத்துடன் கூடினவனும் ஞானயக்ஞத்தால் முக்திரம்பையுடன் கூடிரமிக்கிருன்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (743)

(பொ) தைரியசாலியான ஆத்மயாஜியானவன் ஞானக்கினியால் சரீரமாகிற யக்ஞசாலையை தகிக்கவேண்டும். அல்லது பிராரப்தமாகிற ஏழைப்பிராமண

னுக்காவது கொடுத்துவிடவேண்டும். இவ்விதமாய் ஞானயக்ஞவைபவத்தைக் கூறிமுடித்தனர். வாசுதேவயதீந்திரரால் தக்ஷிணாமூர்த்தி விலாசத்திற் 112-வது சுலோகமுதல் 116 சுலோகம் வரை கூறப்பட்டிருக்கிறது.

(அ—கை) (அஹம்பிரம்மாஸ்மி) என்ற மந்திரத்தைத்தவிர மற்ற மந்திரங்கள் ஜன்மஹேதுவென்றும் தள்ளத்தக்கதென்றும் கூறுகிறார்.

ஸவ0ஶ-ஶ-க்ஷ-ஸிஷ்யாதெ்யகாசெதகாரணயாமாா ।
கூடாயாஹெஸ நதெஹ்வா௯்யவஶிஹதடுஹவெஹாஸ்யவிசு ॥ (744)

(பொ) பிர்மஞானத்தால் சர்வபாவாப்திவருமென்றும் அந்தபிர்மம் இப்பேர்ப்பட்டதென்றும் அதையறிந்தால் எல்லாம் தானாக ஆவனென்றும் சுருதியிற் கூறியிருக்கிறதே, அதின் சம்சயத்தை நிவர்த்திக்கவேண்டுமென்று கேட்ட சீடனுக்கு கருணையால் குருவானவர் எளிதில் அச்சம்சயம் நிவர்த்தியாகும்பொருட்டு பிரகதாரண்யம் 3—அ—கண்வசாகையிற்கூறிய அகம்பிர்மாஸ்மியின் அர்த்தத்தை சுலோகரூபமாய் வெளியிடுகிறார்.

ஸ்ரீஹெவஸிவாயா த்ரா ஜீவொஹஙுகாத்தா நஶவெதூடாந: ।
கஹஂஸ்ரீஹெதிதெஜாயா தவடுாதகஶஹாதுஷா ॥ (745)

(பொ) ஜீவோபாதிவருமுன் பிர்மமாகவேயிருந்த ஜீவன் தன்னக்ஞான மயக்கத்தால் ஜீவபாவமடைந்து பின் ஞானத்தால் பிர்மசொரூபமாய் ஆத்மாவை பார்க்கிறான், திரும்பவும் நான் பிர்மமெனற அந்த ஞானத்தால் எல்லாம் தானாயிருக்கிற சர்வாத்மபாவத்தையுமடைகிறான்.

கவிஷ்யாஶெராவநிஹ்ா ஶெதெ்யஷாத்தா நஶவெஷி ।
ஆத்மாஶிஶவயிவ்யதிராத்வெஷநஶ்வ்யெத ॥ (746)

(பொ) அவித்தியாரோபமான சகலபிரபஞ்சத்தையுந்தள்ளும் பொருட்டு ஆத்மாவை அறியக்கடவரென்று சுருதி கூறுகிறது. ஆகையால் ஆத்மாவை யனுசரித்துச்செல்லுகிற அந்தர்முகமானவிருத்தியே ஆத்மவேதனமென்றுசொல்லப்படுகிறது.

ஆத்மாநஶெவதஷவெஷிக்ாஷ்ா ஷெவகாரதஃ ।
நிஶ்ஶால்யவக்ஷிக்யாஜ்யஂ ஷெஹாதீக்யவஶ்யெதெ ॥ (747)

(பொ) அச்சுருதியில் (ஆத்மாநமேவ) யென்று சொல்லியிருப்பதில் (ஏவ)காரத்தால் தேகாதிகளை நிர்மால்யம்போல் நன்றாய்த்தள்ளி (ஆத்மா) மாத்திரமாய்சேதிப்பதே ஆத்மாவையடையப்பட்டதாம்.

ஐஹம்ப்ரஹ்மாஸ்மிநோஜீவஇத்யேஷ ப்ரஹ்மரூபதா ।
ஶோதிதஸ்யாஹமர்த்தஸ்ய ப்ரஹ்மணைக்யம் ப்ரஹ்மரூபதா ॥ (748)

(பொ) நான் ஜீவனல்ல, நானே பிர்மமென்றிருப்பதே பிர்மரூபத்தைய டைவதாம். சோதிக்கப்பட்ட (அஹம்)மர்த்தமானது பிர்மரூபத்துடன் கலந்திருப்பதாம்.

நிவர்த்யௌ ஹேதாஸ்மினோயேர்ப்ரஹ்மாஹம்பதயோர்மிதௌ ।
ஐப்ரஹ்மாநாத்மதாயேர்வாகஸ்மினேவவஸ்து ஸி ॥ (749)

(பொ) பிர்மமென்றும் நானென்றும் சொல்லப்படுகிற இரண்டுபதங்கள் வெவ்வேறு அர்த்தங்களுள்ளதென்று சொல்லுவாயேல் இரண்டுமொன்றேவொழியவேறல்ல. அப்பேதத்தை நிவர்த்திபண்ணும்பொருட்டு பிர்மமென்றபதத்தால் தனக்குண்டாயிருக்கிற அப்பிர்மத்துவந்தையும் நான் யென்றபதத்தால் அனுத்மாத்தியாசத்தையும் நிவர்த்திசெய்து (அஸ்மி) யென்றபதமானது (ஏக)த்துவத்தை அனுபவிக்கும்படிசெய்கிறது. வித்திபாரண்யசுவாமிகளாலியற்றிய அனுபூதி பிரகாசிகையில் 13 அத்தியாயம் 200—205 வரை கூறுகிறது.

ஐஹம்ப்ரஹ்மாஸ்மிமந்த்ரோயம்த்ருஶ்யபாபம்விநாஶயேத் ।
ஐஹம்ப்ரஹ்மாஸ்மிமந்த்ரோயமந்யமந்த்ரம்விநாஶயேத் (750)

(பொ) அகம்பிரம்மாஸ்மியென்னுமந்திரமானது விஷயபாபத்தைநாசஞ்செய்கின்றது. நானே பிர்மமென்ற மந்திரமானது இதரமந்திரங்களினுபாசனைகளையும் போக்கடிக்கின்றது.

ஐஹம்ப்ரஹ்மாஸ்மிமந்த்ரோயம்தேஹதோஷம்விநாஶயேத் ।
ஐஹம்ப்ரஹ்மாஸ்மிமந்த்ரோயம்ஜந்மபாபம்விநாஶயேத் ॥ (751)

(பொ) அகம்பிர்மாஸ்மியென்னுமந்திரமானது தேகதோஷத்தை நாசஞ்செய்கிறது. அம்மந்திரமே ஜன்மபாபத்தையும் போக்கடிக்கிறது.

ஐஹம்ப்ரஹ்மாஸ்மிமந்த்ரோயம் கோடிதோஷம்விநாஶயேத் ।
ஐஹம்ப்ரஹ்மாஸ்மிமந்த்ரோயம் ஜ்ஞாநாநந்தம் ப்ரயச்சதி ॥ (752)

(பொ) அகம்பிர்மாஸ்மி யென்றமந்திரமான்து அநேகதோஷங்களேயும் நிவர்த்திக்கின்றது. பிர்மமேநானுயிருக்கிறேனென்ற மந்திரமானது ஞானனந்தத்தையுமளிக்கின்றது.

அஹம்ப்ரஹ்மாஸ்மி மந்த்ரோயம் ம்ருத்யுபாசம் விநாசயேத் ।
அஹம்ப்ரஹ்மாஸ்மி மந்த்ரோயம் பேதபுத்திம் விநாசயேத் ॥ (753)

(பொ) அகம்பிரம்மாஸ்மியென்ற மந்திரமானது யமபாசத்தின் பயத்தினின்றும் நீக்குகின்றது. அம்மந்திரமே பேதப்பார்வையான புத்தியையும் பேதிக்கின்றது.

ஸர்வமந்த்ராந் ஸமுத்ஸ்ருஜ்ய ஏதம் மந்த்ரம் ஸமப்யஸேத் ।
ஸத்யோ மோக்ஷமவாப்நோதி நாஸ்தி ஸந்தேஹமண்வபி ॥ (754)

(பொ) சகலமந்திரோபாசனைகளையுந்தள்ளி இந்த அகம்பிர்மாஸ்மியென்னுமந்திரத்தையே அனவரதம் பழகக்கடவாய். இவ்விதம் பழகுவோர்களுக்கு உடனே அம்மந்திரமானது மோக்ஷத்தையுமளிக்கின்றது. அதிற்சற்றேனுமைய்யமில்லை. தேஜோபிந்தூபநிஷத்திலும் ரிபுகீதையிலும் விரிவாயுரைத்திருக்கிறது.

(அ—கை) அதிவர்ணச்சிரமியின் லக்ஷணங்கூறல்.

யோ விஹாய வர்ணாச்ரமாந் ஆத்மந்யேவ ஸ்தித: ஸதா ।
ஸோதிவர்ணாச்ரமீ யோகீ ஸ்வயமேவ ஸ்தித: ஸதா ॥ (755)

(பொ) யாதொருவிவேகி பிராமணாதிவர்ணங்களையும் பிர்மசரியாதியாசிரமாபிமானங்களையும் விட்டு ஆத்மாவிடத்திலிடைவிடாமலிருந்துகொண்டிருக்கிறானோ அவனே அதிவர்ணாசிரமியென்றும் யோகியென்றும் அவதூதனென்றுஞ் சொல்லப்படுகிறான்.

யச்சரீரேந்த்ரியாதிப்யோ விபிந்நம் ஸர்வஸாக்ஷிணம் ।
பாரமார்த்திகவிஜ்ஞாநம் ஸுகாத்மாநம் ஸ்வயம்ப்ரபம் ॥ (756)
பரதத்த்வம் விஜாநாதி ஸோதிவர்ணாச்ரமீ பவேத் ।

(பொ) எம்முமுக்ஷு சரீரேந்திரியாதிகளுக்கப்புறப்பட்டதாயும் சர்வசாக்ஷியாயும் பாரமார்த்திக விக்ஞானரூபமாயும் சுகரூபமாயும் சுவயம்பிரகாசமாயுமிருக்கிற பரதத்துவத்தை நன்றாயறிந்திருக்கிறானோ அவனே அதிவர்ணாசிரமியென்று கூறப்படுகிறான்.

வர்ணாச்ரமாதயோ தேஹே மாயயா பரிகல்பிதா: ।
நாத்மநோ போதரூபஸ்ய மம தே ஸந்தி ஸர்வதா ॥

யொவெஉவெஉாமெைஹெஷா திவண_ாஶ்ரமீஹவெக (757)

(பொ) தேகத்திற் சகலாசிரமாதிகளும் மாயையாற்கற்பிக்கப்பட்டவை களென்றும் போதசுவரூபனும் ஆத்மாவாயுமிருக்கிற நமக்கு அவைகளெப்பொழுதுமில்லையென்றும் வேதாந்தங்களினல் யாவனறிந்திருக்கின்ருனே அவனே அதிவர்ணுசிரமியெனச்சாற்றப்படுகிருன்.

யஸ்யவண_ாஶ்ரமாவாரொமஷிதஷா_தஉஶ_நாக ।
ஸவண_ாநாஶ்ரமாநுவ_நதீத்யஷாதநிஷிகஃ ॥
ஸொதிவண_ாஶ்ரமீப்ரொக்தஸ்ஸவ_வெஉாயஉஶி_ஹிஃ । (758)

(பொ) யாவன் தானுணவாத்மாவைக்கண்டதினல் வர்ணுசிரமாசாரங்கள் தாண்டி பிராமணுதி சகலாபிமானங்களையும் தவிர்ந்திருக்கிருனே அவனே ஆத்மவஸ்துவிலிருப்பவனென்றும் அதிவர்ணுசிரமியென்றும் சகலவேதாந்தார்த்தமுணர்ந்த பெரியோர்களாலுரைக்கப்படுகிருனென நாரதபரிவிராஜோபநிடதமரைகின்றது.

அதிவண_ாஶ்ரமீப்ரொக்தொம_ஸவ_ாயிகாரிணாம் ।
நகஸ்யாவிஹவெஷிஷ்யாயயாஹம்வ_ஷொத்தெ ॥
அதிவண_ாஶ்ரமீஸாக்ஷாத்_ணாம்_வ்யதெ । (759)

(பொ) ஹே விஷ்ணே சகலவதிகாரிகளுக்கும் அதிவர்ணுசிரமியே குருவாம் யான் யாருக்கும் சீடனுகாததுபோல் அம்மகானும் ஒருவருக்கும் சீடனுகான். அவ்வேதுபற்றி அவ்வதிவர்ணுசிரமியே உலகிலுள்ள குருக்களுக்கெல்லாம் குருவாய்க்கூறப்படுவான்.

தத்தொநாயிகஸ்யாஷிமொகெஷ்யவநஸம்ஶயஃ ।
யொவெஉாஜஉஹாவாக்யஶ்ரவணெநவகெஶவ ॥
ஆத்தாநீஸ்ரம்வெஉவொதிவண_ாஶ்ரமீஹவெக । (760)

(பொ) இப்புவியிலம்மகானுபாவனுக்குச்சமமாயாவது அதிகமாயாவது யாருமில்லவேயில்லை. ஹே கேசவா ! யாவன் வேதாந்த மகாவாக்கிய சிரவணத்தால் ஆத்மாவானவீசனையறிந்தவனே அவனே அதிவர்ணுசிரமியாம். முக்திகோபநிடதங்கூறுகிறது.

(அ—கை) ஞானவக்ஞான பூமிகளின் கிரமங்களும் அஷ்டவிதானந்தங்களும் இதரசாஸ்திரங்களில் இங்கு விரிவாயுரைத்திருக்கிறதால் முடிவாயுள்ள வித்தியானந்தத்துடன்கூடின ஞானிகளின்மகிமையை கூறப்படுகிறது.

𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯𑌕𑍋𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍁𑌭𑌵𑌃𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌕𑍃𑌤𑌂𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌣𑍀𑌯𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃 ॥ (761)

(பொ) நித்தியானுபவரூபனான எனக்குவேறான அனுபவம் தேவையில்லை. பண்ணவேண்டியயாவும் பண்ணப்பட்டது அடையவேண்டியதெல்லாம் அடையப்பட்டதென்ற நிச்சயமானது சுபாவசித்தமாயிருக்கிறது.

𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑍋𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑍋𑌵𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌯𑍋𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾𑌪𑌿𑌵𑌾 ।
𑌮𑌮𑌾𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑌲𑍇𑌪𑌸𑍍𑌯𑌯𑌥𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑌂𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ (762)

(பொ) அகர்த்தாவாயும் ஒன்றிலும் சம்மந்தப்படாதவனுயுமிருக்கிற நமக்கு லௌகிகவிவகாரமாவது சாஸ்திரீயவிவகாரமாவது பிராரப்தகர்மத்திற்குத் தக்கபடி பிரவர்த்திக்கட்டும், அதனுல் ஆனந்தசொரூபமான நமக்கு என்ன கெடுதியிருக்கிறது.

𑌅𑌥𑌵𑌾𑌕𑍃𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌯𑌾 ।
𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌯𑍇𑌣𑍈𑌵𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌽𑌹𑌂𑌮𑌮𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷𑌤𑌿𑌃 ॥ (763)

(பொ) நாம் கிருதகிருத்தியனுயிருந்தும் லோகானுக்கிரகநிமித்தமாய் சாஸ்திரீயமார்க்கத்தில் நமக்கு பிரவர்த்தியிருக்கட்டும், அதனுல் சச்சிதானந்த சொரூபனுன நமக்கு என்ன கெடுதியிருக்கிறது.

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌰𑍍𑌚𑌨𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌶𑍌𑌚𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍌𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑌾𑌂𑌵𑌪𑍁𑌃 ।
𑌤𑌾𑌰𑌂𑌜𑌪𑌤𑍁𑌵𑌾𑌕𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑌠𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌯𑌮𑌸𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ॥ (764)

𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑍁𑌧𑍀𑌰𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑍇𑌵𑌿𑌲𑍀𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌹𑌂𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌪𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌨𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇 ॥ (765)

(பொ) தேவார்ச்சனை ஸ்நான சௌசம் பிக்ஷை முதலானதுகளில் இச் சரீரமானது பிரவர்த்திகட்டும், வாக்கானது உபநிஷத்பாடங்களையாவது பிரணவோச்சாரணையையாவது படிக்கட்டும், மனதானது சர்வவியாபகமான பிர்மவஸ்துவை தியானஞ்செய்யட்டும, அல்லது பிர்மானந்தத்தில் லீனத்தையடையட்டும், சர்வசாக்ஷியாயிருக்கிற யான் ஒன்றைச்செய்யவுமில்லை, ஒன்றைச்செய்யும்படி ஏவவுமில்லை.

𑌕𑍃𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌤𑌯𑌾𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌃𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑌯𑌾𑌪𑍁𑌨𑌃 ।
𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵𑌂𑌸𑍍𑌵𑌮𑌨𑌸𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌸𑍌𑌨𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ॥ (766)

(பொ) இந்த ஞானியானவன் கிருதகிருத்தியனும் அடையவேண்டியதையடைந்தவனுமிருந்துகொண்டு தன்னிடத்திலேயே இடைவிடாமல் தானுந் திருப்தியடைந்துகொண்டிருக்கிறான்.

𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌹𑌂𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌹𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌞𑍍𑌜𑌸𑌾𑌵𑍇𑌦𑍍𑌮𑌿 ।
𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌹𑌂𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌹𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑍋𑌵𑌿𑌭𑌾𑌤𑌿𑌮𑍇𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟𑌂 ॥ (767)

(பொ) நானே என்னுடைய ஞானத்தை சிரமமன்றி அறிந்தவனாகையால் நானே தன்னியன், நானே தன்னியன் பிர்மானந்தமானது எப்பொழுதும் எனக்கு நன்றாய் விளங்கிக்கொண்டிருப்பதால் நானே தன்னியன் நானே தன்னியன்.

𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌹𑌂𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌹𑌂𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂𑌸𑌾𑌂𑌸𑌾𑌰𑌿𑌕𑌂𑌨𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍇𑌦𑍍𑌯 ।
𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌹𑌂𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌹𑌂𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂𑌪𑌲𑌾𑌯𑌿𑌤𑌂𑌕𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 ॥ (768)

(பொ) இப்பொழுது சம்சாரதுக்கமானது பார்க்கப்படாமல் எங்கேயோ போய்விட்டதால் நானே தன்னியனாயிருக்கிறேன், நானே தன்னியன். என்னுடைய அக்ஞானமானது நம் ஞானத்தால் எவ்விடத்து போய்விட்டதோ தெரியவில்லை, ஆகையால் நானே தன்னியன்.

𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌹𑌂𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌹𑌂𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂𑌮𑍇𑌨𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 ।
𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌹𑌂𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌹𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌦𑍍𑌯𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂 ॥ (769)

(பொ) எனக்கு கருத்திருத்துவமானது அற்பமேனுமில்லாததால் நானே தன்னியன் நானே தன்னியன். எது அடையவேண்டியதோ அது என்னாலடையப்பட்டதால் நானே தன்னியன் நானே தன்னியன்.

𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌹𑌂𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌹𑌂𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑍇𑌰𑍍𑌮𑍇𑌕𑍋𑌪𑌮𑌾𑌭𑌵𑍇𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇 ।
𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌹𑌂𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌹𑌂𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋𑌧𑌨𑍍𑌯𑌃𑌪𑍁𑌨𑌃𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌧𑌨𑍍𑌯𑌃 ॥ (770)

(பொ) இவ்வுலகில் நம்முடைய பிர்மானந்த திருப்திக்குச்சமமாய் வேறொன்றும் உபமை இல்லாததால் நானே தன்னியன் நானே தன்னியன் நானே தன்னியன் நானே தன்னியன்.

𑌅𑌹𑍋𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌮𑌹𑍋𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂𑌫𑌲𑌿𑌤𑌂𑌫𑌲𑌿𑌤𑌂𑌦𑍃𑌢𑌂 ।
𑌅𑌸𑍍𑌯𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌸𑌂𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌰𑌹𑍋𑌵𑌯𑌮𑌹𑍋𑌵𑌯𑌂 ॥ (771)

(பொ) ஈனடைந்த புண்ணியத்தைத்தான் புகழுவேனே, திருட ஞான த்தைத்தான் புகழுவனே இந்த புண்ணியத்தின் வைபவத்தைத்தான் நான் புக ழுகனே இது அருமையன்றோ.

ஃஹொஶாஸ்த்ரஃஹொஶாஸ்த்ரஃஹொ ஶ-ரு-ருஹொ ஶ-ரு-ஃ ।
ஃஹொஜ்ஞாநஃஹொஜ்ஞாநஃஹொஸுவஃஹொஸுவம் ॥ (772)

(பொ) நான் இப்பிர்மானந்தத்தையடையும்படிசெய்துவைத்த வேதாந் தசாஸ்திரத்தைத்தான் புகழுவனே அல்லது அந்த சாஸ்திரார்த்தத்தை உணரு ம்படிசெய்துவைத்த என் குருவைத்தான் புகழுவனே, அந்தோ! அந்தோ! நம்மு டைய ஞானமே மேலானஞானமாயிருக்கிறது. நம்முடைய சுகமே மேலான சுகமாயிருக்கிறது. வெகு ஆச்சரியமன்றோ, அவதூத உபநிஷத்திலும் பஞ்ச தசி திருப்த்திதீபிகையிலும் கூறியுளது.

(அ—கை) குருவானவர் கிரந்தத்தை முடிக்கிறார்.

ஐஃஂரஹஸ்யம் வரஂவராயணஂவ்யெதஷொஷெரஹிஂநவஜி தெஃ । ஸீக்ஷ்யகாயபூஂதிராஜபெவஸஃநசக்ஷுஜ்ஞாந்யஂதிஹி கஸ்து ॥ (773)

(பொ) எந்த அழியாதவஸ்துவையடைந்தால் ஒழிவைக்கொடுப்பதாயும் அதிரகசியமாயும் உபதேசத்தாலடையத்தகுந்ததாயும் பரமாத்மதத்துவத்தை விளக்கிவைப்பதாயும் சர்வோத்தமமாயும் மேலானகதியாயுமிருக்கிறதோ அந்த இந்த ஆத்மஞானத்தை நன்றாயாலோசித்து பகிர்முக இந்திரியவியாபார திருஷ்டி யற்றவர்களாயும் பாண்டித்தியாதி அபிமானமிழந்தவர்களாயுமிருக்கிற உத்தமாதி காரிகள்ருஜுபாவமாயும் சர்வசமமாயுமுள்ள பிர்மதத்துவத்தில் எப்பொழுதும் புத்தியைச்செலுத்தக்கடவர்கள். பிரத்தியகாத்மசொரூபமான தன்னைக்காட்டி லும் வேறொருபிர்மவஸ்து இருப்பதாய் யாவன் எண்ணியிருக்கிறானோ அவன் தத்துவக்ஞானியல்லன்.

ஃநகஜந்மாஜிதஸஞ்செதநபுரொவிஃவ்யதஜ்ஞாநநிஃதவாதகெஃ
ஐஃவிஃக்ஷாவரஂஹிவாவநஂநவிவ்யதவெ்யாஂஜவெஹகஂபுஹிஃ ॥ (774)

(பொ) அனேககோடிஜன்மாந்திரத்திற்செய்த புண்ணியவிசேஷத்தால் இந்த பரமாத்மஞானமே மேலானதென்றுணர்ந்து அக்ஞானதிபாதகங்களினின் றும் எந்த மனுஷியன் விடுபட்டிருக்கிறானோ அவன் இச்சரீரத்துடன் கூடினும் நின்மல ஆகாசமானது ஒன்றிலும் பற்றாதுபோல் சஞ்சிதாதி கர்மதோஷங்களி னால் எப்பொழுதும் சம்மந்தமுறான்.

ப்ரஶாந்தசித்தாய ஜிதேந்த்ரியாய ச ப்ரஹீணதோஷாய யதோக்தகாரிணே ।
குணான்விதாயானுகதாய ஸர்வதா ப்ரதேயமேதத் ஸததம் முமுக்ஷவே ॥

(பொ) உபசாந்தமனதுடையவனுயும் இந்திரியங்களை ஜயித்தவனுயும் ஈசுவரகிருபையால் சகலதோஷங்களும் நிவர்த்தியடைந்தவனுயும் சாஸ்திரத்திற் கூறிய அதிகாரமுடையவனுயும் வித்தியா வினயாதிகுணங்கள் நிறைந்தவனுயும் பகுகாலம் இடைவிடாமல் குருவையனுசரித்துவந்தவனுயுமிருக்கிற முமுக்ஷு வின்பொருட்டு, இவ்வாத்மஞானத்தை குருவானுபதேசிக்கக்கடவது.

[illegible]

(பொ) அன்னியனுடைய சரீரத்திலும் பதார்த்தத்திலும் நான் எனதென்ற அபிமானமானது எவ்வாறுண்டாகாதோ அவ்வாறு தன் ச்ரீரத்தில் அபிமானமற்றவனுய், சர்வசாக்ஷியாய் விளங்குகிற ஆத்மதத்துவத்தை பார்த்து, நிர்மலமாயும் விக்ஞானமாயுமுள்ள இந்த ஆத்மசாக்ஷாத்காரத்தையடைந்து, அதன்பின் அக்ஞாநாதிகள் யாவுமிழந்து பரமானந்தானுபவ பிர்மாத்மசொரூபனுகவே ஆகிருன்.

[illegible] ॥ (777)

(பொ) சொரூபலாபமான ஆத்மதத்துவஞானத்தைக்காட்டிலும், தேவமனிஷியாதி ஜன்மபரம்பரைகளில் அடையக்கூடிய வேறுவிதமான லாபமானது ஒன்றுமில்லையோ அந்தக்காரணத்தால் ஆத்மசொரூபமான லாபமே மேலானபிரயோஜனமாம். அந்த பிரயோஜனமானது இதரசாஸ்திரங்களாலுண்டாகமாட்டாது. ஆகையால் இந்திரனைக்காட்டிலும் அதிகசம்பத்துக்கள் முதலியவைபவங்களுடன்கூடிய சீடனுயிருந்தாலும் சாஸ்திரோக்தமாய் பரீக்ஷைசெய்யாமல் அவனுக்கு இந்த ஆத்மஞானத்தை யாதுகாரணமுன்னிட்டும் குருவானுபதேசிக்கத்தக்கதன்று உபதேசசகஸ்திரிகைபத்திய பிரபந்தம் 16-வது பார்த்திபபிரகரணம் 70—74-வரை கூறியுளது.

[illegible] ॥ (778)

(பொ) மதராபட்டணத்தில் வசித்திருந்த பிர்மஸ்ரீராமலிங்கசாஸ்திரிகளென்று பூர்வாசிரமநாமம் வகித்து துரியாசிரமத்தில் பிர்மானந்தாசிரமியென்ற

அபிதானம்வாய்ந்த அம்மகானுபாவரின் புத்திரனனயென்னல் எனது கு வின அருளால் பிரதிசுலோகங்களுக்கும் தமிழ்பாஷையில் மொழிபெயர்ப்புச்செய்துள்ள இச்சாஸ்திரத்தை வெகு ஆதரவுடன் படிப்போர்களும் கேட்போர்களும் கூடஸ் தபிர்மைக்கியரூபமான மோக்ஷத்தையடைவார்களென்பதில் கிஞ்சிற்றுமைய மில்லை.

வேதாந்தஶ்ருதிஸாரஜம் பரதரம் போதப்ரதம் ஸர்வதா ஹ்ருஷ்டாத்மஜ்ஞாந
தோஷாநுஜோஹஸமநம் ஸர்வார்த்தஸம்பூர்ணிதம் ஸர்வம் । ஶ்ரேஷ்டம் ஶுத்தஸ்வாநு
பூதிமமலம் ஸம்ஶாந்திநிஷ்டாந்விதம் ஜ்ஞாத்வைதம் ஶ்ருதிபாரகா: ஸ்வப்ரியா
வந்தேகதாநோஜ்வலா: ॥ (779)

(பொ) சுருதியின் கரையையடைந்தவர்களாயும் மேலானவஸ்துவைதானு யுணர்ந்தவர்களாயும் தேசகாலவஸ்துபேதமற்ற அகண்டைகரசஞானத்தைக்கொடுப்பதில் மகாப்பிரீதியுடன்கூடிய பெரியோர்களாயுமிருக்கிற மகான்கள், வேதாந்தசுருதியின் சாரத்தையளிப்பதாயும் மேலுக்கு மேலாயும் பிர்மவிக்ஞானத்தைத் தருவதாயும் அக்ஞானமயக்கத்தாலுண்டாயிருக்கிற அந்தகாரமான யான் எனதென்னும் மோகத்தை சமனம் செய்வதாயும் சகலவேதாந்தார்த்தம் நிறைந்ததாயும் சிரேஷ்டமாயும் சுத்த அத்துவைதபரானுபூதியாயும் நின்மலமாயும் ஈசன் முதலியோர் நிஷ்டையின்வைபவத்துடன் கூடியதாயுமுள்ளயிக்கிரந்தத்தை மிகவன்புடன் ஆதரிப்பார்கள்.

ஶ்ரீஸத்குருப்ரஹ்மாநந்தஸ்வாமிநே நம: ।

ஓம் தத்ஸத் ।

ப்ரஹ்மார்பணமஸ்து ।

ஸமஸ்தம் ஸம்பூர்ணம் ।

ஶுபமஸ்து ॥

விக்டோரியா பிரஸ், மதுரை—1910.

பிழைத்திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
4	2	ஹ்ரீ	ஹ்ரீ
8	1	புற்	புத்
11	3	சரி	சாரி
12	8	த்ரி	ரித்
19	5	நிறைந்தவனுயுமிருக்கிறேன்	நிறைந்ததாயுமிருக்கிறது.
,,	7	அஸ்திரமாயும்	அஸ்திரமாயுமுளது
20	1	ஷ்ரிதொ	ஷ்ரிதா
,,	8	ஞ்க்ர்	க்ஞர்
21	10	ஷ்வ	ஷ்வ
33	22	வாஸ்து	வாஸ்த
37	7	க்ரு	க்ரு
40	25	வ்ரு	வ்ரு
42	11	ஸ்ரீ	ஸ்ரீ
47	21	வஹ	வாஹ
48	26	பவஞா	பவக்ஞா
49	12	யென்பான்	யென்பவன்
,,	15	வரய்	வாய்
50	17	சாக்ஷி	காக்ஷி
,,	,,	வனேகம்	வனனேகம்
53	2	ஸ்ரீ	ஸ்ரீ
,,	14	ஏகதத்துவ	ஏகத்துவ
56	19	ந்வ	ந்வி
,,	24	ஞெறு, போகளை	ஞெரு, போர்களை
58	3	ஸ்ரூ	ஸ்ரூ
60	6		அத்துவயமாயும்
61	1	கூடி	கூடிய
,,	8	ந்ருஹி	நஹி
,,	9	ஸாம்	ஸ்ராம்
,,	24	த்ரீ	த்வீ
65	20	ஸ்ரூ ஸ்ரூ	ஸ்ரூ ஸ்ரூ
71	4	கிா	கிர
,,	9	செப்	செய்

71	22	சக	ச
74	3	ஷிலெஷு	ஷிலெஷ
75	10	ஊவா	ஐவா
,,	17	விரு	யிரு
,,	22	கடவீர்	கடவாய்
78	24	நிமிததம்	நிமித்தம்
,,	24	இமம	இம்ம
83	16	கவி	கவி
84	28	பான	யான
85	1	கோண்	கொண்
86	6	ற்ப	ற்பம்
89	23	மென்று	மென்றும்
91	1	நித்தி	நிதிதி
,,	2	ஹூ	ஹூ
,,	4	ஹு	ஹூ
,,	13	நித்தி	நிதித்தி
94	8	லாவன	லாபன
97	9	கடன்	கடவன்
100	28	ஷு	ஷு
102	4	காண்டம்	கண்டம்
103	19	பட்டதாயும்	பட்டதான
104	7	யஜுரநம்	யஜுரநாம்
,,	8	புவிலெ	புவியிலே
108	26	சூம	சம
109	18	த்ராவி	த்வி
,,	17	கடவலவியு	ஈசோ
113	22	த்தரிசி	த்ததரிசி
114	16	ஶூ	ஶூ
115	9	ஶிஷிதம்	ஶீஷிதம்
116	26	ற	வற
124	7	தீம்	தீ
,,	16	தில, த்தி	தில், ந்தி
125	22	ன்றும	ன்றும்
126	6, 7	நிகச, த்ததறி	நிச்ச, த்தறி

129	14	சிஸ்ரூஷைஷயே	சங்கீர்த்தனமே
129	25	உநநஸ்ய	உநஸ்ய
135	26	ஜயெ	ஜயொ
136	12	ஷ்வ	ஷ்வ
137	10, 26	வெ, மாஹ	யெ, மஹா
143	30	ஜெ	ஜெஞ
147	10, 12, 25,	யடைக்து, விஷங்க, மடைநத,	யடைந்து, விஷயங்க, மடைந்த
148	7, 10	ஷெஹ, சமசார	ஜெஹ, சம்சார
149	9	வசததா	வசத்தா
150	19, 20	தஜ்ஞா, ஸாஜ்ஞா	தஜ்ஞா, ஸாஜ்ஞா
152	15	ஹ்மா	ஹ்மா
155	5	உறைக்	உரைக்
156	5, 16	ஙிஜி, குழநயை	ஙிஜ, குழந்தையை
157	3, 25	அநேவி, ஷி	அநேகவி, ஷித்ர
158	28, 29	த்மவெ, தடன்	த்மாவே, த்துடன்
159	28	த்ரு	ஜ்ரு
162	3, 7, 20	ஜாஸ்வர, பான்ம், பததை	ஜாஸ்வா, பானம், பத்தை
163	21	கொண்ரு	கொண்டிரு
164	10	ஸெஷித	ஶெஷித
165	4, 15	த்துவ, தம	தத்துவ, த்ம
168	13, 21	தவு, நக்ஷு	திவு, நக்ஷி
171	3	நமபிட	நம்பிட
174	4	ளிலில்ல	ளில்ல
176	4	ததில	த்தில்